

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

ВИДАЄ

ІСТОРИЧНО-ФІЛСОСФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

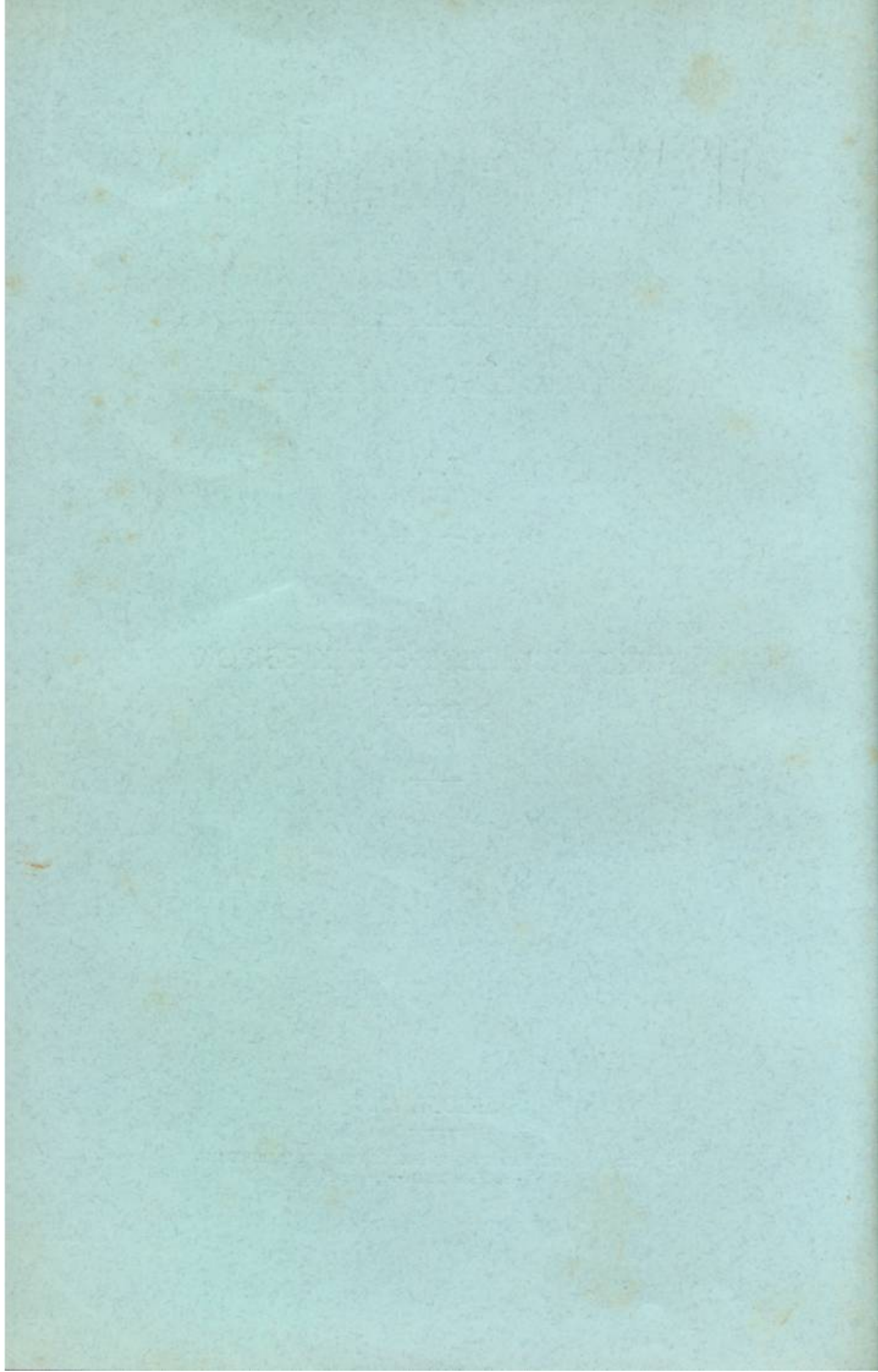
Т. I.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК I.

У ЛЬВОВІ, 1906.

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА
під зарядом К. Беднарського.

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ.

ТОМ I.

Видано в Києві в редакції Українсько-Руського Архиву.
1901 г.

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКИЙ АРХИВ

ВИДАЄ

ІСТОРИЧНО-ФІЛОСОФІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. I.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК I.

У ЛЬВОВІ, 1906.

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА
під зарядом К. Беднарського.

РУКОПИСИ ЛЬВІВСЬКИХ ЗБІРОК

ВИПУСК I.

ОПИС РУКОПИСІВ НАРОДНОГО ДОМУ

З КОЛЕКЦІЇ АНТ. ПЕТРУШЕВИЧА.

ЧАСТИНА ПЕРША,

ЗЛАДИВ

Д-р ІЛЯРІОН СВЕНЦІЦКИЙ.

У ЛЬВОВІ, 1906.

НАКЛАДОМ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

1871

Переднє слово.

Минуло як раз двадцять літ, як завязане було нове видавництво під назвою „Рускої історичної бібліотеки“, призначене для популяризації серед галицької публіки, на українській мові виднійших праць по історії України, за браком свого оригінального більшого курсу. Підперте потім спеціальною допомогою зі сторони галицького краєвого сойму, воно протягом 10 літ (1886—1896) випустило шіснадцять книжок (I—VI і IX—XVIII), що містили в перекладі, в цілости чи в уривках розвідки, більші або менші, авторів українських і російських: Костомарова, Антоновича, Іванишова, Дашкевича, Шараневича, Качали, Іловайського, Смирнова (так тут вийшли майже всі монографії Костомарова з української історії, витяги з історії старої Руси Іловайського, коротка історія України в виді витягу з праці Качали *Polityka Polaków względem Rusi*, вибірка з праць про Галицьке князівство і т. н.). З огляду на популярну ціль видання, ці розвідки й витяги давали ся без наукового апарату, без приміток, часом в скорочених витягах, а перекладчиками були переважно українські письменники — Кониський, Карачевський-Вовк, Комарів й інші. В 1894 видавництво перейшло від першого його видавця й властителя Ол. Барвінського до Наукового товариства ім. Шевченка, і тоді підписаний, звернувши увагу на те, що видання досить слабо розходячи ся в ширшій публіці, зістаєть ся безхосенним і для наукового ужитку, бо подає переклади неновні, вплинув на те, що почавши від р. 1896 переклади стали виходити уже вповні, з науковим апаратом. В такій формі, під редакцією підписаного, яко ди-

ректора історичної секції, до котрої се видавництво стало належати, вийшло вісім томів його (т. VII—VIII і XIX—XXIV), що містили в собі серію розвідок (числом 16) по внутрішній історії українських земель XIV—XVIII в. (розвідка проф. Линниченка про суспільні верстви Галичини XIV—XV вв., статі Ор. Левицького і В. Антоновича про релігійні відносини XVI—XVIII вв., Антоновича, Шульгина, Єфименкової й Целевича про народні рухи XVIII в., Новицького, В.-Буданова й Антоновича про українське селянство, В.-Буданова, Антоновича й Багалія про міське жите й німецьке право на Україні).

Та хоч се видавництво, подаючи в дешевих і приступних виданнях повні переклади різних цінних праць, часто мало-приступних в оригіналах, розкиданих по рідких періодиках і т. и., давало безперечну користь, але годі було не завважити, що таке видання, обчислене на потреби тіснійших кругів, інтересованих сею монографічною науковою літературою, являєть ся безперечним *luxus*-ом супроти пекучих потреб в публікаціях невиданих матеріалів, сирих або пів-оброблених, які не можуть собі знайти місця по наукових часописах ані не можуть вмістити ся в тих нечислених публікаціях, які призначені спеціально для матеріалів. Тому згодом підписаний звернув увагу історично-філософської секції на сю сторону справи, заохочуючи заложити, поруч давнійшої серії, нову серію видавництва, яка б могла містити, для потреб наукових кругів, матеріали сирі й пів-оброблені, або наукові праці спеціальнішого характеру. Справа ся, нераз порушувана підписаним на засіданнях секції в р. 1904—5, порішена була вкінці на початку 1906 р. Рішено було, не замикаючи давньої серії, де могли б і далі в потребі містити ся — не так переклади поодиноких чужоязичних праць, як систематичні збірки розвідок і публікацій мало-приступних, розкиданих по різних старих видавництвах, — заложити поруч неї нову серію, під назвою „Українсько-руський архив“ і призначити її на публікацію матеріалів сирих і півоброблених, чи то спеціальніших оригінальних розвідок, випускаючи се видання томами 10 до 15 аркушів, по одному на рік, поки фонди Товариства не позволят числа томів помножити, що було б дуже потрібно з огляду на велику масу матеріалу, зголошеного до То-

варієтета в останніх літах його членами й співробітниками.

Нині секція випускає разом два перші томи цього нового видавництва, оден за р. 1905, другий за р. 1906. В першій розпочинаємо детальну опис більш інтересних рукописей з львівських збірок; як перший випуск сеї колекції пускаємо опис рукописей з бібліотеки Народнього Дому, зладжену д-ром І. Сьвєнціцьким. У другім томі виходять матеріали до історії селянства й публичного господарства Галичини XVIII і XIX в., звязані з справою сільських шпихлірів, під редакцією д-ра І. Франка і з його вступною розвідкою.

У Львові, 5 (18) XII.

Мих. Грушевський

директор історично-філософичної секції
Наукового товариства ім. Шевченка.

ПЕРЕДМОВА.

Сей том містить першу частину систематичного опису рукописів з бібліотеки Народного Дому, з т. зв. „Музея А. С. Петрушевича“.

„Музей А. С. Петрушевича“ становить особливий відділ бібліотеки Народного Дому. Властитель зібрав його протягом півстоліття 1850—1900 р. Нині містить ся в „Музею“ близько 15.700 назв авторів по всесвітній літературі, археології, історії, філософії. Про мапи, подоби́зни і рисунки, яких буде коло 1500, не говоримо. Найкращою одначе частиною Музея являється безперечно відділ рукописів і старопечатних видань. Супроти бідности наших галицьких бібліотек на старопечатні славянські видання збірка старих славянських друків (400 назв) каноніка Петрушевича буде належати до багатших. Та найбагатша вона на рукописи, і то не лише числом (усіх славянських рукописів 258), а й якістю.

Понадто кілька рідших друків передав канонік Петрушевич у львівський Церковний Музей, свій „Славянський корнеслов“ у С.-Птб. Академію Наук, а 8 пергам. листків Крестиннопольського апостола XII. в., Львівську літопись, Пересторогу з'яло потребу і Александрію XV. в. в бібліотеку київського університета.

Руско-славянські рукописи Музея А. С. Петрушевича можна розділити на дві часті. До першої ввійде 45 рукописів з 36-и н-рів [1, 2, 4, 6—9, 28, 29, 34, 50, 55—57, 66, 67, 70, 71, 79, 89, 92, 98, 99, 111, 119, 134, 137, 138, 140, 148, 165, 187, 193, 195, 198 і 219], розбиті в „Описі“ на 7 відділів. Се переважно рукописи близькі своїм характером до старославянського світського і церковного письменства. На другу

часть зложать ся русько-польські збірники XVIII. в. і деякі твори отців церкви, що доповняють сю часть, і рукописи чисто-церковного характеру, як списки православно-католицької полеміки XVII. в., богословія, учительні євангелія і проповіді, святе письмо, канонічне право, круг богослужебних книг, метрики і помянники, і новіше карпаторуське письменство.

З описаних рукописів належить: 4 до XV-го в., 24 до XVI. в., один до 1577 р., 7 до XVII. в., один до 1614, один до 1618 р., 6 до XVIII. в. і один до 1725 р. Написані були вони в різних місцях: датовані всі, а з недатованих майже половина в Галичині. Решта перейшла в Галичину, судячи по почерку і правописі, з Румунії, особливо XV. в. Всі ті рукописи, крім 7 і 8 н-рів, були в Галичині вже в XVIII, а більшість навіть в XVII. в., про що свідчать записки і приписки на полях або на окладках. Словом — на підставі цих рукописів можна вже дещо сказати про літературне багатство Галицької Русі XVI—XVIII вв. Говоримо про „багатство“ тому, що в бібліотеках львівських, монастирських, перемиській капітульній і польських галицьких знаходимо майже той сам склад рукописного добра; се і дає нам право згадати про багатство староруського письменства в Галичині.

Описані рукописи дають нам багатий матеріал у двох напрямках: вони містять в собі досить багатий світський елемент повістей та новелі, особливо в проложних житіях святих і збірниках, з другого боку дають немало свідочств про силу польського впливу, переважно через житія святих і історично-повістеві статі. Польський вплив виявив ся з особливою силою в деяких житейниках XVII—XVIII в., в котрі ввійшли окремі статі з *Żywotów Świętych Skargi* (1579 р.) майже живцем, навіть з дуже незначними язиковими перемінами. Рівнож польському впливови треба приписати такі житія, як Кепсіми панни, Потенцѣаны, або поклик на „чортовское право“. З інших впливів згадаємо значний вплив друкованої книжки XVII. в., що ярко пробиваєть ся в маргінесових нотках *Номоканона* н-р 137. Цікаве тут се, що галицькому компіляторови був звісний і *Устав церковный*, виданий в Москві між 1610—1633 рр.

Новістєво-романічний елемент в описаних рукописах незвичайно багатий. Лишаючи навіть на боці апокрифічні біблійні

тексти, які спокійно можна би злучити з повістю-романом в одну цілість, ми все ще розпоряджаємо немалим матеріалом. Сей матеріал розсипаний щедрою рукою по всіх відділах описаних рукописів. В Номоканони ввійшов він під видом оповідань, що мають наглядно пояснити церковне правило. Найбільше яким образцем такого поученія-оповідання вєть „наказаніє н'ккоє... ѡ презкитєрѣ“, що в ніч на великодну неділю, мучений страстю, оставив набожну жону, що не дала осквернити себе в святу ніч, і допустив ся скотоложства. Рано, підчас служби в церкві, налетіло на попа і попадію стадо птацтва і розшарпало їх: „сеґо подокаѣ наꝯ сѣ ѡпаснієꝯ кꝯса тко-рити. яко да не мнимое к'їго кꝯ лєчкавї грѣхъ бєудеꝯ“ (ст. 57—8). Подібну поучительну тенденцію виявляють також різні оповідання-видіня, взяті в Прологи і Житейники з Патерика скитського.

Зовсім віддільну групу творять такі оповідання, як: про жінку, що зарізала двоє своїх дітей, щоб вийти за муж за любого чоловіка. Або про жінку, що сиротою вийшла за муж за сина своїх богатих опікунів, але переслідувана ріжними докорами і насмішками богатої рідні, утікла на відлюдний острів, де породила і виховала сина і жила з ним до смерти. Або нарешті оповіданє про сотника Готина, що обманом оженав ся в друге, а описєля казав обманутій жінці стати рабинею першої жінки. Последнє оповіданє визначаєть ся ясною романічною конструкцією з ступневим розвитком фабули, від завязки до кульмінаційного пункту колізій — аж до розвязки, т. є. покараня обманця обманутими. Перші два оповідання не були привязані до якихось святих, та последнє злучене з життям газєських святих, що помагають ошуканим обійтись з ошуканцями на підставі права мести. Се і вказує нам на тісну звязь двох світоглядів — нового християнського і старого. Сюди треба долучити оповідання про бурю на морі із-за грішника на кораблі.

Не мало місця посвятили описані рукописи чистій риторичі в формі високопоетичних описів пустинї в житю Йоасафа і Марії єгипетської, плачу матери в оповіданю про Макавеїв, спору землі з морем за старшинство в оповіданю про пряхід Христа над море (3—4 с'чня), або розставаня душі з тілом, та спізнених переговорів умираючого зі смертю, ста-

тей про правду і неправду, та про жінок. Згадати ще прекрасні оповідання про Алексія чоловіка божого, або Андрія юродивого, багаті поетично-романічним елементом, і маємо повний репертуар артистичної літератури, що входила в склад старуского письменства в Галичині.

Правда, може скаже дехто, що все се неоригінальне, запозичене безпосередно або посередно з Візантії. Певно, що так, але з одною увагою: сам вибір річей бравих до перекладу або до перерібок свідчить про характер та спосіб думання перекладача. Досить порівняти засіб старославянських і староруських перекладів з тим, що перекладано прим. у старій Польщі, щоб мати ключ до зрозуміння їх великої цивілізаційної різниці. При тім не треба забувати, що з елементів візантійських та болгаро-сербських староруські компілятори творили напів-оригінальні компіляції та збірники, такі як Толкова Палея, Златоуст, Ізмарагди, Златії Чени, Пчели та Златії Матиці, що були для свого часу не лише предметом домашньої науки, але також енциклопедіями виховання та кодексами духового і світського життя. Не забуваймо далі, що на тій візантійській основі виростало вже від XI. віку власне староруське письменство, якому — при всій його духовій покривності з візантійським — ніхто не може відмовити рисів глибокої оригінальності.

Сей взаємний вплив народної словесности і світогляду і одної часті запозиченої письменности виступив особливо ярко в руцненю деяких спеціально важних для Руси статей. І так староруська традиція звязала появу і діяльність Кирила і Мефодія¹⁾ з власним хрещенем. Не диво, що сей анахронізм повів за собою і виші неточности в роді „Ростислав і Святполк князк Моравскии и тѣрокскии и вси Россїи“; або — Авдрей юродивий родом славянини (VI. в.) став русьном сучасником Романа півця в IX-ім в. чи навіть XI. Легенда корветуєть ся як найширше правом „поетичної вольности“, щоб тільки показати руській братії, що і у Руси були

¹⁾ В життю св. Кирила (н-р 9) важна подробиця: по проповіді в Мораві Константин філософ вертає в Царгород на Панонію, щоб здати справу патріарху і царю. Звідси тільки їде на Венецію в Рим.

великі святі, ще й до того учителі Греків (Епіфаній, ученик Андрія, був Грек), від котрих спершу самі просвітились. Легенда вразно зазначає сю звязь. Ся охота показати себе не гіршими своїх великих учителів у вірі і просвіті — Византійців, повела Русь до створеня власних легенд про Покрову ківнопечерської Богоматери на лад царгородеского чуда влахерискої Богородиці. Те саме стало ся і з чудами св. Николи, якими особливо прославив ся Київ, та з чудом Ілії над кунцем у Новгороді ниж.

Окремо стоїть більша статя, яку стрічаємо кількома наворотами в Прологах і Торжественниках описаної частини, п. з. „Вѣщаниа архангелови марїи и ѿкѣты еїѧ“. Се довгий діалог арх. Гавриїла і Марії, а далі Марії й Йосифа, ввятий східно-південними славянами з Византії вже в XIII. в. Ся статя цікава тим, що явилась в давній Русь одинокою пам'яткою ніби церковного дійства — містерії. Сама пам'ятка складаєть ся з текстів канонічного і апокрифічного євангелій Луки і Якова та з канона Благовіщеню Феодана (зглядно Івана Монаха). У Славян вона так і лишилася перекладом, та на Заході, у Французів і Італіянців, византійський діалог став основою благовіщенської містерії, що вийшла складовою частиною в цвіль „La Nativité de Jhesu Crist“ або явила ся самотійним драматичним твором, як се мало місце в Італії.

В описаних нами рукописах знаходимо надто значне число святоотеческих правил і поучень, що викладають основи християнської моралі, внутрішної віри, погодженя людського життя з законами Христа. З другого боку стрітимо немало обличень і погроз за „п'кніє — гуд'кніє — пажсаніє — конноє ристалици — скомрашньство — рұсалки — сковраденечьство — обкванїѧ — наѧзы — стр'кмы громнїѧ“ і виші традиції глибокої старовини. Хоч і в тім староруске поученє не оригінальне, але певно, не будь тих всенародних „грїхів“ на Русь, ся проповідь не перейшла би до нас. Так само, як не появилась би у нас — вже в самих початках руського християнства — ані византійска полеміка з латиною, ані обличенє жидівства і могомеданства, що попадаєть ся часто в Кормчих і Зборниках. Їх появу визвала внутрішня потреба.

Самостійний відділ проповідий творять статі о почитаню духовенства, о приносах і десятинах йому, о почитаню покій-

ників третинами-дев'ятьмами-сорокоустами-роковинами, о бідних і богатих, панах і рабах (смиреніє перед богатим, послух пану) і наконєць чисто обрядовий елємент о способі хрещєня, о сїмволїці частєй церкви і служби. Послїднї статї звертають на себе нашу увагу тому, що пізніще вони явилсь основними каменями північно-руських сект.

Для повноти сєго огляду повїстєвих елєментів в описаних житїях святих вкажемо ще на житя Пєлягїї блудницї (властиво акторки — 8. жовт.), Ардальона і Генєзія шпїльманів, що перєйшли очевидно з захїдних житейників у славянєскї Прологи. Принятє христїянства Генєзієм цїкаве для нас слїдуючим моментом: він приймає христїянську віру під впливом власної гри на сценї, де виступив в ролї христїянського проповідника; щось подібного лучилось і з Нахором, що виступив на соборї, скликаним царєм Авєнїром, в ролї Варлаама; Нахор так перєняв ся своєю ролею христїянського старця, що сам привяв нову віру. — До запозичєних із захїдних житейників статей належить також житя св. Вальнурґи. До елєментів же, звїсних нам з вищих жерел, хочби з германської заги, належить зачислити помїч ангєла Андрею юродивому (1. серп.) в його борбі з вєзвканом Ефіопом. Ангєл, невидимий для Ефіопа, шєнтав Андрею в ухо ради і вказівки, як і куди ударяти на Ефіопа, щоб його побїдити.

Нам лишило ся сказати ще кїлька слів про сам опис. Він можливо детальний, бо у нас майже нема повної бїблїографїї в області староруского письменства, винявши хїба апокрїфи, вдавани д-ром Франком. Не диво, що з браку домашнїх бїблїографїчних робїт, дослїди над старорускою лїтературою ідуть у нас дуже пиняво. З другого боку в рукописах Музея А. С. Петрушевича розєпанї такі скарби, що годї було задоволити ся побїжним описом. Мїсцями старалєсь ми вказати бїблїографїю сєго або того питаня, найчастїйше однакo відсїлаємо читача до жерел такої бїблїографїї. Розумїєть ся, що сї відсїлачї не всюди вичєрпуючі. Засїб пїдручних справочників у Львовї, особливо в самїй бїблїотєцї Народного Дома, невеликвї — тож і нїяк було дати повну бїблїографїю вїддїльних питань. Та се й не було нашою головною метою. Що до поданих текстів, то ми старали ся подавати їх по прїнципу: слово в слово, буква в букву; на жалє значну частє корек-

тури прийшлося вести з-заграниці в літній час, коли і в самій бібліотеці не можна було навести ніяких справок.

Д-ру І. Франкови сердечно дякую за ласкаві доповнення підчас складання і коректури тексту, а Зарядови бібліотеки Народного Дома за щирю і охочу поміч в часі самої роботи.

Львів. 21. XI, 1906.

І. Свєнціцький.

I. Измарагд і Паренезіс.

(Ркп. N. 1).

Збірник зложений із двох полууставних рукописів XV. і XVI. віка, на тонкім, гладженім папері, 329 к. в 2 стовпці.

Измарагд, рукопис початку XVI. в., на папері знаку **Ѡ**-, без початку і з обшарпаними верхніми і крайніми полями перших 13-х карток. Починаєть ся продовженем житія св. Івана Златоустого, а то словами Івана Зл. до Царгородців: „и слышиши лене народъ константина града в'крныи иди на поуть. и теж услышиши. иди на море любе в' поустыню“.

Далі йдуть: оповіданє про відносини св. Івана Зл. до цариці, житє Олімпії, борба св. Івана з вретками, його вигнанє до м. Кокуса, чуда, „w оуспенїи блаженнаго Иоанна“ 25 к.: „Оумръшу же великомѡ оучителю всего мира. въздоста же два презвитера . . . но и насъ поминани стѣи Ѡче и трєблаженныи. иже божественною любовїю прилежим тобѣ жадаще тебе предстои оу грѣдааго того и славнааго прѣла вѣїа проса Ѡ него грѣховнааго прощєнїа нам и дїламъ нашимъ велїа мѣти. За всекж се добрѡдарствимъ Ѡца и вѣа. емоуже слава и дрѣжака коупно съ сїомъ и съ стѣмъ и животворящимъ дхѡмъ. нїѣ и прїо и вѣ в'ккы в'ккомъ аминь.“

к. 34. Главы извѣстны настояща книги. рекомыи измарагда — всех 164.

к. 36 об. Книги измарагда рекомыа съ богомъ вѣгослови Ѡче: „Рече стѣи іоаннъ златоустыи. сѣдащє ти на почитаньи и послашающю словєсъ вѣїихъ то

прѣвѣ помоли° бг҃с да ти ѿврѣзет шчи срдчныя. не токмо написанаа чести но и творити ш да не в' грѣху собѣ оученїа стѣх прочитаем не сѣтворяюще. егда оубо чтиши книги, то прилѣжно всѣм срдцемъ чти внимаа. и двократы прочитай словеса, а не тчиса листы токмо обрашаа. но без' лѣности чти. да паша прїмнешн сїнїа. и страхъ бжїи вселить в тѣа.

Відповідав гл. 2 Измарагда першої редакції, пор. Яковл. ст. 42.
к. 37. Слово ст҃го грегорїа [sic!] папы румскаго. „Добро братїе и полезно єсть всакомѣ кр҃ноу почитанїе книжное“. Відповідав статї 2 Измарагда другої ред. пор. Яковл. 2 (ст. 172).

к. 37 об. Слово павла апла истолковано їванномъ златоустымъ и василїемъ великымъ. „Придемъ братїе да слышимъ слово павлы дх҃овны исплнєно“. Яковл. 3, ст. 172.

к. 38. Слово їванна златѣуста. како не лєн. чести книг': „Мнози непочитанїемъ вж҃ственныхъ писанїи не прѣкаго пѣти сѣвратишася и забл҃дивше погыкоша“. Як. ст. 42.

к. 38 об. Слово ст҃го ефрѣма какѣ слышати книгѣ бл҃ви ѿче: „Егда братє лѣкавыи ти помыслѣ мѣчит оумѣ. оутѣши сѣ почитанїемъ стѣх книгѣ“. Яковл. 5, ст. 172, пор. ст. 43.

к. 38 об. Слово стѣх апла и стѣхъ ѿць како жити крестїаномъ: „Подобаетъ всакомѣ крестїаниноу чтѣ жити“. Яковл. 6, ст. 172.

к. 39 об. Слово їванна Златѣстаго ѿ гл҃шихъ шко нѣо мощно спїсѣ в мирѣа. Извѣсто да єст шко не сїсть мѣсто нао. аще не творимъ волѣ кожїаа“. Яковл. 7, стор. 207—208.

к. 40. Слово їванна златѣстаго ш гврѣдѣнїи. „Да шко садѣ непотрїблемъ ѿ хр҃астїа не можетъ расти“. Як. 8.

к. 40 об. (егоже) ш клєнѣщнхъ сѣ во лжю. „Егда шко видиши кого живѣща вѣ злобнѣмъ вѣтстѣкѣа“. Як. 9.

к. 41. (егоже) ш лѣчѣщнхъ болѣзни. колхво-вланїемъ и наоузы. „Житѣа сєго наводимаа намъ скрѣбнаа. или нмѣнїа лишенїе или болѣзни тѣжнн. ѿ онѣхъ моукѣ шслабѣ намъ творитѣа“. Як. 10, ст. 173.

к. 42. Слово ст҃го іѡаннѣ мѣтїеаго ш исходѣ дшнѣ. „зѣло много страхъ шедержит дшю. тогда истѣземъ къ исходу на ѿ тѣла“. Як. 11. Друк. Памятєв IV, 227.

к. 42 об. Слово іѡанна златѣстаго ш играхъ и ш плагсанїи. „Земная всѣ ѿвергше зла смышленїа. придѣте и оуслышимъ дхѡвнаа счїїа“. — Внизу 43. карти дописано пізнїйше на полю: „пашнощїа свѣде на водноа дово. но и тїи нж на с любовїю позороуют и в сластехъ раждизаютса на ню похотю, зельцаючи ст҃ымъ мѣжи плагсанїемъ шкож иредѣя ирода“. Як. 12, ст. 173.

к. 43. Слово ст҃ыхъ ѿць ш пїанствѣк: „Ижебы не пити ѿиноудѣ того възбранѣетъ велими“. Як. 13, ст. 173.

к. 44. Слово іѡанна злат. егѡж речї любит гѣ того и казнитъ. „И аще кого видиши не правдива и злобна чѣка въ здравїи шкїано живоуща. то не чудиса томъ“. Як. 14.

к. 44 об. (того же) ш самовластїи. „Кои дѣла вины въхом самовластїи“. Як. 15.

к. 45. (того же) ш зависти. „Любимїи азъ длѣгъ свои на всакъ днѣ ѿдаю“. Як. 16.

к. 46. Слово ст҃го анастасїа. игѣмена синайскаго. иже не имѣти гнѣва. „Много можетъ мѣтва праведнаго поспѣваема“. Як. 17, ст. 174.

к. 46 об. (того же) еже не шсѣжати. „И еже шсѣжате реч да не шсѣжени бѣдете“. Як. 18.

к. 47. Слово іѡанна златѣстаго ш сѣдѣк. „Уже помыслите брате донелѣ жики есмь“. Як. 19.

к. 47 об. — 48. (того же) шко не приятна без исповѣданїи мѣтїи. „Преходѣте брате ѿ пица на пицю. хвалїи и прославїи хѣ вѣ ишего“. Як. 20, і ст. 216—217.

к. 48 об. Слово ст҃ыхъ ѿць к хрѣтіаномъ. „Рекъ вы посадишате люковно брате“... „вездѣ бо прїимет ны бѣ правоживѣцаа по законѣ а не сїсоутъ на° чрѣкныа ризы аще вѣлѣности жити начномъ“. Як. 21.

к. 49 об. Слово антишуха великаго како двѣстѡнтъ вѣлѣстїи° злѡхъ женѣ безѣмныхъ. „Хвалѣ вѣздаждѣмы бѣоу. шко счїїемъ сим на истиннѣ наставаемъ есмь“ . . . „и антишухъ великыи книжникъ иж пандокъ сѣставилъ“ Як. 26, ст. 175.

к. 50 об. Слово Іоанна златоустаго. ш глїю-
щнхъ шко нѣ^о грѣшнымъ мѣкы. „Свѣтъ нечлѣнъ се,
како братїе свѣжимъ мѣкы“. Як. 27.

к. 51. Слово стѣхъ Ѡць еже не швидѣти в до-
вы ни сирот. „Црѣ ли еси или кнѣзь. или ковода или сѣ-
ды то помысли Ѡ кого еси власть прїалъ“. Як. 28.

к. 51 об. Притча о бѣглыхъ Ѡ болгарьскыхъ
книгъ. „Члкъ нѣкыи хожаши на поли чистѣ. и не бѣ на
поли том ни дѣри ни лѣса“. Зміет статї такий як в Синод.
№ 230. к. 52. (см. Описаніе слав. рукоп. моск. Синод. Библ.
II—прибавленіе стр. 58). Як. 29, пор. Ів. Франко, Притчата
за еднорога, стор. 24—26.

к. 52 об. Слово стѣго ефрѣма ш соудѣ и ш по-
кладнїи. „Ширны земля и конци на ничто нам при-
спкють“. Як. 30.

к. 53. Слово стѣго Іоанна златѣстаго како
встаети внѣши молитисѣ. „Шитъ прїими ш члче
рѣкъше стѣмъ млнтвы и шградисѣ ими“. Як. 31.

к. 53 об. Слово стѣго нифонта ш искоушенїи
вжїи. „Сѣго дѣла братїе попоушаѣтъ бѣ скоры прїимати
и скорви“. Як. 32, стор. 208—209.

к. 54 об. того же: ш роусальѣхъ „Иногда бы^о идѣцю
блажннѣмъ нифонтѣ въ црѣкѣ стѣмъ бѣа на стренюю“.
В сїй статї говорить ся про поборене силы дїавольскої розпя-
тїемъ Хрвста, що „сказавъ его въ шгненѣи габениѣ повелѣ
стврѣдити“, і про те, як пожадана звязаному дїавольскому
внязевн жертва від хрестїян, яку првносятъ йому грою на
сопїлках, танцями і спївами. Як. 33, пор. стор. 14—15; Ко-
стомаровъ, Памятники стар. русс. лит. I, 207—208.

к. 55. Слово Іоанна златѣстаго о расмотрѣ-
нїи и млтвыни. „Кый сео сепѣхъ е^{от} сѣвлаци иного. шеле-
щнж сѣгаго“. Як. 34, ст. 176, 217.

к. 55 об. того же: ш вероущнхъ много имѣнїе.
„Нїѣ сео брате благоврѣма е^о възгласити к вам прорчѣ-
скоѣ слово и рци чюдѣсна дѣла твои и дїла моѣ свѣсть
и зѣло. нею азъ днѣ пирикъ вамъ аще и не своа разда-
ваю. но взнимъ вземъ Ѡ пира златоустагѣ“. Як. 35.

к. 56 об. Слово стѣго и великаго васильѣ. „Иже
в' вѣрѣ сѣт хрѣтїанстѣ всакомъ члкъ дается Ѡ бѣа лѣгъ
на сѣхранїе“. Як. 36.

к. 57. Слово Іѡанна Златѡстаго ѡ кротости. „Рече гѣ искати е° кротости нежели мѡдрости“. Яв. 37.

к. 57 об. Слово ѡ патерика. ѡко не двѡтъ ити ѡ цркви егда поють. „Иже древле бы° повѣда нам нѣкто ѡ вѣрных“. Яв. 38, Памятники старинной русской литературы I, 22; Revue des questions historiques 1903, janv. febv. статья Коскена.

к. 58 об. Слово Іѡанна Златѡстагѡ ѡко оставль дѣла ити къ цркви хртїаном. „І ѡ сем сео друзи, и брати глѡю вы азъ бо днѣ ѡ днѣ“. Яв. 39, стор. 177.

к. 59 об. Сидорово посланїе къ епископию епїс. „Зннши ты црквѣ въ пиласїи. ѡкож повѣдаютъ хмтростями“. Яв. 40 і ст. 221—222.

к. 60. Слово Іѡанна Златѡстаго ѡко не подобаетъ престати счашце. „Молю вы сео придѣте нѣкъ и слышите возлюбленїи. се бо вам дхѡвныѡ ѡдаю длѡгы... а мы сїенници дома всегда превыкающе. и ѡ сїеннества пицю и ѡдѣжю прїемлем. а небреженїем книгъ имѣем. ни готовыхъ почитаемъ, но точно порты различны збирлемъ. Како се не зло е° и оучащихъ бо ненавидимъ. а ѡ сїиннества чть и кормлю прїемлемъ. на болши е° намъ осѡженїе чть та. аще лѣностїю не счимъ и небрежением нашим. то на парсѡв дшамъ ншїмъ сїиннеческаѡ чть...“ Яв. 41.

к. 60 об. Поученїе ст҃го ѡца Іѡанна Златѡстагѡ. „Азъ любими дрѡзїи и брате свои длѡгы ѡдаю всегда“. Яв. 42.

к. 61. Слово ст҃го ѡца афанасїа о различїи сїенїи. „Речено бо бы° сице бгѣ свѣдын немощь рода ншїго“. Яв. 43, стор. 209.

к. 61 об. того же: ѡ милостыни. „И се же видѣже нам нужно е°“. Яв. 44, стор. 209.

к. 62 об. Слово Іѡанна Златѡустаго о глѡющихъ въ цркви. „Глѡю вы възлюбленїи, и извѣстсїю волю бжїю“. Яв. 45.

к. 63. того же: ѡко не подобаетъ вѣры нати оклеветаемым. „Добро сео е° възлюбленїи надѣкати сѡ на гѡ, нежели надѣкати сѡ на кнѡзѡ“. Яв. 46.

к. 63 об. Притча ст҃го Варлаама ш трех др҃в-
зѣхъ. „Чл҃къ нѣкыи имаше три др҃вгы. двою же любаше
и чташе. а на третѣмъ небреженїе имаше велии“. Як. 47,
ст. 178 і 219—220; пор. Ів. Франко, Варлаам і Йоасаф
ст. 23—24.

к. 64 об. Поученїе ленивымъ еже не дѣлаютъ и
похваля дѣлателемъ ст҃го Василиа. „Еже вы гл҃ю
братїе слышите. не хотѣвшю во ми о снхъ к вамъ гл҃ти“.
Яковл. 48.

к. 65. Слово к ленивымъ ст҃го Василиа. „Любимїи.
о семъ апл҃ъ Павелъ извѣстоуеть“. Як. 49.

к. 65 об. Слово іѡанна златоустаго о добрыхъ
женахъ. Услышите жены заповѣдї ежїа и насчите сѧ и мол-
чанїи повинovati сѧ мъжемъ своимъ да спсете своѧ дш҃а“.
Яковл. 50.

к. 66. того же: ш злыхъ и добрыхъ женахъ. „Бѣ по-
сланнїхъ к римлянномъ апл҃ъ Павелъ мѣнить. многы добрыѧ
жены с похвалою“. Як. 51 і ст. 231.

к. 67. того же: ш злыхъ женахъ. „Есть л҃че к пш-
стыни сѣ звѣрми жити, ниж сѣ злою женою. Нѣкыи ж е^о
звѣрь подобенъ женѣ изычїи злѣ. лѣвѣ бо кѣ рѣкѣ да-
вила стыдѣша сѧ. анаѣфка езавель бѣи. кит іѡнѣ кѣ
стрѣкѣ невредима сѣхрани“. Далѣ говорить сѧ про злобу бїб-
лїйныхъ жїнокъ, про те якъ „еудоксїи цр҃ца іѡанна златѣстаго
заточи“ і якъ боярїнї заставляють бояръ грабїтв: длятого
„л҃че трасцю колѣкти ниж злою женою овладанѣ быти.
трасца бо трасши пошѣтит. а жена зла до смрти сѣшитъ“
. . . „аще сѧ зачат младенець по преслѣшани во заповѣди
ежїа. то нѣ^о добра в немъ“, що сталося з Каїномъ, зачатимъ
у грїесї прародичїв; зате Авель, зачатїи іще в часї послуху
оказав сѧ добрымъ. Як. 52.

к. 68. Слово о притчи и о наказанїи, дѣтей
к родителемъ. „Чл҃вци внемлѣте извѣсто о гл҃емыхъ. ка-
жите за маада дѣти своѧ“. Як. 53 і ст. 231—236.

к. 68 об. Слово іѡанна златоустаго како
имѣти чадѣ. „Еще же аще кто ш васѣ братїе рабы
имат и рабыня“. Як. 54, ст. 179.

к. 69 об. Слово стѣхъ ѿца, како дѣтемъ читати родителю. „Послашлите братіе и сестры заповѣди г҃а“. Яковл. 55.

к. 70. Слово іѡанна златоустаго како читати презвитеры. „Оувидисте вси колѣна ерѣиска власть и чѣть“. Як. 56, пор. Чтенія въ Имп. Моск. Общ. 1861, кн. III.

к. 70 об. Слово стѣхъ ѿца о женитвѣ и о любовдѣи. „Чюкъстїа раздмно. и змныа слѣхы ѿеркзше“. Як. 57, і ст. 213—214.

к. 71. Слово іѡанна златостаго о трѣпѣиіи бл҃гоухвалениа. да не много оумршихъ плачемся. „Прїо имѣйте в' памяти днь смртныи многы бо вчера с' вами быхша чл҃кы. инѣ же нѣс ихъ с' вами“. Як. 58.

к. 74 об. того же: о хрстіанствѣ. „Послашайте и итвѣксто [м. б. извѣксто] мнози збо толико слытьемъ хртіане. а по житїю еланне“. Як. 59, пор. Тихонравовъ, Лѣтоп. русск. лит. IV, 110.

к. 76. Слово ѿ еуглїа. и ѿ лѣки о бѣгатом и о лазарѣ. „Иже о бѣатѣм. и лазарева притча велми на пѣвоу іс҃“. Як. 60, ст. 180.

к. 77. Слово о нѣкоемъ владнѣцѣ иже мѣтню твораше а клоуда не остася. „Такови о семъ сказаетъ в' лѣта лешна цр҃а бѣ славен чакъ“. Як. 61 і стор. 220—221.

к. 77 об. Слово іѡанна златостаго. како оученїа слѣшатъ. „Изъ збо по вса дни вѣзлюбленїи творю вы. да вы есте добродѣтелно пожиаи“. Як. 62.

к. 78. Поученїе ст҃го ѿца нш҃его іѡанна златоустаго. „И аще кто бѣочникъ и бѣолюбивъ. придѣте и слышите“. Як. 63.

к. 78 об. Поученїе о мѣтнїи, того же: „Ико в' садѣхъ винограда различни плодове соутъ“. Як. 64.

к. 79. Поученїе ст҃го ѿца курїала архїепїа. „Дѣовное збо сѣма вѣ вашихъ дш҃ахъ. зже и прѣвое и второе вѣшалъ есмь и многажды. инѣ мѣбамн стѣхъ простираю днь неключимыи свои языкъ к вашей любви... глѣть бо курїалъ архїепїкъ. аще кто в' вѣдѣ пособїе ѿ кого прїимъ или книгамъ ѿ кого навчилъ ея вѣдетъ. подоба тако-

вухъ въ срѣци си дрѣжати и въ смѣк и до днѣ исхода". Яковл. 65, пор. Сухомлиновъ, Рукоп. гр. Уварова, стор. 130—131.

к. 79 об. Слово іѡанна златоустаго к вѣрнымъ. „Азъ любимїи свои длѣгъ на всакъ днѣ ѿдаю. Ѹченїемъ волю бжїю извѣстѣю вы". Як. 66.

к. 80. того же: о крѣпости, и о разсмѣк гдѣ живетъ въ члѣвцѣ. „Се оубо азъ любимїи. часто оучїиѣ творѣ. надѣѣ са възбранити пѣнства наоукъ злыи". Яковл. 67.

к. 81 об. того же: о твари бжїи, и о кончинѣ смѣртнѣи. и о покашнїи. „Премѣдростїю своєю вѣ всю тварь сѣтвори ѿ небытїа къ бытїе". Як. 68.

к. 81 об. того же: о мѣти. „Ще беспечали члѣе желани быти". Як. 69.

к. 82. того же: да не излише по младенцѣхъ плачемъ. „Се обаче мыслиши младенца смиряюща зрѣ. семъ было наслѣдникъ быти моего имѣнїа, се старости моеѣ вѣ подпоръ". Як. 70 і ст. 236—237.

к. 82 об. того же: о не вѣстающихъ на стѣрнїю. „Се же в лѣности кто в жити семъ пребываетъ. то не спсѣтсѣ". Як. 71, ст. 210.

к. 83. ПоѸченїе іѡана златѸстаг к вѣрнымъ „Ширини земскаѣ, и длѣгота. и морѣ и рѣкы и источныкы всѣ великнью бжїю повинѣют сѣ". Як. 72.

к. 84. Слово іѡанна златоустаг. почто бѣтъ оставилъ напасти и скорби и болѣзни стѣмъ прїимати. „И се намъ извѣсто да есть братїе многы бо попѣстилъ бѣ, прїимати страсти Ѹгодникомъ своимъ. дабы къ величанїе не прїшли". Як. 73 і 238.

к. 84 об. того же: о владающихъ в печали и к вѣды. „Се же да вѣсте, шко частыя печали любима бѣ и прїатна сѣтворѣют члѣка". Як. 74, ст. 182 і 239.

к. 85. того же: еже не ѿчѣштисѣ в вѣдѣ. „Шко щѣ кто добротворѣ в вѣдѣ впадѣт. или в болѣзни люты". Як. 75 і ст. 239—240.

к. 85 об. Слово стѣх ѿць. о лѣсти мира сѣг. „И щѣ кто ѿ члѣкъ славы сѣѣ желаетъ вѣременнаѣ. то не можетъ славы божїа разсмѣкти". Як. 76 і ст. 240.

к. 86 об. тѣх же: о покаяніи. Гл҃еть писаніе нѣциі многажды ключеса о грѣсѣхъ. и пакы таа же творат^а. Яковл. 77.

к. 87. тѣх же: о завѣщаніи покаяніа. „Любиміи слышите. аще въ грѣсѣхъ състаркеса человекъ“. Яковл. 78.

к. 87 об. тѣх же: слово и наказаніе. „Аще сео скота не презримъ въ калѣ гразца. то вси простираемъ рѣцѣ изваси хотаца“. Як. 79.

к. 88. въпросы антишха ѿтвѣкти ст҃го епифаніа. „Гѣ бѣтъ что дѣла поидстилъ е^о воєвати дѣволоу на чакы. ѿвѣ. да любаціи бѣа прожвѣтса... Як. 8, пор. стор. 24 ч. 67.

к. 89 об. Слово о смирающихъ внезапно и стопающихъ. „Ѹбо что хоцемъ гл҃ати о смирающихъ внезапно ли съкрга лѣтквшо“. Як. 81 і ст. 240.

к. 90. Слово бѣлаго ексѣкіа архіеіпа. „Лѣте въ едінъ ѿ дніи чл҃къ превозаса рѣкѣ стопе“. Яковл. 82, ст. 183 і 241, пор. Migne, Patr. ser. graeca t. 86, pars 1, стор. 349.

к. 90 об. Слово ст҃го ѿца деишисіа о желѣющихъ. „Иногда ко ст҃мѣ ѿцю деишисію мнози придоша хѣлюбци“. Як. 83.

к. 91 об. Слово ст҃ыхъ ѿць. о съблзникѣ въ совѣстѣм. „Се како вѣси възмогаютъ на ны“. Як. 74.

к. 92. Слово ст҃го ѿца ефрѣма о покаяни. „Иже въ шлѣтыри слышимъ братіе бажна дѣда гл҃юща“. Яковл. 85.

к. 93. Слово іѡанна златоустаго. како подобно въ цр҃квѣ приходити сѣ въкрою. „Цркви нѣко е^о любиміи что снхъ вещи страшнѣ“. Як. 86.

к. 93 об. того же: кѣ вдовцемъ и вдовамъ. „Еще же сеа заповѣди слышите вси“. Як. 87.

к. 94. того же: о чѣстотѣ дш҃евнѣи. „Мы сео да навикнемъ. что е^о иже чл҃ка сквернитъ. да рассмотримъ и шефгнемъ нхъ“. Як. 88.

к. 95. Слово ст҃го ѿца ефрѣма о матежи житіа. „Ѹже наводитъ ны вѣрма на дѣло вѣчнаго живота

и неразрима славы". Як. 89, пор. Правосл. Собесѣдникъ 1858, т. II, ст. 481.

к. 95 об. Слово Іѡанна златѣстаго о прїѣтїи тѣла и кроки г҃ дни. „Любимїи слышите. сего ради вѣдка г҃ъ ишь іс҃ х҃с҃ в нашу плот облече сѧ". Як. 90.

к. 96 об. того же: о казнѣхъ бжїихъ на ны. „Иликоже мѣрдїи врачеве не ожидают. да жним болїи придѣт". Як. 91, ст. 184, пор. Пѣтуховъ, Серапіонъ Владимїрскїи, ст. 215—224.

к. 98. того же: како попомъ счїти люди. „Иликоже не сѣдшїи счїи. но мы не престаемъ счїи". Як. 92.

к. 99. Слово ст҃го Ѡца генады патрїарха. „Готовите братїе на исходъ дѣла добраа. с нимиж Ѡидемъ Ѡ свѣта сего". Як. 93.

к. 99 об. Слово ст҃го сѣнномчника понкратїа. „Услышите братїе извѣсто. яко о вѣднїи трїезвѣ двѣ мѣтвы еста". Як. 94, пор. Опис. рукоп. Синод. библ. II, ч. 3, ст. 256.

к. 100 об. Ангеловоу повѣстьъ сказаетъ ст҃ынъ василїи. „Се да слышите слово Ѡ г҃а агг҃ла сказаетъ вѣрнымъ". Як. 95.

к. 101. Слово ст҃го Ѡца семїѡна епїпа месо-потамска. како вѣстисѧ смрти. „Послашante братїе. какъ страхъ и вѣдѣ прїати имать дшїа". Як. 96.

к. 102. Слово о погребаемыхъ въ цркви. „Ужасно чюдо и памяти до сїи по вѣда іѡаннъ римлянинъ". Як. 97, ст. 185 і 243.

к. 102 об. Слово ѡ владѣщихъ в цркви. „Да слышите еще о погребаемыхъ в цркви". Як. 98.

к. 103. Слово сведено притчею ѡ сѣставѣ тѣла члѣчѧ. „И еже писанїе речъ что е҃гда ѡнсетѣть земля. и цркъ изнеможет". Як. 99.

к. 103 об. Слово іѡана златѣстаго како въ цркви приходити сѣ вѣрою. „Иде же бо речъ х҃с҃ два ли три сѣвоиспленн въ има мое. тѣ есмь посредѣ ихъ а мы лице снїдемсѧ въ цркви. то на кощюны и владословіа". Як. 100.

к. 104 об. Поученїе іѡанна златѣстаго впадоющимъ вѣ вѣды. „Ико се иже хотять ѡгнь възгнѣтити преже дымъ носиме слезат". Як. 101.

к. 105. Слово ш старци. иже мѣтвоею дождь с ѿеси свѣде. „Быс нѣкогда в' мурстѣки области бездожде дѣе велико“. Як. 102 і ст. 229—230 Костомаровъ, Памятники стар. р. лит. I. 76.

к. 105 об. Слово Григоріа двѣсловца. „Бѣ нѣкаж жена матрина именем“. Як. 103.

к. 106. Поученіе стѣго василья. „Пачиса вѣрныи члѣче. быти бл҃гочестію дѣлатель“. Як. 104, ст. 186.

к. 106 об. Поученіе ішанна златоустаѣ на пачать стѣху апѣла. „Помыслите сео и разсѣмѣйте. какова вѣдет слава и чѣтъ пріати сѣжешимъ вѣс“. Як. 105.

к. 107 об. Слово прѣдвнаѣ лариона о житіи сем. „Хоуде и мало вѣрѣминно житіа сего наслаженіе. скоро погыблющія слава мѣчтнанаго свѣта сего“. Яковл. 106, пор. Migne, Patr. gr. t. 31, ст. 1713.

к. 108. Слово стѣго василіа. кесарійскаго ш стѣкмъ постѣк. „Вѣстроувите реч в новомѣсачнсю трѣвѣ. в нарочит дѣнь праздника вашнго“. Яковл. 107, пор. Migne, Patr. gr. t. 31, ст. 1.

к. 109. Слово стѣго Нифонта. о когатѣкмъ и свѣпѣкмъ. „Иногда стѣи нифонтъ хода видѣ члѣка емѣ же молаше са множество нициху просаще с него мѣтнѣ“. Яковл. 108 і ст. 223.

к. 109 об. Слово о немѣтвѣху вѣлтыху. „Не глѣю сео на вѣлтыху. иже податики добрѣ живѣт“. Яковл. 109, стор. 201.

к. 110 об. Слово ш еуглаѣа. иже ш матрѣка. „Еже прорѣкъ рече. да са исправитъ мѣтѣа моа“. Як. 110.

к. 111. Слово вѣтвено. ш блѣзѣкмъ поѣшнѣи. „Шко подокаеть нам братіе и ѣци. клаюсти сѣбе хытрѣ да не погыбнем“. Як. 111.

к. 112. Слово стѣху ѣци о житіи члѣстѣкмъ. „В рокоу ли хошемъ рѣч жити члѣче. велико бо вѣкмѣи ищемо. аще ли е° рокъ то како прорѣкъ двѣдъ рѣч къ вѣс не вѣзведи мене къ преполовеніи днѣи моиху“. . . „свѣйци бо и льстивіи маловѣчнн смирають злѣк. шкоже се. . . и стѣополѣкъ кратоувѣиць“. Яковл. 112; Migne Patrol. gr. 28, стор. 668.

к. 112 об. Слово ѿ гл҃ющихъ, яко за́къ смирающїи не ежїимъ повелїнемъ смирають. „Ѹбо не-л҃кно несмысленыхъ послышати гл҃ющихъ, яко въ рѣкахъ и въ морїи погыбающїи, ли ѿ разбойникъ, ли враги извѣстїи, не повелїнемъ ежїимъ смирають“. Як. 113, ст. 187.

к. 113 об. Слово ст҃го ѿца курїла ѿ прѣвозданїемъ. „Създа вѣкъ преже адѡма ѿ земли, и ѿ рекраго женоу емѡ създа“. . . . „стави же вѣкъ рокъ чл҃кѡмъ житїю на земли ѿ. тисоуць л҃кт. и что сѡ ихъ вѣ тоу седмь тисоуць л҃ктъ изберець въ ст҃мъ, по законуу ежїю жившихъ, тѣмъ аг҃льскимъ чинъ съпадшїи, исполнаеть“. Як. 114, пор. Правосл. Собес. 1859, т. I, стор. 256; Сухомлиновъ, Рукоп. ст. 120.

к. 114. Слово їѡанна златоустаго ѿ ст҃кмъ пост҃к. „То почто соут мнози гл҃юще не требѣ пост҃ъ въ чт҃втѣ живѡщихъ“. Як. 115.

к. 115. того же: ѿ пощени. „Иже кто вѣлюбивѣ и вѣкрѣнѣ, прїидѣте и слышите сказанїе о пост҃кѣ“. Як. 116.

к. 115 об. того же: о ст҃кмъ пост҃к. „Ѹже ѿ пост҃к истиннѡ сказемѡ да свѣсти вси, се бо алканїю вѣрма настоитѣ“. Як. 117.

к. 116. Слово ѿ видѣнїа павла ап҃ла. „Тако гл҃ проркомъ гл҃еть, доколѣ съгрѣшаеце и прилагаеце грѣхы на грѣхы и прогнѣваеце сътворшаго кы“. Як. 118. Часть апокрифїчного Видїнїа Павла, надрукована въ сього рукопису Ів. Франкомъ, див. Памятки IV, стор. 117—118, пор. Тихо-ириновъ, Памятники отреч. лѣт. II, 40.

к. 117. Слово ст҃го ѿца курїла о страстѣ вѣжїи. „Всегда любимїи братїе и сестры имѣимъ страхъ вѣжїи предъ очима своимъ“. Як. 119, ст. 188, пор. Сухомлиновъ, Рукоп. 125—128.

к. 117 об. Слово ст҃го ѿца пахшмѡмъ ѿ средѣ и о пѡтници“. Юже поганъ врагъ, таниѡ давы намъ сп҃сїа не прияти“. Як. 120, пор. Правосл. Собес. 1859, т. I, ст. 183; Ів. Франко, Памятки IV, 91.

к. 118. Слово ст҃ыхъ ѿць, како христїаномъ жити. „Братїе и сестры слышите счїнїа ст҃ла, соут бо въ хр҃стїанѣхъ икѣци, иже имѡ токмо хр҃стїанско дръжат“. . . . „немошь вѣшьбою л҃чатъ, и наоузы чарамъ, вѣсѡмъ трѣкы

приносать и вѣса глѣмага трасцю творать ѿгоняючи. еллинска пишють на шеклоцѣ слова. и кладоуть и на престола вгод слажки. се проклато е°. того дѣла многы ѿ вѣа казни на ны за неправды наша. гѣ не реч лѣковати чарами ни набы. ни встрѣчу ни в' полазъ, ни в чих вѣкровати. то поганьско е° дѣло... съ скотом влоуженіе. въ пламени поатіе поганьскы е°... каждое йрѣйство дрѣжить дабы тѣмса кръмилъ. ане печалоуеть в дѣховныхъ чтобы прияти мѣзда вѣчнаго жикота. и не глеть пракаго ѡченіа имжеа сїекти. но паче гладить и лашеть и дарѡ дѣла. без шпитемыи прощаетъ. чрева ради все творить и глеть довы не ѿпасти вѣрминныа чѣти. того ради оучители лише осоудятса". Яковл. 121, пор. Правосл. Собес. 1859, т. I, ст. 473—477.

к. 119 об. Слово ѿ шанна златоустаго о страстѣ вѣїи и о покаяніи. „Люкиміи павлова сладкаѣ оученіа послѣдшяюще распространите срдца и ѡши и доброплодное сѣмса прїимѣте въ ѡмнаа села ваша". Яковл. 122.

к. 120 об. Слово стѣх ѿць како дѣовнѣк празновати. „Иже кто вѣренъ вѣочтнѣк лѣпо ны вжественныа праздники имѣти въ чѣти дѣовнѣи". Яковл. 123.

к. 121 об. Слово ѿ шанна златоустаѣ в велицемъ постѣк и в аплъскыхъ. „Члци вѣрніи в постѣк сказаніе слышите и вижете вѣа вѣздлюща црство а матыню ѡбогыа". Яковл. 124.

к. 122. Слово стѣхъ аїпль и стѣх оїць о великомъ постѣк. и в петровѣк, и о филиповѣк. „Иже вѣрніи соут. слышите братїе и сестры. и вси старци и ѡнїи писаныа о постѣк". Як. 125, ст. 189.

к. 124. Слово стѣх ѿць како хрестыаномѣ жити. „Ннѣк любиміи ѡчнїе слышите". Як. 126 і стор. 217, пор. Правосл. Собес. 1859, т. I, ст. 132—146.

к. 126. Павла аїла заповѣдъ. „Иже вѣздръжншиса жено не совокѡпалющиса с' моужемъ своимъ. онже раждѣхса ѡходитъ и сѣгрѣшает индѣк"... „рѣзонмѣнїа же останиса... нимоуцимъ ноужа вѣдетъ люта. давайте ѡво взамъ, но не отагчайте лихвою. по ѡ-ти рѣзанъ на гривнѣ емаете. да не боудете осоужени рѣзонмства дѣла. рѣзонмецъ идолослоужителю подобенъ"... „Ѣже много сѣверати имѣнїе того са хлѣбити яко кв валовѣ моря корабель то-

пять. тако бѣгати много дѣю гвѣтитъ“. . . . „Блюди́теже са и пласаньы. и гвѣси, и сонклѣи, и сотонинскыѣ пѣснѣи, и позориць всѣхъ таковаѣ ко творѣнїи дѣволоу работаютъ“. Яв. 127 і ст. 227—228.

к. 129 об. Слово бѣженанаго ексѣвїа, еже вѣла хвалити болашемы и шѣвѣ. „Оузрѣвъ единъ ѿ дни црѣ лѣѣандръ нѣкогого бола челоуѣка лежаща“. Яв. 128.

к. 131 об. Слово стѣго кирила ш исходѣ дѣи и о к. мытарствѣ. „Еже таны не вѣдѣтъ мнози, сїю нам кирилъ философъ повѣда“. — Сей твѣр безпідставно признавано Кирилови Туровскому, пор. Калайдовичъ, Памятниви стр. 92—101. Из сього рукописеу вид. І. Франко, Памятниви IV, 196—206.

к. 134. Поученїе хрѣтіаном іванна златоустаго. „Узриши аще кого живоуца в' заповѣдехъ гнїихъ. и въ кротости и въ мѣдрости. смиренѣ книгамъ прилажаща“. Яковл. 130.

к. 134 об. Слово стѣхъ ѿць. о тѣзютѣ. „Иже въ картаганьи высѣ в' лѣта патрикіа никыты“. Яковл. 131 і ст. 226 і 227, пор. Combefis, Auctarium Bibliothecae gr. noviss. I, 324.

к. 135 об. Слово іванна Златоустаго ш слепци. егоже шчи ѿврѣзе хрѣ. въ ерихонѣ гвѣдми. „Мы секо да слышимъ вѣрнїи сказанїе ѿ еуглїа“. Яковл. 132, стор. 190, 218—219.

к. 136 об. Слово стѣхъ ѿць ш вѣрѣмениѣмъ житїи. „Еже подобаетъ намъ братїе в кратцеми семъ житїи творити“. Яковл. 133.

к. 137. Слово о нѣкою двою соуѣдѣ шевца. „Послоушанте и ш семъ, вѣста два соуѣда шевца. в' коупѣ живѣща“. Яковл. 134, пор. Костомаровъ, Пам. стар. рус. слов. I, 87.

к. 138. Слово стѣхъ ѿць о правдѣ и ш неправдѣ. „Убо прѣвѣе выѣ правда вѣмъ сѣтворена въ члѣвцехъ потомъ же ѿ непрїазнина дѣйства неправда вѣста“. Яковл. 135, пор. Ів. Франко, Пісня про правду і неправду (Записки Наук. Тов. ім. Шевч. т. LXX, стор. 5—69).

к. 138 об. Слово ш покашнїи грѣшныхъ. „Како видѣ сїю вѣрь, повѣда бѣженный павелъ простынъ сѣникъ

Ща антоныа... одинаго брата видѣ черна дѣно, вѣси же оба полы его. малицею имше за носѣ влечахуѣ". Яковл. 136.

к. 139 об. Слово стѣго ефрѣма ш втором пришествїи вѣїи. „И егда житїа члѣкомъ лѣта рѣчна скончуются прїити иматъ гѣ съ нѣсѣ. съ силою и со славою многою безчисленою сѣдти всѣмъ. и ѡдати комѣждо по дѣломъ". Яковл. 137, пор. Ів. Франко, Памятки IV, ст. 360.

к. 144 об. Слово ш недѣли блаженаго еписѣва архїепискоупа. „Недѣли свѣци по стрѣни сѣдацию еписѣвию блаженомѣ епїс. пришед црѣь александрѣ въпроси глѣа". Після слів — „вѣ тѣ днѣ бл҃говѣсти гаврїилѣ архангѣль дѣци мрїи" 8 речень зачеркнуто („вѣ тѣ днѣ гѣ свѣкомъ своимъ таниа на вѣрїи преда, о прїатїи тѣла и крови. и заповѣдавъ памать свою тако творити памать во гѣ вѣ нашего днѣ тѣ, тогѣ дѣла недѣла наречна бысѣ а прѣвнїе глѣа мѣкы прѣвнїи днѣ именовашесѣ") — далї йде: „вѣ тѣ во днѣ нача вѣтъ тварѣ строити". Яковл. 138, пор. Migne, Patr. gr. 86, ч. I, стор. 413.

к. 147. Слово ш недѣли такова брата глѣа. епїпа іерусалимскаго. „Хсѣ вѣ почи ѡ дѣлаъ своихъ вѣ 3 днѣ". Яковл. 139.

к. 149. Слово іуанна Златоустагъ поученїе дѣїеполезно. „Иже дѣлаа злая погыкающаго житїа сего възнавидитъ тѣ спсѣтъ дѣно свою". Яковл. 140, ст. 191.

к. 150. того же: еже не ѡчлѣтисѣ сїсенїа. „Сего житїа матежѣ разсмотритѣ ш члѣвци доколе ше не поманемсѣ". Яковл. 141.

к. 150 об. Слово стѣго ефрѣма ш кончинѣ мїра. „Тѣмъ контесѣ братїе грозы и страха соуда вѣїа вѣ незапоу во днѣ тѣ наидетъ страшныи, а лицѣ не шготовимсѣ добродѣтелми". За сѣмъ слїдувъ продовженѣ другої статї — прїтчи о сребролюбци і змїї: „едїноу заповѣдѣ прѣстѣпѣль всѣхъ лишисѣ бл҃гѣ. и рашъ вѣ изгнанѣ". Яковл. 142, пор. Правосл. Собес. 1858, т. II, 475—480.

к. 153. Слово о татївѣмъ слѣпци. „Бѣ нѣкїї слѣпци вѣ восточнїи страннѣ, вѣ мѣстѣ рїкомѣмъ навлонѣ". Яковл. 144.

к. 153 об. Сказанїе стѣго афанасїа, архїеппа александрѣскаго къ антишхѣ кїзю въпросившю.

„Ѡ коудѧ въ срѣци члѣкъ бывають помыслы и словеса хоуана и неподобна, и самаг бѣа многожды вѣрнѣствѣюще“. Дальше ідутъ пѣтаня: „каш є° вѣщъ сама та дѣла члѣча...“, „кым образомъ дѣла Ѡ телеснѣ Ѡходитъ“, „чтоже нѣкъ є° дѣло тамо, Ѡселе взятымъ дѣламъ“; чи давати бѣднимъ прилюдно, якъ хто ізъ вѣрнихъ розтратитъ майно невѣрного, якъ розумѣти — „въ всѣхъ языцѣхъ боисѧ бѣа. и теорѧи правдѣ приштѣнъ вѣдетъ бѣгомъ“. Яковл. 145.

к. 155. Поученіе іѡанна златѣстаго на памѣт аїла или мѣника. „Да есте вѣдѣще братіе и сестры, яко въ сѣи днѣ памѣт стѣго іѡрк. въ цркви вси да сидѣтесѧ Ѡ мала и до велика“. Яковл. 146.

к. 155 об. Слово другое шещее стѣмъ поученіе іѡанна златѣстаго. „Братіе прѣо жадеѣ сїснѣа нашего хсѣ вѣ нашѣ. и всегда призываѧ ны, не прѣстаетъ мнозѣми считѣти“. — В сѣи словѣ обличають ся і ті, що кладуть треби ідоламъ, „и еже въ стрѣчю, вчѣхъ в' полазѣ и вптичѣ грати вѣрѣють“. Як. 147, пор. Срезневскій, Древніе памятники писема и языка, первое изд. 199—202.

к. 157. Слово стѣго Ѡца єфрѣма ш казнѣхъ вѣїихъ и о ратѣхъ. „Ѡдивимсѧ братіе и почѣдимсѧ. члѣколюбїю и мѣсти бѣа нашего. како не хоцѣтъ ни шдинаго на° смрти въ грѣсѣхъ“. Яковл. 148, пор. Пѣтуховъ, Серапіонъ Владимірескій, ст. 7—10.

к. 157. Посланіе нѣкоего Ѡца къ сїюу дѣховномѣ. „Желѧю любн(ми)чѣ сїсенїа твоего. тѣмъ бѣгвенїе дають. вѣси бо ты сїсѣ и члдо, дѣшѣмъ родимое, еже вдал ми бѣтъ счїїа талантъ“. Яковл. 149.

к. 158 об. Поученіе стѣхъ Ѡць дѣшеполезно. „Еще вы се извѣкшаю любнмїн, понеже вижю вы себо приходаща къ цркви“. Яковл. 150.

к. 159 об. Слово ш филиповѣ постѣ иже прѣдржствомъ хвѣмъ. „Братіе се вѣрѣма є° въздѣржанїю, сѣтавленнѣи постѣ стѣми нашнми считѣти“. Яковл. 151 і стор. 210—212, 219, пор. Правосл. Собес. 1859, т. II, стор. 453—455.

к. 160 об. Поученіе стѣго и великаго Ѡца василїа. „Оустрошите любнмїн, сїсенїе дѣламъ своимъ в' малое

се вѣрѣма" — рада умирающимъ розпорядити се майномъ. Яковл. 152, пор. Правосл. Собес. 1858, т. III, ст. 509—512.

к. 161. Поученіе стѣго ѿца генадіа патрїарха. „Желю любимїи и се вы извѣстити, да бѣоугодно поживши спсѣтеса. мене ѿца посланиа чадѣ". Яковл. 153, пор. Архангельскій, Творенія отцовъ церкви IV, 11—13.

к. 162. Слово стѣго ѿца афанаска александрийскаго еже не осужати. „Еже что кто не подовлетъ ни сѣгрѣшающихъ оглати". Яковл. 154.

к. 162 об. Слово ѿвана золотоустаго еже не осужати но счїти. „Мыслвно да слышите. еже гѣ речъ къ стѣмъ иудїи, не сѣдїтеса да не всежени вѣдѣте". Як. 155.

к. 163 об. Слово ш черьци егѣжъ вѣси хотѣли прѣлѣстити. „Еже сѣдѣши визмаѣвствїа брат. и хотѣхъ вѣси прѣлѣстити его". Як. 155.

к. 164. Слово петра черноризца о житїи семъ. „И аще кто ш члѣкъ. скоры и скорби и вѣды прїемлетъ в худомъ житїи семъ, тѣ въ ономъ вѣще ѿ бѣа къ велицѣ чѣти боудеть". Як. 157.

к. 165. Слово ѿ патерика о нѣкоемъ иудѣи. „Окцемъ житїю началникъ имѣи сѣ. братїи вѣ монастыри своемъ". Як. 158.

к. 165 об. Слово о нѣкоемъ кѣнци бѣокошзникѣ. „О семъ повѣда ипѣкъ икѣвїи. вѣ коупицѣ къ александрии и бѣокошзникѣ". Як. 159 і ст. 215—216, пор. Migne, Patr. gr. т. 87, гл. 187.

к. 166 об. Слово ѿ пандока о снѣхѣхъ. „О снѣхѣхъ антишѣхъ глѣть. понежъ нѣции вѣрѣ имше снѣмъ и вѣкры шташасѣ, сего ради вамъ написаемъ, яко не подовлетъ вѣкры шти сномъ".

к. 167. Прорѣчество исанно сѣа амосова, иже прорѣчествова сѣ рыданїемъ о послѣднихъ днѣхъхъ провидѣкъ дѣшмъ стымъ хотѣщихъ быти ны. „О члѣци слышите тако глѣть гѣ и внемлѣте глѣмъ сѣтъ монѣхъ". Як. 162, стор. 262—264, пор. I. Франко, Памятки т. IV, стор. 249—252.

к. 168 об. Слово о непокѣданїи грѣхѣв. „Оцю стѣрѣ живѣцию близъ старца зинона. сего нѣкто о помыслахъ вѣпроси".

к. 169 об. Слово ст҃го о҃ца кѳрилла о нѣиѣхъ силахъ. „Ѣ небытіа в' бытіе бл҃гын чаклююиць вѣ сѣтвори мира сего“.

к. 170. Слово генадіа патрїарха константинограда о чтѣнїихъ многыхъ книгъ. „Ѣ ѣли что трибѣни многыхъ ира книгъ“. — Се остатня статья Измарагда, означена в оглавленїю 164. — Як. ст. 18, ч. 40, пор. Архангельскій ор. сіл. IV, ст. 9—10.

Відсилачі дописані головно до книги В. А. Яковлевъ, Къ литературной исторїи древне-русскаихъ сборниковъ Оныгъ изслѣдованїя „Измарагда“. Одесса 1893.

„Прелога“ уривок, 170 об. — 247 об.

к. 170 об. Ст҃го василья і҃ппа амасинскаго посланїе к' нѣкоемѣ иноку впадшемѣ къ Ѣчашнїе. „Ѣмы мнѣ что имам писати тобѣ или что помыслаю иже на трїехъ пѣтехъ поврѣженный. аще бо прїидѣ в' помѣнованїе прѣва ти сѣтнаго хождїна, игда тѣ обѣдрѣжааше бѣгство и малма славнїа ѣжасяса и игда шкрѣжаахѣ тебе ласкавци множество“. — Се посланїе мїстїть у собї богато выписокъ із старозавїтнихъ і святоотческихъ книгъ, як науп. Давїда, Малахїи, Ѣзекїїла, Второзаконїя, Івана Зл., Грїгорїя, Теодорита, Атанасїя — з окремими статїями:

к. 179 Ѣ соугоубѣ жител'ствѣ. „Ѣще ли же что и прикрасное вѣспрїимет кто аще и жестоко к' началѣ. аче и бѣдно исправляемо видїтсѣ. но имать позаконнѣмъ страданїи трѣпѣнїи дарованїа чюднїиша и достохвална“.

к. 180 Василье шинокихъ и мирьскихъ. „Ѣ отверженїи иночестѣмъ житїи вѣщаа рѣ“.

к. 190. Павланкїанскаа ересь. „При нечтїивѣмѣ же копронимѣ нечтїиваа си и богомерьскаа презакѣ ересь“.

к. 203. Послѣднее видѣнїе ст҃го прорка даїила. „Тако глѣть гѣ. горе тобѣ земли игда аггльское скипетро в тобѣ црѣствѣтѣ. Відомвї апокрїф. Отсей текет надрукованїи Ів. Франком, див. Памятки IV, стор. 255—257. Пор. В. Истринъ, Слово Меѳодїя Патарскаго и Послѣднее видѣнїе Даїїила. Москва, 1898, стор. 255 і д.

к. 205. Каснаѣ архієпїа кесарїа капподокїй-скыѣ вѣсѣда на рѣство хѣо. Хѣо рѣство еже ѡко свое и прѣвое. и шокное того вѣства. маѣчаніемъ да почитаетсѣ.

к. 209. Иже въ стѣх ѡца нашего іѡанна архієпїа константина града златѡстаго слово на рѣство гѣ вѣ и сїса нашего іс хѣ. „Ник моего іства шветшанію обнованїе приходит. адамова злонаравїа изва нецѣлаетсѣ“.

к. 213. того самого: „Хоѣ праведномуѣ сѣнцѣ дне ѡ двѣ прѣтыѣ вѣсѣакшоѣ тѣма нечеста ѡвѣже“.

к. 215. И тоиж дїѣ иже въ стѣх ѡца ишего іѡанна архієпїа константина града златѡстаго слов на рѣство гѣ нашег іс хѣ. „Что сїе дїѣ знаманїе прорїцанїю виждѣ и танны страшны и дивны зрю“.

к. 217. Иже въ стѣх ѡца нашег епїфанїа архієпїа бывшаго в' куврѣ. похвала ѡ стѣк вѣи мрїи и ѡ воплощенїи гѣ нашег іс хѣ. „Снїающїѣ свѣтлыѣ вѣа зарѣ велїа и неностигномы силы ѣвесе и земаѣ и мира всего танное чудо“.

к. 222. Иже въ стѣх ѡца нашег іѡанна архієпїа константина града златѡстаг. слов ѡ родѣ и младенцѣх извѣенных хѣ ради. „Хотѣлъ вых вы иннѣ дѣювныѣ словеса повѣдевати“.

к. 224. того самого: слово на свѣтаѣ вѣежв-ленїа. „Да ѡвѣрѣзуютсѣ всѣѣ ѡста днеѣ къ богошвенїю“.
— 224. карта очевидно пізнїще вставлена: пѣпїр тонкїѣ, чорнїло і кнїовар свїжїѣшї; почерк иншїѣ. — 225. к. мїствѣ продовжене проповїди св. Івѣна.

к. 228. Іоуліана епїа тавїйскаг слово на стѣе крїпнїе гѣ нашег іс хѣ. „Иже зданїю вѣдка. ѡ нѣдрѣ нам ѡчѣскїх прїидѣ“.

к. 235. Слово на просвѣщенїе гѣ нашего іс хѣ іѡанна златѡустаго. „Хѣ и Гѣ свѣтъ великыи и в' нынѣшнїи стѣи дїѣ пришѣлъ іствѣ къ іерданѣ рїцѣ“.

к. 240 об. мїѣ марта въ кѣ. слово иже въ стѣхѣ ѡца нашего іѡанна дамаскына на вѣгв-вѣщенїе прѣстыѣ вѣѣца нашеѣ вѣа. „Нїѣшнїемѣ чїномѣ и црѣскомѣ събранїю свѣтаомѣ и прѣчюдномѣ. къ-

споминанію стрзны колѣна изыци“. Ся проповідь (пор. Migne Patr. gr. t. 96 p. 647—50, 643—8, 651 ss.) складаєть ся із двох частий: проповіди з величаніями-похвалами Богородиці і діялога Марії з ангелом, а далі в Йосефом. Величанія першої части проповіди зложені на взір: „Радѹнса шерадованнаѹ иже ѿ дѣтѣства к' самаѹ стѣла стыхъ воспитавшисѹ, вѣзрастѣши же и родословившисѹ и ѿ аг҃ла тинно пицю прїемши“ 241 об. 1. — Таких величаній 23. Послѣдне, по котрім зачывнаєть ся діялог: „радѹнса шерадованнаѹ. хрстїаном дивное и бѣгоувѣткое приѣкжище. и всако и велико садѣланѣи добротѣ превъшнее чудо“... „но сна сѹмо мы грѣшнїи ѿ бѣгодѣховеныхъ писанїи навчивши(сѹ) кѣ неїси невѣсте недостонными стѣнами вѣскдовахомъ. придѣмъ сѹмо прочее кѣ вѣтвинномѹ бѣговѣщенїю. архаг҃ла гаврїила и слышим иже к' непорочнѣи свѣкра г҃лаше. слыши преславнаѹ словеса стѣлаѹ вышнаго. слыши се зачнши во чрѣкѣ и родиши сїѣ и наречнши имаѹ емѹ іс҃. оуготовисѹ прочее на х҃ѹ пришествїе прїидохъ благовѣстити цадимаѹ товѣ прежде сложїна мирѹ“. На се відповїдав 242 об. 1: „вїѣа. Ѣиди града моего и ѿчѣствїѹ чѣче Ѣиди, и тощно моего остави сѹ х҃ыжа. далече ѿкѣгни ѿ предверїѹ моего г҃лаи ми и нетакого каговѣщенїе моемѹ смиренїю приноси. аг҃гѣ. Свѣкт древнїи исполнити хотѣ бѣтѣ и восхотѣтѣкъ помилувати залоужнаго чѣка чѣкѣ быти изволнѣкъ ісѣтѣ. и почто прочее мое не прїеманши целованїе сѣ всакою радостїю обрадованнаѹ. вїѣа. Бидѣщи юноше бѣговиднаго неописаннаго зрака твоего, и образѹ свѣтозрачїе. и г҃лы тѣоѹ слышнѹ иже николиж слышахъ. и мню иже прелстит маѹ пришлѣкъ існ“. Пор. Воетокѹвъ, Описанїе рукоп. Рум. музея № 188 к. 299, № 434 к. 393 і № 437 к. 470 и Петровъ, Описанїе рукоп. Кїев. Дух. Акад. №. 529 к. 42. Бїблїотека львївского унїверситету, рукоп. 1 В. 1, стор. 283—306. Се слово появило ся факсимільованым виданем О—ва любит. древ. письм. N. XII, 1877 р. із Торжественника Моск. Синод. 6-ки 1675 р. № 213 (306). Редакція виданого слова цїкава тим, що відрїзняє саме слово від діялога, додаючи до заголовка (як у нас): „сѣтѣ же зде г҃лаи бѣквалмъ гречьскимъ арханг҃лоу, и вг҃дчнїи кѣшанїи и отвѣти“.

На 247 об. читаем скорописну записку: „Сиа книга рече маа прелогъ 1° власнаа его мѣти Пана Едстафа Шемлинского Ретмистра Его Короля Мѣти Ивана Казимира. Которю придалъ до монастыра Черногодъкаа своим коштом фндоканого, Успинна Прчтѣ Бѣи Владци, вѣчными часи. И кто би ю мѣла' шддали ѿ сего храма нехѣ вѣде анадема проклатъ аминь“.

Из зміету статей видно, що збірка, якої частину маємо перед собою, зовсім не Пролог, а власне тзв. Торжественник, тоб то збірка проговорих Промов на празники Господські, Богородичні та значнійших святих.

Паренезис — Ркп. полууставом XV. в. на папері знаку

*—×

к. 248. Книга стго Ефрема гл҃ема греческимъ языкомъ паренезисъ. сказаетъ же сѧ паренезисъ. притча ст҃кшенїа, моленїа, поученїа, наказанїа, потрѣбна къ различнымъ душевнымъ ползамъ. сказанїе ш самомъ ефреме сирине, и ш двою владданицю. „Съ шко предкныи ѿць нашъ ефрѣмъ родомъ бѣ сиринъ, ѿ града едеска. родителю хрестїанъ сїѣ“.

к. 249. Сказанїе ш самомъ ефрѣме и ш двою владданицю. и ш стѣомъ васнаїи. слово ѿ. „Бѣ етеръ муж на вѣстоцк именеи ефрѣмъ родомъ сын сиринъ, сѣ бѣ чѣккъ вѣочникъ, шгрѣваа сѧ ѿ всякыа замї вѣщи“.

к. 249 об. Ѹселе починати ефрѣмъ чести. в пїдлок стго великаго поста. стго ѿца нашего ефрѣма сирина. слово ѿ. е. ш ѿкровенїи вѣїи шж ш стѣом и ш ползк души, и ш смиленїи, и ш подквизѣ дѣховнѣмъ вѣкии ѿче. „Язъ ефрема грѣшныи, неразсмныи, славыи, прсноуныи, на подквизанїе дѣховное глаю камъ“.

к. 251 об. Наказанїе о разсмѣ книг', слов. ѿ. „Слава тогк бже слак тогк. и паки рекъ слава тогк бже. хвалыи прѣвозносимыи къ вѣкии. хвалити долѣжыи есмы къзлюбелнии вѣга вынѣ“.

в. 252. сѣго ефрѣма понѣженіе къ вѣгочестію слово дѣ. „Възлюбленіе крѣтїанин іси вжїю владтїю то съблюди заповѣди гѣ нашего іс хѣ. и спїенъ воудиши“.

в. 253. того ж ефрѣма наказаніе к' новоначальнымъ чернцемъ шдобродѣтели. слов. ѳ. „Възлюбленіе. се прѣдлагаю ти другое прѣдложеніе ш гѣ. аще сохраниши ѳ. послажде дасть ти веселїе“.

в. 254. наказаніе ш страскѣ вжїи. ѳ. „Възлюбленіе. се прѣдлагаю ти другое прѣдложеніе ш гѣ. аще сохраниши ѳ. послажде дасть ти веселїе“.

в. 254 об. наказаніе ш кротости. ѳ. „Възлюбленіе. аще сътвориши начало добродѣтели, подвижнїса яко да свершиши до конца“.

в. 255. того ж ефрѣма наказаніе ш всякомъ дѣлкѣ стѣрпкнїемъ и надѣжею, слов. й. „Братѣ ш ручнїемъ дѣлкѣ не прїнемоган“.

в. 256. того ж наказаніе ш искѣскѣхъ дѣ. „И ш крѣмени не прїнемаган. къ твоє во похоткнїе вложитъ врагъ кѣзкрѣмене яко да не терпѣ братъ гладкаго похоткнїа. вѣжитъ поприце“.

в. 256 об. Наказаніе ш смѣщенїи ї. „Възлюбленіе. скланнїса ш лица нахуодѣшимъ ти немисламъ начало во подвижанїемъ ісѣ“.

в. 257. сѣго шца йшего ефрѣма наказаніе ш подвизкѣ. аї. „Братѣ подвижансѣ. яко добрыи коннѣ іс хѣ“.

в. 257 об. Наказаніе ш смѣренїи. слов. вї. „Братѣ аще швергѣса іси сѣтнаго житїа. и вїднїи къ шкїежитїе и прѣданъ вѣднїи игѣменомъ братѣ другомѣ“.

в. 258 об. Наказаніе ш вѣздѣржанїи ш всего зла дѣла. слов. дї. „Братѣ порѣчнїса іси прїнїса ш свои дїи. прѣкнѣши чрїсла свои яко мужъ“.

в. 259. сѣго шца нїшего ефрѣма. наказаніе шко подобаетъ срасѣженїемъ все творити. и кратїю счїти. слов. аї. „Подобноу съзидаетсѣ град. и по съвершени кыкаетъ кранъ, нѣ неможеть нїкѣжа недоумѣа“.

в. 260. наказаніе. ш хотѣнїхъ великомѣ шкразѣ. слово вї. „Братѣ сподокнѣ ли са іси сѣмѣ шкоченїю мнїнїскомѣ. не вѣзнїснїса терпкнїемъ на градѣнїи крѣма“.

к. 261. сѣго ѿца нашего еѳрѣма наказаніе
ѡ тѣславіи и гордыни. слово зї. „Брате что
препачинисѧ. повѣжаемъ діаволомъ, прехода стѣпкъ иже,
не естъ на сѣпѣхъ“.

к. 261 об. наказаніе. ѡ бодрости на дѣлѣхъ
трьдѣ слово зї. „Брате гда капаеть ти брат ношю
шко да вѣстанни на славесловіе вѣіе“.

к. 262. наказаніе. шко подоваеть съ страхомъ
въ цркви стоѧт. нї. „Възлюбании. поразмѣнимо стоѧ-
цаѧ предъ земнымъ црѣмъ“.

к. 262 об. наказаніе. ѡ лѣности. и ѡ трыпѣни.
слово зї. „Брате помышляю. шко три сѣт дрѣманіѧ“.

к. 263 об. сѣго ѿца нашего еѳрѣма наказа-
ніе. ѡ прѣкословіи и притча ѡ трьдѣ мнишь-
стѣмъ, слово кї. „Ще ключитсѧ иккаторомъ братъ.
прїити въ мнишьское житіе ѿ иккоѣѧ вины“.

к. 264 об. наказаніе. ѡ искѣсѣхъ вражїихъ, съ
щещеживѣщими мнихи (слово. кѣ). „Съ щещеживѣ-
щими шнымі мнихи. различно коретсѧ врагъ“.

к. 265 об. сѣго ѿца ишего еѳрѣма наказаніе.
шко не подовает чернѣцю ѡлѣчатис ѿ братїѧ
и монастырѧ. слово кѣ.

к. 268. еже подоваеть на едином мѣстѣ жити
мнихъ до кончины своеѧ. кѣ. „Вложит помыслъ кра-
тоу. сѣанко лѣт имани въ сѣмъ сѣмъ мѣстѣ гїи работѧ“.

к. 268 об. икѣ не подовает смѣатисѧ мнихъ
ни глѣмитисѣ. слов. кѣ. „Начало разкрацинїю дїи мни-
хѣвъ смѣхъ и дерзость“.

к. 270 об. поученїе къ шным мнихомъ. ѡ посла-
шанїи слов. кѣ. „Вънемани сво сѣвѣ ѿ шности еда когда
лѣностїю и смѣхомъ погшении вѣрма, во икѣмъ ѿ нїѣ“.

к. 272. ѡ трыпѣни и слабости. кѣ. „Любимици
всдѣм шко хрѣврїи конни. за црѣѧ нашего шмїрлюци“.

На 3-хъ вклевиныхъ листахъ читаемъ сл. 27 е: еже не прѣ-
ходити ѿ мѣста на мѣста мнихъ; 28 — е. — ѡ люб-
ки и ѡ прїѧтїи каждаго брата; 29 — е: ѡ пола-
дїи чернѣци иже безстраха вѣїѧ живаше в непо-
корствѣ.

к. 273 об. притча. ш страннолюбїи. наказанїе
еж имѡщємѡ даетьсѡ. слов ѿ. „Иишетсѡ, имоущемѡ
даетьсѡ и извѣточьствѣтъ“.

к. 274 еже стоѡ къ скорѣ. или хода шмраче-
нїемъ сконмъ падет не земли внезапѡ. ѿ. „Братѣ,
аще кто ѡ говѣнныѡ братѡ, стоѡ къ скорѣ и хода шмра-
ченїемъ своимъ внезапоу падетсѡ ницѣ“.

к. 275. ш смиренѣи мдрости. слов ѿ. „Въз-
люблене аще полѣчши прѣдстоѡнїе. яко вѣзити ти на
вышнїи стѣпенѣ чьсти“.

к. 275 об. яко подовает крстїжноу долготер-
пѣливоу быти. и безлюбивѡ къ всѣмъ. слов. ѿ.
„Ище приключит ти злѡба. не къ злѡбѡ сї ѡ полагаи
братѣ“.

к. 276 об. ш стрѣстѣхъ плотскыхъ. слов. ѿ. „Моужь
днїи своѡ въ лѣнсти живни. самѡ прѣцѣаетъ“.

к. 277. яко подоваеть стѣшати пренемагаю-
щїю братю. а не шпытати. ѿ. „Братѣ искаше своего
брата. и шкрѣтъ его рѣи к немѡ где бѣ братѣ“.

к. 279 об. како подовает чтѣщемѡ къ шши
братїи прилѣжно почести слово ѿ. „Братѣ аще
повелѣно ти бѣдет. почѣсти въ шши братїи. знаменан съ
опытанїемъ кде кончалъ естъ начныи“.

ш сѡпротивныхъ помыслѣхъ. и ш храненїи
дѣства цѣлоумдрїем. ѿ. „Братѡ или сестрѣ. вложит
помыслы нечѣи въскъ глѡ, не все ли часы одержимъ еси
блѡдом“.

к. 281. ш четѡтѣ телѣснѣи. и ш любви духов-
нѣи. слов. ѿ. „Възлюбленыи братѣ. шподовїсѡ чѣтою
фїоникови. фїоникъ во сердце чѡю вѣло имат. ш крѣтъ же
его червїи полно естъ школо вѣли его“.

к. 281 об. еже не намѣтати шчїма. но долоу
имѣти шчи. въпросѣ. слово ѿ. „Чимъ оупражнѣетсѡ
бранѣ клоуднаѡ. въздѣржанїем ли брашеннымъ, или ни.
ѡвѣт. не токмо въздѣржанїемъ брашеннымъ, но еже въз-
дѣржанни шчи“.

к. 282 об. яко да терним до концѡ. вѣщестїе
и скорѣцъ съ кротѡсти. слов. ѿ. „Мнише неки ли сѡ

оубкшала хѣс згодити, то како напасти и скорби и нахощащих ти ѿ сѣпостата не терпши хуакорьски”.

к. 284. наказаніе ш гокѣнїи. и страстѣ вїи. еже е правын поут минхоу. слово. мѣ. „Брате внемли сокѣ зѣло. погѣки праваго пѣти”.

к. 285. наказаніе к непокоривым, и ш оустроенїи, и ш страстѣ вжїи, и ш сѣдѣ вѣдѣшем. мѣ. „Брате, аще пришед братѣ молит тѣ глѣ, прїиди с нами прїовїїса крови, сѣвѣтѣ нашѣ сѣставим к коупѣ”.

к. 288. ш покажнїи. шко да не ѿчаем себе грѣх ради, ниже пакы дерзаемѣ правды ради, влїски ѿч. мѣ. „Оумилїса дше моѣ змилїса, ш ксѣхѣ влїых иже еси прїала ѿ вѣа и несохранїла”.

к. 290 об. сказаніе ш ѿпадающих ѿ своеѣ лѣности. и не пїюющих виноу ш грѣскѣхѣ. слово мѣ. „Брате мнїшскомѣ жїтїю похотѣлаѣ еси, добрѣ дѣла похотѣ. аще сѣхраниши до конца”.

к. 293 об. наказаніе ш блаженых чернорїзцѣх твораших колю вжїю втерпѣнїи. мѣ. „Блїжнѣ естѣ чернорїзцѣ иже вѣзनावїдїтѣ жїтїе члѣское”.

к. 296 об. ш вѣдѣшем соудѣ. и ш вѣатѣмѣ и ш масти. и ш вѣчнѣи мѣцѣ. слово. мѣ. „Бгѣ скї влгын и чаколубнѣ многи нам шбразовалаѣ естѣ. поутї сїенїа”.

к. 300 об. ш двѣствѣ и ш храненїи четоты телесных. слов. мѣ. „Ѿ двѣствѣ и ш сїенїи дшївнѣмѣ глїю”.

к. 302. (вставленї 4 к.) на исправленїе стретно живѣщих, и чти и санокѣ висклюющих. слово мѣ. „Подвїжїюс братїе моѣ”.

к. 303 об. тогож ефрѣма ш стрети сїсокѣ. слово. ѣ. „Боюса глїти и шзыком кесноутїс страшнѣи повѣсти сїсокѣ”.

к. 305. (вставл. 5--7 к.) того же: егда прїидоша к нему братїа иного монастырѣ вѣпросїша ѣ о дѣтелех слово нѣ. и мы глав ѣ. прологѣ: „Блїжїю вашо жїзнь ш хѣловци”, главв 1--6, без вїнца „не презрїтѣ брата к напастех”; слѣдуютѣ частї главв 9-ої „нїе стажїтѣ. шко терпѣнїе надежїю иматѣ” -- главв 12-ої „сї-

цевын тихости кромѣ есть. сицевын мира чюжь есть^а; за-
сим 306 к. з продовженемъ 17-ої главы: „во всякои кѣни
правѣ и истиннѣ“ і пр. гл.

к. 306 об. тогож. ш непокорствѣ, и роптанїи.
глав. дї. слов. ѿд. Проклатѣ и шканиѣ. иже послашанїа
не стажит, но роптанїе на всѣхъ творит, сицевын в мана-
стыри изва всѣмъ велика^а.

к. 307. тогож. ефрѣма. поученїе ш том еже
не имѣти зависти ни ревности. глав. к. слов.
ѿ. „Бл҃жнѣ иже зависти и ревности не послѣдова. имѣже
единѣ ш сию, шбоѣ имат^а“.

тогоже ш зависти и ревности, кѣ. оѿ. „Бсѣхъ
же себе сазвнвын шканинѣ есть. и сѣ причастникѣ есть
днѣволоу^а“.

к. 307 об. тогож. наказанїе еже не быти кле-
ветнїкѣ. глав. кѣ. слов. оѿ. „Бл҃жнѣ и тревл҃жнѣ. иже
своѣго изыка не швостритѣ на дру҃га клеветою. и изыкомъ
срѣца не шсквернит^а“.

к. 308. тогож. поученїе ш клеветѣ. глав. кѣ.
оѿ. „Наслаждаисѣ въ клеветахъ дру҃га своѣго. сѣ шкѣ есть
шко имже шклеветет^а“.

ш въздрѣжанїи. глава. кѣ. слово. оѿ. „Бл҃жнѣ
въ истинноу, и тревл҃женѣ сѣхраннвын въздержанїе“.

к. 309. ш невъздержанїи глав. кѣ. слово. оѿ.
„Шне въздержан себе и не имѣа въздержанїа. къ всяком
безоумствѣ шдобѣ швѣзнет^а“.

к. 310. тогож. ефрѣма наказанїе ш любви.
и разоумѣ. слов. оѿ. „Любимиче аще сподобнїисѣ ра-
зума и расвженїа. или дарованїю ицѣленїемъ“.

к. 310 об. тогож. наказанїе. ш злошкычныхъ
мыслѣхъ. да не творимъ волѣ ихъ. слов. оѿ. „И-
цѣмже швразомъ мѣчь жылы прѣсѣкаетъ коневн и всадника
низлагаетъ. тако и злошкычнаѣ мысль прѣсѣкаетъ простер-
тїѣ дшнѣв и скорѣкъ прилагает^а“.

к. 311 об. шко не подобаетъ клѣтис и закли-
нати оѿ. „Гоуѣ и сїсоу нашему їсѣ хрѣсту рекшѣ“.

к. 313. тогож. ефрѣма слово поносно къ со-
грѣшнѣющимъ часто икающимъ всегда. оѿ. До-

колѣк ѡ дрѣже держим врагомъ. стварѣши емоу оугоднаа. доколѣк ѡ дрѣже телѣснымъ стрѣтемъ ракоташи смѣртоносномъ соущемъ“.

к. 314. сказаніе ѡ братѣ съклязавшимся ѡ проскоурѣ. рече ѡ комканіи. слово. п. „Глахоу ѡ нѣкоемъ братѣ яко бывшоу совороу во вѣрѣма неди“.

к. 315. наказаніе ѡ всякомъ въздержаніи ѡ вѣщавшихся къ боу мнишьскимъ житіемъ. цѣломдрѣствокати. пѣ. „Болѣзнь ноудит ма изгѣти, и недостоннство мое запрѣцает ми молчати, болѣзнь сердца моего недиит ма провѣщавати“.

в. 317 об. тогож ефрѣма ѡ того слова. по оученіе ѡ покааніи и ѡ възданіи по дѣлом комоуждо, пѣ. „Брате възспранем скоро покаанію. оубоимоса смѣрнаго часа. еда визнаоу варит ны въ грѣсѣхъ“.

к. 320 об. слово, яко подовает мнихоу вѣ постѣк и троудѣк. и въ смѣрѣнїи прекывати, вѣ радн, пѣ. „Понеже оубо мира ѡверѣгса еси любимиче мои. то что к томоу покож мирскаго ниши“.

к. 323 об. по оученіе ѡ снынїи, и ѡ печали жїтїнстей и ѡ покааніи. пѣ. „Внемли оубо себѣ брате еда когда въ снынїе предаши себе, в началоу снынїю подовенъ коуд вчелѣ“.

к. 326. стѣго ефрѣма по оученіе ѡ подвижѣк и ѡ слабости, ѡ зависти и ѡ тѣсславїи. и ѡ покаанїи. пѣ. „Внимаєте оубо себѣ любимици мои. подвижитес ѡ своем спснїи. бесподвига ко никто же спсаетса ни вѣнчанъ кыветь“.

к. 328 об. наказаніе ѡ терпѣнїи. и ѡ дѣшевнѣк докродѣтели, и ѡ вѣгдти. гї вѣсви ѡч. пѣ. „Внимайте себе брате. и терпите крѣпко и до скончанїа“ — дальше заклевно, також заклевно і верхне поле текету 329 к.

Из записок на полях рукописів зазначимо ось які: 34 к. chto niechce zamłodu pracować | To będzie nastarosc Storbow hercować. Chto po cudze Stawkie iedzie to | Treba wprud Swoie nagotować | czasem y zapłacić. — 93 к. Сїси гї рава Бжого

екстафіа Шсмалянскога и чад его. вскхъ по имени (полу-
устан). — 103 к. Po saranczy Roku 1749 Był Wielgi Glud żyto
po dwadzieścia y Dwa zł: pulmiarek ieden . . . Pawel Smien-
toski (?) — 124 об. Іосифъ Шсмаляский Матию Бжїю Пра-
вославный епѣ лвовский, Галицкый и Каменца Подольскаго.
— 198 об. Іосифъ Левицкїй Матию Бжїю и Стен Столицы
аптѣскон епѣ холмскїи, Белзкїи, Епѣи лвцкон и Остророскон
адмѣнкстраторъ, Ярхимандрїга . . . (1711—1730 р. див.
Петрушевичъ, Холмская епархїа 69 ст.). — 204 об. По-
мани Гди и мене грѣшнаго раба своего Іеродиакона Софо-
нїа во шкителн сен: [під рамами дописано тим же почерком],
Болеховскїи: Панкєвичъ. — 211 об. Czaplą chuda Ryby iadła
Swinia tłusta w błocie siadła. — На 224 об. читаємо вкладну,
скорописю: „Сиа кнїга рекомаа Івана и Єфрема Сирїна
Млет zostавати прї обителї стѣ Сварїчовкїи прї мїастїрѣ
храма Рождєства прєскат вїи ижъ сїю виш (менованнїю)
кнїгѣ надал чтїный . . . штиць екѣгенъ Шсмаляскїй, тогож
монастырѣ: а хтѣвы сїю кнѣгѣ мѣла восхитити: такогѣ
некалгословнїемъ покрываем: и нафтемѣк предаваем: дѣало-
са: в рокѣ тысяча шестьсот шестьдєсѣт перкогѣ в томъ
жє рокѣ штиць Шсмаляскїй и в монастырѣ стѣспїа: и по-
стрижєса старѣцемъ Івасафатѣм монастырѣ Новон... и при-
емникомъ его старѣцемъ Леонтиемъ Монастырѣ сварїчовскогѣ“.
— 265 об. Помани Гди раба Бжїа неромонаха двїнскїа во
обителн Сен рокѣ вжїа лѣхчѣ: — 282 об. Ивланкїй матїю
Бжїю епископъ мѣкачевскїй и всеа землѣ стѣорскон [коло
1664 р. пор. Basilovits, Brevis notitia I. 102]. — 326 об.
Pomni Panie na dawida i na tego Żyda Moszka Co u mnie
ukradł pieniądze Z worka.

Правописъ рукописєв рускої редакціи. I так: ж правильно
передано через *с*, *ю*; *л* уживавть ся як нинїшнє *л*, а мїєцями
к (напр. брама *з б*, вѣдѣланє *з б*, вѣланє *4*); — *р*ъ — стрї-
чаємо рїдко; ж стоїть зам. *жд*; *з* — *с* мїняють ся: на зборѣ
41 б₁. звереть *52₂*, *52 б₁*, зкирает *55₁ bis*, *56₁*, — осѣженїю
здѣланнцї *119₁* — чрїсъ *3*, вєсчїна *6 б*, вєспечали *39 б²*, *94₁*,
вєспорока *66 б₂*, нє породы *50₁*; в зам. *с* дуже часто: вгод-
ницї бо то вѣлхѣ вѣс *4*, вгодїа творѣнє *6*, вделит *37 б₂*,
вчить *67 б₁*; *ѣ* зам. *о* і на оборот: шпфимѣ *4 б*, ш два
49 б₂, оптиолѣ сонѣланнѣ *55₁*, нєва *67 б₁*, в ївѣк *88 б₁*;

спокоюще 6 б, ралинѣ 2, рачиша 6 б, рѣвноцами 67 б₂, само-
собнее 201₂, самохот 38₁, 116 б₂, сѣрѣзь 66 б₂, славица 170 б₁,
славохотѣнѣ 170₂, слоузѣ 154², сотыѣ (сѣтворить сѣйство)
87₂, таче 4 bis, 6 б, свѣдает 56₁, паралисѣ въ оукропѣ 3 б,
снаще съ звѣрьми в' пѣстыни жити 4, оуресловѣнѣ 74 б₂,
хизы 4, въ хласти 33, хоупава 138 б₁, цѣловати на кривѣ
40 б₂, чисмѣ 75₂, шивельство (начѣ всакоѣ хытрости) 200₁,
варѣца сѣвѣ шдцю 249₂.

II. Кормчі і Номоканони.

(Ркп. N. 55).

Кормча Ркп. полууставом кін. XV. в. середно-болгарської редакції, на 152 кк. Q гладженого паперу знаку ✠———✕; прип. дошка в шкірі, вижолоблена по граням.

Букви ρ, з, 8, ці мають в нижніх рядках довгі черти; ✠ в титлах передано хрестиком +.

Починають ся 6-ою карткою 40-вого зшитка, що містить кінець „протѣлка“ 3-го правила — всего 3 стрічки „правило дѣ. Дроуговошїе вѣсѣко, вѣдомъ да послаетсѣ, епѣкїѣ, и поповшмъ на блѣвинѣ начатка нѣ не яко жрѣтвѣ, послати вѣжрѣтвенникъ. иже епѣшмъ, и презвитѣри да раздѣлѣкатъ дїаконшмъ, и прочїимъ црковникомъ вѣсѣкмъ. а не тѣмо на своє насыщїнїе сѣкирати, и насладати сѣ едини“.

Далї йдуть 8—11 правила; 3 к. починають ся кінцем 14-го правила „прѣслово вѣздати. и исправити. аще вѣзможно емѣ е^{ст}. на полѣж мншгынмъ сѣримъ тамо. и се не по своєи воли сѣ творить. нѣ расжденїемъ мншгынш епѣкїѣ. и оумолнїемъ вѣлїемъ: — и; за сим їдутъ дальші правила, з пропуском: 19, 24, 26, 35, 41—43, 49, 50, 53—57, 61—63, 68 і 70-го до 80-го правила, без кінця „протѣлка“.

к. 24. „нїемъ шсжжѣаетъ. аще нѣштакѣтсѣ дѣла сего. нѣ бо вѣзможно, размѣшати несмѣсимма. сирѣчь кесарѣва сѣжѣтвеннми. халкидшнскаго сѣбора правило ѣмоѣ. и проклинати тѣковы^х повелѣваѣт. аще не покажѣтсѣ.

Ѡ в'селеенскго пр'ваго събора. ст'мъ т'иї. вгонносныѣ Ѡцѣ. събравшихся привеликыѣ црї константинк. на дрїа бывшаго презвитера. къ амѣан'дрьскои цркви. иже х'д'кше на с'на бжїа. г'а наше г'у х'а. егоже проклаѣ ст'ми съворь с'ї. и Ѡ цркви извр'же. и Ѡ пр'чїнѣ съ инѣ. единомждр'кств'жщїхъ емѣѣ. правила — 3 і 9.

к. 25. Ѡ д-го събора правила ѡ. — 9, 11, 13, 18, 22, 24, 25, 26.

к. 33 об. Посланиа запов'дана. ст'го и великаго Ѡца нашего василїа. къ ст'мѣ амѣилохїю. епископоу иконїскаѣ митрополїа. Пр'к'словїе ст'го васиѣ — правила: 2—5, 7, 10, 11, 13, 14, 22, 26, 27, 29, 31, 32 (між 49 і 50 им лветом 1 лвет вврванїѣ), — „Ще бо кто не Ѡречется гр'кха. покаати с'а неможеть. ниже прїать еѣ на покланїе“ 43, 45, 49, 51, 52, 56—59, (між 53 і 54 кк. 1 лвет недостав), „прот'ккѣ. Обаванїа оубо еѣ. вже васн'ми, и прїзванїемъ в'кесевскыѣ. с'д'кати н'ккал, на покр'жданїе др'гымъ“, 66—79, 81—84.

к. 63. си с'ать запов'ди ст'мъ ап'лѣ. и ст'го Василїа. и пр'чїихъ съборь ст'мъ Ѡцѣ.

к. 65. ст'го василїа епистолїа григорїс презвитероу. яко Ѡл'житис'а ем'же Ѡжены с'жщ'ж' съ нимъ.

к. 67. Епистолїа генадїа патрїарха, константина града.

к. 70 об. Епистолїа ст'го тарасїа архїєпїска константинаграда нового рима къ андрїан'с нап'к ст'го рима. еже не бывати с'составленїа сїїнства надар'к им'кнїа та'кннаго.

к. 73 об. ст'мъ правило ап'лѣ.

Ѡ д'канїа ст'мъ ап'лѣ. Ѡ сїїнств'к.

к. 74. чк'тїнїа четвер'таѣ цр'гва.

к. 74 об. ст'го василїа Ѡ томжде Ѡ прот'кка исана пророка

к. 75 об. то'ж'е Ѡ епистолїа еже къ еїкпоѣ с'жщїм по'нїемъ. яко не творити хиротонїа дара ради.

Ѡ житїа ст'го їв'їана златоусцаго што'ж'е.

к. 77. Ѡ правилъ пр'к'ныѣ ст'мъ Ѡцѣ. шест'с'жть и л'. еже къ халкидон'к събраш'а. Ѡ томжде.

- к. 77 об. Ѡ правилъ 5-го събора стго.
- к. 78 об. въпрошенїа и Ѡвѣщанїа, ѡ нѣхъ въпросишъ мниси вънѣ града царскаго постащїиса.
- к. 81. главизна правила. стго Ѡца нашего іѡана златоустаго.
- к. 82. чинъ събора стго патрїарха сисинїа константина града, о второбрачнїи съвѣкъсплени.
- к. 84 об. правила стго никифора, архїепїпа константина града александрїскаго патрїарха. и съ ни^и стѣхъ Ѡцѣхъ.
- к. 87 об. наїе митрополита тирскаго Ѡвѣщанїа. ѡ нѣхъ въпроси его нѣкто мнїхъ. дионисїе.
- к. 88 об. подобаетъ вѣдѣти [и заповѣди — приписано на полї] нѣхъ великыи василїе изложи.
- к. 89 об. правила Ѡ стго събора гангрїскаго. нѣхъ въ митрополїи пафлагонскои съверса, на ектарїа нѣкоего ерїтика. и на единомждрѣствѣщїи^{хъ} съ нимъ. — всїхъ 19 правил.
- На 93 об. внизу дописано пїзвїще: „Ѡтецъ иѡанъ долгополѣски“.
- к. 94 об. Късимъ же въсѣмъ неписашъ и ст. Сиа оубо пишемо. не яко Ѡвращаще сщїи^{хъ} въ цркви вжїи. пописанихъ поститиса хотащїихъ. нѣ запрѣщае^т прїемши^и вынѣ поста грѣдынѣж...
- к. 95 об. правила Ѡ събора неокесарїскаго.
- к. 98. Ѡ стго събора. еже въ антїѡхїи.
- к. 101 об. Ѡ събора сардїйскаго.
- к. 105 об. Ѡ прави^и стго іѡанна постника.
- к. 106. о Ѡврѣженїи шже помысльнаго.
- к. 107. како врѣменна покаанїа по^иникъ съкрати.
- к. 108. о прѣлюбодѣйствѣхъ.
- к. 108 об. о крѣвомѣси.
- ѡ нѣхъ въ нечистотѣхъ женѣхъ.
- к. 109. ѡ мажи неистовлени.
- к. 110. о нѣхъ неволеа измѣтащїи^{хъ}.
- к. 110 об. ѡ отрочахъ некрщени^{хъ} оумершємъ. о инокынѣхъ.
- ѡ помѣтащїи^{хъ} своа младїнца.
- к. 111. о развоицѣхъ.
- о греборитєлахъ.

ѿ сїѣнногосудѣнїа.

к. 111 об. ѿ прѣклатовствѣ.

ѿ нечѣтомъ къ что впадшїи.

к. 112. о иже по кжѣтвенѣ причащенїи изелѣбавшїи.

никиты блѣжнаго митрополита пракаїнскаго ѿвѣты, къ нѣкоему константїну епїску. ѿниже въпрошенїи къ о двоежницѣ.

к. 112 об. ѿ женѣ еже мужъ на тѣжѣхъ земляхъ ѿидѣ.

ѿ сърастаѣвшимся съ своею тѣщею.

к. 113 об. иже къ стѣмъ ѿца нашего никифора константина града исповѣдника. правила ѿ црковныѣ его съчинены. и иже съ нимъ стѣмъ ѿцѣ. (36 правил).

к. 116 об. ѿвѣты ѿана сїѣннїкїиша епїска китрошскаго. къ сїѣннїкїиному епїску драчкскомъ какасїаѣ. ѿ адимискухъ.

ѿ написани антимиеса.

к. 117 об. ѿ (еже) ѿсвѣтїи своемъ жнѣ къ нѣ и въ мѣницѣ.

ѿ исповѣданїи.

к. 118 об. ѿ котораго къзраста поѣбаетъ исповѣдатисѣ.

к. 119. ѿ послѣжившїи ѿрѣдїа. на поновленїе сїѣнныѣ съсѣхъ:

к. 120 об. ѿ приносимыѣ о оусопшиѣ.

к. 121 лице приащитсѣ пролитсѣ ѿсїѣнныѣ.

к. 122 об. ѿ раздрѣшенїе крашнѣ къ прѣданїихъ сеѣмицахъ. и которыѣ снѣ.

к. 126. писанїе домника архїеписка вѣнетїйскаго. еже посла къ стѣмъ петрѣ, патрїархѣ прѣвысокаго прѣстола. иже въ антїѿхїнскои цркви, прѣвопрѣстолюму. и аполошебразному мужѣ. хотѣа его прѣпрѣкти писанїемъ ѿ ереси своей, и ѿпрѣснѣкѣ.

[к. 131 об. — 135 об. владна, скорописемъ полууставомъ: изволенїемъ ѿца и съвершеннїемъ сїа и стѣго дѣа. и кѣспїа сїо книгѣ рабѣ ежї игнатїа... из женою своею юстина и съ члѣми своимїи и сїо курїло издоками своимїи сафронїю и алленю за свое ѿпшїенїе грѣхоу и за свои родиѣле да есдеѣт и].

к. 140 об. Муханаа сїггела їерѣмскаго изложенїе о правѣрнѣи вѣрѣ. повѣданїе въкратцѣ сложено. како и конхъ

ради дѣла ѿлажчиша ѿ на^о латини, низверъжени быша. ѿ
книгъ помѣны^х преже пишатса... (вильняло).

к. 144. Михаила патрїарха константинограда писанїе еже
посла патрїархъ антїохїискомъ петръ — зі статями:

к. 147. вѣскаго афанасїа о стѣк^ли дѣк^л.

— об. тогже ѿ прїоркнїа монданъста еретика си хрї-
стианиномъ. стѣго грїгорїа чю^лтворца ѿ ѿкр^свнїа.

к. 148... (ѿ вж^{св})ннннхъ словесъ.

тогже ѿ слова ежъ къ аномноу.

стѣго грїгорїа чю^лтворца.

— об. стѣго ѿвана дамаскина ѿ вѣслова.

тогже о стѣки тронци стѣго дїонисїа арипагита.

тогже дамаскина ѿ вж^{св}нннхъ и минахъ.

к. 150. исповѣданїе нннннн папи римскаг^о. какъ и что вк^р-
рѣт^ь и дрѣже^т непрѣложно. тѣ^л сак^и нїа, и фременоурь и про-
чїи вѣси.

(— об. по^лписанїе апоклисарїи тѣхъ иже послани книж^ь
ѿ нїи римскаго).

к. 151. ѿвѣщанїе стѣго вѣселенскаго патрїарха германа.
и сїеннаго събора его. къ посланнымъ ѿ папи римскаго
фременоуремъ. и прочїимъ съ нимъ латиномъ.

На обложцї: „+кв^р силоуа“ класна^рхъ за іѣ прочитат^ь
сїа кни^га.

М. 4. Кормча — ркн. XVI. в. 429 кк. F^о грубого гладже-
ного паперу, в новїй тектуровїй оправї зі шкїряннм хребтом.
Фїлїгран — кабан.

Рукопис без початку: починаеть ся словами указателя
— „правило стѣх ѿцъ, рѣе. патрї събора, ш обидацихъ
цркви вжїа, и сїенннн власти ихъ. Написанїе афанасїа мннха
їерсїимскаг^о пѣкови^и“). Тогож афанасїа о стрѣлк^л громнїкїи.

Останок поучнїа іерус^лскаг^о, гл. ч. рѣї. о попк^х“.

„И еше ш всѣхъ стѣх съборехъ и времени и
чиноу ихъ. которми по котормъ вистъ“^а. 1-а в.

¹⁾ В текстї ся статья пропущена.

кінчить ся слідующими словами указателя: „Инь събор стѣх ѿпѣ снисѣа внокѣи кесарѣи. иж на понтѣ и правила изложша“.

2-а к. начинаеть ся словами указателя: „и съставъ. ѿкож иже ѿ севира слават“. кінчить ся словами: „ѿ се люди съборныа цркви прѣдани ѿпоу. О десятиах ѿ кѣжа двора“.

3-я к. начинаеть ся: „и ж о црквиѣм ѿстроени...“ Далі ѿде короткѣи історичный огляд 7-и соборѣв.

5—37 кк. „титѣлаи правилом сътаным подобным комоуждо до титѣлаи главам титѣлаишим же языком. именуѣтсѣа гран. гран же ѿснѣи иж сказаѣтсѣа съчтаніѣ. или съвѣкѣспленіѣ. гран ѿа глаѣ тридѣсѣт и осмъ. [До 22 об. ѿде оглав граней; він кінчить ся словами: „о имаѣцих подрѣжѣи вѣсѣцихсѣа. и тоѣ ради хотѣцих инѣ помѣти. тимодѣла, правилѣ еѣ. ици глаѣ чрѣной¹⁾ лѣ.“ 23 к. начинаеть ся словами: „мирскыа вири имат. и вѣзбранѣи кык ѿстѣпѣти ѿ инх. и не корѣтсѣа но прикыкѣтъ вѣ ѿпракленіих. да извѣрѣжетсѣа ѿ сана своего“; прав 7. Сѣ статья кінчить ся 85-ою главою: „да вѣдѣт же нам кыкы чѣтны и стѣи вѣтхѣлѣ ѿко закѣта... над вѣкми бѣ ѿцѣ сѣ стѣым дѣхѣом стѣкшѣтѣлаи. и ѿнк и прѣно и во вѣкки вѣкком“. Від 33 об. понад текетом заголовок: „правила анѣѣскѣа“].

37 к. Стѣго аѣла пакла црковнаа зѣ. праѣ.

39 к. „Стѣи великѣи иж в Никѣи а. съборь кыѣ. Кѣ црѣство константинаградѣ. Гѣкравшихсѣа стѣх ѿцѣ тѣ. и иѣ. На злочѣиваго арѣа. Хжлившаго сѣа вѣжѣа гѣишеѣ иѣ хѣ. егож проклаша стѣи ѿци. правилѣ изложиша вѣчинѣнаа. Гѣе зде прѣваго събора праѣ кѣ.“ — Внизу: „ѿ създаніа мирѣ. В лѣтѣ ѿенѣ. кык събор стѣх ѿцѣ“. Верхом на картках заголовок: „а. съборь никѣнскѣи“.

47 к. Иже вѣ анѣкирѣ стѣго помѣстнаго събора правило кѣ.

¹⁾ т. е. писаної чорнилом а не краскою: пор. проф. Е. Калужняцкогo — Was haben wir unter den „černyja glavy“ im Nomocanon XIV titulorum zu verstehen? Archiv f. sl. Phil. IV.

54 б. в. Правила стго събора в новѣ кесарїи близ понтескаго моря. съшедши, събор ѿ. по анкиретѣмъ съборѣ.

57 в. Стго помѣстнаго събора иже въ гангрѣ прав. ѿ. сїиже стїи вникейстемъ прѣвомъ съборѣ. сїидеса, правила изложиша.

60 в. Иже въ анытнохїи сѣрѣстѣ стго помѣстнаго събора. правило кѣ.

67 об. Стїи помѣстныи събор иже владикїи фригїи съкраса различныхъ правилъ. — Веїхъ правилъ 58.

77 об. Стїи вселенскїи събор ѿ. вѣ при цри велицемъ Ѳеодосїи в костантинѣградѣ съшедшихса. р. и ѿ. стѣхъ ѿцѣ ѿ различныхъ мѣстъ. на дѣховорца. иже правило изложиша. — 8 правилъ.

80 об. Правила стго вселенскаго третїаго събора иже въ ефесѣ съшедшихса стѣхъ ѿцѣ. — 9 правилъ.

83 в. Правила стго вселенскаго събора дго иже въ халкидонѣ. Правилъ ѿ.

94 об. Чите мїсце для 22 рядкїв; за сѣмъ заголовокъ: „Правила стго помѣстнаго събора иже въ сардакїи сирѣчъ въ средци. прав. кѣ. написано предъ карфагенскимъ съборомъ“.

100 в. Канон иже въ кардагенїи съшедшихса стѣхъ ѿцѣ. Си три правила осьбна сѣт. и предсловіѣ. сѣщимъ въ числѣ правиломъ. иже въ карфагенїи. — 134 правила.

130 в. „Си правила стго вселенскаго събора. иже въ костантинѣградѣ, въ трѣхъ полатинѣ. рекше втеремѣхъ црѣхъ полат. апри сѣтїанѣ кѣгочьствїемъ цри нашимъ. пригласное стго събора. Кѣгочьствїемъ црю сѣтїанѣ. Сѣмоуже покорїшася. Изложена имъ правила“.

77-е правило мїстить карї за спїльне купанє мущїи з живками: мїрянїи вїдлучавѣт сѣ, причетникъ же „извѣрѣжетсѣ“. — В 79-їмъ правилї запрещав сѣ „карїти пироги“ і „тожъ приносѣщи дрѣгъ къ дрѣгѣ. виною чѣсти ради рождѣства пречїстѣмъ матїрѣ дѣвї“, з припискою на полї

157 к. „о сокорѣ стѣѣ вѣи о приносѣ пирогов“. — 102 правила.

163 к. Сїѣ правила седмаго вселенскаго събора иже вникени второе събрася. правила кѣѣ.

172 к. Правила иже въ константинѣ градѣ бывшаго прѣваго събора. въ цркви стѣх аїлѣ. Правила зїѣ.

174 б. к. Правила тѣиже въ константинѣ градѣ: въ применитѣки цркви вѣїа мдрсти. Рѣкше въ стѣки съфїи събора събравашагося. Иже седмыи съборѣ оутврѣди. Правило.

175 об. Стго великаго васиїа ѿ посланїа иже къ амфилохїѣ єїпоу ко никїйскомѣ. и къ дїорѣ. и къ никмѣ нѣкиѣх посланїи правилъ чѣѣ. — В 1-їи главї говоритъ ся, мїж ишим, про раскольникѣ „иже ѿ цркви себе оставаше“ і про шдцерковникѣ „иже осжжени бывше ѿ нѣкиѣх грѣсѣх єїпи или презвитери и оставлени бывше ѿ савжбы“ 176 об. — 85-а гл. 199 об. „ѿ посланїа стго Василиа къ амфилохїѣ“. 86-а гл. тогож „иже къ дїорѣ“. 200 к. 87-а гл. тогож „къ григорїѣ презвитерѣ. шко ѿлажитися ємоу ѿ жикжшїа ѣ него жены“. 88-а гл. idem „къ селским єїпом“. 89-а гл. idem „къ сжцим послѣдним єїпом. не поставлѣти на мздѣ“. 200 об. 90-а гл. idem „къ амфилохїю ш стѣкм дѣѣ гл. кѣѣ. о писанныхъ обычлехъ“.

201 к. Стго афанасїа ш назвѣхъ и о стрѣлкѣ громнѣ. гл. чѣѣ. „Стрѣлскыи топорѣ громнїи нечестиваа и комерѣзскаа вишѣ. аще недоугы и подсованїѣ огньныа колѣсти лѣчитъ. аще и бѣсы изгонитъ, знаменїа творит, проклаѣта єѣ. и ти цѣлаемъ нею. ни весъ во прорицаѣ прїподвнѣ ни весъ изганаѣ бѣсы стѣѣ. аще не ѿ дѣлаѣ познанѣ бждет. по гѣскомѣ глѣоу. всако во древо ѿ паода познавати повелѣѣ“.

„Ѹставъ о брацѣхъ“ і карѣ за перелюбство та блуд: „Тако єѣ правило знепоманїа... георгїѣ поиметъ елисаѣ. і андрїѣ хрїтїнѣ“.

202 об. ѿ книгъ вѣтвенныхъ повеленїѣ вѣственныхъ кончинъ. Ѹстїана различныхъ заповѣди. гл. 2-а: о поставленїи єїпѣ. и о прочемъ чистителѣ

стѣм чинѣ. гл. 3-а: о ѿходящихъ еѣпѣхъ правило. Гл. 4-а: „Ни въ единомъ же чинѣ клирикѣ быти не книжнѣ“; гл. 5-а: яко не поставляти сажжебниці, мнѣ ѿлѣт; гл. 6-а: о мнисицахъ и ѿ мнискѣхъ, и ѿ игуменѣхъ; гл. 7-а: яко не сдобь скынми даати мнѣхъ свободнѣ. или работнѣ коемѣ; гл. 12-а: о клирицѣхъ и мѣщнѣхъ дрѣжѣ къ дрѣжѣ и къ что; гл. 13-а: ѿ црковныхъ неподвижныхъ вещей. расточенїа низложенїа. развѣкъ въ константинѣградѣ; гл. 14-а: ѿ црковныхъ насажденныхъ и инѣхъ главъ повеленїа; гл. 21-а: о дѣлательхъ взаемъ дающихъ; гл. 22-а: о црковныхъ канонѣхъ и ѿ користехъ; гл. 28-а: о подающихъ причты еѣпѣхъ како подокаетъ быти.

к. 221 об. Ѽ различныхъ титула рекше гранїи сѣтіана цара новыхъ заповѣдїи. главы по изкраїю различныхъ ѿ прѣквыа гранїи.

к. 231 об. Искривїе ѿ закона бѣгомданнаго, інакомъ мѡсеѡмъ. ѿ. ѿ сѣдѣ и ѿ правдѣ: „Не прїемши сѣдѣ сѣтна не сѣдши“.

к. 237 об. Толкованїе кожѣтвенныхъ сѣдѣкы.

к. 252 об. Тѣкъ ѿ апѣлѣстѣкъ сѣкорнѣкъ цркви: „Црковъ еѣ земное некое и храмъ бѣжїи и не вѣста хѣва кровїю его окроплена“.

к. 253 об. Егда новосѣеннїи поп ѿстоитъ сѣрокъ свои сѣ сокорныхъ цркви. Еѣпѣхъ ѿпѣцѣла въ порѣченнои емѣ цркви ѿ рѣкѣ своеа дасть емѣ мѣтвенникъ. И прочтетъ емѣ свитокъ сѣи. И положитъ на прѣтолѣ и повелитъ емѣ взати съ прѣстола: „Се тобѣ гѣ чадо порѣчи сѣенныхъ сѣдѣкы страшной тайнѣ“.

к. 256 об. Тѣкъ бѣжѣтвенныхъ сѣдѣкы глѣцѣ іерѣки блѣски влѣдко. то еѣ къ невидимомѣ бѣжѣтѣ.

к. 260 об. Се новаго закона христіанскаго виденїа. Известно како подокаетъ быти (ко)жѣтвенномѣ приношенїю въ стѣкѣ сѣдѣкѣ.

к. 262 об. Истолкованїе стѣи изъображенїа вѣрѣ. и еже еѣ. вѣрѣю въ единого бѣга.

к. 263. Изложенїе рекше въспоминанїе вышшаго црковнаго сѣединенїа при константинѣ и романѣ. Ѽкомѣ сѣко црѣтѣвѣющѣ. ѿкомѣжъ тогда црѣва ѿца саномъ почтенѣ сѣщѣ.

к. 269 об. Посланіе ст҃го тарасіа архіеіпа ко-
стантинаграда къ андріанѸ папѣ римскомѸ. еже
не поставлѣти на мздѣ.

к. 269 об. Генадіа архіеіпа цр҃аграда ѿ по-
сланіа къ всѣмъ еііпомъ.

к. 269 об. Шестог вселенскаго събора ижъ въ
костантинѣ градѣ, въ трѣхъ полатнѣхъ.

к. 270. Генадія „и иже тогда съшедшагосѧ ст҃го
събора ѿ посланіа къ всѣмъ апѣлашмъ“ [sic!].

к. 271. Великаг афанасіа архіеіпа алеѣандрѣ-
нскаго къ аммонѸ мнхѸ ѿ съблжжющисѧ вно-
щи... ѿ дрѣгаго посланіа: влѣдникомъ и прелюбо-
дѣемъ сѣдитъ вѣ. Его же „ежъ къ сѣіанѸ еііпѸ“.

к. 271 об. Тимофеа архіеіпа алеѣандренскаго
единачѣ рїи. ѿцѣ иже въ костантинѣ градѣ на
македонїа събравшисѧ. сежъ тимофеи прїемника
имѣаше феѿфила прѣтасъ. правила еї.

к. 272 об. Феѿфила архіеіпа алеѣандренскаго
възгласенїю вѣжвленїю наставшѸ в неѣлю пра-
вила дї.

к. 274. Кѣрила архіеіпа алеѣандрѣйскаго ѿ
посланіа, иже къ домнѸ правила е. и ныи главы
ѿ дрѣгыхъ посланїй. къ евлоргѣ алеѣандрейскомѸ
едино правило.

к. 274 об. Тогож ѿ посланіа къ пенаполскимъ
еііпомъ и къ вилѣюскимъ прав. д... маѣимѸ дїа-
конѸ... генадїю архимандритѸ. „Ще кто хощет по-
ставленъ быти“... „Притѣкающихъ къ правокрѣпїи вкрѣ зла
не поминаю“... „Инакожъ къ мори трѣжающисѧ“.

к. 275. ѿ посланіа къ евлоргїю алеѣандрен-
скомѸ: „Ще кто ѿ исправленїа стѣрѣженыхъ вѣносными
ѿци подвигнетъ что... шко жизнь еѣ и животворицъ шко Бѣ,
да боудетъ проклатъ“.

к. 276. Ст҃го донисїа архіеіпа алеѣандрей-
скаго. ѿ свщїихъ безъ свщенїа страха ради смрт-
наго приокцающихъсѧ. правила дї.

к. 276 б. Мѣтва наддающимъсѧ... ѿ причащенїи
ст҃го василїа... 277 в. тогож ѿ нерадѣщихъ шпите-
мїахъ рекше запрѣщенїихъ.

к. 277. Петра архієїпа александрѣйскаго къ венеетскомъ архієїпѣ, вѣже при патріарекъ константиноградѣ олеѣен.

к. 278 об. Тогож... в опрѣсноцѣхъ.

— Сказаніе кї. апѣла в латинѣ и в опрѣсноцѣхъ: „къ вам слово о хитрїи римляне“.

к. 306. Поученіе в седми събор на латинѣ: „Невѣма сво рекъ хрѣстіане“.

к. 310. Г̃ Петра антїохїйскаго Петра къ архієїпѣ римскомъ в опрѣсноцѣхъ: „Написа ми се стѣни твоа“.

к. 315. къ архієїпѣ римскомъ в Іоанна митрополита русскаго в опрѣсноцѣхъ: „Възлюбихъ в Галюбов твою члче вжїи“. (Пор. Уч. Зап. II отд. Ак. Н. I; А. Поповъ — Ист. лит. обзоръ подем. соч., 92—9).

к. 319. Никиты мнїха презвитера монастыра стждїйскаї прозвїще скифита къ латинам в опрѣсноцѣхъ: „Ще естѣ разѣмъ рїч и прмдрѣ“.

к. 321 об. Прав. аї. зг̃о събора иж къ трѣлѣ полатнѣмъ... в острижнїи брады... о растащїихъ власы и красащїихъса ими.

к. 322. в франзѣхъ и прочїихъ латинахъ главь кз̃. (Пор. Поповъ — ор. cit. 58—69 ст.).

к. 323 об. Домитрїа митрополита визическаго о кожитѣхъ и в цнцарахъ.

к. 324. О месалианѣхъ иж соут глїемїи бабжнїи когомолїи.

к. 324 об. Блженнаго епїфанїа еїпа кипрѣскаї написаныхъ ересъ вѣхъ. рекши повеленїи. Ихже мѣри прѣвїй образ и въ именїи д̃. в нихже вса проча възникша. В сїи статї вичислено тї самї ересї, що ѡ у Іоана Дамасквїна (Migne, Patrol. ser. gr. t. 94 p. 678 ss. *Peri aїrѣσεων*), тїлько декотрї назви зрущенї: напр **Осиане** — *Ἐσσηνοί*, разѣмнїци — *γυνωστικοί*; плододрѣжци — *καρποχρηστικοί*, потоломѣане, змїйнїци — *ὄφῖται*, властелнїци — *ἀρχοντικοί*, вккердонаж — *ἀπὸ τοῦ κέρδονος*, въздрѣжнїци — *ἐυκρανταί*, порфигїане — *καταφρουγασταί*, самописане — *σαμψαῖοι*, наполинечѣтїи — *ἡμαρτεῖοι*, остїане — *ἀετιανοί*, влстїа — *ἀπὸ τοῦ Αετίου*, двочестнїци — *Διμοχοῖται καὶ Ἀπολ-*

λίναριοι, сковродопечни иж въ нма тож мрїи въ днѣ нк-
кїи лѣта на сковрадѣ испеченное нѣчто приносятъ — *κολλυρι-
διανοι οἱ εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας ἐν ἡμέρᾳ τινὶ τοῦ εἰους*
ἀποτεταγμένη κολλυρίδα προσφέροντες, касиліане иж сказани
матѣвници — *μασσαλιανοὶ οἱ ἐρμηνευόμενοι Εὐχρηταί*, хвал-
ници — *Εὐφημίται*, послѣдшници — *Μαρτυριανοί*. — В визу
333 к. дописано: „всѣхъ ереси значится во мїрѣ оѣ.“, тут
тїлько 77, а у Дамаскина 80.

к. 334. Повеленїе главамъ месалїаньскыхъ зло-
честиваго ѿ книгъ взято.

к. 336. Еще о реченикѣ ереси месалимствѣ и
ереси живашихъ въ монастырехъ и обрѣтающихся
ѿ сказанїа феоdorитова.

к. 338. Ѡ есткѣ и ѿ сѣставкѣ шкѡж ѿсевира
славятъ и како частнымъ повелѣваютъ сщества.
Іоана книжника трифен глѣмаѣ трѣдолюбиваѣ ѿ
четвертаго слова законника.

к. 341 об. И по сихъ же обѣчаетъ шкѡ паче не ми-
шаѣ сщества не прїиметъ. рече паче въ тожде глав-
ницѣ.

к. 344. Си до раклїа црѣа лѣтѣ ерес. ѿ араклїа
же до зде възникѡша нїи ереси шкѡж напи-
сано еѣ.

к. 344 об. О агаранкѣхъ иже изманилѣне глѣются.
— Правила 334- 344 к. об. значать ся жѣ - оѣ. [пор. Восток:
Опис. 301 ст. № 233 кк. 250—263].

к. 345. Григорїа еїкпа новыа кесарїа чюдо-
творна бывшихъ к нашествованнаго варвара.

к. 346. Стго Григорїа ансеѣйскаго ко Антонѣ
еїпѣ мелентїйскомѣ правила и предисловіе.

к. 347 об. Блаженнаго Нила Черноризца по-
сланїе къ хаклїю презвитерѣ Гжровѣ нападающѣ на сѣ-
грѣшащїа и глѣуща. недовлѣетъ на поканіе исповѣданїе
встїнѣ. лице дѣла постническаго не бждѣтъ.

к. 350 об. Тогоже великаго касилїа посланїе ко
григорїю богословцѣ. о мнишескомъ строенїи.

к. 354 об. Стїа стїа правила великїа касилїа
шкѡ великїимъ и малымъ сѣворомъ. приложишасѣ ѿ ѣи
иставкованїе. Гїи Іѣ хѣ вѣ нашѣ помнїши. гл. оѣ.

к. 357 об. Главы црковныи въпросъ грецкаа главницѣ правилѣ ꙗже въ вѣсти стго събора, бывшаго въ дѣи прѣосѣннаго вселенскаго патрїарха никола костагтинаграда. въпрошенїе ѿ ѿоланна мнїха молчалника, иже съними въ стѣ горѣ Свцимъ съ нимъ чръноризцемъ, въпросъ прѣвѣи.

к. 359 об. Ѽ беззаконныхъ брацѣхъ ѿ кровомѣшенїи.

к. 366. Ѽ ижекоемъ съчѣтавшемъ сѣоу своемуу дощерь ижекого подъ властїю свща безъ вола ѿца еа.

к. 369 об. Здѣ извѣстно враздѣле въизьбраненыхъ и здѣ законныхъ браковъ, родїон. ѿцѣ, мнхиль, братъ, сестра анна.

к. 371. Раздѣленїе браковъ възбраненыхъ иже ѿ крове выкающаго съродства, или ѿ присвоенїа лицѣ, бывающаго прилѣченїемъ брака, рекше ѿ сватства.

к. 373. Писанїе патрїарха шлеѣеа изложено, ишана книгѣ хранителя и шполита, шбоемшимъ вторѣю братѣ чадѣ своего матери, и подокно дати емѣ запрѣченїе.

к. 374. Закона градскаго главы различныи въ четьрехнадесятыхъ гранехъ, ѿ нихъ же кѣ, о поставленїи еѣпѣ и прѣзвитеръ еѣ, гранъ а, о съвѣщанїи. — о залозѣ оврѣченїа 375. — о дарѣхъ оврѣченїа 376 об. — ѿ раздрѣшенїи и ѿ винахъ его 377 к. — ѿ дарѣхъ 386 об.

к. 381 Прологъ рекше прѣдословїе съведшаго стѣаа правила, въ дѣ, тїтелъ: „Телеса сго въ подобїе вѣщественнаа прїемлащїи пища“.

к. 383. Дрѣгое прѣдословїе сведшаго правила, иже по е.-мъ съборѣ, и ѣ.-го и ѣ.-го, по сїхъ прѣдложшаго и съчѣтавшаго правнао и съ апаѣскими же, и прѣжъ бывшихъ стѣхъ съборѣ.

к. 384. Ѽвѣсти вѣженнаго митрополита параклайскаго прѣжденїемъ емѣ и въпрошанїемъ ѿ костагтина памѣликийскаго.

к. 387. По въпросамъ и по ѿвѣтамъ вѣсѣда стго дѣадоха ѿкровенїа.

к. 392. Іоанна митрополта кизкаго¹⁾, реченого прорѣком Хї написавша правило црковнаго ѿ стѣх книгъ, въ кратцѣ Іаковѣ черноризцю.

Се правило мае богато варіантів в порівнаню в напечатанім в „Русскихъ Достопамятностяхъ“ I. 89 і сл. Сї варіанти в більшій часті — наслідок незрозуміня первісного тексту. Примір: „повелѣша стїи ѿци ждати теплыхъ ради повеленіе смртное имене сего время оставихом, повелѣваемъ, же ѿишдъ съвершени, сими младенцѣ, иже ѿишдъ колень шемѣ днѣ повелѣваемъ“; опрѣктайсѣ вм. опрѣктайсѣ 392 к.; „подокаеть ѿ колнаго зла измѣнити наменьше иже непричащасѣ краицѣхъ въ ржкостѣи земли ижекоже си рекъ и въ великое говѣніе маѣшъ иждат и скверное подокаетъ всякимъ образомъ направлѣти, и възбранѣетъ тѣ злобѣ, наказаніемъ и сченіемъ“. 392 об., порів. Калужняцкій, Обзоръ слав.-рус. памят. языка и псѣма, стр. 34 и 82 зам. 130. „Тожъ сътворити иже безъ стѣда и безъ срама, двѣ женѣ имѣютъ кромѣ нашея вѣры грѣшное въ блѣговѣрство житіе, иже вѣхукованіа и чародѣаніа творачи“. 393 к. порів. Калужняцкій, ор. cit. 82 ст. зам. 131.

к. 397 об. О сѣдненіи стѣго събора сѣтав и закѣт стѣго мнишескаго житію. По гнїю званію на нетленію. — На полю листа дописано: вси хотѣши спїтисѣ семѣ бжственомѣ сстроенію да повинѣются, а законченемъ, яко Румянцъ. №. 233: Восток. Опис. 302 стор.

к. 403 об. Правила кирила митрополита рѣскагѣ съшѣдшихъ еппѣ. далма [та] новгородскаго, игнатїа ростокскаго, феогноста переаславнаго²⁾, симиона полотскаго, на поставленіе еїна сѣрапїона володымерскаго. Кінчить ся: „ни попѣ ни дїакѣнѣ да не вхѣдитъ да не досаждаѣтъ прѣтомѣ мѣстѣ прочее, аще кто шкитсѣ безчинѣ вхѣдѣ до самыхъ стѣлъ, да изврѣгнѣтсѣ а мирстїи члѣци да ѿлжчатсѣ“ (пор. Русскія Достопамят. I. 106 - 116).

¹⁾ У Воегокова „Русскаго“ — 286 стор. 309 к.; 302 стор. 300 к. — ²⁾ Переаславскаго.

к. 409. Поученіе къ попомъ вѣки ѿче. Ся стати починавєсь і кінчять ся подібно, як в Кормчій Рум. Муз. № 231 к. 188 об. Наш текст містить лише стилістичні варіанти: „си вси любовь писахомъ, аще съхраните мѣтва ваша ѿ бѣ скашна бѣдет. и земли вашей и ракота облегчится. мѣте же за ма грѣшнаго да подѣ ми вѣ крѣпо на паствѣ и прощеніе грѣхов мѣтвами вашими. азъ бо вамъ рекохъ мало. вы сами смотрѣт, что не згодно вѣ, того блюдетєса. прославимъ же вѣкѣмъ ѿца и сѣа и стѣго дѣа нѣк и рѣно и вѣ вѣки кѣком аминь“. — За сим слѣдує молитва (411 к.): „Бѣдко гѣ бѣ наш высокыи и славныи чѣколюбче вѣздаѣ проти трѣдем . . . но скротєса смѣрдєса на люди твоѣ, ратныѣ прожєни, миръ стверѣди а страны скроты, град зговзи, бѣговѣрнаго кѣза нашего їмѣрек языкомъ огради, болярѣ смѣдрѣ. гради разсєли, цѣков твою вѣзрасти...“.

к. 412. Іоанна Златоуста наказаніе всѣкомъ попови.

к. 414. Сказаніе о арменской ереси: „Коли бѣє седмыи съборъ... пойдѣмъ къ халєпѣ испросимъ сѣбѣ законъ. халєпа рече. пришиа єсте поклонитєса махометѣ“.

к. 416. Ѡ крѣтѣ иже на земли, или на лєдѣ нишѣт.

к. 416 об. Иліа новгородскаго архїєпѣкѣ и правило съ вѣлагородскимъ єпѣпомъ: „Иже сѣа пригодит сѣбѣ. любо попови любо дѣаконови“... За сим слѣдує: Правило єпѣпомъ: „Своеж волеж и моцїж дѣжни сѣт архїєпѣи и єпѣи имѣти стражеѣ ѿ сїєнныѣх правнѣхъ“.

к. 417. Чрѣноризца маѣима чѣи образъ дрѣжитъ съборнаѣ цѣкви: „Бжїѣ цркви є разѣмнаго мира чюєтвннѣ чѣка“...

к. 417 об. Герман мѣстїю вѣїєю єпѣкѣ всеѣ всєлєнныѣ и патрїарха... смиринныи митрополитъ рѣскїи сєргїи всєцїєнныи митрополите всеѣ рѣєн. ѿ гѣ любнмыи братє и сѣжєєвннчє нашего смиренїѣ, киръ лєонтїє¹⁾

¹⁾ має бутѣ: кириллє — пор. Востокѣвъ, Описє. 303—4 стор; там же вмѣсто „рѣскїи“ — „прѣскїи“.

приспѣкъ къ службѣ нашего смѣренїа, яко и кѣи къ рѣской странѣ. прежде смѣюцимъ мѣжи и кѣиа коняцимъ и къ ракекомѣ и ѣ влекѣше, аще и пѣники и кѣиа потомъ счителимъ ихъ предающе счисти сѣнныа грамоты и счениа сѣнныа“.

к. 419. Правило маѣима митрополита рѣскаго (о постѣк): „Бѣвенїе митрополита Маѣима всеа рѣси къ всемъ хрѣтианомъ правокѣрнымъ“.

к. 420 об. И кѣоѣго ѡца къ духовномѣ сѣд... „къ великомѣ князю Дмитрїю ѡ многогрѣшнаго чрѣнца їакова. Нависалъ еси покашїе свое велики смиренно и жалостно слышати“.

к. 424. Лаодикїйскаго събора правило и ѣ: „Ико ни мирскыа съставленныа ѡалмовъ гѣати къ цркви. а не исправленныа книгъ не чтѣте, но токмо исправленнаго новаго и ветхаго завѣта. а иже кто лжанаписаныа и нечестивыа ползаетъ книги авы стѣа да изврѣжетса, а книги съжгѣтса“.

к. 425. Слово Гирахо на немлѣтивыа црїи и книзи иже неправдѣ сѣдѣат.

к. 425. Слово о гордости.

к. 425 об. Слово ѡ сѣдѣахъ и ѡ властелехъ смлюцихъ мзда и неправдѣ сѣдѣащихъ.

Слово стѣго василїа ѡ сѣдѣахъ... „иже бо безъ правды тивѣи кожедо осѣдивѣ продаѣ и тѣми кжнами кжнитъ сѣкѣ штиж и пити и дѣканїе сѣкѣ и вамъ тыми кжнами кжпат, окѣды и пиры творѣт“.

к. 428. Правило ѡ црковныхъ людехъ и ѡ десятиахъ и ѡ миряцехъ градскыахъ и ѡ сѣдѣхъ еѣкпскыахъ: ѡ самоа истины слышавъ. стѣхъ апѣль и ѡ преданїа стѣхъ ѡцѣ... „вакто зѣѣсе къ црство костаantina, и василїа крестиса володымерѣ и всеа рѣсе. приведе съ сокою изгрик митрополита левнта. такожъ ї оуставъ положи съборнои цркви. съблюдати нераздрѣшимо всемѣ родѣ своего заповѣда. по немже црствѣюцимъ, и клѣтвами страшными ствѣрдикѣ. и правокѣрныхъ князѣ велицїй тожъ пришло того а ктомѣ и много приложили. създавши црковъ мѣри вѣжин еѣкпскїа. грады погости села и виногради. земли борты озера и рѣкы. волности дали съ всеми привыкы и їе изо всего

црѣтва и княжаніе, и княгинѣ ихъ скоѡ вѣзцѣиѡѡ. кознь порты злато. каменіе драгоѡ. великѣи женчюгѡ і тд. як Румянц. №. 232 [див. Вост. — Опис. стр. 295. „а мртвымъ а памать того ради потрекѡ црѣковнѡю имѣкѣиѣ люди скоѡ давати“].

к. 428 об. Я се люди съкорныѡ црѣкви преданы ѣйкнѡ... всего 5 початковихъ рядків: „Игжмен подіаконъ, кто къ клиросѣ, чрѣниц, чрѣница, попадаѡ, попевич. лѣчицѣ“ „то люди црѣковнѣи“.

к. 429. конецъ послѣсловія писця: „питію многомѡ не прилежѡ. гѣтѣ писаніѡ властѣи“... „се писахомъ вамъ да вѣію колю сътвори прѣметѣ ѿ вѣ съ весплотными силами прѣносѣще радованіе. шже самъ хсѣ шкѣцакаѡ въ се да идеже азѣ вѣдѡѡ, тѡ и слава мои. и вѣцрѣтѣсѡ съ ними. и вѣзрадѡжетѣсѡ. ѣмѡ же слава съ ѡцемъ и стѣмъ дхѣомъ ѣнкѣ и прѣи и вѣ вѣкы вѣкомъ аминь“.

Порівнявши сю Кормчу з описаними Востоковим, переконуємо ся, що наш рукопис належить до ряду руских Кормчих [Румянц. № 233—5]. Розклад статей, язык і руска правопись, з примішкою болгарскихъ ж, ѡ зам. ѡ, ѡ, ю, первіснихъ рѣ у деякихъ мѣсахъ і перевагою складу — рѣ — свѣдчать про їхъ генетичний звязок. Ріжницѣ незначні: Румянц. № 233. має статі, якихъ у насъ нема: — к. 204. „о томъ колика и какова сѡт мѣста ѣнтѣмѣамъ“ і „Тогожъ [ск. Василѣѡ вел.] наказаніе ко прѣзвитѣрѡ“ і 213 к. „Тогожде о пракѡкрѣи“. Наша Кормча ватоміє мѣствѣ не зазначені у Востокова № 233. статі: 269 об. „Шестоѣ всѣиѡскаго съкора правило кѣ“, 270 к. „Гинадіѡ... и иже тогда съшѣдшагосѡ стѣго съкора ѡ посланіѡ къ всѣмъ апѣомъ“, 275 к. „ѡ посланіѡ къ вѣлогію“ і 317 к. „Блаж. Нила черноризца посланіѣ къ Хаклію“.

Языкъ рукопису старо-славянскѣи з численними слѣдами руского впливу в правописѣ, пр.: прѣзвитѣрѡ 7 б, 11; прѣсѣфѣрѣмисати 10 б, люжаниѣ 20, двацимъ 16 б, многаци 264, поучина 255, сотѣна, сѡтѣна 334, жрѣтовникъ (рядомъ з олтарѣ 22 і д.), ѣктѣсѣа, ѣктѣсѣѡ 3 б, на аригина 4 б, 5, оноріѡ 4 б. — Досѣть частѡ заміна ѣѡ—ѡѡ, тут і тамъ попадаѣтъ ся

заміна и—ѣ промовляла би за південноруским похоженєм рукопису, але брак усяких владних і вихідних записок та приписок не позволяє нам категорично означити місце його поветаня.

Н. 140. Немеканон. Ркп. полууставом південноруского письма, з неправильним ужвтом юсіів, на 110 к. Q., без 12-и початкових глав і початку 13-ої.

к. 5. г^а єї. ѡмжжеложьствѣк.

к. 6. ѡ цркви і ѡ с^то^а причащенїи.

к. 7 об. гл. иї. ѡ постѣк^а великы^а и и малы^а.

к. 9 об. М^лтва држгаж и сїа ризи на^а глакож. исповѣда^ашого ти сѧ послѣде. ег^а исповѣтисѧ.

к. 11. гл. дї. заповѣ^а ѡ оубїиственны^а грѣсѣх.

к. 17. гл. вѣ. Правило ѡ вкрѣжци^а вѣ гады и звѣркѣ. и часовы и мажи^а дни. ѡвы докры, ѡвы злы. Сж^а оубо и^акци^а вѣ хр^отіанѣх^а їже еретическаѧ дѣла творѧт, ї ег^ада еждег^а по заходѣ с^лнца. не даюг^а ничгоже ѡ домѣ своего. ни ѡгнь, ни сѣсж^а и^акако^а. ни требованїе и^акакоб^а вѣнимаж^а же и гласо^а, кж^арчи^а и вранки^а. и птичи^а, и лисица^а. и страиѣ, г^люцие ѡвы злы и стрѣг^а, ѡже доврїи. изрѣниѣ с^лнцѣ и лжи^а, и звѣзда^а. изванїа ското^а. тѣже по^авно се начинаю^а и повелѣваю^а. оумѣжцием^а се сѣзапрѣцини^а. ктомѣ не вѣнимати таковы^а. за не сж^а страшнѣ прїимег^а ѡ си^а.

к. 17 об. ѡ малакїи.

к. 19 об. гл. ѧ. мїствѣ заборону: „М^лдаци гаврана, или вранѣ галицѣ. кж^аквицѣ. крагѣа, какова лико. ѡраа, глаароса. такови да каветсѧ заповѣ^а лѣг^а ѧ. ѡѡ^а рѣ. а ѡдаци^а вѣлка. и лисицѣ. мы^а. ѡа. ко^акоу оубо (к. 20) па^аха. кжи^а. вѣкрци^а. и инаѣ прочаѣ елика сж^а нечистаѣ. смока. жѣвѣ. вѣса^а звѣр^а ма^аже или, вели^а и конаѣ, или ѡсла. или ѡ дивы^а. или ѡ пасомы^а. елика нечиста нарече зако^а вѣїи. аще кто ѡврациг^а сѧ се сонѣх^а сѣ колеж^а своѣж^а и хотїи^а. да покаветсѧ лѣг^а. ѧ. аще ли же понеколи своїи понж^ади сѣкѣ^а. да покаветсѧ лѣг^а ѧ. а по^а єї. наде^а. . . . (к. 22) гл. лѣ. їерїи аще вѣкѣсиг^а ѡ ложа скот^анаго. сирѣк^а не иже рож^анное та-

ковѣ да и^кѣ попь: . . . (к. 23 об.) йерѣ иже шстави^т чѣка ѿ своего анерїа...

к. 25 об. стѣгѣ и вселенскаго събора втораго.

(к. 26) йерѣ лице прїиде^т ѿ своего знанства ко инѣ зем-
лаж... или да принесе^т питакъ. ѿ вѣна шщїейшого и.

к. 26 об. гл. мѣ. ш сын^нкѣ не^ли.

к. 29. гл. мѣ. пакн ш йерїа^х.

(к. 32) гл. й. лице штроча крїїено ѣ лие шстрижено ѣ ѿ
влад^е его прѣвы^х. и тако да оумре^т. да ѿлажча^тса роди-
тели его.

к. 46. гл. ѿ. ѿ правил^а събора антїшхїйскаго.

(к. 56) гл. ѿз. дх^овны^х кра^т ест^в еже на стѣк^х евр^ли^н
кратство творят. [„Чинъ братотворенїа“ гл. Гласник Сри.
крал. Акад. LXIII, ст. 275].

к. 57 об. а сїа пакы нїа запов^кх^о ѿ зако^нны^х кни^г. ш
рш^хствѣ. і ш запрѣчны^х кра^цѣ^х. і ш разлїчны^х степенє^х ро-
да. и^ж нено^лбаєт^в блюсти ѿ стѣго крїїенїа. і ѿ е^ж по пакти
крѣвѣ. кѣк^шн^кѣ і ш кра^хны^х рож^лако^х:

сїнъ братсчада моего е^с ми аписей ѿ прѣвыа братс
ча^х моего 61 об.; оужика во нарече^тса... сестринъ брат. сир^к^а
брат и сестра,... брат оубо мѣре моего е^с ми великї оуика
62 к., сестра мѣри моего ест^в ми великаа лел^к 62 об., братс-
чада ѿца моего, или мѣри моего е^с малыи оуика и малаа
лел^к 62 об., . . . присниевникъ и^кчїи вѣдетъ, еже е^с снопо-
ложє^н (62 об. — 63).

к. 82 об. гл. рѣ. ш инока^х и ш ерєш^х. и про^да главы.
і ш смѣреномѣрїи. Пове^нїе стѣх^х ѿць. тїї. ш прилажчаю-
ци^тса къ ирїш^х. і иноко^х. и^ж по^лвластїа сжїи^х. і ш различ-
ны^х прегрѣшїи^х.

к. 93 об. Пооученїе стѣго вл^лїа къ мнїх^ш.

к. 98 об. ѿ прави^а стѣго ѿца нїїго іша^н по^стника ш раз-
лїчны^х сѣгрѣшїи^х. сѣкращенно.

к. 99. ш раз^рѣшїи^н стѣго іш^а по^стника.

к. 103. ѿ прави^а стѣго събора иже къ анкир^к сѣше^ши^х
са стѣх^х ѿць.

к. 103 об. Стїпнъ сѣроствѣ. і ш бра^цк^а зако^нно^м иж
беззако^нно посагажїи^н. ш разлїчїи сѣрш^хствѣ.

к. 106 об. ш црк^вно^м шкычан и къ кра^цк^а изкранно
стїми ѿци.

к. 108. гл. рнд̄. чесо ради не пости^н сїа се^нмица.

к. 108 об. чи^н вгда ключи^тса в^кскор^к велми бо^нж дати причастїе.

к. 110. чи^н поновленїж.

к. 110 об. посл^кванїе в причащенїи ст^на воды. и^н великаго шцїенїа на в^гошвленїе (всього 3 рядки).

Завважені нами словарні особливости декотрих статей: в^кпржст^к црковнїи 6 об., на в^кпржст^к 75 — в значїню: првтвїр церковнвї; грєзн^к 29 (грїзна), комканїе 29, бакица 31 (plur.), в^жла 54 (зам. была — була), да вїтса м̄. тоюг^к 69 об., мор^кїи 74 (gen. pl.), иг^сменовкы своєм^с 83 об., с^км^ж-жити и попр^жжити братїю 84 об. (виганьбвти і пристидити), иси 87 об. (їш), цню квашиною 98 об., кош^сла 107. Непереведенї грецькї слова: ставроп^кгїи 16, ставроп^кг^к 16 об., афореса^тса 48 об. (зложенї з чина), єнорїа 66 (*ἐνορία* — дієцезия), прик^сла, прикїа 70 (*προίξ* — придане), мавлистрвїи 74 (*μαυλίστρια* — лев), праденое или фак^сла^т 78 (*φάκελος* — вязка), кал^ггорица 85 об.; не точно переданї назви: к^жковрикы єж с^жт гр^кшїи пач вс^кх^х єретик 27 об., м^жсиламани 46 об.

Н. 137. Номоканонъ сїр^кч^кь Законоправїл^никъ. Им^каїй правїла по с^ккращенїю с^т: ан^сла^к, Великаго Басїлаїа и ст^на С^кьборшв^к.

Ркн. старанним полууставом 3-х почеркїв, пол. XVII в. на 197 кк. Q, грубого гладженого паперу, знаку руского письма.

Список по печатним виданям — Стратинскїм требнїку 1606, Уставї Московскїм (1610 р., 1631 або 1633 р.) і по кнзїї о священствї Івана Злат. 1614 р.

к. 2. По „законник^с прави^т С^кькращенны^х“ — гл. гї. о „чарод^ки, сир^кч^кь колх^св и прорицатели, в^кскол^ки, и олокол^ки или переказ^сюци животна^а“.

к. 3. С^к Чарованїи: — на обор. в отрав^к.

к. 4. в прорицанїи: — на марї. „корожка, трї^б. стра^т. л^с хої.“ на обор. протв гл. єї. „Єлици колх^св^сю^т С^кьциганки, и єлици прикод^ат^т колх^ка в^т до^нской и чар^сю^т им^к“ дописано: „трї^б. стра^т. ли^с. х^жд̄.“ — Гл. єї. — кї. містят^т статї о „в^клх^св^сюци^х и о чарованїа^х“ — сроки, хранителна^а

Ў штрапъ, оказанїа на дѣти и на животнаѣ, (18 гл.) мѣдвѣди и иныѣ звѣри за рѣгалища на вредъ простѣйшиѣ влѣкѣтѣ, облакогонци, рызикъ и щастїе и родословіе вѣрбюѣ, дни добрыи и злыи, кондры и шолки на главѣ свою и на выю вѣзлагаюѣ, смїа обнесаѣ в нѣдрѣхъ, оусердзи вѣ великїи четвѣртоѣ свои дѣтеѣ творѣтѣ, дѣвскїа псалмы и имѣна мѣичскыѣ поминающе, в пѣтоѣ великїи сзвѣнци сѣбѣ по числѣ бугайѣ вѣжсѣтѣ, хартїи съ молитвами нежита, бабы на главоколѣнїа призываюѣ, и оуѣа призывающе благотворныѣ вѣксы вѣ помоѣ и здравїе иѣ: дѣха пытанка имѣщиѣ и бѣвѣ вѣрбюѣ, (6 об.—8.) иконаѣ присѣдащыѣ жѣны; гл. рѣ. вѣрбѣлаки сѣжигаютѣ; гл. кѣ. пѣсанїе на брацѣхъ, рѣсалкомѣ, гласовомъ птичимѣ, новомѣсѣчїю, оустрѣтенїемѣ вѣрбюѣщи, огнѣ паленїа на стогнаѣ... вѣвѣрїа праздничнаѣ (на полю — „кѣпѣла“), переоблаченїе, налѣчники (маски)¹⁾.

к. 8 об. Ѣ житїа стѣго андрѣа хѣ ради оуродиваго — на полю: „дрижи чтыи и кѣса и исправляй“.

к. 9. и Ѣ Ѣ чѣника — ѡ клоуѣницеѣ, ѡ брацѣхъ, ѡ играхъ и ѡ малакїи; гл. нѣ. забороняеть ся православнимъ жїнкамъ виходити замужъ за латинян.

к. 14 об. гл. ѣѣ. ѡ жѣнаѣ.

к. 15. Прѣменополь.

к. 15 об. Иже вѣ халкидонѣ стѣхъ оѣѣ.

к. 16 об. ѡ иноцѣхъ: гл. оѣ. — ѣ. о мѣжеѣ, пѣ. — пѣ. ѡ жѣнахъ.

к. 19. Завѣщанїе Бѣѣ. Кѣлїа.

к. 22 об. Никифѣра цариграѣскаго правила зѣ: гл. рѣ. рѣѣ.

к. 23. Василїа Великаго.

к. 23 об. стѣхъ апаѣ.

к. 24. Ѣ постныхъ великаго Василїа.

к. 24 об. Сѣмаго събора.

к. 25. ѡ ѡдченїи безсловеснѣмъ.

¹⁾ Гляди про тї повїря і о їхъ звязь з христїанетвомъ дуже влучнї виводи проф. А. Брїкнера, *Literatura religijna w Polsce sredniowiecznej. I. Kazania i Pieśni*, Warsz. 1902. (Bibl. dzieł chrześcijańskich, zesz. 18), ст. 43, 61, 90.

к. 29 об. протвв рмѣ. правила о „странныхъ“ сѣенникахъ
вез'писаніѣ“ дописано на полю: „ѡ прехо^лнѣ. Соборъ влѣ^нскій
лис^т зї.“ (взданѣ кїевске 1614 р., статья „Ѡ Ѡхѡдѣицѣхъ
Чернѣцѣхъ“).

к. 32 об. Пристѣженіе (уже инымъ почеркомъ, дрібнѣмъ)
— надъ статями надписе „ѡ исправленіи брата“.

к. 33 об. Іѡанна Златоустаго на посланіе Павла апла къ
ефесїѡмъ. пра^всчненіе.

к. 34 об. того жѣ на посланіе: къ Евреѡмъ въ пра-
восчненіи ѡмъ.

— Типи^н: когда прѣстаю^т помѣкны: лл. рѣ^с. [первий
почерк] гл. рѣ^д. къзбранѣѣтъ въкрны^н оукрашати секе, или
власы брад^к стрици и вансати власы, или пѣсти власы
глакы своѣѣ.

к. 36 об. Сѣбраніе Ѡ различныхъ правна^х:
ѡ иже каѣ съгрѣшеніѣ възбранѣю^т быти сѣенникѣ, внимаи си
съ ѡпасеніе^н ѡ дрѣже.

к. 39. гл. рчѣ. ѡ възраст^к рѣкополаглемыхъ.

к. 39 об. ѡ иже кїи по^ллегоша изверженію и Ѡлѣченію.

к. 40 об. ѡ горнил^к.

— ѡ еже како подоваѣ^т крѣпати.

к. 42 об. кїи наки второ крѣпѣются. гл. сѣ. — сї.

к. 43. ѡ дѣховн^кмъ сърѣств^к.

к. 43 об. о возраст^к начинающіѣ исповѣдатисѣ.

— ѡ стѣои проско^ндни и колико просфоръ имѣти
долженъ си.

к. 44 об. ѡ стѣои четыридѣсѣтници, и ѡ всакон сред^к,
и паткоу, правило шест^дѣсѣт^девѣтѣ стѣ аплѣ: гл. сї.
— сї.

к. 45 об. ѡ накрѣпїи просвѣщенїи и Хѣѣ рѣтѣ.

к. 46. ѡ пост^к великїѣ мѣниѣ (і другихъ постахъ).

к. 47. когда и гдѣ раздрѣнаетсѣ постъ среди и патка.

к. 48. когда должны сѣтъ причаститисѣ право живѣции.

к. 48 об. Сѣзѡмемъ къ Книж^к з. гла^н зї. (о римекѣхъ
попахъ).

к. 49 об. Различныѣ главизны събранныѣ Ѡ инаго Но-
моноканона ѡ тайна^х стѣ.

к. 51. Киръ Сѣмѣона солѣнскаго о сѣенств^к.
Въпросъ. Недостѣйн^к свѣщеннодѣйствѣющаго прїѣта ли

естъ жертва, и крѣпнѣе, и ѿ него выкаемъа вса или ни ; или дѣхъникъ кывъ, процравѣ ли съгрѣшенїа многѣи и не именѣа книгѣ или законѣ, оубо ли сѣтъ прощена ѿ него :

к. 54. тогожѣ, аще савчѣса пролѣати стѣа на воходѣ, или снѣдена вѣдѣтъ ѿ нѣкогого животнаго, что сътвори по^{ло}баѣтъ.

к. 57. аще не сътвори^{тъ} сѣнникъ съединенїа.

к. 57 об. в рѣководженїи правило : в. деѣаго сѣмъ апѣлъ.

(на полї 58 к. „книга о сѣнствѣк за^тсетаго дрѣ^т лво^т ска, ли^о ви^т.“).

к. 59. правило в. їже вхалакденѣкъ събора дѣ. в сѣнствѣк : правило вѣ. шестаго събора.

к. 60 об. сѣ никона ѿ посланїа къ енкастїю.

к. 62. Сумивна солѣнскаго.

к. 64. о сѣнницѣхъ.

к. 69. в іеромонасѣхъ.

к. 72 об. зерцало дѣховникѣ зномоканонѣ.

к. 73. в иноцѣхъ. ѿ събора второнѣрваго. правило второг.

к. 80. в оустроенїи трапезы.

к. 80 об. в сѣ. и вѣ^т. мѣ. средѣк и патков.

ѿ зонарева толкованїа : (на полї 81 к. „ѿла^т остро^т : дрѣ^т : ли^о : со^т“ ; на полї 81 об. „сѣ^т : г^т : дрѣ^т : мос^т : ли^о чї^т“).

к. 83. великаго аданасїа : (про середу і пятницу).

тогожѣ ѿ съчиненїа : (із Московского друкованого Устава).

к. 83 об. Никифора Патрїарха.

к. 85. ѿ г^тдѣскы^т празѣницѣхъ : вѣрѣ или вѣнѣ.

ѿ понѣ^такѣ : (об.) в великой чѣтырдѣсѣтници : в первой сѣмници мѣници : (86 к.) о великой сѣмници : (об.) в постѣк Хѣа ржѣтѣа : в постѣк сѣ : апѣлъ и прѣтѣа вѣа.

к. 87. в чарокницѣхъ : . . . гл. ткѣ. въпро^о. Ицѣли сѣтъ жены глаголемыа глѣди, и иссыхающе кровѣ дѣтѣ^т, и сѣмѣрцѣаю^т и^т : (об. на полї : „вѣ^т того ѿстѣнаѣ^т хто вѣкса или дѣ^тка спомїнаѣ^т. право чортовскоѣ роздѣ^т сї.“¹⁾... в гл. ткѣ.

¹⁾ Порівнюючи сю зєвдку на „право чортовскоѣ“ з до^тточною польскою літературою, указаною проф. В. Абрагамом

говорить ся о т. в. „присподниках“, т. в. мерцах, що живим привиджують ся (се „привобразѣтсѧ дѣвол“) — а люди відкопують їх і палять трушів [гл. вище 6 об. гл. 21.].

к. 89. в немлѣти старкѣиши^х црковны^х.

к. 89 об. о мкрѣлк^х сѣсѣкы^х копроданїи: (ошуканьства торговцѣв).

к. 91. о сстроенїи пкнїѧ вкратцѣ глализны ѿ правилъ сѣборныхъ и нѣкїи^х стѣх. — ѿ калсамона м ѿ зонарика то^а: (против „італїйски^х разногласїи любители“ і органїв).

к. 93 об. Даръ всакомос дхѣвномос.

к. 95. Книга свѣ^атлѧѧ къ архїерїю в хотаще^х прїѧти сїѣинства стѣн^а.

к. 95 об. Млтва юже даю^т епїпы дхѣвны^х ѿце^а.

По 96 к. починавсь другий ркп. полууставом XVII в. на паперї знаку орла і лїлїї.

к. 97. Прп^акнаго ѿца наше^а ефрема в терпенїи, и в кончинѣ и в кторо^х пришествїи х^рстѣ. и в поученїи бж^атвѣ^нны^х книгъ. и что естъ безмолвію по^аза.

к. 111 об. прп^акнаго ѿца нашего Ефрема. Слово в спсѣнїи и в покаянїи р^з. ѿреченїе еже прѣ^а чистѣмъ крї^аенїемъ твори^а.

к. 128. стѣго ефрема сказанїе в антихристѣ. слово р^з. „Како азъ грѣшныи ефре^а исполненъ сїи многымъ некрѣжествїемъ“.

к. 142 об. Стѣго Ефрема слово и сѣдѣ. рї. „Прїйдѣте вси братїѧ послѣшайте мене малаго Ефрема“.

к. 146. тогожѣ стѣго Ефрема в покаянїи и в любки. еже и в крїщенїю. і исповѣданїи и крѣтѣ

приходимо до перекованя, що тут говорить ся про St. Zambkowicza — Młot na czarownicy, Kraków 1614, cz. I, г. XVI. st. 165—176, де подано примїри гнїву божого на чарівникїв.

похвала. и ш есдѣцѣмъ есдѣк. слово. рѣ.: „Ничто же почтѣмъ любилима братѣа. плче нелицемѣриыа любее“.

к. 164. тогоже ефрема. ш покаанїи и ш вѣнѣ` жизни. слово чѣ.

На 179 к. починаеть ся третїй вїддїл ркп., уривок *Пчолы*, на паперї знаку орла в щитї, дуже недбалым полустановом XVII. в.

к. 179. Книга цвѣтодарованїю^м да^р лю^бви.

к. 184 об. злоба и зави^{ст}.

к. 185 об. да^р радости.

злоба жалости.

к. 186 об. да^р смиренїю.

к. 187 об. злоба гнѣва.

к. 189 об. даръ матыни.

к. 191. злоба нема^{ст}и.

к. 191 об. каг^дть щедрота^м.

к. 194 об. злоба скѣпности.

к. 196 об. злоба лицемѣрїю.

к. 198. благода^т прозрѣнїю... (уриваеть ся на к. 199):

Снѣто рѣ. и вода иже течеть дѣжитъ шдѣ. Прозрѣнїа ради даръ, сирѣ^ч кто хоше послѣднїа видѣти. въземан рїстѣкъ въсѣде на конь црѣъ їнзынде на локѣ. шзданш емс, видѣ^н въ єдино^м мѣстѣкъ въ локѣкѣ философа оучаща, и възва ѿ црѣъ. шнѣ же не швѣща емс. црѣъ же прїнде къ немѣ и въпросї ѿ что твори^т. философже швѣща. азъ оуча оучинїе. и рече црѣъ. наоучи и мене нѣчто. философже възвѣ^{ст} къндилъ написа сице. и^ме промышлѣнїи да сътвориши. блюди^т.

Записка вивзу 2-4 і 105-130 кк. курсивом: „Снѣ книга шца ко^нста^нтина Пѣтровского Сїїенника Мартиновского рѣкомша Помоканонъ ро^м еж^е: „ахоѣ.“... „Снѣ книга рѣкомша Помоканонъ кѣшла си ра^б ежїй їерїй ко^нста^нтїй прѣвїтїрѣ мѣста мартинова рокѣ ежїго „ахоѣ.““ дальше дописано полу-установом (вїд 118 к.) „до которої книги справы нѣхто не маѣ анѣ с крѣвнї^х моїх^и анѣ згромади опрочъ дѣтї^и моїх^и“

ахто би н' малъ ѿдалити ѿ мене и ѿ дѣтѣ моиъ и ѿ церкви свѣтѣ чюдотворца Николая котораа... (звичайне прокляте никейского собора).

Н. 219. Правила стѣмъ аплѣ и стѣмъ съкорѣ приѣвныъ и кѣоншѣныъ ѿць нашиъ. ш епѣкѣ і ш мнисѣхѣ, и ш людѣ мурскиъ. заповѣкъ всѣкъ. Ркп. дрібнимъ полууставомъ на 322 к. 16-кв, 1614 р.

к. 1. заповѣди апп. Петра и Павла (в 1-й особі) „одѣланійъ члѣкиъ“. [пор. Требникъ Стративесквій 1606 р. 633 к.].

к. 2. ш вгославніи. ш вѣговѣщеніи... ш соукотѣ лаварекѣ...

к. 3 об. „стѣмъ великомѣчѣкъ хѣвъ гѣвргію, дѣмитрію, дѣвдорѣ, пантелѣмонѣ, прокопію, стѣмъ всерекрѣниъ. и стѣмъ великомѣченицѣ женѣ. і велико великомѣченици наричуются. сиъ кѣкъ (к. 4) прѣдновати. кѣторомѣ днѣ ѿ оутра и до полѣдне... „попы призывати ко дому и вѣгословеніа творити кѣ храминаъ своиъ всѣкомѣ хрѣтіанинѣ. идеже ко іерѣ не кѣходиъ. ни мѣтвы творитъ. ѿтсѣдѣ и вѣ (4 об.) ѿтсѣпаѣ. и идеъ іерѣ не кѣходиъ ни вѣвеніа творитъ. кѣ оуныніи и раславленіи и кѣ скверѣнкѣ всѣкойъ“. — якъ у Страт. Требнику 1606 р. 636 к.

к. 6. ѿ князѣкъ і ш тѣкъ иже пшѣ властію иъ. і ш рабѣхѣ повелѣніе по заповѣди вѣіе і шкладующѣмѣ іерѣа.

к. 14 об. ѿ родителѣ и ш чадѣхѣ правило... (говорить ся про степені свояцтва).

к. 18. кровомѣшеніа же соуъ шсмѣ.

к. 21 об. Іоанна мниха чѣда великаго василѣа иже наричѣ къ чѣдо посащаніа. ш исповѣданіи тѣныъ грѣхѣ по оученіе.

к. 39. ш цркви і ш стѣкъ причащеніи.

к. 41. ш постѣкъ великиъ и малыъ.

к. 46. заповѣди ш оубѣйственныъ грѣсѣкъ.

к. 53. стѣхѣ аплѣ ш црквахѣ правило.

к. 55. Правило о крѣоуюциъ кѣ гадѣ и кѣ зѣкра. и часовы имѣциъ кѣ днѣ, швы добры, швы злы, и днѣ такожде.

к. 57 об. в малакїи... (к. 58) Оумрши^х оубо подобає^т творити памати и жрѣтвы. третїны, двѣдѣтїны, и двѣдесѣтїны. и шесть м^оцѣ. и лѣто исполнено. такождеже и въ соу^с ма^опоу^с и въ сж^б сырною. сжвотѣ ѿ. по па^оцѣ. си^х во ради вѣрѣ^х. шврѣкети и^х в грѣсѣ^х раздрѣшенїи... ни кровотоцити заколенїе и снѣдати... (58 об.) въсакомоу оубо скотоу кровъ его е^{ст} дша его^а (пор. Треб. Стр. 1606 р. 652 об.).

к. 68. Стго в'селен'скаго събора в'торого.

к. 70. в неделѣ сырной.

к. 73. Я се паки в їеру^х.

к. 121 об. Я се паки нынѣ заповѣди, ѿ законны^х кни^г. в сьр^вствѣ^х і в заповѣдны^х бра^чкѣ^х. і в различїи н^хх степен^нех^х р^в... (123 к.) в вѣзвраненїи^х... (123 об.) Стгн^н прквы^х... (126 к.) а се в бра^чных^х р^вждак^в... (127 об.) в степенех^х. понеже оубо рѣх^х в степенех^х р^вда. и родителныа крове и (128 к.) сьрод'ства паки глѣ^х. яко дв^адѣже иско^нчелетса шемъ степенѣ. азыкъ сьр^вства. да вни^млетса въ н^х не быти вѣзвѣ^та бра^чн^а...

По статї, що супружеска повздержнїсть може наступити тїлько за взаїмним порозумїнем, находимо цїкавий образецъ сему:

к. 148 об. Обрѣтох^х в^х и наказанїе нѣкое быкше сицево еже и рассоудих^х написавше предати. Презвїтеръ нѣкїи бѣ въ нѣкое^м вїсї. имѣа женоу иже и маада (к. 149) ѡва вѣста. и великїа соу^соты вѣчерю при^спѣвши. и въса и^х наповѣе праздникѣ оуготова^н презвїтеръ и вѣчеракъ възлежѣ на шдрѣ съ женою своєю. брати же емѣ пришедши ѿ вѣса влоу^на^т. и въсхотѣ смѣситса съ женою своєю. она же вставї его. вѣстакъ оубо и прише^х. вьсть съ скотїною. невѣдоуци женѣ его. свѣтлюци же стѣкїи не^ли па^хи і оутрѣн^на сьврѣши^н презвїте^р. сьтвори анторгїю соу^сци^н съ н^х въсѣ^х люде^х. по въздвиженїи же вѣтвеннаго хлѣба и по причащенїи. шблакъ птн^н различны^х [обор.] шдоуци^н крови нападѡша на цѣ^рковъ къ врато^у цѣ^рковны^х при^дѣтаха. яко нѣкїи ратници стрѣтаюци и стрѣтаеми. коупно же и мѣча помѣтаюци. и люде^н врата вѣкнко затворише въ н^оутрѣ столѣха. мужїе и жены. стѡм^с причащенїю быкше^н оуслыша^н їерен. и видѣвъ бывше речѣ мое встѣ сьгрѣшенїе

можа изва, мене ради съборъ сій прїиде. и исповѣдася преѣвѣсѣми люд'ми. и тако гї помлѣв' въпїющи^м въск'м. первыи врата ѿверъзъ изкїнде ничїм'же врьженъ бывъ ѿ птицъ. и тако въси людїе на^ша исходо^шти. [к. 150] послѣди же въск'м и жена преѣвитерова нача исходити. ѿще къ врат'к'м ей соущи въсхитив'ше ю', и подроков растръгно^шше плоть ѿ скостьми. и въ оуст'к'м свои^м въземше л'ктѣха. и сїе преславное вид'кнїе презвитеръ на^м исказа писател'к'м к'полск'м нашей. сегдѣ подобает' на^м. съ шпасїе^м въсѣм творити, яко да не мнимоѣ бл҃го въ ловкавы^м гр'к'м боудет'.

к. 158. Ѡ иноковъ і ѿ іерїи^м и прочаѣ главы. і ѿ смѣренно мѣдрїи. Повел'кнїе стѣхъ ѿцѣ т. и нї. і ѿ приключоущїхъ въ иноковъ іерїи^м и иже под'властїю сѣци^м. і ѿ различны^м прегр'кшенїи^м. Пооученїе дїшеполезно.

к. 174. Пооученїе ст҃го вл'дїа къ мнїхо^м.

к. 181 об. Ѡ правила ст҃го събора. иже къ ангир'к'м съшедшихъ стѣхъ ѿцѣ.

к. 203. Ѡ събора седмагѣ правило рї.

к. 204 об. Иже къ констан'тин'к' град'к'м вышагѣ събора къ храмѣ стѣхъ аплѣ. пра^м.

к. 206. Ѡ старїчества.

к. 210. Ѡ прави^м вѣтвенны^м аплѣ и стѣхъ ѿцѣ в'селен'скїи^м съборъ: — Означенїи правилами карї протївопоставляють ся другим карам, зменьшением і увеличением; шо одмїчено — „мы же“.

к. 211 об. правило ст҃го савы.

к. 212. Правило дїшнисїа архїеїпа алеѣандрїйскаго.

к. 213. Послѣдованїе иже къ вѣтвенномѣ причащенїю тїацїеса приблизити... (213 об.) гл҃аше авва амвнѣ... (к. 214) рече стѣхъ еудїмїи... (214 об.) Дамаскиново... (к. 215) Ѡ старчества внимай страшно бо... (215 об.) въпро^с анастасїа син'скагѣ.

к. 217. Ѡ прчтѣхъ тайна^х ѣ-го събора правило рѣ. еже кїнѣмъ шкразѣ прїимати прчтѣхъ тѣны... (217 об.) въпро^с ст҃го тимодѣа ѿ прави^мны^м... ст҃го касїлїа.

к. 218 об. Егда ѿстоит' новосїїинный попъ оурѣкъ свой оу соборной цр҃кви... (ваставленя новопосвяченому...) [к. 221] чары или челбы или коби, или игры дивы творѣ. баснѣ ска-

комы^х лики и шахматы встави. ко^{на}го оуристанїа незри... [к. 223] книги кетшаныа и иконы постракай.

к. 226. Блѣн ѿче (статї о тїм, хто може стати священником) на 235 об. „Заклинатели ѿ епїа прїемлаѣ поставленїе. якоже и прочїи ѿ сїенническаго чина. лише оуко непоставленъ вѣдеѣ ѿ епїа въ степенъ заклинати не можеѣ ни в домѣхъ ни въ цркви. — („Чинъ поставленїю заклинателя“ знаходимо в ркп. Чинovníку XVII. в. Архіепарх. Церк.-історич. Музею у Львові).

к. 237 об. Правила шестаго събора. (Правила з тлѣками).

к. 242 об. Правила ѿ великаго васиїа (вопросо-отвїти).

к. 252 об. ѿ тѣхъ колика и какова сжѣ мѣста епитимїамъ рекше запрѣченїемъ... (плаканїе, послѣшанїе, припаденїе, стожанїе свѣрными).

к. 254 об. Толкъ вжѣтвѣ^{ны}а слѣ^{ны}а.

к. 290. Толкъ ѿ аплѣстѣкїи съверѣѣ цркви.

к. 294 об. Чинъ бываемїи на поставленїе четца и пѣвца. приводитса таковыи къ архїерѣви.

к. 296. чинъ бываемїи на поставленїю пшѣдѣакѣ.

к. 298. Чинъ бываемїи на поставленїе дѣакѣна. сѣща лѣѣ. кѣ.

к. 301 об. Чинъ бываемїи на поставленїе прѣзвитѣра съвершена сѣща лѣѣ ѣ.

к. 305 об. — 312 об. ѿ прави^х стѣхъ аїлѣ ѿ книга^х и хже подобаетъ чести и вкнимати; и хже не вкнимати ни чести. (див. нвше).

к. 322 об. Сїа книжица е^{ст} гїа ѿца прок(нїа) сїенника гвродѣскоѣ. Исп(исасѣ) раѣхъ вжїи^н матѣхъ поповичѣхъ з'роубежѣи^н. вѣши на тѣ чѣ дѣко^н в' хировѣк. рѣхъ вжї лѣдї. сла^н съвершнтѣлю ѣж давшемъ по зачалѣ кѣннѣ. ам(ни^н).

Словарні особливости: прѣтѣца 17 (Срезн.), прѣстѣ — а не — вѣпрѣстѣ (№ 140), коткоу шже пѣхѣ 59 об., мѣчѣкоу 59 об. (медвїдѣ), ерѣтики коуѣжврикѣ 71, комканїе 73 об., о диплокатиѣоумноу 78, вїют его толгою 88, да вїетса м толгѣ 139 об. (Mikl.), постѣ ѣ. до рокоу 99 об., фѣрисатисѣ 107, шкромолитасѣ и вїетасѣ 119, шкромолѣтсѣ 119, шкромолѣтсѣ дѣцѣре своѣа 126 об., оуїка, алѣлѣк, алѣлѣ 129, с послѣгнїцѣю 130 (дочкою прибраного батька), вїкѣ ежѣ не шѣхѣодит

виноу своѣа норїа 134 об. (в знач. *ἐνορία*), крадкы 92, двоїну, троїну 139, своѣа прикіа 140, прикіа 204 (*προίξ* — придане), испакостити дѣта 145 об. (Треб. Сграт. 672 об. — сїричь аще к'падегъ в' н'ккыи нѣдѣгъ золъ), тжждїихъ 146, орада, авлист'к 146 об. (*μανλιотρια* — лена), кров от жинцины — плоть ѿ мѣжа наже плотаны нарицаемса 147, прадено или дакеолъ 152 (*φάκελος*), швадникъ 153 об. (обвдник, сплетник), кадити на источниц'хъ и р'ккахъ 157 об. (пор. Калуживцкїй Обзор 34), поклотити 165 об., рожьн древањь 166 об., без' параманд'к 176 об., къ сырновю нїю. ирцивср'кев'к н'ли. пат-десати'кїи недли 181 (см. Калужн. — Euthym. 49—50 ст.), прїий самобратнїи 184 об. (*frater germanus*, Mikl.), братїа наша глѣмыа цаты 189, мнихъ худѣ по людскихъ трапезахъ или бракохъ медк'д'к его наричет 195 об, оутросъ, на оутрос'к 200 (утреннї служби — *ὄρθρος*), плекелос'кател'к дїакола глѣ-мїи некжлїе 206 об., опцаго житїа 209 об., одежда дѣлга до глѣзнев 222, ѿ кормчїта, покленника, р'кземца 223, разоц'ѣ очи 228 об. (косї очи), скар'кдїа 232, оурарь 235, шараце класы 242 (квітчати волосѣ), чарны 242, златостройч'к 305 об. (Златоструї), Мѣдодїи папа римскїи 307 (Мефод. Патарекий), іс сирахович 307 (аналогїчно до — іаковличъ).

Наш *Индекс ложних книг* повнїйший, як у Калайдовича (Іоаннъ Эксархъ болг. 208—212 ст.), а в порівнаню з індексами помещенными у д-ра Франка (Памятки I, 1—6) виявляє новий варіант, має кілька пропусків, много переставок і деякі перекручення тексту. Сей індекс узятий з Нікона (307 к.), ... «еретическаа сѣт да съ такоу'кми прельщають римлянъ. иже сѣт сїа. сидор, адам...» (307 об.). Последнє реченє повинно би читати ся: «Сиа нокань скет'хум оучитаются. ѿ исїдора: адам...» (пор. Горскїй и Невоструевъ, Опис. рук. Син. II³ 601 ст. № 319 к. 7) . . . «паралипомна, что шрлали къ еремїи кавилон (308 к. замїсь): «орла саали къ еремїи к' кавилон» (пор. Ів. Франко, Памятки I, ст. 5, стовп. 2, стр. 11). Далї читаємо на 309 к. «вї. іаковлича глѣ-маа л'кетвица. н'ѣсни н'ккїа двы'. вопросы іеремїа къ вїи. ѿ нѣдѣс'к е'ткїнн'к'. еже именову'т трапевицы. касни сѣт

іереміа пана болгарскаго. гл҃еть въ шкажнїи сѣ. яко сѣдѣицю стѣмому сисенію на горѣ синѣстѣ, и аг҃ла сиуанаа именуѣтъ. еже на сѣблазнь людеꝝ мнозѣꝝ, и седмѣ дщери іродовыꝝ. трасавицами басньствоваше... і далі доказ із творів самого Сивенія... 310 об. „Нифонт, Касиліи нескї, андрей оуродивки, неѣдїи патарскїи и странникъ, подовлетъ и сиу вѣдѣщаго въпросити аще ѣ истинна. въ др҃гихъ же швр҃ктаются преднаписаннаа (311 к.) іаковаа повѣст. еже іакова є° нѣкогого евренина а не ап҃ла, и паки швхожденіе іуанново гл҃емое вѣослова. въ сиу сѣкровеннаа причитаются швачеже. елма неприатна сѣт. ины сѣт еже непричитаются въскровенныхъ сѣт же странны іако же пишеть въ єдино шкровенїи, еж написовиют вѣослово. еже и рѣчїю ш различныхъ мѣстахъ гл҃ет. таковоє писанїе еретика нѣкогого є° ивана, а не вѣослова. др҃гоє велико прїатно є° истаѣковано митрополитомъ кесрїиским. Паки швр҃ктаются (обор.) андрей и Ѡомы рекше стѣхъ алаъ и ш сиухъ дѣжанїи нухъ гл҃еть. въ изложенихъ дамаскиновыхъ еже ш ересехъ. ш ереси овдїанстѣи іако въ сиꝝ множае ствр҃ждаются. и инѣ многа швр҃ктаются неприатна. паче сѣвершено шладатеана. и др҃глаа паки самѣхом испаѣнена. и паки инѣ ни сице ни тако. нж обаче неприатна. іакоже въ ветѣꝝ іаковоє гл҃емое въ ветхумъ пастыр°. По короткїмъ поученю о сути ереси еказано на 312 к. „іакоже рече шїсїиꝝ цр҃ь. иже въ лѣтописци написанїи вес сктоникъ. сїи въ послѣшнїстко того приводѣт° — слїдує молитва про охорону від ложнихъ книг.

№ 92. Сїѣ настоящїи книга ѣ прѣдѣкного шца нашего Никона. іаже наречена въстѣ тактиковнѣ. еже вестѣ чиновнаа. Сїѣ тр҃сдолюбїє сѣѣ книги всѣдѣйствовиюще іѣс и ѣс и сїєс нашѣмъ іѣ хѣс. и ерїе и прѣчтѣїи его мѣри. споспїиствєюци створїно въстѣ кнєлзѣ хотацїим.

Ркн. дрібнїмъ полууставомъ, рускою правописю, мїєцами стрїчаємъ южнорускї — и зам. ꙗ, ѡ зам. ї, и), з задержанемъ — рѣ, — лѣ, — ѣ/ѡ, частою замїною є — ꙗ, на 99+ 28 кк. F°; папір знаку двуголовий орел під короною (Лихач н-р 445).

Передмова заключавъ обзоръ 7-и соборів і ісповїданє віри.

в. 7. правительникъ съ вѣдом рекше типикъ сиречъ составъ избранъ ѿ вѣтвенныхъ писаній въ оустробиі преданныхъ намъ шкразъ ѿ стѣхъ ѿцъ къ сїніе дїшамъ и писанїа къдакъ иже поднами братїамъ ш еже съ всакимъ тїанїемъ хрнїти и҃сменѣ не презирати къ оуставкѣ положеннаѣ всѣ и еже не пребывати емѣ въне монастыра кромѣ великїа нѣжда и не нєрадїти емѣ ш преданныхъ емѣ ѿ вѣ дїшахъ. слокъ ѣе.

к. 22 об. ѿ книгъ толкованїа заповѣдей гїнихъ ѿ 3. и третєго слова законное правило вкратцѣ. (як у Горс.-Нев. Ошв. II³ ст. 29).

Порівнянь сього списка з синодальним № 226. (ор. сїт. 28—34) переконув нас, що наш екземпляр був значно скорочений в складї слів. І так у нас знаходять ся слова: 4 (34 об.), 5 (39 к., бєв заголовка), 6 (45 об.), 7 (48 к.), 8 (51 к.), 9 (56 к. — „гїшургїю и҃гоумнѣ коуцѣвнѣтскомаѣ“), 11 (57 к.), 12 (60 к.), 15 (62 об.), 16 (68 об.), 14 (70 об.), 17 (85 к.), 18 (88 об.), 19 (91 об.) і 27 (94 об.). Із 28—29 сл. заховались тїлько 4 к.; 30—34 слова на 16-и картах; із 35—37 сл. остались тїлько 8 карт. — Кїнцевї карти (28) збутвілі і по берегамъ дефектні.

III. Варлаам і Йоасаф, Кирил і Мефодій.

(Ркп. N. 7, 8, 9).

N. 7. Варлаам і Йоасаф. Полууставий ркп. XIV—XV. в. з характеристичними o^1 , λ , λ , s^1 , z^1 , ж, оу, ц¹ — на грубим з папері знаку, як у малім атласі Лихачова н-р 5, на 202 кк. 8-кв, в новій оправі.

Правопись рукопису болгарска по-свфимівска з частою заміною юсів (λ зам. λ , κ ; ж зам. λ , о, у); κ зам. λ , λ . Із особливостей флексії зазначую: повні закінченя — λ го, — λ ни; рівнозвучність окінченя — λ граммат λ мъ λ расп λ ци λ намъ 124, см λ ръскранномъ λ лицемъ 8, с λ к λ к λ спленіемъ λ нераз λ ж λ номъ 94, ч λ домъ λ многомъ 132, с λ к λ т λ ломъ λ лицемъ 139, λ многомъ λ растолніемъ 201; λ домовъ — λ о λ жа λ е 2 об., 15 об. Завважені особливости правопису: λ ашко 2 об., 99, λ ашк λ а 24 λ ашко λ с λ рд λ и 58; λ в λ з λ ю λ б λ ена 5, λ в λ з λ ю λ б λ ена λ го 127, λ рас λ ла λ к λ ена λ ма 8, λ нес λ ум λ енно 27, λ на λ з λ ем λ и 14 б, λ з λ ем λ а 125 б, λ ум λ р λ ц λ к λ ена λ номъ 125 б; λ вр λ т λ на λ х 5 б, 124 б, λ вр λ т λ опъ 194 б, λ к λ ен λ а 36; λ ц λ к λ т λ ж λ р λ ъ 6, λ к λ рас λ но λ ц λ к λ т λ а λ р λ ж λ 195; λ л λ исто λ ма 8, λ пр λ к λ же λ вар λ ши 8 (λ пред λ вар λ ати), λ ен λ д λ ій λ ско λ е 10 б, λ л λ ур λ а λ мо λ въ 31 б, λ л λ ур λ а λ м λ у 176, λ л λ ур λ а λ мъ 141 б, λ па λ у λ ла λ къ 32 б, λ па λ у λ ла 153 б, λ пра λ у λ д λ ж 37 б, 42, λ ш λ пра λ у λ дан λ іа 37 б, λ пра λ у λ до λ ж 85, λ у λ о λ ж 152; λ ск λ ет λ ш λ ав λ ше 22; λ в λ и λ р λ ис λ а λ к λ ни 29, λ и λ ца λ з λ а λ етъ 165 б, λ и λ ча λ з λ а λ етъ 175; λ о λ и λ ст λ в λ не 94, 95 б; λ о λ в λ и λ т λ ка λ 28, λ до λ бр λ о λ д λ к λ т λ л λ а λ и 85, λ к λ а λ вр λ к λ то λ мъ 188 а, б, λ к λ λ м λ р λ к (вм. λ ми-) λ к λ ы λ ти 46, λ т λ еп λ л λ ы λ ми 98; λ п λ ос λ п λ и λ ш λ икъ 41; λ г λ ов λ к λ ан λ іемъ 124 б, λ ш λ ом 126 б, λ ш λ ы 133 б, λ ш λ а 135; λ в λ ел λ м λ ж λ и 164, λ в λ ел λ м λ ж λ ж 165; λ ч λ ю λ к λ ест λ в λ ен λ ны λ ми — λ д λ уже λ ча λ сто; — λ ка λ к λ о λ в λ ы λ х λ з λ к λ л λ м λ и λ ро λ сь λ ис λ п λ л λ н λ и λ къ 76; λ на λ п λ а λ к λ з λ ' λ ц λ к... λ ст λ еп λ ени 46 б;

¹⁾ о — з точками в середині; s з довгим перечеркнутим раменем; з — з языком ж; ц — як сербске џ.

і зам. и дуже часто, як в середині складів, так і в закінченнях; по гортанних переважно — ы; склади: р'к, р'ъ, лъ — майже виключно.

Словарний матеріял одвічав словарям Міклошича і Востоківа, т. в. словарному матеріяловн таквх же повістий, бувших в їх руках (С-Птб. XV. в., Відень XVI. в.); зазначимо декотрі слова і фрази: сакимъ образомъ (interrog.) 2 б, еговоу клагоразоумію 3 б, наежсицъ (повнолітність) 5 б, на йко стр'акти 6, дрѣжкынн 6 б, ѿт'каєсныхъ хракотинъ 7 б, ѿхракотинныхъ язвы 7 б, листомъ 8, притран'ства (паскуда) 8 б, камыкъ 11, с'нцоу же в'зв'с'авшоу при пол'к 13, саждами помазакъ 15 б, л'книт'лю иже л'кнъ творъ. въ кыли лов'кше птица 39, р'жчицами 45, на расос'ъ... (ниже на степени) ноз'к оутвр'дигъ 46, ұхытити 46, извир'юц'асъ 46 б, в'ъ... ширица 53 б, силе волить в'ъ 77 б, виталище 91, жестот'к 93 б. і сл., и замаалы не оц'ки'кн'к 100, распол'квса 103 б, шипир'в'а 106 св'кнъ (кромі) 106 б, 138 б, 197 б, окаяники 124 б, шарокнымъ 130, просцъ 132 б, в'ъ чрквынн лоу'к и в'ъ чеснокитиц'ъ 135, трип'кстка 135 (в екземплярі Нар. Дома № 98 а: свезишамъ 36), хколатіе 149 б, гнилкны 160 б, 161 б, т'жтинъ 192 б, очик'ксть 194, х'ждогъ 194 б; — крагун 135, коркодиль (Нар. Дома № 98 а. 36 к.), гоуп'к 135 (слп'к № 98 а. 36 к.), гатан'а 139, свн'к'стившисъ 152, п'а'ница 154, негли 159 — стрічають ся в других рукописях.

Порівнюючи текст сеї повісти з текетом крехівекого монастиря (пор. д-ра І. Франка, Варлаам і Йоасаф, Львів 1897 р.) і Народного Дому (№ 98 а), переконуємо ся, що сей текст наближавть ся більше до грецкого текету. Прим.: початок првтчі про іворога відповідає грецкому текетови, наведеному д-ром Франком, майже слово в слово — „Подокны ти мнъ, м'жжеви в'кгажцоу ѿ лица инор'ога. иже не тр'кнъ гла° в'пак' его, и страшижъ его рыкан'и в'ж кр'кнко в'кгалше да не в'жде томъ в'к сн'бдъ. в'книгда же тчаше быстро, в'к великжъ н'ккжъ в'кпадє пронасть. в'книгда же емъ в'кпасти с'а в'к н'а. й за др'кво н'ккоє похытивс'а. кр'кнко др'кжашес'а. и на расос'к н'ккози ноз'к оутвр'дигъ. мн'кшес'а проче в'к м'кр'к кыти и в'к твр'дыни (46). ...ὅς μὴ φέρων τὸν ἦχον τῆς αὐτοῦ βοῆς καὶ τῶν φοβερῶν αὐτοῦ μηχανιδῶν, ἀλλ' ἰσχυρῶς φεύγων τοῦ μὴ γενέσθαι τοῦτον κατάβρωμα, ἐν τῷ τρέχειν αὐτὸν

ὄξέως μεγάλῳ τινὶ περιπέπτωκε βόθρῳ. ἐν δὲ τῷ ἐμπλίπτειν αὐτῷ, τὰς χεῖρας ἐκτείνας καὶ φνιτοῦ τινὸς δραξάμενος κραταιῶς τοῦτο κατέσχε, καὶ ἐπὶ βάσεως τινὸς τοὺς πόδας στηρίξας, ἔδοξεν ἐν εἰρήνῃ λοιπὸν εἶναι καὶ ἀσφαλείᾳ. (Франко op. cit. 22 ст., примітка)... подобни сѣт мѣжжъ в'кгажцоу ѿ лица в'ксѣж-цяс[ѡ] инорогоу. яко не трѣпацоу глас[а] рѣтиж его страш-наго, нѣ кр'кп'ко его ѿк'кгъ не вѣдет емѹ шдѣ. текжцоуж[е] емоу рѣц'к прострѣ за др'кво тврѣдо шт'сѡ (ibid. 22 текст). „Глаголаніе Нахороко“ (127 б — 138 б) одвічає цілком грец-кому текстови (Migne, Patr. gr. XCVI t. 1107—1123 ст.); в нашім текеті „трїе рѡдове члѣкъ вѣ мир'к сем'к... в'г'кно-клонници, ноудеи, и христїане“ (128 к.) перечислені пра-вильно — против невірною перечисленя в одривку Народ. Дому № 98 а: „поклонителн... коговѣ. и люди хр'тїанских“ (29 к.). Ту саму точність перекладу бачимо і в слідуєчїм реченю: *φασὶ δὲ τὸν Δία κόψαι αὐτοῦ* (scil. *Κρόνου*) *ἀναγκάϊα*“ (Migne op. cit. 1113 ст.), тому одвічаєть в сїм текеті „яко дїи үр'кзакъ емѹ срамныѡ үды“ (131 б), а в екземплярї Нар. Дома № 98 а „г'лютьж днѡ үр'кзати үста скѡ“ (33 к.)¹⁾. Імена грецких і египецких богів передані дословно, з ввїмкою хиба: лндншїѡ 132 к., полндѣвки (дат.) ibid. і „дѣвѣть дѣ-щерїн. ѡже нарѣї г'ждьца и плѣсца“ 132 б.; тимчасом як ті самі назви в текетї № 98 а. значно перекручені (пор. 32 об. — 35 к. і Извѣстія 2-ого Отд. т. IX. кн. 3 стр. 364).

Судячи по формі полуустава, правопису, словарному і граматичному материялу і по точности перевода, можна думати, що сей екземпляр повісти належить до найліпших списків XV. в.

Текет повісти без початку, починаєть ся словами: „и кѣ христїанствоу склонисѡ. нѣ излаа на цр'ство твоє пооучает-сѡ. народы развращаѡ. и ксѣв'к присклаѡ в'ксѡ. нѣ лице хо-щїши св'критїи. яко ничтоже мы ѡжно г'лемѣ. призвѡкъ его ѡсѡбно, р'ци искоушаѡ и. яко хот'кти тѣв'к ѡставѡкнїѡ ѿч'кскѣж в'трѣж и славѣ цр'ства. христїанинѡ быти“. т. в. кле-ветою Авенїроваго царедворця на чесного боярїна, що приняв

¹⁾ „Костковалникъ“ (№ 98 а. 33 к.) передано в сїй ру-кописи грецким „сатиръ“ (132 к.).

у себе слабого чоловіка; се 3-я к. третього зшитка. По 17 к. і 18 к. т. 6. в 5-ім зшитку брав по одному листу текета, з частинами поученя Варлаама Йоасафови о старім завіті; 101 і 102 кк. з частями розмови ц. Авенїра з Арахізію заховались тільки в незвачних отривках.

На полях рцп. находим слїдуючі допевки: 33 б. — О Gospodzie uwielbiona nadniebiosy winiesiona; Stwurcas swego porodzyła mlekiem eigo Swym karmila, Co iew smętna Stracila Tys presina napravyla, Okniem sie Stala do nieba Smęciesie nam niepotrzeba. Maryia Matko milosci bron nas Pano wszelakoy litosci (скороп. XVIII. в.) — 124 б. „Б҃гом избранна мати дѣо ѿтроковїце, Дѣкствѣ похвала Пречїтѣла владїчице ѿ. а в' молодомѣ в'кѣс видиш мою сваволю: в' тажком прїпадкѣ грѣховѣ моихъ неколю ѿ. Ї неко шчїї моихъ Яхъ поднести неслѣю. Тиѣмоѣ неко на тебе сѣностѣ м'кю ѿ. Їибранас над сѣнце свѣтншѣ моєи темности: Тиѣ моєи скѣтлост моєи темнои злости ѿ. Тиѣ матка хѣ в'кѣток ранскїй Перодила; лви нас грѣшнїхъ до раю впровадїла ѿ. 125 б. — Скѣтлостї не маю до б҃га моего; ѿй причинисѣ Панно до сїа своего ѿ. Простирай рѣски котрїє кога носїли. Показшїи и Персї котрїє б҃га кормили ѿ. През те клятвѣ самѣ б҃гъ изнеслѣ изсего свѣта: благословїла нас панно на многїє лѣта ѿ. Гдиж моєи настїгнет смертнаѣ година: нехъ ми ратунѣтѣ матко твоєи прїчина ѿ. Нехай ш на той час ратунку дознаю: всю мою надѣю в' тобѣ Панно покладаю ѿ. 126 б. — През тебе радост на скѣтѣ сѣ нам показала: нехай би смутку дшїа моєи не знала ѿ. Анг҃лы змертвухъ Гды схотѣт вѣдїти: Гди сїѣ твоєи а б҃гъ нашѣ всѣхъ судїти ѿ. Матко милости надомною змилшїсѣ ѿ. ѿ. Покрїй ма Покрїй матко своимѣ шмофоромѣ: нехъ вѣдем слѣгами Панно под твоєим дворомѣ“. Від 127 об. їде другїй свлябичнїй стїх: „Рече Іованс сченїкс: своему друту наперснику: мовїла емѣ потай сѣкхъ | бо фра-сунку жаловал: всѣхъ сченїковѣ жалуншѣ: а секе на смртѣ готуншѣ: | мовїла им не спкѣте стѣте, мѣки моєи шчекшїте: прїскорєна єѣ дшїа смртї | юж прїходїтѣ часъ умертї: прїпк конц и прїде часъ: востанкѣте идѣ ѿ васѣ. | жидове хѣ поїмали: срекрїїка Іудѣ дали: весєли жидове бѣли коли хѣ в' рѣкахъ мѣли. 128 б. — До каїафи єго прївели: шмучїтели просїли: Неразумѣли за б҃га; разумѣли за чѣвкѣ | смѣ-

чивши врадѣ стали, невинность на него складали: чинишси
намъ быти вѣдомъ | Звнемъ токѣ главѣ терномъ: Лагодно
вимокивши мовѣца: Стѣпилъ з' нѣа ѿ вѣа ѿца | шни некрѣдали:
иж'бы ходиа вѣкъ поземли: биан у кайшафи ката: | потом
вели пред пилата: Стали пилата просити: лбы казал на
крѣ прибити: 129 б. — пилат рѣцѣ свои вливши ѿ жидовѣ
зради стѣпивши: не мучте болше чѣвка | во то їѣ панѣ
всего вѣвка: шни тому некрѣрили: укрижовати его казали
[вверху — просили] | Не могаѣ пѣтъ спротивити: казал
звкителемъ бити. Потим казал крѣ зрѣвити | Панѣ на
плечѣ зложити; не могаѣ нести крѣ того звити барзо ве-
ликого | во барзо великаго; во барзо был змордованѣ;
ажѣ в' немѣ жили зникали змаѣвали: | 130 б. — Вншпорѣ
на крѣ прѣбили зразвойніки поставили; прибивѣши на крѣ
пана | Хоров агѣлскихѣ гетмана, ризѣ нанем розодрали;
лоси наню метали: | под' крѣтомъ matka стоила голосом'
к нему волала: | 131 б. — Тожми немило, тай штило
в' грѣхѣ служило; в' семъ свѣтѣ жити, грѣхи плодити:
на смѣртѣ недваю непамятаю: же мѣшѣ вмерти ѿ той
смѣрти: а грѣхи в' тѣлѣ, завше сѣт цѣкаи... некрѣшат, анѣ
порѣшат: дѣла вмаѣвает, во грѣхѣ стѣскает: сповѣдатисѣ
непово(ляет): сповѣдается и' лмакетсѣ: же мает прѣити,
вѣкъ вѣхѣхѣ судити; во измазана: цю вила дана: слѣчнаш
шата ѿ дѣа свѣта: немилоштію над ѣвогими; а скѣпостями
карѣво многими: 132 б — а для кохана своего сѣвѣра: вѣ
дати мѣшиш سموку на вѣдра: и подвизати до не в' покою:
для неряднаго своего строю: шѣ дѣе дѣе, шкѣ ти вдыхашѣ:
же много грѣховѣ на сокѣ маеш: не поможетѣ ти твоѣ
богатство | шк та расточит шгенѣ рѣвацтво: шѣ не по-
може ниѣа надѣтост: цю їѣ чинїла: то все то глѣпост:
скрѣка з' سموлою: все над тобою: шгонѣ жарѣ чѣстый |
133 б. — а вѣсѣ тернїстый: не перестоншѣ: стѣкни тѣрѣ-
мистой: Анѣ виплинеш з рѣки шгнїстѣи | южѣ там на-
вѣкки вѣдешѣ сидѣти: и в несмѣртельномъ шгнїю кипѣти;
На 179 к. (без текста повѣсти) находим список „Rotulla VII.
Piesn na bože narodzenie“: Wdzię bożego narodzenia Weseli
Ludzie Błogo nam (17 стрічок о вимордованю жидівскихъ дѣтїй).

Н. 8. Зборник із 3-х рукописів різних почерків XV—XVI. в. кк. 1. (2—129) + 2. (130—164) + 3. (165—196) 8-кв. Ркп. 1. на гладкім блискучім папері знаку ножиці (Лихач. т. 16) виразним, грубим полуустановом; ркп. 2. на гладкім жовтавім папері знаку якоря в колі, меньшим полуустановом; ркп. 3. на гладкім блискучім папері без знаку, тонким скорописним полуустановом. — Оправа стара, дошка в шкірі, по краям ривці. — Ркп. куплений у вдови Бельовскої.

к. 1. „+помани гї іє хїє бїе на^ш бл҃гочистивы^х Пан^ш и кн^асїє иже даю^т на^х м^лтиню и помо^щ. + Смере^нный досидї (м. печ.) митрополи^т сѣчавскый съ братїам(и) проси^х и моли^ся^а. Печать має напись: „печат ст҃го ге^оргїа митрополи^н сѣчавскои^а. Останні $\frac{2}{3}$ стор. і оборот. чветі.

к. 2. (невелика заставка черв. і зел. красками). Бл҃женнаго архїєпкпа бл҃гар'скаго Ѡ^ифїлакта. протк^х Ѡ мат^рдїа е^вг^лїе. тї^х бо спїєть люди своє Ѡ грѣх^нихъ:

к. 103 об. „Иже въ ст҃хъ Ѡца нашего і^оанна архїєпкопа константина града златобстаго. Слово ѡ со^уетнои жизни си^и и о о^усьншїи^х. на 105 об. картина страшного суда із „видк^нїа данїила“.

к. 112 об. Ст҃го Єфрема о со^уд^к и ѡ лю^бви и ѡ пока^нїи слово. пї.

к. 123. мїа арїам к^д. пов^к о ко^ущїи^х со^уд^к. и ѡ зє^мльни^х мо^ука^х.

к. 124. мїа тогож^е л. иже въ ст҃хъ оца нашего єфрема по^счєнїе ѡ с^ьд^клованїи ва^гни^х д^ѣль. и еже жданїа е^жїа.

к. 125 об. тогож^е ст҃го єфрема ѡ со^уд^к. слово.

к. 128 об. Ѡ старч^ьскии^х.

Замічені правописні і словарні особливості: постійна зміна **к**—**є**; **л**—**є**, **а** (мєса, чєда, сє, вса, всак^ю); їодисц^кмь 5, 7; истєзашє 7; зємає (вос.) 7, в^ьнєгда 8 об., гїє (вм. г^лл) 9 об., понє^ж 10, огнємь негасимимь 17 об., цр^а 8 об., кра^вє (в знач. саранча) 14 об., в^ршїє др^ѣв^ь дикы^х (в знач. овочі) 14 об., мигалцємь (ископаваютс^я очи) 106, ко^шници (на марїнесї) всєр^лзи 106.

к. 130. починаєть ся статею: „аци кто встави^т своєго родитєля стара сѣца и немоцна. а не почитає^т и храни^т єго.

каїв'крнь, съхраніе вѣсе заповѣди вѣіе испльнь. іако^ж иногда и швѣ. живїи же съподрѣжїемь сконмь, и роди ѿ. штрочѣт. ѿ ни^х же вѣше младакїни сѣмьми, коста^{ти} философь. наставникъ и считель нашъ...“ Се обшврне панонске житїв, доведено до моменту, як ап. Кирил направив ся в Рим: „Къ вїнетїи же вѣв'шѣ емѣ, събраше нань епїпи и поповѣ и чрь^{ри}зици. іако и враны на сокола. и въз^{ки}гоше триязычїю ересь глїце. члїче“. — Основа „Житїя“ та сама, що і у Бодянского (Чтенїя 1863, II).

Из замѣчених особенностей отмїтим: „старца на войскѣ гнати“ 177 об. (Бод. — войнѣ); „приставниши жь къ немѣ ассиkrita и гѣш^ргїа полашѣ“ 178 об. вмїсто „георгїа асиkrita и полашѣ ж“ (Бод.); хризма 182 об. (у Бод. конѣ); коц'лы князь пано^{ски} 196 об. (у Бод. коцелъ); сгры (п. pl.) 173.

Н. 9. Памят' и житїе кажен^{аго} счїтала нашего, константина философа, перваго наставника Рода росїйскомѣ; и всемѣ шзыкѣ словенскомѣ, списано з библїотеки хїла^{нд}арской, лавры Серкской.

Ркп. дрібною скоропису з XVII. XVIII. в. рускої редакції на 38 ст. F^o. жовтавого паперу знаку „Almode Papier“ 1697 р. (Лихач. таб. 101). — Куплено, як N. 8.

Основа сего „Житїя“ така сама, як у Бодянского (Чтенїя 1863, II.); в ставки, однако представляють цїкаві варїанти рущеня сеї лѣгенди.

Особенности текста: Гѣш^ргїа Полашу 7 (см. № 9); Слїе и Фл^{ти}р росл^{кы} писме^н писано 12; каїгосханїе 12; гипокрити 31 (Бод. лицѣм^{кри}); во їви стїои Марїи. іаже нарицаѣт фотїда 31 (Бод. — фатанъ); над'ными 31; фирмосѣ и гондрѣхѣ 31 (Бод. — фюрмосу и гондрихѣ).

26 ст. (в низу): „Вїселашцѣса о вѣкѣ философѣ. пакї дрѣгла вѣщъ прип'к. и трѣх^х немѣ^{шїи} первых. Ростиславъ во, и Стїополкъ князк Моравскїи и тѣровскїи и вси Россїи. вїгомъ наѣстими кыша, совѣтъ сотвориша со князи сконми моравскими. тако^жде и кня^н пано^{ски} коцланъ велиною радостїю совѣтъ и^х помощникъ и^х вѣст; и послаша к' црѣ Мїхайлѣ до црїграда князї свои... (дальше, як в пролож-

нимъ житію) . . . (27 ст.) исперка вѣ слово и слово вѣ с вѣа, и вѣа вѣ слово. и прочее: возвѣстиша же и Патриархъ о сложеніи вѣвѣ (28 ст.) во^ввеселижесѣ црѣ^а...

28 ст. (серед.): „дошедшѣ же емѣ моравы. Свѣликою честію приѣли его князые, ро^ти^ославъ и Свѣтопо^ккъ. во свои полаты его воведоша. и великѣю че^{ст} емѣ даша. онже совѣща^{сѣ} со князы, дабыша емѣ сченики собрали; да вѣрчи^т и^мъ бѣвѣ вѣнабченіе. онже воскор^к повеле^нное и^мъ сотвориша; и сововѣниша младе^цовѣ пѣтдесять. онже вѣгослови нхъ, и да^ст и^мъ бѣвѣ. Овыи же мла^ницы вѣжію вѣгодатию прѣ^пквѣхъ вѣнабченіи, едины в^олаве^нско^м, дрѣзыи же в^о греческо^м. дабы разумѣли силѣ книги; и тако и^х избчи стріи, и часоко^м, и вечерны, и павече^рницы, и Та^нной сѣжвѣ. и тамо остави ныи счениа Грамматикію и мѣсикію. Прикысѣ тамо во моравѣ мѣ^нцѣ четиридеса^т. и двѣ по пророческомѣ словѣ испо^нилосѣ, ѿверзошасѣ шшеа глѣхъ... (30 ст.) „И тако набчикъ и^х законѣ и страхѣ вѣжію, и паки и^тсѣа пѣти во цр^твѣдѣющемѣ градѣ. князи же его съ великою честію опровожахъ, и даваша емѣ много злата и сѣбра, онже нехоташе не токмо злата и сѣбра, но инныа вещи: положивъ вѣгаское слово и вѣ^нища. но токмо испросикъ грековъ плен^нныхъ, ѿ обоухъ дѣвѣ сотъ и ѿшести нхъ. са^нже иде пѣтѣ^м радѣсѣа со сченики своими. Да ави^т црѣви и Патриархъ ѿ плѣда трѣда своего. во идѣше пѣтѣ^м. кня^н панонски коцланъ со своими боляры че^{ст} емѣ велию сотвори, и возлюбля вѣ^нми книги словес^нскіе, и научисѣ ѿ него счениковъ до тридеса^т, и мимо провождѣ его, и даше емѣ много когѣства, онже нехоташе. егдаже прихѣждаше во цриградѣ, таможе емѣ вострѣтѣніе патриархъ со причто^н свои^м, и соволяри сотвориша дошеа доцара келію че^{ст} приѣ^т, не^кде на своѣ сѣдалишѣ, малоѣ время. и паки на вѣгѣвѣкстие стѣвѣжда^{сѣ}. на славе^нскіе страны, доше^тже во сво^н градѣ аможе родивсѣ, ѿтѣдѣ вода^нныа страны, даже до рыма. во вентини бывшѣ емѣ...“ (ст. 31) „Симыже словесы и иными во^ншими посрамик^ѣ ѿ, ѿидѣ оставѣ ѿ. и свидѣвъ Андрианъ римскіи папа. Молніе посла честными мѣжи и философи, дабы дошо^т вѣрымъ. и гда дѣдоша посла^нныи папою, молиша его о^нже преклонисѣ комоленію. Егда же приближисѣ коры^м. изы^{дѣ} самъ Йпанскъ и папа Андрианъ...“

По житію на 34 ст. (7 строка), слѣдуютъ о повѣданъ о Мефодію і похвала обом учителямъ: „Потоже освѣщше прече^тнаго и бѣноснаго **Медодіа** на **Врхнепѣт**ко на столъ стѣго андроника. **И**панка ѿ сѣмдеса^т конаноное. и пѣстиша и^х настраны на^твѣрженіе лѣшше. и написаша епистолю сице, ко князе^м **Страны** тѣхъ: ро^тиславѣ и **С**ватопо^кѣ и коцаѣ. **И**ндрианъ епѣъ рак всѣмъ бжїи^м ракомъ, **С**лава вовышны^х бгѣ и на земли ми^р во члѣвцѣхъ бжѣгоколеніе. шко ѿка^о слышахо^м, дхвныа радости испо^нистеса, еже имате во спсѣніе свое кнѣги во сво^м изыкѣ. возвѣщаю бжѣгородію вашему, о прѣставленїи ѿца и бчїтелеа и просвѣтителеа вашого изыка **кирила философа**, которкі вокани^х страна^х трбжда^тса. нобрато^м свои^м **медодіемъ** дае^т вамъ оста^тное цѣлованіе, ми^р и бжѣсловеніе. выже чада волюкленая недныка^т те во своѣмъ б^навченїи но паче прѣспѣкванте, да и и^нныхъ привлечете свои^м по^квнгомъ. шже копо^лкднѣ лѣта, да^т бгѣ вамъ вашего ради спсѣнїа поучитисѣ развмно, да плоды достонны сотворите. и прїмете вѣнцѣхъ нетлѣнныкѣ, всемъ и ввудшїи^м вѣцѣк со всѣми стѣми во вѣки **А**минь.

Дошеже **Медодіе** востраны **Моравскіе** и како входилъ вогра^х или всела вси людїе сорадостно шко **Иггѣла** бжїа прїмахѣ и нача и^х пакы бчїти, и ствѣрждати во^кврѣк, дошеже и до моравы и даде князе^м прочети посланїе папы **Индриана**, и прочтоша и плачь велїи состроиша попросвѣтителю свое^м. **Медодію**же братѣ его велию чест^ь творахѣ. онже днѣ и ноцѣхъ вбчнїи бжѣронное ему словенное стадо бчаше, и ствѣрждаше ѿ силы до сил. и [35 ст.] ѿвѣрзошасѣ очеса слѣпы^х. и шшеса глухїхъ. и изыци вла^ннбюци и ко^глаголаша слава бжїю. **И**ныже бстѣ бжѣхѣ пѣ^рвѣе жертвѣс непришнѣ во^ддали и на всѣхъ мѣстѣхъ бгѣа хбани, тѣмже пакы и дѣти и^х словенныи и несквѣрныи жѣ^ртвы слажкы бгѣу ко^ддающе за вѣ^о ми^р. и на всако^м мѣстѣ бгѣ прослависѣ. во изыкѣ новъ, ембже швысѣ проповѣдникъ и **Ипѣль** новы. ко сїа шко снѣце. **М**гаш некѣденїа ѿгна. и бѣоразвмны^х свѣто^м свѣхъ срѣца про^вкѣти. крото^тїю и сладостно, и вса люковню к^ь свѣк привлече, теченїе со^врши, и вѣрѣс соблюде, и цркви бжѣраси пѣснми и пѣкнми дхвными. и тако почи ѿ гдѣ. в^лкѣто шѣ^тысѣчно, три^ота двѣсть [поправлено — двадѣсѣ^т] четвѣ^ртого. и приложисѣ ко ѿце^м свои^м ко **И**враамѣ **И**саакѣ

Инаковъ, и всѣмъ себѣ сподоби. всѣмъ образы на свѣтѣ носѣ, окѣмъ равнѣ быст¹. окѣмъ мнѣй, дрѣгое преспѣваѣ силою дѣховною и бѣгодатію, и по²виго³ воснажѣ яко сѣнце лѣчами притойимъ и казаніемъ. егоже помышляюще медоточнаѣ словеса. нѣсть чесомъ приложити сладости дѣховныѣ. тѣмже кне сео хвалы во⁴дамы тѣуднемасѣ толико хѣ ради, на сѣверныхъ и южныхъ западныхъ странахъ. и неискста вѣременныхъ и тѣкныхъ. но вѣчныхъ и бѣконечныхъ, крестъ Гдѣнь мѣжески воспріемша¹). и тѣмъ оледенѣвшю грѣхо² зѣлю, потрѣкнша разорѣта. и косѣжѣта дѣховное сѣмѣ. и чистую цѣркии пшеницѣ принесо³те. дѣховное сѣмѣ счѣнѣ, имже силсте яко свѣтійла во⁴се⁵ мирѣ. дѣмо⁶скѣю хвалѣ и всѣ ереси прогнавшѣ. велика сео сто⁷на цѣркии хѣой бысте. не⁸наѣ чловека и земнаѣ Ангѣла. воплоти бѣплотное житіе стажа⁹те²). бажѣ¹⁰но е¹¹ чрево носивши ваю, и во¹²донкши класа чѣстна многоплодна, и¹³же напитѣта алчущиѣ шзыки и жаждныѣ напоистѣ животнаго пила. непрѣтающю пицѣ источи¹⁴та всѣмъ обн¹⁵но. кто үко во¹⁶можетъ до¹⁷тѣнүю похвалү ваю исповѣда¹⁸тѣ, кы во шви¹⁹тасѣ равна нѣсѣм²⁰ и по²¹нѣвѣснүю ваю проше²²дша. Стопами своимѣ во²³ мирѣ оѣтиста [36 ст.]. Бѣгослове²⁴ шзыкѣ ваю. и²⁵же насѣжѣта дѣховнаѣ словеса, на сѣсѣнѣ безчисленымъ шзыка²⁶. бѣоддѣховне²⁷ныѣ дары ѿ бѣга пріемша, мракѣ невидѣнїѣ всюдѣ прогнавшѣ, собою всѣмъ обра²⁸ прѣлагающѣ, и ѿ стѣнѣ дѣховнѣю сладос²⁹ источающѣ, и поганствѣ всемъ ра³⁰дрүшника шви³¹тасѣ. еретико³² сүпостата, и бѣсомъ прогонника. свѣтѣ омрачѣ³³нымъ, счѣтелѣ маадѣ³⁴цѣмъ, Плчүци³⁵ неоскүзна пица, жа³⁶днымъ непрѣсѣкомы³⁷ источникѣ, нагы³⁸ обн³⁹ное одѣканїе дающе, сирн⁴⁰ по-

¹) В канонѣ св. Авксентію, 14 лют. (ркп. Миней XV. в. Ossol. № 368, к. 78, папір знаку „рука“ — Лихач. 192 в.р. 1471—5 р.) читаемъ: „Оустранивъ житійскыѣ маѣвы скож дшѣ и оумь. и къ коү прикли² оусрѣ³но. крѣпкымы вѣздѣрѣжанми. на земли яко вѣсплѣтнѣ пожике прѣкѣжнѣ“.

²) там-же: „Ангѣлскомъ на земли житію по⁴вѣсѣ. чистое къ мѣтелѣ къ бѣкнїихъ крѣпчаншѣ. оусрѣ⁵но проше⁶ль еси ѿче лѣвѣнтїе“.

78 об. сѣд. гла⁷ нѣ по⁸: „Земнаѣ вѣсѣ оставѣль и къ мирѣ сын тѣлеснѣ дѣомъ вѣль еси агѣлш⁹ сѣвѣ¹⁰ныкѣ“.

моцника. Стран^{ымъ} прие^{мника}. во^{нымъ} поск^{тителѣ}. на-
пас^{нымъ} зашитника. сл^{кпы} св^{ктователѣ}. влюцы^{мъ} во
мор^к жит^{есте} великаѣ надежда, ст^{кна} и покровъ прие^{кга}-
ющи^{мъ} книма, Юдео^{мъ} сѹпостата. Испов^{кдника} ст^к тр^{оци},
сов^{ршителя} б^{жю} смотр^{еню} и величю б^{жю} служ^{ителѣ}.
источника б^{жю} словеси, недвижима сто^{па} х^{вк} ц^{ркви}. пе-
ча^т правды, ци^т в^{крк}, шл^{мъ} с^{исеню}, кл^о многоплоденъ.
лоза медоточнаѣ. соты медоточиша словеса ваю. имыже
наслади^{та} ваю вселен^{сю} аки вис^р многоц^{кни} источша.
Бокрокица г^{днѣ}, ком^{кстилица} б^{жиѣ}, смотр^{енѣ}, обите-
лица ст^{го} д^{ха}. сосуда и^{бранѣ} проне^{ша} имѣ х^{во} пок^{се}
земли, крес^т на св^к понесоша. време^{наѣ} пре^{рквша}, а в^{кч}-
ныхъ наслажден^е восприемша, непр^{етан}о пр^{бнѣ} исти^{наѣ}
пастира. за избран^{ое} стадо ваю. по^{вижно} поман^{гасѣ}.
страсти и в^{бды} и напасти ѿгонаща. про^{вк}тита на^{мъ} ср^ч-
ныхъ очи, и с^{мъ} ст^{врдита} до^{то}но по^{лк}довати стопа^{мъ}. ваю.
немоци наша возымлюща. св^{ше} силу подадита, да до^{то}но
w х^{ртк} поживши. нас^кзници т^{рда} ваю в^{дѣ}, и пропо-
в^{кдници} прав^о в^{крк}, шже на^{мъ} еста предади, да вси едино-
гла^{но} прослави^{мъ} едино прист^{ое} б^{жство}, ѿца и с^{нѣ} и ст^{го}
д^{ха}. н^к и во безкон^{чны} в^{ккы} в^{ккомъ} Яминь.

стор. 37. на 6-й строці: „Икоже н^{кци} препираю^{тсѣ}
о сложен^и в^{ккы}, иже сложила ст^м Кирилъ, во азык^ъ
слов^{ескй}. не во цариград^к но камо на ино^{мъ} м^{кстѣ}. ажа е^о
а не исти^{на}, но во цариград^к близ^ѣ ст^{мъ} айл^ъ ц^{ркви}, и
том^ѣ прежде дано кто проси^{въ} а н^{кто} ин^к напред^и непро-
си^{мъ}, толико к^{нзие} р^{сскне} имена и^{мъ} с^{нѣ}. ро^{тиславъ} морав-
скй ст^{полкъ} т^{рсовскй}. и коцланъ к^{нз} пано^{скй}. Помоци-
никъ имъ бысть. нато^е время былъ ц^ръ Михаилъ воцари-
град^к а патриа^{рхи} имену^е. икоже свид^{кте} ст^{дѣте} ко^{нта}-
к^{ионъ} его на с^{кверк} на юз^к и на запад^к конечно.

см. Анеѳологionъ, Льв. 1643 р. служба 14 лютому на
им^ѣ. к. і Квр. - Меѳод. Сборникъ Погодина, М-ва 1865 р. 244
і 248 ст.

Порівнавши же приведену нами „Похвалу“ славянським
апостолам з виписками Григоровича із Четі-Мінеї (Квр.-Меѳ.
Сбор. Погод. 268—270 ст. и-ри 15, 19, 23, 27 і 28) ми пере-

ковуємось, що ся „Похвала“ єсть цікавий варіант похвали в Четї-Минеї. Наведені ж нами в горі виписки із канона св. Авкесентію (14 лют.) показують, що й він міг явитись уже готовим взірцем для автора сеї „Похвали“.

№ 98. Ркп. полууставом XVI. в. руско-болгарского письма на 2 в. F^o, містить відривок — початок і кінець — проложного „Житїа и жизни прѣкнаго Ѡца нашего курїла филоу свѣла“ на день „феврварїа дї.“. Початкові 10 стрічок „житїа“ доводять його до хвилї „онже не хотѣшесѣ доити Ѡ тѣждѣ“; за сѣм на другім листї оповіданє починаєть ся хвилею, як „Климентѣ и о прихожѣни филоу свѣла, срѣте его съ чьстїж и съ вѣскѣмь причѣто“, съ секѣрами и кадїлы блѣжханными и добровшными“.

IV. Прологи.

№ 28. Відривок Пролога, полууставом XVII. в. на папері знаку „орел над топором у щиті“ (польський папір коло 1646 р.) — 9 к. F^o.

к. 1. Ѡцъ нашнго ловѣнтїа и кирила философа... (14 лютого).

— во тож ден прпдѣ. Ѡ ншнго кирила философа і счтлѣ словенскаг... В текеті поставлено „коєкода собравса коєкодала“ (зам. двѣца); у „голофета... во тримѣк... чотыр'ми языки наоучѣса. еллински ри^нски сир'ски жидовски...“ (1 об.) ...в Мораві „самкрїа¹⁾ еретика мѣткою оумори“... посем идѣт во болгары. проповѣдаше х^ѣ. такоже во слованы пришед, во грады по дѣнан, наоучи в^кр^к х^ѣк. и сотвориша ѿ епїа во каонн^к град^к. и молиша его да наоучитъ и^х свои^х языкомъ книгамъ. потомъ же постисѣ м^ѣ. днїи ко в^сѣ мола^ѡ и написа и^х ѣ. и ѿ. слов, и тако наоучи іа книгамъ словенъскимъ языкомъ. сего ради нарицаетъ сѣ словенскїи оучитель. и тако пожнѣ и чдеса сотвори. во старости добр^к ко г^сѣ Ѡнде. и погрѣши бысть во каон^к град^к“ (2 к.). — Тут очевидно зайшло qui pro quo: житє Мефодїа злила лѣгенда з житємъ Кирила. (Порів. Добровского — Кирилъ и Мефодїи, М-ва. Прилож. I.).

¹⁾ Канон. А. Петрушевичъ зазначує, що в перемиськїмъ капітульнїмъ Пролозї XVI. в. (L. E. 9) к. 379 і 383 читаєть ся „самкрїа“.

к. 2. во тожъ ден слово ѿ житїа ст҃го кирила архїеїпа и оучїтелеа словенскаго рѣскимъ языкомъ оучивша¹⁾. Їкъ нкто^х кык'шѣ ст҃мѣ кирилѣ собращаѣ на него ѿпи и попове вси и чр҃ьноризци. яко врани на сокол и воздвигоша триязычнѣю ерѣс гл҃ци. чл҃че ѿ коєа страны шквр҃тїса, скажи нам како ты сотвориа (обор.) книги слованом...^а В сїм словї папа Андрїян называвьсѣ „панѣжъ андрїи“ (4 об.); мощи св. Климента були зложени в церквї св. Марїї „фатїн“ (4 об.); славянскихъ ученикѣв святили Формос и „гердрихъ“ (5 к.); на просьби Мефодїа папа позволивъ взяти тїло умершого, щобъ перенести в олїмпскїи монастыр, длятого „повелѣкѣ же єго панѣжъ вложити во рак'кѣ, и закїевъ гвоздѣми желѣзными и тако дрѣжаша єа 3. днїи, готокѣ на пѣт“ (5 об.); черезъ великі чуда „римляне велими приложшасѣ ст҃ыни єго чт҃їи и написавши иконѣ надъ гробомъ и начаша скв҃тити надъ нимъ водни и в'ноци хвалаци бѣ, прославляюцїагъ такокыа иже славатъ єго...“ (6 об. — 7 к.).

к. 7. м. т. во ѿ. ден Стр҃ть ст҃го онїсїма оучїника ст҃го аїла павла. — Шврше оповїданє, якъ у дра Франка Ш. ст. 248. в Миней; в Пролозї С-Штб. 1895 р. мїстїть сѣ сє минейне житїє пїд 15 лютимъ).

к. 7 об. в. т. д. стр҃ть ст҃го мѣченика мавра.

— в. т. д. стр҃ть прїдѣнои ѿцѣ нашєи єжъ живы^х сожже огнемъ авр҃кнїи царѣ. — Изъ звїсної повїсти про Варлаама и Йоасафа.

к. 8 об. в. т. д. словъ ѿ пандока²⁾ о скв҃ности.

к. 9. Мїца тогожъ во сї. ден сты^х мѣ памфїла и овалїнта. павла. прѣфирїа. селѣона. фїодѣла и овалїана. (Прологъ 1895).

к. 9 об. Во тожъ ден сты^х мѣникъ прѣфирїа. ѿвалїана. и фїодѣла — всего 8 рядкѣв.

№ 29. Відривокъ Пролога полууставомъ XVI. в., на 8 кв. F°, нїмецкого паперу знаку кабан. Букви — з, w — перечеркненї. На сторонї 33 рядки. Починаєть сѣ одривкомъ ска-

¹⁾ І сѣ статья мїстїть сѣ в перемискїмъ Пролозї (L. E. 9).

²⁾ замїсь „пандока“, т. є. пандекти Антіоха.

занія на 2 мая: „припровождати. иж стоати съ страхомъ, и шчина долоу зраци. а оуми^м горѣ въздухаймы безгласа... да нмы речем. шстав нам даъгы ѿша шкож и мы шстав- лѣем даъжником нашим. боу^т нашим.

к. 1. Мѣа тогож въ ѿ. днь. оуспеніе прѣдб- наго шца нашего фѣодосіа игоумена печерскаго иж в кїе- вѣ. нача'ника вроуст'кїи земли. мнишескомѣ житію. иже създа и възрасти великѣа лавроу. наче въскх повьсей въсе- леннѣи сѣцих. ...ѿ благок'рнѣ родителя рожьса. потом же родила его по княжи коли. повел'кно бы^о ити къ град корсѣ тамо даста и шчити грамот'к... же лю- баше дитинныа игры. ни веселїа поустошнаго... (об.) и сама пострижеса оу чрн'ци... (2). Перенесене мощий св. Федосіа в церков взято із Пролога 14 сепня.

к. 2. въ тѣж днь стрѣть стѣ^м мѣ тимофеа и мавры.

к. 2 об. в. т. д. стѣго шца фѣодосіа ш житїи — повїсть о розбїивках, що хотїли „разгравити“ церков; о бо- яринї, що „изда коло монастыра того вдал'кїи ѿ. поп'риць. и видѣ црковъ 8 шклака сѣци“, і о тїм, як Богородиця назначила місце під свою церков; — вїнчить ся тропарем.

к. 3 об. м. т. вѣд. днь стрѣть сценнолчника сил'вана еппа кессарїиска и сним м. мнѣ.

— в. т. д. страст стѣго мч. шавїана еппа и шченика его.

к. 4. в. т. д. страст стѣго мчника еразма.

к. 4 об. в. т. д. прѣдбныа мѣре нашеа пелагїи блажд- ници — всего 12 рядкїв.

к. 5. починаеть ся відривком житїя якогось мученика, що „пов'шень быст и стрѣгань“ 11 лвня.

— в. т. д. памать прѣденаго шца нашего ме- фодїа. еппа моравскаго... Мефодїй „яко 8м'клаше изык' словен'скъ“ ходив разом з братом поучати Хазар і проганяти жидїв. Потїм „прошаха же словане крїїнїа. а козарє шчител'а. а мораване еппа. а болгарє наставника. възвратн'шж же са мефедїю въ констан'тинград. патрїар'же стївѣ его еппа. и възвратнѣ и оу моравѣ. въ град канан. и тоу многа сътвори чудеса. Замерїи же нѣкто родом козаринь. а вк- рож еретикъ. начат противитиса мефедїю. хѣла вк'рж хѣж. и повел'к княз моравскый быти сокорѣ. и събраса жидовъ съ амбрїемъ ѿ мжж. (обор.), мефедїи же пр'киде єдин посрѣд

нх. яко шпачишася хоулами на вѣрж хѣж. мефедій же яко
изащин корець. прѣчьскыи і апѣкыи словесы, яко славень
воинь, на шек ржцѣ стрѣлаѣж. на жиды же и на еретики,
и никакож не погрѣшаше. яко прѣпрени вышж ѿ мефедіа...
замерій же разсѣдася. а здислава пожже земля... ради же
выкѣше хрѣтіане. и нарикоша и оуста хѣа... (кан. Петруше-
вич указуе на паралельный текст в крехівьскім Пролозі
193—4 к. — Порівняй іще Бодянскій, О времени про-
вехожд. слав. псѣем. 70—3 ст.).

к. 5 об. к. т. д. слово ѿ патерика о борщихсѣ
съ мнихи вѣсом.

— м. т. въ вї. днѣ. памѣт прѣдвнаго ѿца
ншего епифаніа. епѣа критскаго. и германа па-
трїарха цариградѣ (всего 4 рядки).

к. 6. ковецъ житія св. Евфиміу, 11 липня.

— в. т. д. стог мч. кандѣа прѣзвѣтера.

— в. т. д. стго мч. маркіана.

к. 6 об. Въ тѣж днѣ побченіе вѣженыж шлгы
княгинѣ прѣдотча роускож къ коу... вѣ родом па-
сковитины. жинаж бобра и княза вѣсеж роускыж земля...
дани и [оу]роки... (7 к.) могилы не сжти... (такий же текст
і в Пролозі 1895 р. 282 об.).

к. 7. Въ тѣж днѣ слово ш чрѣноризци именем дѣмі-
анѣ. спѣшемсѣ въ ичирском монастыри.

— Мѣа тогож въ вї. днѣ. стрѣ стѣа мѣнцѣ голн-
дѣхы, прѣтвореныа мѣрїи.

к. 8. починавѣт ся кінцем похвали якомуеъ святому:
„съпротивис вѣжцѣмѣ тѣ. къспомани вѣгаго пастоуха... не
оуслышит невѣстник, нж шваадает грѣхы вѣ геонѣ. коу
наш сл.“.

— [июн] м. т. въ кѣ. днѣ. Памѣт прѣдвнаго ѿца
ншего самѣона прѣзвѣтера. и чудотворца и странно-
прѣмца.

к. 8 об. к. т. д. Слово ш мартынѣ мниск. нж
вѣ оу тѣровѣ въ црѣви стож мѣкж живыи вѣ
вѣѣ єдин. (Прологъ 1895, к. 253 об.).

№ 50. Пролог (мартівська половина), ркп. полууставом XVI—XVII. в. руско-болгарською правописю, на 172 к. F^o, паперу знаку „кабан“. Початкові букви красиво викінчені. В заставках і орнаменті попадають ся рисунки птиць — кк. 2, 7 об., 8 об., 12 об., 15. Красота орнаменту, була очевидно причиною многих вирізок у заставках і початкових буквах, на кк. — 28 об., 43 (три пяті к.), 52 об., 77 об., 95 об., 110, 111 (всього $\frac{1}{3}$ осталась), 115 (вирізано $\frac{1}{4}$ к.), 159 (середина вирізана), 161 (таке саме), 172 (нижній угол). Крім сих вирізок замічаем пробіли в текстї межі 122—123, 139—140 (недостають житія 17—26 червня), 145—146. — На 103 об. находимо рисунок голови в широкій еспанській крисці XVI. в. — Ркп. без початку, починаеть ся кінцем мученя св. Феодорита 8 марта.

к. 9 об. (марта 12) слово почто не кѣзврани бѣ
ѣ ф д л е к и т р к к ж положити дщере, акы авраамоу.

к. 10 об. (марта 13) слово ш прѣзвитерех сѣни
миж аггли сѣжатъ — говорить ся о тїм, як один старець монах завважив підчас служби двох ангелів коло себе; а коли старець служив неправильно, еретично, і дякон звернув йому на се увагу — він продовжав служити по своєму, бо ангели не оставляли його. Наконць знетерпеливв ся вічними докорами дяконів і звернув ся до ангелів з запитанем: „понеж діаконъ сѣ понесит ми ш сѣмь, да чѣто сѣтворѣ. и рѣшиж е мѣ аггли. останис' добрѣ ти кѣшаєт. и реч им старець то почто ми не повѣдаєтє вы. и рѣши емоу аггли: (к. 11) кѣ такоу смотритель ео чѣком, исправлати чѣка. аггли же не шеличажт ни наоучажт никогоже ш хѣт ісѣ к гѣ нашем, емоу ж слав“.

к. 12. (март. 14) слово ш мѣтѣни — повість о набожнім милосерднім старці, що трьдневною молитвою випросив у Бога 13 златиць для убогого.

к. 15. (мар. 16) страданіє ст. айла аристовоула, единаго ѿ ѿ. (пор. Памятки III. ст. 219—20).

к. 29 об. 24 марта — слово ш клѣтѣк: Мѣчь оуко летѣць, кто кѣзможет изкѣжати его. или сѣрпа на выи падшѣ, и кѣ оужа мѣсто выиша кто оуѣжт.

к. 30 об. 25 марта. вѣговѣщеніє прѣтѣм влѣдча нійєл вѣж и прѣно дѣм мрѣж: Гѣ и творець всей твари

чаколювиць вѣ, всегда пекыйса родом члчьским...

к. 32. марта 26. сътворѣтса соборъ архайгла гавриила... иже искони бѣшм на землѣ съхода. и всѣ добродѣтели сътвораше члчкомъ вѣств. се бо принесе прѣвоздан'номъ адамъ заповѣд ѿ бѣ сѣшемъ вран. яко възврани ѿ дрѣва никакож въкоушати. семоуж повелѣ вѣ сѣфа книжнѣи мѣдрости наѣчи. егуж къ прѣвкыхъ родѣхъ. вси богом нарѣкоша книжныѣ ради хитрости. сегуж гавриила къ инохови вѣ пристаки. и вы° сним' м'. днѣи. дондеж написа т'. книгъ ѿ вѣствныхъ и ѿ земельныхъ и прѣисповднихъ. і о лѣтѣхъ иже реч швнт'са бѣ на землѣ. Мадсалоуж дрѣвале, егда клѣженѣ своѣ съданидѣ. и падиши издыше. швалѣса гаврииль реч емѣ. не мни яко вины ради оумре жена твоя. нѣ понеж іерий еси и неподобае ти клѣти. того ради оумре. сеже ѿ неж родивыйса младенецъ. плод правды еѣ выѣ егуж въспрѣемлѣ на рани. да не бѣдиши вѣжо дарѣ оцѣ... (дальше як в Пролозі 1895 р. II, 60 об.).

к. 39. марта 29. слово ѿ въскрѣніи гѣ йшего Іс Хѣ... въ лѣт ѣ. и д. сот якож прѣкъ реч вѣ ѿ юга прѣидет и ѿ сіона красота его... дондеж выѣ лѣт ѣ. и г. и мѣи г. шде ко сѣн'нѣ пасхѣ съ сѣнки своими. и въведе г°дскѣ пасхѣ. распѣт же выѣ... въ 5. й днѣ и въ 5. час. въскрѣсе же къ г°й днѣ, еже е° ѣ-й днѣ нареченъ ѿ вѣка... вѣже число египтаномъ въ тѣ днѣ мѣца фор'мода въ вѣ. днѣ, а жи док'скѣи писана, а нашимъ марта кѣ...

к. 40 об. 30. марта. слово яко по съмрѣти мѣ-тына коу прѣатна.

к. 43—50. визомъ вѣладна: „на сию книгоу именемъ прѣлогъ дала рака вѣжѣ татѣна д. золотыхъ изъ дѣщерю свою двадѣсѣю дакоунихою морозикою до храмау въскрѣніа хѣа въ градѣ золочивѣ за свое ѿпоущеніе грѣховъ, абы не была пороушена алько ѿдалена ѿ тои цркви стѣи вѣчными часы подъ дѣинымъ затрачинамъ“.

к. 51. апр. 6. Слово ѿ правдѣ и ѿ неправдѣ: Прѣвое сътворена выѣ емѣ правда въ члчѣхъ. въ томже вѣста и неправда ѿ непрѣзни оума... (пор. Записки т. 70. статья д-ра Франка).

к. 52. апр. 7. побченіе игоумена феодора стоудѣйскаго ѿ трѣждажшихъса бѣ ради.

к. 60 об. апр. 14. страст сѣго сїѣнногѣ семїона иїпа сръв'скаго и дрѣжины его. анастасїа. і авд'кль пр'кзвїтера, пѣсѣата, едасика.

к. 61 об. пам. прїдк о. н. іоанна колодажника... нже шкр'кте сжхо кладажнїе и сѣткори мїитвж и к'квр'кжїса в'нь и пр'квїс' тамо м. днїй ала и м'лїса бїи...

к. 65. апр. 17. стр'ть сѣго м'чника ардїлеона и шпилмана нгр'ца. т'к баше в'к цр'ство маѣмїана шпилман'скїи нгрї твораше...

к. 72. апр. 22. сѣго наданала єдинаго ѿ ѿ. — оповїданє переносїть стрїчу Нафанаїла з Хрїстом на весельнїй пвр в Канї і мїстїть в собї часть із житїя ап. Фїлїпа (Памятки Ш, ст. 170—1), получену з оповїданєм про св. сїю в саду Нафанаїла (Памятки II, ст. 152).

к. 76. апр. 25. стр'ть сѣго аїла мар'ка ев'гїста (Памятки Ш, ст. 200).

к. 76 об. пов'ченїе сѣго аїла мар'ка: Братїа прїнежадала сїїла нїїго г'к в'ї наш'. и нпр'кстанно прїзывает нас сѣтым іулієм в'к в'чкнжж жїзнь... (нвжнїй рїг. 77-ої к. бракув).

к. 77 об. апр. 27. памат сѣ. сїѣнном'чника семїона клїжника, по пакти г'ї нїїго іс х'ї аїпа іерлїмскаго.

к. 78 об. апр. 28. стр'ть сѣгых аїл'к наасора и соснпатра нж вьста оучника сѣго аїла пакла. (Памятки Ш, ст. 233).

к. 79. к. т. д. пов'ченїе сѣго ананасїа о казнїх в'їїнх и о ратїх и о град'кх.

к. 84. мая 2. прїнесїе моцєм сѣгых м'чїкь кориса и гл'кєа (Прол. 1895).

к. 85 об. мая 4. Іоанна Злат. пов'ченїе к'к в'скм ч'лком шко не исходїти ѿ цр'ккє ѿ сѣгых лутргїл. Се г'лж к'к исходажїм вн'к из'к цр'ккє...

к. 86. мая 4. слово сѣго ефрема: „Братє подвїзайсѣ шко довр'к воїн іс х'їк“.

к. 88. мая 6. памат многостр'тнаго и прав'днago іока.

к. 91 об. мая 8. слово сѣго феофїла. архїєппа алеѣандрїскаго. ѿ исхождєнїи дрш'к: „Мнє разм'їїте братїє. како страх и трїпет нмаєт вїд'кї, вгда дшїа ѿ т'кла разл'бчаетсѣ“.

к. 92 об. мая 9. стѣть стѣго прѣка їсаїа (пор. Памятки I, ст. 304—5).

к. 101 об. мая 15. слово ѿ патерика, ѿ видѣнїи стѣго пахомїа, како дїша праведныхъ исходѣт на нѣса и како грѣшныхъ вставляема врагомъ. (Памятки IV).

к. 106. мая 19. памѣт придезнаго ѿца нашего агафїа, що покинув жону і хозяйство і пішов в монахи. На його молитви „гдїи шви ми, что дѣла вставляѣт дшм и женоу и имѣнїе, и вѣсажд тѣе идѣт“, внутренній голос завѣ його в рай, в котрїм прохожувались по великїм шляху Христос з апостолами; потїм Агафїй прийшов перед камяну огорожу, в яку ввѣ його прор. Ілія, що дав йому і шмат свого хлїба. Коли Агафїй опинив ся на кораблї і дав ослабшим з голоду корабельникам „ѿ счороука, егѣж дасть єму їаїа. и к'си кѣздравѣша. кахъ бо изнемогли, оуж хотѣца смрѣти изголода. єдинѣм часом дондошѣ града водора. ѿ негож вѣшѣ каждили ї. лѣта“. По чудї з удовиним сином Агафїй потайки видалив ся з мїста в пустыню на морскїм березї, де „шверѣте зготованное ємѣ мѣсто. и тѣ прѣкмыє м. лѣт. написавь свое житїе и даст корабельникам. по вжїю изволенїю тѣ пришедшим“. (Пор. Памятки IV, ст. 172—178).

к. 112. мая 23. слово ѿ сждїахъ и властєхъ ємлащїихъ мѣздѣ, и неправосждѣщїихъ.

к. 112 об. мая 24. слово стѣго вѣрема ѿ їерєшѣхъ.

к. 115. мая 26. (слово стѣго їванна) златвстаго, како подоклѣт вчїти... (часть вирвана): „Рѣч гѣ пшдѣблѣт ти дати срѣро моѣ...“

к. 116. мая 27. слово ѿ прїдєвнѣмъ петрѣ чрьноризци, ѿ прѣнїи єго прѣжде три днї сѣмрѣти єго. „Прѣзвѣтер нѣккый ѣ пѣлопотамїи вѣтровѣ, прїїде ѣ меновасїѣ“.

к. 127 об. червня 6. пошченїе їоанна златвстаго: „Ще наѣкь имѣши ѿ грѣсѣхъ. наложи на наѣ страхъ вжїи и мѣкы вѣчныѣ. и шдолѣши вѣсѣко“.

к. 128. стѣго сїєнномчника дорофѣа вїїа тврѣ реветр 70-и ученикѣв апостольскїхъ, і їх дїл (Пор. Памятки III, ст. 1—10).

к. 132 об. червня 9. слово ѿ канона стѣхъ апѣлѣ ѿ рабѣхъ, да не обидѣт гїа своегъ: „рака вѣ клирѣсѣ“

БѢЗ ГДСКЫХЪ КОЛѢ ПОСТАВИТИ НЕ ПОВЕЛѢВАЕМЪ. (Пор. Памятки Ш, 10—11).

к. 134 об. червня 11. слово стѣго василѣа о многомъ и манїи: Иже чуждаго желала то по малѣ дїи по своемъ рыдаетъ...

к. 136 об. червня 14. памѣт стѣго прѣрка ївлевска (пор. Памятки I, 303—4).

к. 149. липня 3. слово ш расмотренїи.

к. 150. липня 4. слово ш презрѣлиствѣ да нїнаа.

к. 150 об. липня 5. слово стѣмъ мѣнца чистыа тако нарицаемыа.

к. 151 об. липня 5. слово їоан златвустаго ш їйкпѣху непежчихуа людмї и ни счашиху.

к. 152 об. липня 6. поучїїе сисоѣ, яко не лѣпо еѣ мѣшати обидѣ, прїемши Ѡ кого, иж подавши бѣви, и прощенїе вѣзати, и тако смиритиса.

[к. 153. внизу скорописною записъ: „Сїа книга рѣкомаа житїа стїх Ѡцѣ церкви пресвѣтлага храма воскресїа хїа мѣцкой золочевской — „лѣтї рокѣ“].

к. 153 об. липня 7. поученїе ш двоѣ съскдѣ шевѣцѣ, яко добро ходити къ цѣкви. (Прол. 1895 р. 9. липня).

к. 154 об. липня 8. стѣть стѣх мѣнцѣ пернѣтон, ипотецѣканны, свѣсти нероновы. (Пор. Памятки Ш, ст. 250—252).

к. 157. липня 9. прѣднаго Ѡца нашего фѣодора, вїїпа едѣска. вѣвшѣ влѣврѣ. (2 к.).

к. 162. червня 11. стѣмъ вероникѣмъ вѣвшѣа кровоточивѣа. иж нецѣки прикосѣшѣа вѣскраа ризѣ гѣ нїего іѣ хїа. (Пор. Памятки II, 362—364).

к. 163. в. т. д. прѣвѣженѣа мѣнкѣ варѣгоу. и сїа его їоанна свїенѣ в' кїевѣ.

к. 164. в. т. д. слово Ѡ патерика ш прѣвѣх мнискѣху и ш нїкшниху іѣ о послѣдниху.

м. т. вѣ гї. днѣ стѣть стѣго сїїномчника акїлаа и прїскїлаа еѣгож похвали лѣка апаѣ. и вѣ дѣланїиху своиху написа. (пор. Памятки Ш, ст. 213—214).

к. 165 об. м. т. вѣ дї. днѣ памѣт прѣдвѣнаго
ѡца нашего іосифа. еппа селоунскаго.

к. 168 об. ливня 15. сценїе блженнаг княжа вла-
дымера. крѣикшаго рс:кжа земля.

Из правописных і словарных особенностей замѣтили мы
слѣдующі: сажит коса срѣсти прѣк или нес, или кон 9 об.;
скало 11, врьтокъ 18, цидѣломъ 15 об., косманы (житіе Павла
нов.) 21, кннжцагоса 24 об., кысерь 37 об., чили (пятавно)
51, в градѣк сороцинстѣм (зам. сра-) 75 об.; коу подол'коу,
подсл'цѣ 162 об.

№ 57. Пролога мартівека половина, полууставный ркп.
кон. XVII. в. на папері знаку хрест на підкові в щитї, на
554 к. 4-кв в розбитім переплетї.

к. 1. Продовженє житія св. Юрія 23 цвїтня: „своємъ
показуючи: попредавши мѣтност' свою и оубогимъ роз-
давши и неволники свои волно пѣстивши, і инѣю чєлѣд ѡпра-
внши“... „кто такъ постѡупъ вєсти вѣдет, короны достѣ-
пит оу царѣ неслмертелногѡ. дай намъ бжє за молитвою
стѣхъ мѣти частькѣ з ними, и посаженѣ на правнцї Іс Хрїта.
которомъ слава чѣть поклонїе з' ѡцемъ и з дхѡмъ стѣмъ
на вєкї“. пор. Skarga-Żywoty, 1579 г. 344—5 р.

к. 6 об. мїа апрїла во кѣ днѣ житїе стѣго апо-
стола и еѡлиста марка творенїе метофраста.
блѣви ѡч прочєсти (Памятєи III, ст. 201—4) церковно-
славянекою мовою.

к. 10. мїа апрїла ѡ. днѣ пооученїе сожитїемъ
стѣго апла іакова сїа зєкєдєшка брата іѡана бгѡ-
слова“. Господь бгѣ нашѣ хотѣжъ вєкѣмъ рѣкомъ своимъ
вєликѣ славѣ свою, не токмо инѣю на небєхъ но и тоу на
земли и по смрѣти зостаєлєть“.

к. 18. мїа маѣ во ѣ. днѣ слово ижъ во стѣхъ ѡца
нашего Іѡанасїа вєликаго, патрїарха александрїйскаго. Слово
ѡглавленное к' заповѣдемъ бжєственнымъ вєкѣмъ ѡвергъшимся
мира, и хотѣшимъ спѣтисѣ. „Бжєзакѡблннїи. потрїмєсѣ
ѡ спєсєнїи нашемъ, іако время скращенно єсть прочє. невоз-
жетъ кто поперисѣ ѡ своей дїшї. донєлѣже пєчєтєсѣ о те-
лєсныхъ“...

в. 25. мѣа маѡ ѿ. дѣнь житїе и ж востѣх ѿца на-
шого аданасїа великаго архїепїа александрїискаго сописано Ев-
меоном мѣтофрастом. жїет ж влѣт тлѣ. ѿ вонлощ. „Чюд-
но естѣ и преславно житїе и. в. с. ѿ. и. аданасїа. вѣжбу-
жающе всакыя станы ко добротѣли. і еже по востѣ
жити“...

в. 27 об. вото же дѣнь слово ш памяти стѣю
страстотрѣпцѣ хѣѣ бориса и глѣва, и оприне-
сенїи моцїе ихъ. „Бысть яко минуоу по оумертвїи влжен-
наго ирослава кнѣѡ владимира лѣт к. оумысли сѣи иза-
слава создати каменноую црков. во има стѣоую стрѣотрѣпцю
бориса и глѣва исписа всю и оукрасію предчюднѣ. и сово-
коупившесѡ воеѡ братїе. изаслав и стѣслав. всеволод и ге-
ургїи митрополит и епкпи. петрѣ переславскый нѣфит чер-
ниговскый, и игоумени. двѣдосїи печерскїи. софронїи стѣго
михѡйла. герман стѣго сїса. никола архимандрит“... (пор.
Житїя святых № 6).

в. 34. мѣа маѡ во ѿ. дѣнь. житїе стѣго и пра-
веднаго Ішва. списма стѣго взятый звывкладом
изнаоуками и дла простыхъ. „Не толкосѡ на шном
свѣтѣк истит и истити вѣдет тоѣ цю реклѣ ш стѣх выбра-
ныхъ своихъ хѣ“... Skarga, op. cit. 1053 p.

в. 45. мѣа маѡ д. дѣнь житїе и страст стѣѡ мѣнцѣ
палагїи дѣцѣ списано ѿ семїиона мѣтофраста лѣта по вонло-
щїи хѣк сї. глав. мї.

в. 50. мѣа маѡ во ѿ. ден. житїе стѣго айла і еу-
листа ішана вѣослова. выбранїи списма стѣго и
церковныхъ писарѣ. гїи вл. „Ижѣ чакѣ мало цю розный
естѣ ѿ аггала. а иж нич не подобнаго не естѣ. иж со аггала
прывывати и близко ихъ стати мает“... Skarga, op. cit. 1115 p.

в. 57. м. м. во д. ден. памѡт пренесенїе моцїем. стѣго
прїдвнаго ѿца нашего никола чюдотворца. архїепїа мир-
скїѡ ликїѡ. ѿ мир в бар град. „Прїе оубо должни есмо
братїе празники вожїа во чѣти творѡще дрѣжати. и подоби-
тиже сѡ стѣм его. и подвижно искати своего спїенїѡ“...

в. 60 об. м. м. во д. дѣнь. мѣенїе стѣго мѣника
христофора.

в. 67 об. м. т. еї. дѣнь. житїе стѣго пахомїѡ списано

ѿ палдиса власкицк¹⁾). и ѿ метофраста житіе вѣкт влоаці
т. глак. мѣ. Skarga, op. cit. 425.

к. 81 об. м. м. вѣ. жите стго епифаніа архипіа кипръ-
скаго исписано Іванном оучником его положній кметофрастк
вѣкто влоаці слов вжїа ѿ.

к. 91 об. м. м. кѣ. днѣ. Слово ѿ благовѣрном црї
костантинк и мтрє его еленѣ.

к. 99. м. м. вѣ. кѣ. днѣ третее шврктеніе чт-
ныхъ главы стго и славног пррка и прдтчи кртїи
тѣла гїа Іванна. „Праведный аще постигнет скончатисѣ,
в'покой вѣдет, и пакн праведници во вѣкы живоут ѿ вѣа
мъзда имъ“... (пор. № 6. Житїа Стыхъ).

к. 105 об. м. м. во кї. днѣ. житіе прпдвнаго ѿца на-
шего Никиты халкидон'скаго. писаное ѿ девстерїа оучника
его положникї с метофраста. Жна школо рокоу гдѣа цѣѣ.
кды шеразговорскаа грєс зачатла вьла. „Никита оурожєный
в'халкидонк²⁾ скоро по смрти матки своєи котораа шмого
днє на свѣт го выпѣстїла оумєрла“...

к. 114. мїа йона во г. днѣ. Житіе стго мѣнка лоукїана
и двохъ дктїй мѣнок и их снїм иных. писаное ѿ исевїа
кесарїйскаго, и стго еронима. И сїмшна метофраста. Жна
школо рокс гїа сѣд-го. „Лоукїанъ вьа родом з'самошаты
мѣста сврїи з родичов хрїстїанскихъ. в дванацатїх лѣтїх по-
грѣкши ѿца и маткѣ, маєтност свою оубогим роздал“.
Skarga, op. cit. 43.

к. 119. мїа маа во кѣ. днѣ. Иже во црѣхъ стго и рав-
ноаїтолнаго црѣа константина и мтрє его елены. Слово
избранное ис кройники ѿ црствїа мїго в'римѣ консты зеле-
ного. Вѣкто ѿ. и тѣ написано вєстѣ на пооученїе людемъ...

к. 122 об. Царство константина великаго вримѣ...
[з надписамн на полях] 123 — персы црѣа константина вѣ-
ша, 124 — ѿ смрти максимїана црѣа, ѿ смрти дишкантиана
црѣа, ѿ повѣде на максентїа мѣчитѣла, 125 — болєзни црѣа
константина, 126 — крщєнє црѣа константина, 127 об. — ѿ
главє к люкозасернымъ, злорѣчїе арїанскоє, 129 — чудо стга
селївєстра ѿ замїн, пркнїе селївєстроко из замєрїем жидом,

¹⁾ В оригиналѣ: Paladyusa in Lausiaca.

²⁾ Skarga, op. cit. 284: Bythyniey.

130 об. — в крїенїи індїанъ, 131 — и крїенїи иверскїа земли, в крїенїи армен, 131 об. — троус, знаменїе, в рачочнїи іоудїи, в покѣд на максимїана, 132 об. — в ликинїи мѣчителїи, 133 — в поставленїи властел. и в взатїи византїи, 134 — в созданїи црѣа града, 135 об. — в арїи еретицѣ, 136 — сокор числом дї. а вселенскїи ѿ., 137 — в ѿложнїи брака єпископом, в клѣветѣ на єпїкопы, в пасцѣ, вєнованїе црѣа града, 137 об. — в фїлософѣ, в хожденїи єлены црїици во іерлїим, 138 об. — в преставленїи стѣа єлены, 139 — в возвращенїи арїа ѿ заточенїа, 139 об. — в преставленїи црѣа константина. (Се мабуть вїшєвано із Хронографѣ, пор. Востокѣвъ, Опис. Рум. Муз. № 454 гл.118—120 ст. 745—6).

к. 140. Слова златые амвросїа стѣго, єпїкопа мєдїоланскаго ѿ нїжнїем стѣк. на похвалѣ стѣкїи єленѣ царїици. „Блїенїи єси константїнїе стачої матери (єлены) котораа єиови црѣствїюцїемѣ возскои шєкорони шєкала“.

к. 143. мїа іюна ѿ. днї житїе стѣго иєстина фїлософа і мѣнка иєписанїи ѿ стѣго Євєскїа и нїкїфора, вѣкт рож. хїа і. глава.

к. 147 об. м. т. ѿ. житїе стѣго кїрила патрїархи іерлїимскаго. иєписано дїадоритѣмъ созомена. вѣкт гїа тпї.

к. 149 об. Мїа іюна і. житїе стѣго апѣла тїмѣдеа єдинаго ѿ ѿ. єписано сїмєшнѣмъ мєтѣфрастѣм. гл. мї. „Стѣи апѣлѣ павел єєго тїмѣдеа родителѣк жєнскыа плѣти славїт сирѣ мѣрѣ и вавє єго сїцє глїцє“.

к. 154 об. мїа іюна лї. днї житїе стѣго апѣла варнакы ѿ кнїг сємєона мєтѣфраста гл. мѿ. „Варнака єгоже прєждє ієсїфѣм звано родѣ кашиє авраамѣмѣ ѿ плєменє лєвитска“.

к. 164. м. і. кї. днї житїе и жїзнь прїдкнѣгє ѿца нашєго єнѣфрїа иєстиннїка єписано стѣмъ пафнѣтїемъ. кѣїи ѿч. прѣч. гл. и. „Глїши стѣи пафнѣтїи нїкѣгда идох вїстрїюкю иєстїю“.

к. 171 об. м. і. гї. днї стрѣть стѣа мѣнїцѣ акїлїны єписано вѣст сїмєшнѣмъ мєтѣфрастѣм в лѣктѣ по вѣплѣцїнїи хївѣ сѿ.

к. 175 об. мѣа іюна во дї. днѣ: житїе и чѣда іеансеа пррѣка выеранный списма ст҃го. „Оученик и соутѣбый дѹхъ мѣючи великаа іаїн чюдный и по смрті чѣда чиначїй, и царемъ страшаный оучителъ іеансей: якоѣ мѣла на пррѣчство ѿ г҃да б҃га поволаїе“. Skarga, op. cit. 889.

к. 187 об. м. і. во кѣ. днѣ. Житїе ст҃го іѣаїана мчїка і товаришовъ его. которї широце выпи- саны ѿ сімешна метафраста. „Іоуліанъ ст҃ый змла- дости вѣдоучи богатыхъ родичовъ антихїйскихъ едины снѣ“. Skarga 169.

к. 193. Во тож днѣ [лї. іюна] житїе ст҃го вар- навы аїла. списма ст҃го. то ѿ здѣканїй аптѣолскихъ и ска- зана александра инока. ѿ стѣмъ варнава положено оу ст҃го метафраста. „Варнава которого напредъ іѡзвомъ звано рожаю была авраамова поколена левїїна: оуроженїи вкнпрѣ“. Skarga 512.

к. 201. мѣа іюна во лї. днѣ. Ст҃ыхъ аїла вар- доломеа и варнавы. краткаа наѣка з' исторїею житїа ст҃го апостола вардоломеа. „Патрїархове дѣовнаго іаїла. и фѣндовници домѣ вжїаго зовскѹхъ народовъ собранаго. ѿныи предивныи аїлове. соутъ найпершю славою и шкрасою цр҃кве вжїей“. Skarga 769.

к. 209. мѣа іюна во кѣ. днѣ. иже во ст҃ыхъ ѿца нашего іѡанна златѹстаго. патрїарха цр҃а града. слово похвалное. на ржѣство іѡанна прдѣчи крѣтителѣ гїа. блїи ѿче прочести. „Моїсїй великий законода- вецъ законоположникъ. рабъ вжїей началникъ пррѣкомъ и мор- скаго пѣсти немокреный проводникъ излїю“.

к. 219 об. м. і. во кѣ. днѣ мѣченїе и житїе ст҃ыа фѣвронїи дѣцѣк. писанный ѿ доманда.. ѿ законна. по- ложеное оу метафраста, жила школо рокѣ гдѣа сї.-го. „За часовъ диоклитїана цѣсара, антимїй староста и пренаслѣдовникъ хрѣтіанскїй, во африкїи“. Skarga 531.

к. 227 об. м. і. во кѣ. житїе прдѣнаго ѿца нашего самѣона страннопрїимца. Писаное ѿ метафраста, жила школо рокъ гїа фтѣ. Skarga 568.

к. 232. м. і. во кѣ. днѣ ст҃го аїла петра со- пренїе сосимонемъ волхвомъ. „По кавѣдѣкижъ цр҃твова

снѣ его лѣтъ дѣ. при сем волхвъ симонъ прїиде врим. и многа знаменїем и волхвованїемъ. и призракы нѣкїа“.

к. 240. во тож днѣ дѣянїе стѣсю апла Петра и павла, и како во римѣ мѣстоу прїаста при неронѣ црїи. „Бы° по изытїи стѣго савла ѿ глаоудомелетскаго града. прїйти емѣ во италїю“.

к. 257 об. м. і. во ѿ. днѣ Памят стѣхъ верховныхъ великихъ хѣѣхъ апла вї. стѣхъ что вїовидце вї-те дрѣгы хѣмы сианыа мѣжа и вїи дерзаю нареци два наде-сате бѣвеныа подкиже тайники. „Блаженный дядь стѣым дхом оучить. исно стѣсю троицѣ во единоцрѣвїющѣ“ [пор. Памятки Ш. ст. 279—287].

к. 268. мѣа юла во ѿ. днѣ. Повѣст ѿ ризѣ прѣмыа Бїа како принесена быст ѿ іерлима Гавидом и Кандидомъ. во црѣво вї. цриграду. црѣтвоваж в то° ча° Левъ великій Макаис. И положена быст риза прѣой Бїѣк в цркви влхчернѣ многа чюда дѣйствїющи. праздиѣм же сїе воспоминанїе юла ѿ. днѣ. „Бжїа нѣкїа тѣны великїа ѿ чѣколюкїа его родѣ чѣком дарованнаа малым прежде, ивлены бышл, ивишажѣ та свѣтлѣкѣ и изобразнѣкѣ с' наша лѣта, иже само-видци выхом вси елико нас ѿтинюд живет в сем вїохранимом градѣ“.

к. 280. м. юла ѿ. стрѣст стѣго великомѣка прокопиа списаннѣ ѿ семишна мѣтофраста житїе же его вѣ влѣт гїа сѣ. глав. нѣ.

к. 288 об. м. н. ѡ. страст стѣго мѣка панкратїа страдавшаго в лѣт возрастѣ своего дѣ. и ѿ воплощїи гїа спї.

к. 290 об. м. н. ѿ. днѣ. мѣнїе стѣою мѣнкѣ кирика и слиты глав. ѡ.

к. 294. втоиж днѣ житїе вѣжнаго князя владимѣра крѣтившаго рѣскѣю землю. „Сей великїи црѣ владимѣрѣ вѣше снѣ стѣославль“.

[Лїтописна лѣгенда про посольства в чужї стороны і хреще-не в Почайнї злучена в житїем і похвалою Владимиру].

к. 300. мѣа юлїа во ѡ. днѣ мѣнїе стѣхъ прѣв-ныхъ мѣнкѣ. Патермѣтїа і кѣпрїа и олександра конна.

к. 309. м. і. во гї. днѣ. слово ш стѣм архіаггак гакрїилѣ. „Возвеличимъ оубо вси братїе. и вознесѣмъ имаго вкспѣ. творѣша велїа израднѣа. имѣже нѣсть числа“.

к. 314. м. і. во д. днѣ мѣченїе ш образы иже во стѣх ѿца нашего андреа критскаго. писаное ѿ семишна метафраста. жил школо рокоу ѿ. нѣ. - го. — [почеркомъ ившої руков.].

к. 318. [16 лїпня — о 7-и соборахъ вселенскихъ].

к. 322. м. и. въ зї. днѣ мѣненїе стѣа марины. „Воскресїю гїю вышѣ іс хї избавителѣ нашего и преславномуу вѣзятїю вышѣ на нѣво... аз же фѣштимъ богомъ возван братїе. изнесенъ быхъ изъ глѣбинны велегѣластвоу. наразѣмъ истинный и крѣтисѣа и шѣтисѣа вразѣмѣ. и во мѣдрости вѣїи позити познати всѣмъ славною стѣть стѣа дѣца марины“...

к. 337 об. м. и. дї. житѣ стѣа макрїї сестри касїїа великаго. списаное стѣмъ григорїемъ ипомъ нисенскимъ братомъ еа. вполасанїи писа ко шлїмпѣ монахѣ. житїе еа вѣ вѣ гнѣ тѣ. главъ оа.

к. 344. во тойже днѣ поученїе главъ оа. „Зрите ли израднїи нравъ дѣца сїа“.

к. 345. м. і. во к. днѣ житїе стѣго славнаго пророка ілїи. „Нїк свѣтозарное сїнце нѣнаго крѣга восшествїемъ огненыхъ копїи. свѣтлостъ просвѣщаєтъ“. [пор. Памяткѣ I ст. 297 і ел.].

к. 349. Чюдо стѣго пророка ілїи. сотворїно бысть на памѣтъ его в нижнемъ новѣгородѣ. вѣктъ ѣцкѣ. швнхода крѣгоу снчномаѣ и лѣнномаѣжъ теченїю. индикъ лї. мѣа іюна на памѣтъ стѣго прѣка ілїи вѣктажъ вѣговѣрнаго и вѣгочтїваго просїавшаго великаго кнѣа касїїа Димитрїевича. правѣци столъ митрополїи кыевскыа и всеа рѣсы пришѣїинный митрополитъ фотїи. — [гл. низше, по показчкѣ рїчвї].

к. 354. м. т. к. слово похвалное стѣомѣ и славному прѣкѣ и вѣокидцѣ ілїи. „Прѣци оубо вси. вполаснїе єдинороднаго сїа вѣїа послани выша жестосерѣдомѣ проповѣдати излїю“.

к. 368. м. и. вѣ. житїе стѣго семишна ѿ едесы хї ради оуродиваго и списанный лїштїемъ епкопомъ киприскымъ. и положенъ бысть оуметофраста. яко свѣдїтелствѣеть никїи-

скоє правило кѣ. влѣт по воплощеніа гнѣ... [к. 377 об. — 383: 10 чуд.].

к. 383. кѣ днѣ, житіє прѣднаго Ѡца нашего Симеона хѣ ради юродивого, и прѣднаго Ѡца іѡанна пѣстынножителѣ. написано Ѡ леонтіѣ епѣа неаполскаго зкипрѣ. Положено и с симеона метафраста и прочних. [пор. Skarga 604. Zywoł Symeona... głupim nazwanego...]

к. 399 об. м. т. кѣ. днѣ. житіє мрїи магдалини избранно Ѡ многих писанїи стѣх.

к. 411. повѣстѣ. мѣа іюла кѣ. Стѣх страстоѣрѣнецѣ кориса и глѣка нареченых во стѣм крѣщенїи романа и дѣда. „Родѣ праведных влѣвитсѣ рече пророкѣ, и сѣма их во влѣгословенїи вѣдет. сице оубо быст преже сих лѣтѣ самодержца всеа рѣскаго земля. владымирѣ снѣ стѣславѣ, вѣнскѣ же игорѣв рюриковича“... — [пор. Срезневскій, Сказанїа о свят. Борисѣ и Глѣбѣ, ст. 41, сл. Порівнюючи оба тексти переконуємо ся, що сей рїзнить ся від Срезн. деякими подробицями. Як напр. наш текст перечислює 12 синів Володимира і їх удїли — изѣслав в полотсцѣ, глѣка в мѣрокѣ, стѣслава оу древланѣх, местислава во тмѣторокани, станислава всмоленскѣ, сѣдислава во псковѣ; правописю: Прїхал 411, поѣхал 411 об., оузрѣ 411 об., оузроу 412, Ѡчѣзнѣ 413, оутренѣкї год' 414, любы 414 об., трѣпит 414 об.

к. 423. м. н. во кѣ. мѣнїє стѣх в мч. хрѣтны иже втирѣ. преже и. каландѣ август. „Бѣк єдина чиста и прѣчиста дѣа. иже Ѡ тира єжїю надѣждно дѣкстєсѣщи. иже имѣ бѣ хрѣтина“. — [та в иже зложено з і і гладольскаго Ф (а)].

к. 440 об. м. і. во кѣ. житіє и жизнь прѣбныѣ мѣре наша єоупраксїи.

к. 467. м. н. во кѣ. днѣ мѣченїє стѣго мѣника пантелѣймона и дрѣжины єго. рок Ѡ рож хѣа снѣ... [„вса во вана вавоаше ма“ 471 — пояснено на полю пїзвїйшою допискою: „всѣ докторове лѣчили и нѣчого не порадили“] — без кінця, обриваєть ся на словах: „прїат вѣнєц нєныѣ влѣдти, и вракїи прѣкєдныѣ Ѡ гѣ нїєго Іс Хѣ, лаврентїи же и вассѣ, и провїан, живѣщїи вдомѣ стѣго мѣника пантелѣймона, вєслад єго“.

к. 482. мѣа августа во ѿ. днь празнѣем' мати-
комъ сѣс. и прѣтѣи его мѣри прѣно дѣѣ мрѣи.
„Вѣдати естѣ нам подобаетѣ, братѣе возлюбленнаа. ш сем
пантократном днѣ. конже и мѣти ежѣи праздноуемѣ все
мѣтѣваго сѣса нашихъ ісѣ хѣа и прѣтѣа его мѣре“.

к. 484. Хошѣ вам исповѣдати повѣсть бѣгѣ и мѣнѣ
добро проповѣданныхъ хѣыхъ мѣникъ маккавей. выже оубо не
аживниманѣемъ но истиннымъ срдцемѣ и сопрележанѣемъ ра-
зѣма. достоинно насладитѣса памяти добри стѣтотрѣпѣиць
хѣѣ... [к. 488. плачъ матери] сѣове мои сѣове мои. не видѣхъ
како прѣидостѣ во чрево мое. и пакы дѣа и дѣѣ не воло-
жихъ во вы и не возраствихъ и не возвеличахъ вас. имѣ из-
рѣзанныхъ днѣ. бѣѣ вложила во вы, и всѣа кости ваша бѣѣ
сочинила ест. и опалѣ жилами и покрыва кожно свѣрхѣ.
и возрастѣла васѣ и дѣноула в нездрѣкѣ ваша дѣшоу живоу.
и все воздастѣ бѣа ради. ибо когда воскреситъ вас. и шеновитъ
телѣса ваша. и дастѣ мздѣ прѣтивѣ дѣломъ нашимъ колозѣкѣ
вамъ сѣове мои“... За сѣмъ слѣдуютѣ оповѣданя про Мокдона,
Тамтѣяга і його сѣнѣв Семвона і Юду: борба жидѣв з Асѣ-
рѣйцямѣ.

к. 494. мѣа августа во ѿ. днь мѣченѣе седми
кратѣи родныхъ и мѣре ихъ соломонѣи и оучитѣла
елѣазара, и двоухъ женѣхъ зѣдѣтѣми. описаныи вписмѣкѣ
стѣомъ оу вторыхъ книгахъ маккавейскихъ. вглавѣкѣ ѿ.
„Часѣ шного кгда анѣтѣихъ кроа сѣрѣи иныхъ панствѣхъ ико-
личныхъ людѣхъ вѣжѣи до шѣтѣпанѣа закона моуѣейскаго розма-
нтыми мѣками примѣшал, а шѣрадовъ и правъ цѣрковныхъ
и ежѣихъ ховати заказоваа“...

к. 498. м. а. во ѿ. днь. слово ішана златѣустаго.
на прѣнесенѣе чѣтѣныхъ мошѣй стѣго первоѣчника и
первослѣжитѣла архидѣакона стѣфана: „Чюкствѣн-
ное сѣнце на земли кѣзсѣа акѣ денѣница“.

к. 503. и. в. с. ѿ. н. ішанна златѣустаго патрѣ-
арха конѣантинаграда. на прѣображенѣе гѣа на-
шего ісѣ хѣа: „Бѣѣ перваго чѣка сотворивѣ. вѣрли всели его.
заповѣдавѣ емоу да познаетѣ вѣдѣкоу“.

к. 513. Главо алько наѣка стѣго ѿѣа нѣшего ѿ-
фрѣма ѿрѣна. на прѣшѣбраженѣе гѣа вѣа и сѣса

ншїего іс̄ х̄а. „Ѡ нивы жниво и радость: Ѡ винограда ово-
цы покармовыи, а Ѡ писма наоука живот' чиначла“...

к. 523. м. л. во еї. дн̄ь слово ст̄го іванъ Тео-
лога, на оуспенїѣ, вл̄дца нашеѣ вца пр̄но дѣы мр̄їа.
„Ст̄їи преславнїи вци пр̄но дѣк мр̄їи, по швычю на ст̄ый
грокъ г̄а нашиг ходаци кадитъ“.

к. 529. — часть памяти святых Флора і Лавра 18 липня:
„прѣвша поюца и чтенїа чтоуци, и кон'чавше ноциною зав-
тренюю слоужбѣ“.

к. 530. продовжене житїя св. Варфоломея: изащн'кї по-
казал, зане князи мира сего елма велици и бл̄городни соут“.

к. 536. м. л. во к̄с̄. дн̄ь. пов'кст полѣзна Ѡ дре-
внаго списанїа изложена, шваюци преславнаго чудеси,
Ѡ икон'к пртыа вца, еже нарицаетса владимирскаа, како
прїиде во б̄голюбивый град москвѣ, изкави нас и град наш
Ѡ безбожнаго и злов'крнаго царя тимир аксака. Ъ л'кто
шест тысящное ц̄г̄, водїи княжнїа бл̄гов'крнаго и хртолю-
биваго великаго князя василїа дмитрїевича... (Пролог 1895 р.
в скороченю).

к. 545 об. м. л. во кї. дн̄ь житїе ст̄го мойсеѣ
моурїна, списано паладїем еп̄копом канадокїй-
скимъ (б. в.).

к. 547. м. л. во к̄д̄. слово на оус'ккновенїе чт̄ныа
главы ст̄го и славнаго пророка и прд̄тча кр̄ти-
телѣ гд̄на іванна: „Родившесѣ іс̄с во вифлѣм'к̄ іудей-
ст'км возысканїе сотвори ірод четверовастник якож погс-
вити рожнїесѣ штроча... елисаверъ в'кжа в'подгорїе“... (пор.
Памятки II, ст. 146—7) — житїе св. Івана, смерть, чудесне
похоронене його тїла ангелами під „трекником“ (550 об.), де
лежало і тїло його отця Захарїї, слова розради ангела Ели-
саветї... Іродїяда „оус'кчена быст водою померзшию, и при-
несена быст глава ѣа на лono Ѡца ѣа, самаж шста подлѣ
домъ дол'к оус'ккши ю во вод'к“ (551 об.) похвала св. Івану.

к. 552. іванна златустаго патрїарха цр̄играда
слово на оус'ккновенїе главы предтеча и кр̄тла
іванна. Паки іродїа в'кентесѣ... сего гн̄я прдтечу лскавнаа
жена оус'ккноути испроси, и в'к тогда“.

Правописно-граматичні особливости: издачи 484 об.,
восѣ 484, вос'кми 485 об., 486, воси 490 об., восѣк 484 об.,

воза землю ноудинѣ 485, конегда 486, ижъ мясо свинаа 485, одолѣкъ 488 об., ѿ гласа крича его 491 об., порты мптоужны 492 об., дрыва 493, покыш'шаетъ 498.

Н. 67. Торжественник, полууставный ркп. XVI. в. зрущеною середно-болгарскою правописю, на (89—347) кк. F^o, нѣмецкого паперу знаку „кабан“.

к. 89. Починаеть ся початком житія св. Сави (2 груд.), від слів: и позна ма время. на совершениѣ величїиѣ ваше привести. ѿ великомъ славнѣмъ нїемъ ѿци савѣ списати иже пекїи сѧ и троудивьса възрахъ ѿ истинных и блженных ѿць и оучнїкъ емоу кыкышнхъ“.

к. 104 об. мѣа декаврїа въ ѿ. слово похвално ѿ житїи иж въ стѣх ѿца нашего архїереа никола: „Наста братѣ свѣтлоє празднество предик'наго ѿца нашего. и чудотворца никола“.

к. 107. м. д. кѣ. и. в. с. ѿ. и. иванна архїеппа квантанѣтина град златѣстаго. слово на рѣжтво гѧ бѣа спѣа нашего іс хѧ. „Гѣ праведномоу сѧнцю дїсѣ ѿ дѣи прѣтѣмъ въсїавнїю. т'ма нечестивых ѿвѣже. а свѣтъ докровѣрнымъ подастѣ. а лед неврнхъ разїдѣсѧ. а павд бѣооувидѣнїи тоу процвїте. свѣсда истин'наа всѣмъ къзынде“.

к. 109. того-же: „Что сїе дїсѣ знаменїе прерѣцанїемъ виждѣ. и тайны страш'ны и див'ны зрю пастырїе оглашаютъ ми оуши“.

к. 111. того-же: „Нїѣ моего естества обетшанїю обновленїа приходитъ“.

к. 115. и. в. с. ѿ. и. василїа архїеппа кесарїа канадокїйска. бесѣда на рождество хѣо: „Хѣо рождество вже оубо сїе и прѣвое и шсов'ное того вжтѣва. молчанїемъ да почитаетъсѧ“.

к. 119. м. д. въ кѣ. и. в. с. ѿ. и. иван'на а. к. златѣстаго. слово ѿ іродѣ и о младен'цехъ избенныхъ хѧ ради. „Хотѣлькыхъ выноу дѣовнаа словеса повѣдати вамъ. послоушаа пав'ла глїюща. дѣов'нымъ. дѣовнаа сказѣа“.

к. 121. ноуліана еїпа тавїйскаго. слово на стѣе крѣщенїе гдѣ бѣ и сїса нашего їса хѣ. „Иже зданїю влѣка, ѿ шдрѣ нам ѿческих прїйде. и обогатиса житїа дарованїми, швиса освѣженнымъ свободитель“.

к. 125. мїа генварїа ѣ. іоанна митрополита евхантѣскаго похвала стѣлемъ тремъ иерархомъ. василїю великому, григорїю вѣсловсѣ іуванноу златоустому. Паки нам іоаннѣ, иже языкомъ златый. и паки нам швенъ праздникъ.

к. 126. второе слово иже въ стѣхъ ѿца нашего, афанасїа великаго, архїепїпа алеѣандрїйскаго. на стрѣтенїе гдѣ бѣ и сїса нашего їса хѣ. „Иже настоаща сїеннаго трѣжества. вѣтлскаѣ трѣва да оглашаетъ. дѣвственному сему чрѣтосѣ“.

к. 133 об. мїа февралѣ кдѣ. обрѣтенїе чѣны главы стѣго прѣрка прдѣча крѣтїла гїѣ іонна. Быстъ въ дни ірѣда црѣ. оустѣновенїе главѣ стѣго іона крѣла. и данѣ вывѣши дѣщери ірѣднанднѣ... погрѣе ю въ дворѣци своемъ. рава же кожїа иозникїа жена хѣзана слѣугы иродовы... село имоуци въ стѣкї горѣ еленстѣкї (134 к.) ноуїю въземши ю и тамо снесши погрѣе ю...

к. 135 об. обрѣтенїе чѣныа главы стѣго и славнаго прѣрка и прдѣчи и крѣла гїѣ іуанна. Швиса трѣогатый вѣселенскї аплѣ и прѣный дрѣг хѣкъ къ среднїи недѣли стѣхъ постѣ февварїа мїа къ нї. въ лѣтоже трисотное и ѣ. и ѣ... ѿкровенна же быстъ съ страхомъ и трепетомъ. въ виденїи звѣзды огненныа, мнѣ грѣшному и оумаленному маркелѣ...

к. 138 об. мїа марта къ дѣ. стѣхъ мѣникъ м. иже въ савастїи моученыхъ.

к. 142. м. м. кѣ. н. в. с. ѿ. н. іоанна архїепїпа константинограда златустаго. слово на влѣо-вѣщенїе прѣтыа вѣа. „Паки радость влѣо-вѣшенїа“.

к. 146. н. в. с. ѿ. н. григорїа епїпа нїйскаго. слово на влѣо-вѣщенїе прѣтыа влѣца нашеа вѣа и прїодвы мрїа. и на арїаны слово. Въ прѣвоую недѣлю православноую црковъ сїю нѣный ликъ нарече.

к. 150. мїа апрїлѣ къ кѣ. стѣти трѣпѣнїа мѣкъ стѣго и славнаго великомуученика и побѣдоносца георгїа.

к. 159 об. мѣа маа въ дѣ. въспоминаніе о прінесеніи мощей. н. в. с. Ѡ. н. никола архієпіа мирѣскаго чудотворѣца.

к. 162. сказаніе о чудеси великаго Ѡца нашего никола архієрѣа бжїа бывшаго въ мирѣхъ анкіа.

к. 163 об. мѣа іюна въ дѣ. н. в. с. Ѡ. н. іѡанъ златоустъ патрїарха црїграда. слово на рождѣство ст҃го славнаго прр҃ка и прдтѣа крестителя гн҃а іѡанна. „Слѣцѣ семѣ хотѣцѣ видимомѣ изыйти и съпрѣдѣла земланаго зарѣ прѣдварившаго испоуцаеть“.

к. 166 об. мѣа іюна въ кѣ. н. в. с. Ѡ. н. іѡанна лѣ. к. златустаго. похвала ст҃ымъ верховнымъ аплшмъ петрѣ и паваѣ. Небѣ и земли ретьвиждоу настаѣага ради праздника.

к. 169. исхїа прѣзвитера іерлїмскаго слово похвално ст҃ымъ апломъ петрѣ и паваѣ. Добро скоцѣтковъ пролѣтнихъ. часомъ к' секѣ приносѣцимъ шѣбѣсховати. но аще къ крннѣ припадетъса въ лѣпотѣ бл҃гоухан'нѣши кывають.

к. 171 об. мѣа іюліа въ ѣ. слово швала мѣсто. и время и винѣ, вънѣже швис ст҃ла риза, прѣма вадѣца нашеа вѣа. иже лежить ннѣкъ къ стѣкмъ еа храмѣкъ вълахѣрне въ чѣнѣкмъ ковчезѣкъ. Ст҃ла нѣкла и велика тайна бжїимъ чѣколюбїемъ шван'на въ нашихъ временахъ...

к. 178. похвала ст҃омоу прр҃коу іаїи коговидѣцѣ. Прр҃ци оубо вси къплоченїе єдинороднаго посланикыша жестокосердномоу проповѣдати илїю.

к. 185. Анастасїа смиреннаго мнїха ст҃ма горы синайскыа слово. на преображенїе ст҃ое х҃а бжїа нашего. реченное на тойже горѣ дѣворѣстей въ праздникѣ. Ико страшнѣо мѣсто се. оудивлѣемъ и азъ съ патрїархомъ іаковшмъ. праздничнаа горы възопїю.

к. 195 об. ст҃го кирила архієпїпа алеѣксандрїйскаго слово на прѣшкращенїе г҃а нашего іса х҃а. Иже оумѣють добрѣ вратнса, то видимыми сражнїи наслаждаются. и вѣч'ною надеждїю шстрѣтса на повѣдѣноую повѣдоу.

в. 197. слово івана вѣслова. ш покон стѣа
вѣа вадѣца нашеа и прѣо дѣи мрѣа. Стѣи и прѣслав-
нѣи вѣи и прѣодѣвѣ мрѣи, по швѣчю на стѣи гровѣ гѣ на-
шего вѣходѣци кадити. и покланяюци стѣи колѣни. мо-
лаци рожѣдшагосѣ изнеа хѣ вѣа нашего давы к'немоу шла...
— [текст, як у Порфирьева II, стор. 270—279; у Франка II,
стор. 389—390 тилько короткій пересказ].

в. 201 об. Похвала на прѣставленїе прѣтѣа
вадѣца нашеа вѣа и прѣодѣи мрѣа. сътворѣно
клинентомъ епѣиномъ. Се нѣк съкѣтао праздниство,
ликоствоуюци прѣидѣте къзлюбленнѣи прѣдик'наго сего чоу-
десе насладимъсѣ. [Всѣи похвалѣ повторена молитва Богоро-
дци, яку стрѣчаем в оповѣданю о Покровѣ].

в. 203. покѣсть и в. с. Шцемъ нашимъ григо-
рѣемъ епѣиномъ нисѣйскимъ. сврѣтенїе нероукотво-
реннаго и прѣчѣтнагѣ швѣраза гѣа нашего їса хѣ.
иже в'коумоу лѣан'кхъ. „Гѣ нашъ їс хѣ праведный, истинный
вѣкъ наш. иже соуществомъ вѣтѣа невидимый. крѣпестїю непо-
вѣдимъ“... [чудесна поява Ісуса Христа у Акиліни — Хри-
стѣе, умившиє, отер ея ручникомъ, на котрѣм і лишилась по-
добизна його лица] 204 к. „Гѣа выкша къ коумилѣан'кхъ,
къ црѣтѣо диокантѣаново. съкровиннѣ выкшнѣ стѣоמוу и прѣтѣо-
моу и нероукотворѣн'номѣ образу. при фѣвдосѣи велѣц'кмъ
црѣи швѣашоусѣа и чоудодѣкѣистѣюциѣ.

в. 204. мѣа августѣа къ вѣд. стѣго славнаго
пророка и прѣдѣчи и крѣтѣтелеа гѣа іоанна. слово
на оусѣкновѣнїе чѣтѣ его главы. Родившиє їсоу къ
вѣфлѣомѣ юдейстѣкмъ къзысканїе сътвори ирод чѣтѣро-
властникъ, шкож не погоуби рожѣдшиєа отроча... [обор.]
елѣсакѣтъ вѣжашѣ в'подгорѣ... [смерть Захарїи, як в перво-
евангелїю Якова, смерть Івана хрт.]. и съкравшиє оучѣици его
ноцїю к'заша тѣло его и съкрыша є. аггѣкъ же гѣи прѣстав-
леннѣи къ елѣсакѣти къ мѣстѣкъ горстѣм. рече єи, къстани
и иди в'вѣфлѣомѣ и къземше [206] тѣло єїа своего и по-
греби єє, идѣже шѣцъ его захарїа погрѣвѣнѣ їстѣ... выст-
троусѣ. в'шѣдшоужѣ ємоу къ стѣло и громъ выстѣ вѣло ве-
ликъ... [Захарїя величавѣ ея тут — іар'моносникъ правѣа к'к-
ры 206].

к. 206 об. мѣць септєврїа въ ѿ. днѣ прєподобнаго Ѡца нашего симѡна стаѣнника.

к. 212. м. с. ѿ. днѣ житїе и моученїе ст҃го ввстафїа плакиды. и жены его фѣвнесты. и чад нхъ аганїа и фѣвнеста.

к. 218. м. с. кѣ. прохора въпотребахъ самаго седмаго поставленнаго и тїиже стефанѣ прѣкомѣнникѣ съписанїе и шкленїе единого апѣла їванна вѣословца. Быст по къзшєствїи г҃а нашего їса х҃а на нѣса. събрашасъ вси апѣли къ генсиманїю. и рече к'нимъ петръ. вѣсте ли братїе яко г҃ъ нашъ оучинилъ. закѣтъ намъ сътворикъ... [апостоу Йоану приходитъ ся їти в Азію, його незадоволенє з сего... „и єсть ми къ мори вѣды великы видѣти“..., ученку Прохору впаало їти з ап. Йоаном, буря на морї, чудесна поява ап. Йоана по затопленю корабля].. к. 220: в романкѣ женѣ, к. 222: в домкнѣ сїоу днескоридовкѣ, к. 227: анѣдрєанюу цр҃сѣ имоуще сице землю и мѡрємъ окаялюци, к. 233: в василїи и о харитинѣ женѣ его, к. 236: в кинопѣ, к. 248 об. Оумрѣшоуж цр҃ки заточившоушны къ патомъ остров. — [Се очевидно повнѣй текст Псевдо-Прохора, из котрого Памятки Ш, напечатанї тїлько деякі відривки 49—56 ст., 56—60 ст.].

к. 253. иже къ стѣхъ Ѡца нашего анастасїа мниха горы синайскїа слово о шестомъ псалмѣ. и мый оученїе ст҃ог поста. оумилєнїа бо єсть.

к. 260 об. мѣца шктоврїа въ ѿ. памѣть ст҃го и великомѣка артемїа. ижъ коннѣ свѣтелъ артемїе житїе. посѣченѣ къзыйде на прѣсвѣтаю славоу.

к. 282 об. приложимъ же и в чудесехъ сказати Ѡ мншгнхъ мало. великаго стрѣтотрѣнца иже х҃а рад мѣнка артемїа, идежъ положено быст честное его тѣло. въ Ѡксіи — 6 чудес.

к. 284. мѣца декєврїа въ ѿ. днѣ. моученїе стѣжъ мчїцѣ варвары.

к. 286. мѣца генварїа єї. житїе прѣдбнаго Ѡца нашего їван коуциника.

к. 291. житїе и жизнь прєподобнаго Ѡца нашего марка афиньскаго. выкшаго в горѣ фрачєствї соуции шконѣ полѣ

ѣфишїа прѣмо шзыка хетътїйска. списано же кыст серапишномъ Ѡшел'никомъ.

к. 295 об. іюн вї. житїе и жизнь сѣго и прѣдкнаго Ѡца нашего петра адоискаго — [ишшим почерком].

к. 306 об. мїа генварѣ кѣ. днь исповѣданїе штеческо шжизни прѣдкнаго Ѡца нашего ѣенефонта и чад его ішанна и аркадїа. [першїй почерк].

к. 313. мїа декекрїа кѣ гї. мѣнїе сѣых мѣнкъ. еоустратїа. лѣксентїа. еугенїа. ореста. мардарїа — [без коцѣя, обривавть ся на 320 об.; 321—338 к. недостають].

к. 339. продовжене житїа Григорїа акраганьскаго, від слів: „чадо григорїе. что ради не протолковал нам. и разрѣши кѣднаа словеса гїа григорїи прости ма Ѡч. чѣкъ есмь грѣшень. и не вѣглас приноужденъ бывъ Ѡ игоумена“... [4 дефектнї листв].

Словарнї і правовнєнї особливости: рождѣнїа 199 об., гражане 200, гражаном старейшина 234, црѣс (вос.) 200 об., изведе шко вренѣхолохолоу быстрїемъ. (Прохора слово про Івана богосл. 219).

№ 71. Пролог, полууставнїй ркп. вїн. XVI. в. на 393 к. F^o в дошках; папїр знаку шестилветник (Лихач. — Атл. № 270, без нвжнїої части); правопись руска (южна) з болгарьскими рѣ, лѣ. Початковї букви виведенї досить гарно червоною краскою, з ростннннми украсенїями.

Текст обїймае 1-у часть церковного року (вересень—лютивї); в нїм укажем тїлько на важнїїшї статї.

к. 1 об. (5 вер.) кѣ то ж днѣ оубїенїе глѣка сына княза владымера. Кѣ кїевѣ Свѣтополкѣ сѣдшѣ по Ѡци. и оуж брата оубившѣ кориса. досла до мурома кѣ брату глѣву. рекїй, зоветтѣ оїѣ. оуже ко днѣ его скончалисѣ*.

[к. 5—10: скорописна вкладна XVIII. в. — „Снїю книгу рекомѣю Прологъ купилъ рабъ божий Юнъ Бѣлиевичъ Рокншанскїй в'воєводство Рѣскомъ, повѣтѣ жѣдочоцкомъ. Я то за свою власнѣю працю, за которѣю дамъ золотїхъ три-

тцятъ и два, полскои лѣченіа то для науки своей. ащеби кто малъ ѿдалити да бѹдетъ проклятъ на дема амаразда, нацосиа подписую власною Рѹкою мою для лѣпшой вѣри и ваги и певности Ииъ Билевичъ на ровнѣ^а].

к. 5—27 об. м. т. вѣ ѿ. днѣ. Рождество пресѣла владѣца ииѣа вѣла: кто изгѣет силы гнѣ. и си слышаны сътворит всѣ хвалы его... [історично-догматична наука, основана на перво-евангелію Якова (5—10 к.) і на полеміці в „иконокорцами“, що не признавали непорочного зачатія].

к. 41. в тож днѣ (сї.) стѣла мѣнцѣ Людмила бабы вѣцаслава — (без тексту).

к. 61 об. в тож днѣ (кн.) стѣть стѣго вѣцаслава княза чєскаго — (тѣлько згадка).

к. 66. (мѣа октєврїа вѣ а. днѣ) покров стѣкн вѣи ш видєніи стѣго андрєа і епифанїа... пришедшѹ вѣлахєрнѹ вѣ цѣков сѣ агѣлы сѣ предотечню и сѣ вѣгословцем іванном и сѣ инѣми многими. видѣста мѣащєса сѣ слєзами кѣ снѹ своему...]

к. 78. (ш. в. з. д.) Пш оучєніє стѣго андрєа и стѣго епифанїа ш дшїах. Яндрєки і епифанїю сѣдѣшим вкѹпѣ. вѣлєннїи же андрє рєчє: како єт дшїа чѣчка? вѣдє азѣ инѣколко ш нїи но инѣкєтми инѣкєтно тако шко азѣ гадаю... гѣа ємѣ вѣлєннїи андрє что єт чѣдо дшїа чѣчка, вѣсе о нє стєит. пѣот во си кѣлѣ нїѣого тѣла...]

к. 95. (ш. вѣ сї. д.) слово стѣго андрєа. како молащєса бѣи за творѣцаа ємоѹ пакєстн. и како вид стѣмї рай.

к. 101. мѣа октєврїа вѣ дї. слово ш стѣкм андрєю како видѣ богата оумєрна — [до 103].

к. 104 по „стѣрти стѣго мѣйка артемїа“ находимѹ його жвтїв, в котрїм єказано, як єв. Артемїу „повєлѣкно вѣст вѣзыскати моцїи стѣх мѣчнїишєса за хѣ“ і як він в Ефєсї знайшов моцї єв. ап. Івана, в Патрї городї єв. ап. Андрєа, в Фївах єв. Луку і єв. Тимофєа, в Крїтї єв. Тѣта, а в Індїї Варфоломєа — і перевїз їх моцї в Царгород. — [пор. к. 191 „мѣа нєкврїа ѿ. днѣ. стѣго айла андрєа“].

к. 157 об. мѣа нєкврїа вѣ вї. днѣ стѣго апєстєла фїлїппа (як у Памятках Ш, 182—3 ст.). Мѣрїа, сєстра названа тут „Марина“.

к. 159. м. н. въ дѣнь честнаго поставленїа іѡанна златооустаго къ презентерѣ.

к. 161 об. м. т. въ сї. дѣнь. аїла іевѣганста хїѡа матрѣѡ (як у Памятках Ш, ст. 167).

к. 162. к. т. д. слово ѡ виденїи ст҃го аїла павла бесѣдѡуща съ зади къ оухѡ іѡаннѡ златоустому.

к. 165 об. — 168 об. (ноекрїа нї.) прѣдкнаго ѡца іѡансафа пустынника сїа авенира цр҃ѡ.

к. 173 об. (кѡ. ноєв.) къведенїе въ цр҃ковъ вжїѡа мтр҃ѣ соуши ей три лѣта — 7-а глава Первоевангелїа Якова з закїнченїем: „и достигши времени по повелѣнїю г҃ю, швр҃шина выст іѡсифу. и той поат ю къ дом свой ѡ старѣйшинѣхъ жреческыхъ ис цр҃кве г҃їѡ.

к. 182. м. т. кѣ дѣнь ст҃го сїѣнномчїика климента архїєпїѡа римскаго — (як у Памятках Ш, стор. 245—6).

к. 182 об. ктож дѣнь пренесенїе мошїѣ ст҃го сїѣнномчїика климента ѡ глѡукины мшр҃скыя къ корсун градъ — (як у Памятках Ш, ст. 312—313).

к. 185. (р. кѡ.) ст҃го мчїика геѡргїа и сїѣнїе цр҃кви нже в' кнєвѣ.

к. 190. (н. кѡ.) ст҃го ѡца іѡанна дамаскина.

к. 195 об. мїѡа дєкєврїа въ ї. дѣнь. ст҃го прр҃ка аввакума — як носив Ѹсти прор. Данїлови у Вавилона, (пор. Памятки I, 312 ст.) і що напсєєв „нѣєнь ѡ рождєствѣ и ѡ прїстатїи закона и ѡ потрѣвлїнїи жриць и ѡ будшїем судѣ“.

к. 203. мїѡа дєкєврїѡа въ ї. дѣнь. по оученїе ѡхѡдѡцимъ къ цр҃квамъ латинѣскимъ, или ко жидовскимъ, или ко инновѣрнымъ. Повѣданїе презентерѣ сергїѣ. яко нѣкїѣй старецъ вѣкъ въ монастыри сѡномъ мнѡхъ ст҃го фѣшдєсїѡ.

к. 227 об. (дєк. сї.) слово іѡанна вѣслова како изоучи слово гусара писати иконы — [изик сеї лєгєнди чистїѣйшїѣ і близшїѣ до старославянского, як ишихъ статей].

к. 230 об. (дєк. 17.) слово о данїнаѣ прр҃цѣ како вїѡла кога вавлонскаго сѣкрѡши и змїѡ оумрѣткѣив. и второе върокъ въврѣженѣ спсєсѡ. Гой

Даниилъ великій въ прѣцѣхъ любимъ ваше вавлонскими црїи навходонесоромъ и валтазаромъ. и дарїемъ и куромъ персаниномъ. егда той црѣковаше въ вавлонѣ куръ персанинъ. тогда сътвори даниила напрѣсника своего, ѿвѣты дающа есѣмъ...

к. 241. в „похвалѣ стѣхъ ѿца“ споминають ся і Саломія „иже ѿ ложиснѣ хѣ на рѣку прїятъ“.

к. 255. (дек. кѣ.) поклоненїе вѣхуковъ малхїшна, валтасара, аснара. „Въ прежнѣа времена егда ракъ вѣтїи Мшисїи вѣдѣше йїльтескїа люди ѿ ипта сквозѣ прѣскую землю“... волхв Валаам предсказав рїздово Христа звїздою, яка мала засвати від полудня. Се записали перські волхви за 1400 лѣг до рїздва Христа — а їх наступники пильно виглядали звїзди. Сю нарештї добачили названї 3 волхви і удались за нею в Вїфлєвм.

[к. 261. в низу: Bez zapłaty w posługach nie bywa ochota, iakos ciężko bez oney chce pauleksza robota].

к. 278. (генвара къ ї. днѣ) сказанїе хѣа пришествїа къ морѣ прежде даже не прїити къ морѣ крѣтитсѣ — [як у Памятках II, ст. 172-3].

к. 280. (генв. д.) слово іванна золотустаго о приходѣ хѣѣ ѿ моря къ иврдану градучю. Днѣ вывають прѣрѣство ісаїно гѣше. да вѣзвеселитсѣ пѣстыни, и процвите яко кринѣ, да вѣлами да оублажитсѣ иврданова видѣщи хѣа [обор.] къ иврданѣ градучю. да водное шѣтитъ естество. тогда прашесѣ земля съморемъ гѣше егда горна тебе есмь вѣздивнаное е тїство раслабленное нестоанїе грѣко шѣмѣше“... [як у Памятках II, стор. 409—410 і в Славяно-русском Прологѣ, С-Пѣтб. 1898, II стор. 7—8, 205-6] — вѣснм проповїдь Івана хрт.

к. 385. (февр. кѣ.) слово стѣго ѿца нашего в фрема ш книжном оученїи. Братїе и чада, послушайте и разумѣйте. како вамъ есть вкровати къ единосущнаго ѿца и сїа и стѣго дѣа къ тройци. и на того единого оуповати и помучитсѣ привычѣще къ стѣа книги. еже суг еврѣа, айль, парамїа и флатырѣ, и прочѣа стѣа книги. а къ ѿреченнымъ книги се сугъ: астрономїа, звѣздохитникъ,

сткнем сони, вѣхъникъ, знаменїа луннаа и слнчнаа, шко три кываютъ сѣнца, или волоси простираа, или погараа или по гыклаа, зелейникъ, или коладникъ, грѣмникъ, бѣго-оуханнаа вонѣ. въ лѣскѣ вѣнчанїа зеленое, имъ же тычутса чѣци по оудесомъ. и прочаа книги имиже призываютъ вѣсы и вѣсѣдуютъ. соутже въ стѣхъ книгахъ выписанна словеса лажна на сѣблазнь неразѣмнымъ, вѣса иже сѣгъ неподобнаа. во сѣгкы халдейскїа кѣцѣны. еллинскїа басни"... [386 к. еретиків що, читають єї книги „жадѣтъ ихъ вѣчныа мѣки и деж вѣдѣт приказани сѣ оучителемъ своимъ“].

[к. 391. (межи 327 а 328) Chudy pacholek nie siadaé spapani za stolek].

Граматычнї і правописнї особливости: въ ерихонѣхъ (зам. въ хонѣхъ, чудо арх. Мих.) 2 об., вѣскоу окошѣ 32, въ афракинѣ фрѣтїсткїй (зам. африкинѣ) 50 об., феклы 53 об., ерофеѣа 72 об., трыдоваты 79, фишфана 86, дѣмонъ (gen. pl.) 101 об., 103, извистъ (известка) 101 об., сойже (зам. сей) 102 об., 231, пѣстинника 106, шверкїа (ак-) 108, клакдѣа и нѣоныа 124 об., истахна 127 об., шникїа (їшан-) 137 об., христехора 169, дщеры 173 об., анфилофїа 177 об., тиворїа 178, шрман'скы 203, шрман 203 об., ерѣнтїа 221 об., 334 об., арѣста 221 об., въ златахъ полатахъ 229 об., въ книгахъ вѣтїй-скахъ 236, въ ислахъ скотїахъ 255, вѣцѣннымъ книги 385 об., прѣгїи (зам. фрѣгїи) 390.

Замїтити ще належить, що в декотрих житїяхъ находятъ ся спеціальнї мїсця для іконописцѣв, як напр.: Софонїй „вѣже подобен їшаннѣ вѣословцѣ, маау браду и предолѣговату имѣа“ 198; Малахїя „крѣгло лице и пласку браду, благо-лѣпенъ“ 277 об.—278.

№ 79. Пролог, март — серпень. Ркп. XVI. в. стараннымъ прямимъ полууставомъ, руско-болгарскою правописною, на паперї знаку „кабанъ“; 289 к. F⁰ з тильною палатуркою з папкы. Ркп. сильно підмочений. Початковї буквы виведенї червоною краскою — довгї а вузкі.

к. 114 об. (маж 17.) поуученіє сѣго андреа ко сѣтомуу андреоу¹⁾ о дшѣхъ.

[к. 117. на полях — Пѣснь вознесенію Гдню“, скорописем XVIII. в.].

к. 124. (маж 22.) памѣт въ сѣыхъ ѿца нашег мелхиседека — родовід, колізія з бѣтьком, утеча на Фавор-гору ... „възвѣсти же къ аврааму ити на горѣ рафорскѣ и блѣвитисѣ ѿ мелхиседека. и причастити сѣ ѿ него. яко тѣхъ естъ іерей вышнѣго. сѣмоу оубо авраамъ десѣтинѣ даст“. Мелхиседек „естъ нѣкъ въ горнем іерлѣимѣ приносящѣ жрѣтвоу и мѣткы за весь мирь. и за весь вѣрныѣ христіаны“. (124 об. пор. Памятки I, 92—101).

к. 125. к. т. д. слово іезекіа прѣка на іерен и ж не оучѣт людѣи. Сице глѣть гѣ. горе вамъ настоуши яко мѣко и колѣѣ ѿ стада въземлете. а о овцахъ моихъ не нечѣтисѣ... [той самъ мотивъ повторѣвъ на 129 к. в подобнѣм словѣ св. Ефрема].

к. 150 об. (черв. 6). сѣго сщенимѣника хѣла до-родеа епѣла — реверс 70 ученикѣв апостольскѣхъ (до 152 к. пор. Памятки III, 1—5).

к. 173 об. (черв. 21.) іѡанна сѣгѡ. Тогда же икъви мѣжъ хождаши по іѡудѣхъ къ чюдныхъ ѡдѣждахъ. приакии вѣасы скотинныѣ къ своемуу тѣлоу. на немъ же къ не покрыто ѿ вѣасы его. а лицемъ вѣше яко дикій... [судъ передъ Архилѣемъ].

к. 178. слово іѡсифово — про три законнѣ чини середъ юдеѣв, фарисѣѣв, садукѣѣв і всеѣцѣѣв. Про послѣднихъ і ѡде рѣч.

к. 194. (черв. 30.) съборъ сѣыхъ апѣлъ вѣ. (яко у Памяткахъ III. ст. 5).

к. 219 об. (лип. 11.) оуспеніє вѣженнон олгы кни-гинѣ прѣдѣчи роускои къ воѣ... родомъ къ польско-вѣтыни.

[к. 221 об. R. p. 1744. miesiąca februaria dnia 18 kalendarza nowego, Zachariasz Stefanowski bakałarz wyspiański].

¹⁾ мѣвъ бѣти епѣланіѣхъ.

к. 222. (лип. 12) влженною мчѣнкоу варага и сѣла
его ѳоанна оубѣною ею в' кѣевѣ. Владимир великий
еще поган сѣи повѣди шваггы...

к. 228 об. (лип. 15.) оуспеніе влженнаго и вели-
каго князя владимера крѣтикшаго вѣса земля
роускоуа.

в. 237 об. слово ѳоанна залтоустаго ш злыхъ женахъ.

к. 240 об. (лип. 22.) слово стѣго ларіона швер-
женїи мира. Язь шкже видѣхъ и слышахъ ш самого словесе
вжѣта такожде и проповѣдажъ никогож нас не обвинюася...

к. 242. того же: ш величанїи чрѣнечества.

в. 242 об. (лип. 24.) стрѣть стѣхъ мчѣнкъ велико
и чюдотворецъ кориса и гла҃ба (до 243 об.).

к. 278 об. (авг. 15.) оуспѣнїе стѣла владѣца нашї
вѣа. (як у Памяткахъ II, 387 - 8 ст.).

До особливостей текстів належать повні форми imperfecti
— лахъ, -аше, а правошеи: лганїи 29 об., фшнїе (зам. хи-) 29 об., сарапишна 36, добродѣтѣль 44, прозкоутороу 47,
о кихторїи, кихторини 72, шрины 89, притрѣпѣкк 90, соут
жилы и погрїкены быша 96, шкакїа 116, сарадиона 128 об.,
сарапїона 223, на сыротахъ 209 об., ларєкь (gen. pl.) съ имѣ-
нїем 242.

У. Торжественники.

№ 2. Житя святих. Ркп. гарним полууставом XVI. в. на 253 к. вел. F^o. грубого гладженого паперу без знаку. При. — папка в полотні.

Починають ся відривком слова на Стрітене: „міа се надежда рождши сѧ. и ѿврѣзше ложесна мѣрсти гѣи нарекоша°. хс̄ же единыи ѿ единого единомуу. и еднорѣчныи, и неразрѣзши двери двѣстѣвныа... до слів: „бѣ ѿ юга прїидеть, ѿ юга во іеросалимскаго ѿ видѣема нинѣ въ сѣонь прїиде, осе“.

На тїм же листї внизу відривок вкладної: „скыи, въ памѣтѣ сѣбѣ и родителѣ“ его іѡань крижа. икртна и даде въ ново създанаго своего мнѡнастырь драгшмирна. Идеже“.

к. 2. починають ся продовженєм житія св. Феодора 11. лютого, слова и: „Кѡста. И три воинь съ ни“ еже оубити их. шедше же и видѣвши чудна, иже сътвори бѣжинныи Феодорь“.

к. 2 об. „Иже въ стѣхъ“ шїе нашего іѡанна архїєпкпа константина града златѣстаго. Похвалное стѣмоу мѣлетїоу архїєпкпоу антїохїинскомуу. И о потѣшани съшедшїихсѧ“.

к. 6 об. Иже въ стѣхъ ѿца нашего григорїа нускааго. слово нагробное иже къ стѣхъ великомуу мѣлетїоу“.

к. 10. фев. дї. Житїе и жизнь прїбнаго оца нашего курїла философа.

Учив ся „съ сестрицице“ миханла црѣк. и въ третїи мѣць навькъ граматикѣж и геометрїѣж. и омироу оулава. и фотѣк. и въсе философское оученїе навькъ. и риторикѣж. и аридмитикы. и астрономїи же. и моусїи“. 10 об.

Поборов злочестиву врьсь іконоборця Іоана патрїарха, потім пішов „къ вѣргалиницѣ, и оберѣтъ ѿ словѣнскаго азыка нѣколко крѣнѣхъ, и влицѣхъ же не оберѣтъ крѣнѣхъ, онже крѣтивъ ихъ и приведе на православнѣхъ вѣрѣхъ, и написахъ ихъ книги словѣнскыи азыкоу, и си хъ иже обративъ на кѣрѣхъ хрѣтіанскѣхъ на. тысѣща“ 10 об. — Сарацинѣ, „посланници ѿ хазарѣхъ княза гаггано... шедше до херсона, наоучитисѣ жидовскои вѣсѣдѣ и кнѣга, на осмь части граматикѣхъ прѣложивъ“... стѣ. климент... ратници воє вѣгрѣсги нападоша на нѣхъ... пошѣти изшед на нѣкое озеро кавраскынъ гврь“ 11 к. „и пото хъ прише хъ въ фюулскынъ азыкъ и тоу оберѣте дѣхъ великъ, сърастшѣ съчѣрѣшѣ“.

В Царгородѣ „оберѣтъ посланники... ѿ ратислава княза, великѣхъ моравѣхъ, просѣщи крѣщенїа и оучителѣхъ православнѣхъ вѣрѣхъ“, — в Моравїи у Ратислава „прѣложивъ книги из грѣчьскынъ въ словенскынъ азыкъ, и крѣтивъ ихъ... и наоучивъ ихъ словѣнскынъ кнѣга, и потомъ шѣхъ въ панонїѣхъ, и тоу приять быхъ ѿ коцѣла княза лѣшьскаго“... „и оувѣдавше епѣкопѣ о философѣхъ, посла за нѣхъ прїити въ римъ“ 11 об. ... „послѣдствѣхъ же емоу оученици философови ѿ панонїѣхъ, и ѿ мвравѣхъ по повелѣнїе хъ же панинѣхъ, осїїени быша ѿ двою епѣкопу, формоса же и кондрахъ“... мнишьскынъ образѣхъ... по 50 днѣхъ „оувѣхъ о своє хъ прѣставлени, и призвахъ оучника своєго иже бы епѣкопѣ въ лїкїнѣхъ, савѣхъ, аггала, рагоразѣхъ, наоума, и си хъ оувѣщавъ о православнѣхъ вѣрѣхъ наоучивъ ихъ прѣда е дѣхъ свои“... „Почи же квинстандїнь, нарицаемынъ кврїль, свїй лѣто мѣти хъ, мїа февроуарїа дї, днѣ, в лѣтѣ стоѣ, индиктїона втораго“ 12 к.

к. 12 об. февр. зї. Григорїа нисскаго. Похвалное стѣмоу великомѣникоу Феодороу тироноу.

к. 16. фев. ѿ. Мѣченїе стѣго великомѣчника Феодора стратилата.

к. 17. содержитъ продовженє мукъ св. Феодора: „По си хъ гласѣхъ праведнаго, нектомоу неже лицемѣрноє члкълюбїе“.

к. 18. Нектарїа стѣкїшаго патрїарха константинаграда. Слово о стѣхъ великоу мѣницѣхъ деодорѣхъ тиронѣхъ, и о мѣтнїи, сказаетже сїє слово, и еже ради вины обыкохъ празновати, въ прѣвѣхъ сѣхъотѣхъ поста памат стѣго Феодора.

к. 24 об. Повѣ, како окрѣтена въ глава стѣго прѣрка прѣтча и крѣстителѣ ѿ Іоанна... (видѣне двох монахів і случай з „сквѣлником“ із „емесіны“).

к. 26. Окрѣтеніе чѣстныа главы стѣго и славноаго прѣрка и крѣгла хѣла Іоанна... (видѣне монаха Маркела і чудо з монахом Малхом, що не вірив в тожсамість голови св Івана).

к. 29. Мѣца марта (заставка). Мѣніе стѣмъ мѣникъ м. иже въ сѣластїи мѣченых при ликнїи цари.

к. 33 об. н. в. с. о. н. аѣппа кесарїа каппадокїискыа василїа великаго. Похвалное стѣмъ мѣникѣмъ чѣтыридѣсѣти.

к. 38. мар. зї. Житїе и жизнь прѣвнаго ѿца нашего аѣѣїа чѣка бѣїа и ефимїанова сїа.

к. 42. марта кѣ. н. в. с. о. н. григорїа нискаго. слово на бѣговѣщенїе прѣтыж нашж бѣїж и прѣновы Мрїж. И на арїаны.

к. 47. въ тѣж днь; н. в. с. о. н. аданасїа великаго, архїепїа аѣѣандрїискаго. слово прѣдразѣнетвѣ прѣповѣдано, о бѣговѣщенїи прѣтыж бѣїж.

к. 55. Іоанна аѣїа константинѣграда златустаго. слово на бѣговѣщенїе прѣстѣмъ вѣчцѣ нашж бѣїж и прѣснодѣж мрїж: — Црѣкынѣ танствѣ прѣзѣникъ прѣзноуѣ днѣ.

к. 61. Idem: Пѣмы радости бѣговѣстїа.

к. 63. Idem: Иже прѣкы въсїа санце и прѣкѣ сїавше покры.

к. 65. н. в. с. о. н. іоанна дамаскина прѣзвитѣра. слово на бѣговѣщенїе прѣтыж вѣчцѣ нашж бѣїж: — Пнїкшномоу чѣстномоу и црѣкшмоу сѣбранїѣ, скѣтломѣ и прѣкчюдномѣ начинанїѣ.

Дїалог Богородицї з архангелом і Ісифом 67—72 к.

к. 73. Мѣца апри: Житїе и жизнь прѣвнаїа марїа египтѣкына. сѣписано сѣфронїѣ патрїархѣмъ іерѣлимскымъ.

к. 88 об. апри. кѣ. мѣченїе стѣго и славноаго великомѣника и повѣдонѣсца гѣургїа.

На полю 89 об. находимо „Пѣснь адамѣ: пѣ пѣ дїце прѣтѣа — Рай прѣкраснїи сотворенїи. дѣа адама насажденїи. кѣ рескоши напленїи“ — (такых 15 строф); внизу тѣмже впливѣвшим полустаом XVIII. в. замѣчено, що сю пѣснь спі-

вають в „нꙗлю сиропостїа“, щоб првгадати людям тяжкі кари за неповдержвість.

к. 95 об. Слово похвално ст҃моу велико въ мѣнцѣхъ ге- шоргїѣ.

к. 104. Мѣнїе ст҃го и славнаго великомѣника ге шоргїа.

к. 115 об. Повѣсть о прѣславиѣхъ чюдеси ст҃го велико- мѣника ге шоргїа иже ѿ него вывше на пакненѡхъ отрочати.

к. 122. григорїа мнѡха и прѣзвитера игѣмена обителѣи пандократеревы. Похвалноє ст҃мѣ великомѣникѣ ге шоргїѣ.

(Між 130 і 131 к. одна картка без нумерації)

к. 131. Мѣа маїа (застава). Житїе и жизнь и подви- занїе прѣвнаго ѿца нашего ми ханаа новаго, иже ѿ анатѡ- лїйскыѣхъ странѣ.

к. 133. и. в. с. о. н. іванна архїєпїпа кѡнстантинѣ- града зааѣстаго. Похвалноє ст҃моу іванноу вѣсловоу еѡанстоу.

к. 135 об. Прѡкла архїєпїпа кѡнстантинѣграда. По- хвалноє ст҃моу іванноу еѡанстоу и вѣсловоу.

к. 137 об. и. в. с. о. н. курїла архїєпїпа алеѣанѣрїн- скаго. о ст҃кѣхъ іоаннѣхъ еѡанстѣхъ и вѣнѣ.

к. 139. ѿкрѣвенїе ст҃го іванна вѣслока. еже видѣ въ патмѣхъ островѣхъ.

к. 154 об. Принсенїе мѡщїи иже къ стѣхъ ѿца нашего никѡлы архїєпїпа мѡракийскаго оу вѣлгарѣградѣ.

В сїм словї упоминають ся: „оу тисѣциноє лѣт дѣвять- дѣсятноє... И лѣт роускыѣхъ нашихъ князєи, хрѣтолюбиваѣ ве- ликаго княза вѣсѣвѣлода къ кїевѣ. Бѣлгороднаѣ сїа его волѡ- димѣра, оу чрѣнѣговѣхъ нашихъ, нѣмь оубо изманаскыѣ людемѣ“ 155 к.; „прѣзвитерѣ бѣлговѣрнѣхъ... оу варѣнѣхъ оурманстѣхъ и к- мѣжескыѣхъ области“, „кнѣдци“ 155 об., „варѣ и жмѣчскыи граѣ“.

к. 157 об. маїа єї. житїе и жизнь прѣвнаго и вѣо- носнаго ѿца нашего пахѡмїа великаго.

к. 200 об. Евѡимїа патрїарха трѣнѡвскаго. похвалноє ст҃мѣ великыѣмъ и равноапѣлымъ црѣѣмъ кѡнстантиноу и еленѣхъ. (без 24-ої к. тексту).

к. 224. Продовженє житїя Симеона (антїох.) — без кїнца.

На к. 52 об. екорописена зашеѣ 18—19. „Сїа книга житїа стѣхъ ѿца Стефана Бѣчацкаго“.

Словарні і правописні особливості: -рѣ-, -лѣ-; ж — ѡ, ѡ — к міняють ся; меченоша 2, лександро 2, ѡзылице — в'ѡза^х — жзы 2, с' народо^х много^х 2, архієрєи николє (пом.) 155, скалєы (вага) 156.

№ 6. Житїѡ стѣх^у чрєзѣ все годыше. Исписа сѡ книга сїѡ вєтра^нѣк многогрѣш^ны^х и недостѣны^х дїлкомѣ семїоно^х Дем'ковичомѣ ро^х: к^х: лухїї. мїѡ фї^х: дї.

Сей заголовок наклеєний на 1-ім листї переплєта. Ркп. полууставом на 461 к. F^o при. в папку. Заголовкї писанї кнєварю.

к. 1. починаєть ся продовженєм сповїданя о первїм „чюдєси стѣго аѡаггє^хми^х“ — „в'годиноу спана єго. и пакї на всѡкоу ноцѣ врьх^с камєнїѡ лєжа рабѣ вжїї архїєрїѣ сѣкв^ршанє вденїє горкаго сна“.

к. 1 об. чю^х в. „Вѣ таже лѣта дрѡугїи дрѣк рѣцѣк исхождахѡв ѿ востока влїзѣ стѣго мѣста ѡко трї поприцѣ“.

к. 3 об. Мїѡ того^х (т. є. сєптє^р:) вѣ иї. днѣ слѡво стѣго нєкова на всєчтѣоє рѡжєство прѣтѣѡ влѣчцѣ нашєѡ вѣѣы, и прѣно дѣѣы мрѣѡ... „Вѣ лѣто написанїѡ шѡю на дєсѡть колѣноу їлѣѡв“ (Порївнай Памятки II, ст. 36 і сл.).

к. 6 об. мїѡ тогожѣ вѣ дї. днѣ. сѣквѣрь стѣхѣ правєдѣныхѣ вѣѡшѣѣ, їѡакїма їаннѣ... „Вїдїмѣ вѣзлѡкєнїїи, ѡко на стѣѡ своѡ оучѣнкї прѣно поповцїлѣ^т напастє^х прїхѡдїтї“.

к. 9. м. т. вѣ дї. днѣ житїє и жїзнь влѣженнѣѡ дєѡдѡрї лєѣѡ... „вѣ д'ни зїноѡ црѣѡ и грїгорїѡ єнархѡ сѡвцѡ вѣ лєѣандрїи“.

к. 15. м. т. вѣ дї. днѣ. слѡ^х на вѡ^хдѣжєнїє чѣтнаго и жївѡтѡрѡщѡцѡго крѣта гїѡ... „Вѣ лѣто зєѡнєлѣжє црѣтѡвѡющѣсѣ вѡ^хстѡ^хтїнѣсѣ црѣю правѡвѣрѣноу“.

к. 20 об. Вѣ тотѣже днѣ слѡво вѣ. описѡно стѣхѣ андрєємѣ. на похѡлѡу чѣтному и жївѡтѡрѡщємоу крѣтоу гїю. „крѣтѣ прѡдєнїство тѡрїи“.

к. 22 об. м. т. вѣ иї. днѣ. слѡво шѡтраданїї стѣго вєлїкомчѣнка хїѡлѣ нїкїтѣ: „Вѣ врємїна шѡлѣкѣстѣ моѡѣ вѣѡмоу^хрѣ и мєнє^х нїкїтѡ“.

к. 25 об. м. т. вѣ кѣ. дѣн житіе и мѣнїе ст҃го естафїа плакиды и жены его дешипистїи и чах нухъ агапїа и дешиста: „Вѣ дѣни цр҃твїа траїана кипрскїи жертвѣ шдрѣжаше“.

к. 34. м. т. вѣ кѣ. дѣнь. славко на зачатїе ст҃го славнаго прѣрка и прѣтѣи кр҃тла іуанна. ищѣ и чти мїа нюна кѣ. на рожество ст҃го іуана прѣтѣи: Сланцѣ семоу видимомоу измїти ѿ прѣтѣ.

м. т. вѣ кѣ. дѣнь. моченїе ст҃ыа перкомученицы и равноапостоныа Ѳелы. „Вѣхуодащюу Павлу вѣ иконїю, по изгнанїи вышнѣ емѣ ѿ лѣтїи хїа“. (Пор. Памятки Ш, ст. 33—45).

к. 43. м. т. вѣ кѣ. дѣнь житїе и жизнь преподобныа мѣре нашеа еуфросїиїи: Вѣ нѣкто вѣ лѣдандрѣкїстѣ градѣ мочѣ когаѣ зѣло и честнѣ именѣ пафнотїи.

к. 48. м. т. вѣ кѣ. дѣнь. славко на преставленїе ст҃го славнаго айла іевулиста хѣа, іуанна бїослова дѣвственника. и наперсеѣ вѣзлюбленномъ словѣ вѣзлегше. ѿцѣ вѣзлюбленому прѣставиѣ сѣ еѣ паче всѣхъ. оучениѣ вѣзлюбленїи болшїи кѣ бїс прїиде громомъ снѣгъ. Сѣи баше снѣгъ зеведїшѣ и соломїи, шже баше дщи іуеифова шероуѣнива.

к. 54. мїа шктерїа вѣ ѣ. дѣнь. славко на покрѣ прѣстѣа бїцы и прѣно дѣвы мрїа. Страшно и дивно еѣ братїе, виденїе ст҃го ѿца андрѣа вроси и епифанїа. како видѣста прѣстоюу влѣщюу ишоу бїс на коѣдоусѣ мѣщюу сѣ за хртїаны... (на об. молитва Богородици). — Царю небнїи прїими мѣненїе всѣакогѣ чѣка, что прославлаѣтѣ има твое ст҃ое снѣа бжїа. и посмотри мѣтїи мѣшкѣ своиѣ на тоѣ мѣсто гдѣ бываѣтъ цр҃кви имени моего, и мѣсто тоѣ остїи. и кто тебе славиѣтѣ именѣ моиѣ, прїими ѿ нихъ всѣкоу мѣтѣков иѣ... „таѣ было влѣхѣнѣ цр҃кви коли шви сѣ прѣстѣа влѣща наша бїа андрѣоу и епифанїю, ст҃ый андрїй вроси“ (55 к.) а ст҃ый епифанїй грѣ оучениѣ его. чрѣ тыхъ двоѣхъ раѣмѣкїмо на шбонѣ мѣрдїе бжїе, и на прѣтой его бїомѣре, на вроснѣи и грѣцѣ. таѣ иї стѣла милость вѣ цр҃кви шваленїе, а зде вроси мѣтѣ, таѣ оу грѣцѣ землїи помолїсѣа, а зде насѣ помолїсѣа. тамѣ иї мѣщисѣа ст҃ыи андрїй сѣ епифанїеѣ видѣли бїс, и всѣхъ

люде^м повѣдаша, а зде рогстѣи сїове иї сѣой мѣти мншгїе цѣрки поставиша, въ нма сѣго покрова ѣж. та^м въ цѣрки люди сѣк^м шмофоро^м покрыва, а зде всю зѣлю ѿ поганы^х люде^м застоунаеть. тамъ за люди слезы исповцааше, а зде насъ сѣвѣк наоучи. тамо роуцѣк свои къ сїову своему вѣ^кедши а зѣе намъ покрова своего сѣго днѣ празновати повелѣк. шкоже тамо соуцаа народы покрыва еси мѣтivelyно, тако и насъ грѣшныхъ рабѣ твоихъ покрый крово^м мѣти твоѣж. низлагающѣ сѣвѣкты и помыслы помышляющѣхъ наны злаж... (55 об.) ты^м ко насъ прїсѣаа гїжа оумножи роусїй ко^шше, что оувидѣ^а сѣый андрей роусинѣ прѣвѣке молашоюся за хрѣтїаны. протож братїе оучини^м похвалу вжїй мѣри. что^м шна покрываеть насъ ѿ шгна и меча, а ѿ междоособныхъ врани. и ѿ нахощенїа поганы^х. и ѿ вра^х нашихъ невидимою силою насъ застоунаеть... (похвала Бцї ст. Кирила Алексе.).

Се сказанїе належить в круг зрущеныхъ лѣгенд, появившихся уже в первї часи нашего культурного житя. Ся легенда называе Андрея Юродивого (+ ок. 936 р. см. Сергїй — Мѣсяцословъ; а по обчисленю Срезневского пїд кон. V. в. — Свѣд. и зам. LXXXVII ст. 156—7) Русном, щоб опїселя протывопоставити з його учеником-греком Епифаном грецкїй свѣт рускому. Замїтне ще і то, що ся лѣгенда называе Андрея сучасником Романа Пївця (+ пол. VI. в.), що й пїддержувало бы виводи Срезневского.

В учительнїм евангелїю (Нар. Дому № 62 к. 197 об.) „Исторїа“ о Покровї пре. Б-цї каже тым же Андрею і Епифану видїти чудесне появленє Богородицї в кїевопечерскїй цѣрквї пїдчас нападу Татар. — Пролог XVII в. (Львов. Архiep. Муз. № 6. F. 2 к. 34) розказує тїлько про видїне св. Андрея і Епифана, а зближаєсь до повнєшого тексту одною молитвою Б-цї к Ісусу. — В печатныхъ Житяхъ святыхъ (Кїїв 1689 р.) в оповїданю пїд 2 жовтня св. Андрей называєсь тїлько „славяннѣм“ (=σκηθης).

к. 57 ввизу. **О** попѣкѣ дїно^м в манастири на сѣо^м їшрдани. къ єдинѣ днѣ видѣ^асмь женов чѣгов... вїю... и нача^х мѣти сѣ иї сѣой мѣти, чтобы пришла вѣдо^м мой сѣтворила влѣвнїе... „мѣнши сѣ давы^х прѣвѣла вдому твоѣ^м а ты дрѣжиши въ вѣкѣти своей врага моего“. (сви враговъ булв) двѣк славѣк написаныхъ шканнаго исторїа зловѣрнаго

что хоулиша стѣвою вѣю... и вырѣза^а истой книги двѣ славѣ и вѣскинов на шгнѣ... (се веть слово Ѡ лимониса, чѣсѣ ради не вниде стѣла вѣа въ храмъ курѣака попа — Прологъ, С-Пгб. 1895). Се оповѣданє явилось на Западѣ предметом шкільного дѣйства (1595 р.) п. з. Cyriacus, котре і скінчилось спаленєм вретичих книг, знайдених законниками-учителями у учнів. гл. Имп. Публ. Б-ки лат. ркп. XIV, F. 1. Liber comoediarum et actionum, quae sunt habitae Monachii ab 1595 ad 1600 a. f. 43 ss. (Dialogus hic de Cyriaco habitus in purificatione B. Virginis in loco Congregationis maioris a Sodalibus minoribus).

к. 59. въ тойже дѣнь славѣ ш мѣученїи свѣтаго айла ананїи. славѣ зї. (Пор. Памятки III, ст. 215—217).

к. 61. м. т. въ ѡ. дѣнь. дѣжанїе стѣго айла домы. како въ индїи полатѣ сѣзда царєки. славѣ зї. — (з незначними варїантами в порівнаню з напечатаним у Памятках III, ст. 91—8).

к. 65 об. м. т. въ нї. дѣнь, славѣ на память стѣго айла и еуѣанста лоуки. славѣ нї. — (у Памятках III, не знаходимо такої статї).

к. 67. м. т. въ кѣ. дѣнь. мѣученїе стѣхъ сѣмь штрокѣ иже въ ефѣсѣ. маѣима, айана, ївѣлиха, мартина, дѣшнисѣа, їшанаѣкса, коустодѣана, анѣтонина. славѣ дї.

к. 77 об. м. т. въ кѣ. дѣнь, славѣ на память стѣго апостола їшкова брата гѣднаѣ поплоти. славѣ кѣ. — (рївнож нема у Памятках).

к. 79. м. т. въ кѣ. дѣнь слово ш мѣученїи стѣго великомѣчника хѣа димитрїѣ иже в селуни. славѣ кѣ.

к. 84. м. т. въ кї дѣнь мѣенїе стѣа великомѣници параскевїи.

к. 89. м. т. въ кѣ. дѣнь. мѣученїе стѣа прѣеныѣ мѣнцы анастасїи римлянини.

к. 92. об. мѣць новкрїи въ ѡ. дѣнь житїе и хожденїе стѣхъ славныхъ чюдотворє^н и бесрєбрьникѣ, козми и дѣмїана: (5 чюд і похвала).

к. 96 об. м. т. въ нї. дѣнь славѣ на сѣборь нѣныхъ силъ великаго архїстратига михаила и прочихъ бесплотныхъ.

к. 99. въ тожде днь похвала стѣмь архангеломь миѡанлоу и гаврїилоу сътворенно климентомъ епїпомъ словенскимъ: „Наста празнолюбцы пресвѣтлоу трѣжїество възплотныхъ силъ“.

к. 102. въ т. д. сказанїе чюдеси стѣго великаго архистратига миѡанла, въкрацѣкъ свѣсно.

к. 103 об. м. т. въ вї. днь, слово ш житїи прпѣнаго ѡца нашего їванна мѣтїваго.

к. 106 об. в. т. д. въкрацѣкъ прпѣнаго ѡца нашего їванна милостиваго ш рождѣствѣкъ его.

в. т. д. слово въкратцѣ на памѣт прпѣнаго ѡца мартина епѣпа фрѣскаго.

к. 107. в. т. д. чюдо їванна мѣтїваго о женѣ юже прости ѡ грѣховѣ оуже по смерти. (Женщина одна стыдалась вїеповїдати якийсь грїх; святїй велїв їй написати його і запечатати, що вона і зробила, при чїмъ „закла, ни ѡрѣшити ни прочѣсти тоѡ грамоты“. Тимчасомъ святїй до 5-и днїв умер. Женщина налякалась, що теперъ вѣї довїдають ся про грїхъ із вїї записки. Коли вона такъ 3 днї побывала на могилї святаго і вїнъ явивъ ся з двома епископами і з словами „доколѣкъ ш жїно не даси наѣ почити, но рїзы наша шмочи слѣзами твоїми“, передав їй запечатану записку. Хотя давна печать була цїла, внутр грїхъ женщины оказавъ ся заглаженнымъ, на картцї же було написано „шного ради рака моего заглажень въсть твої грѣхъ“).

к. 108. м. т. въ гї. днь слово ш житїи и ш скрѣбехъ, иже въ стѣхъ ѡца нашего їванна златоустаго. патрїарха констаѣтина града списано епкїмъ фѣшоромъ трихїнскимъ.

к. 114. м. т. въ . . . днь, слово ш моченїи стѣго славнаго агїла и евлїста маѣдеѡ (пор. Памятки Ш, ст. 156—169).

к. 119 об. м. т. въ нї. днь, слово ш житїи асафа повѣстынника сїа акенира црѣа.

к. 121 об. м. т. въ кѣ. днь слово на въведенїе въ црковъ прѣстыѡа влѣчци нашеѡ вѣы и прѣнодѣвы марїѡ. слвѣ агї. „Икоже пїнеѣ проркѣ двыѣ, бл҃го мнѣ яко смириѣ ма іси“.

к. 124 об. въ т. д. слово иже въ стѣхъ ѿца нашего германа патрїарха цѣнграда. на введе-
денїе въ црѣкѣ прѣстѣмъ влѣчца нашеа бѣа въ
стѣмъ стѣхъ. „Се наки дровгое трѣжество“.

к. 128. Мѣа тогожъ въ кд. днѣ. моченїе стѣмъ
моченици екатерины. и вергилїа и вѣтїа. сло. л. ѿ.

к. 137 об. м. т. въ кѣ. днѣ. сказанїе о чюдеси
стѣго славнаго велико мѣника хѣа гѣургїа, како
избави дѣцов ѿ змїа. въ градѣк имене^{мъ} агавѣ:
...(138 к.) ведше же ю слугы црѣкы и поставиша прѣ^{дъ} езеромъ
а сами вѣжаша ѿ езера. црѣ же прѣ^{дъ}ставъ съ боары своими
на заборола^{хъ} сматраше и плачаша гор^ькыми слезами..
(139 к.) и рече стѣй гѣургїй дѣици, ѿрѣши поже съвѣ дѣице,
и повода оузды коня моего и всажу (!) змїа по главѣ, и влѣ-
ковци поиди во градъ за мною .. [коли св. Юрїй перед на-
родомъ відѣкъ голову змїю — 139 об.] црѣ... повелѣ създати
црѣкѣ къ нма стѣго мѣника хѣа гѣургїа. и оукраси ю злато^{мъ}
и сребро^{мъ} и запонами, и повелѣ памѣ^т его сътворити мѣа
ноѣрїа въ кѣ. днѣ, на памѣ^т стѣго ѿца али^{пїа} сто^пника..
егда же създана бысть црѣкѣ, послаахъ и^{мъ} стѣй гѣургїй цитѣ
свой, и повелѣ обѣсити вѣрхоу стѣмъ транзы силою и дѣ-
ство^{мъ} стѣго дхѣ. и до нѣкшннго днѣ естъ дрѣжи^{мъ} на воздѣсѣ,
вѣрны^{мъ} на вѣр^{оу}¹⁾.

к. 140. м. т. въ кѣ. днѣ. мѣенїе стѣго мѣника и мново-
страдалнаго ѿакова прѣскаго.

к. 147. м. т. въ ѿ. днѣ. стрѣть и оуспенїе стѣго
апѣла адрѣа перевозканнаго.

к. 149. мѣа декаврїа въ д. днѣ, моченїе стѣмъ
великомѣницы варвары.

к. 151. м. т. въ ѣ. днѣ, житїе иже въ стѣхъ ѿца на-
шнго архїепѣа никола миранкїйскаго.

к. 152. въ то^{мъ} днѣ слово ѿ. ѿ житїи, иже въ стѣхъ
ѿца нашнго никола архїепѣа миранкїйска митрополїа.

¹⁾ Се оповїданє перейшло і в руску іконопись. Особливо
момент, як царївна заввнула свїй пояс на голову смока, щоб
повести його перед царя і нарсд, стоявших на „заборолѣхъ“
городскихъ стѣн.

к. 158. Преставленіє иже къ стѣмъ ѿца ии҃его никола.

к. 159 об. чюдо перкое стѣго николаы ш трехъ дровѣхъ.

к. 161. чюдо ѿ стѣго николаы ш попѣхъ хрѣтофорѣ.

к. 162. чюдо ѿ стѣго николаы ш агриковѣхъ сынѣхъ.

к. 165. чюдо дѣ стѣго николаы, послоушайте
вратѣ бывшее кроу си на славу и оутвержденіе вѣр-
ныѣ. „Но истинноу кто къзѣлетъ силы гнѣ... всѣхъ поѣнныѣ
исполнисѣ чюдеса стѣго николаы... иди в греки, тамо оудив-
летъ сѣ, в' ровеіаны тамо хвалитсѣ. хоуж по всей земли
николѣ оудивляюѣ сѣ. понеже ко в' ровеіанѣхъ новыи вино-
градъ, иныѣ ѿверзены кустъ новыи ровеіскыи языкъ... еже
братѣ штавляше празникъ прійде в' ровеію, ии҃кетъ града
нисела, идеже не быша чюдеса стѣго николаы. мноѣ оумножена
иуже немощи замноѣство писанію предати. (об.) но се ска-
жов довлѣют (!) малою силою, еже ство(ри) въ градѣхъ Кіевѣхъ..
(слѣдує оповѣданє про те, як чоловік з жінкою вибралсь через
Днѣпро в храм Бориса и Гліба. По дорозі дитина їх упала
в воду. Молитва мужа до св. Миколая знаменна тим, що
молячий ся указує св. Миколі на можливість занепаду йогож
(святого) культа в їх домі, бо у них нема більше потомків.
Дитина знайшлась мокра на вѣтарі в Софійській церкві).

к. 167. м. т. къ дѣ днѣ, слово на зачатіе стѣма
анны. егда зачатъ прѣтегю вѣю. „Егда приближи сѣ
время прѣроческыѣхъ преновѣданій“... (слѣдує звернути увагу
на слова ангела Іоакиму: 168 к. жена твоѣ анна зачати
имаѣ плодъ гнѣ. ии҃же всѣхъ дѣла вѣроующыи спсѣніє имаѣ ш-
верѣсти. той ко плодъ боудѣтъ прапакѣ твоєи ежекъ на шенов-
леніе. той плодъ боудѣтъ клѣткѣ твоєи на радѣрѣшеніе. Измі-
єки на паговеліе, и грѣхѣхъ на ѿпѣщеніе. той боудѣтъ плодъ
раю на ѿверзѣніе. пламинномуу ѿроужію на ѿгнаніе. оуже ко
ктомуу пронырливый змѣй къ оухѣ неохопнѣ сѣ. но [об.]
позѣли поѣза главоу крыѣт, попираѣт вѣрныи ногами. той
ко плодъ живѣна ѿрасль ивиѣ сѣ“... 168 об. поетичный плач
Анны, що побиваєть ся о своїмъ мужу, що зі стадами довго не
вертав і о своїй бесплодности... 169 к. благовѣсть ангела і Аннѣ..
поворот Іоакима „авіє (обор.) м'ждавшаѣ ложесна м'ждоу
ѿложивше пріѣша ризы гласа днѣю“... За сим похвала св.
Аннѣ і Богородиці. Се відривок „Первоевангелія Якова“ (пор.

Порфирьевъ, Апокриф. сказ. II, 136—8 ст. главы 2—4. і у
Памятках II, 36—38 ст.).

к. 170 об. м. т. въ зѣ. днь. стѣхъ трѣхъ штро^е ананїа
азарїа и мисанла. и стѣго пр^ор^ока данїила.

к. 174. м. т. въ кѣ. днь. мѣненїе стѣа мѣнцѣ и мно-
гострадалныа оулїаны.

к. 181. в' Неделю прѣ^е ро^жеством хѣы^е, стѣхъ
ѡцѣ авраама їсаака їакова, и стѣхъ пр^ор^окѣ. „Ге
приспѣк братїе чѣтнаа памат, бѣовѣженны^е ѡцѣ нашихъ па-
трїархъ. їже в' законѣ гїи непорочно пожиша“.

к. 182. въ кѣ. днь. пооученїе въ кратѣцѣ на прѣ^е-
прадѣство ро^жества гѣ нашего їс хѣ. „Да есте въ-
довце братїе, яко всїи дни постѣ прѣ^епраздннкѣ хѣы^е“.

к. 182 об. мѣа тогожъ въ кѣ. днь. славѣ на ро^ж-
дество гѣ вѣ и сїса нашего їс хѣ. „Видѣвъ чѣколю-
внцѣ вседръжите^е вѣ^е ро^ж человекѣ ѡ діавола мочнѣ, и ма^ор-
дова^е ш не^е“.

к. 186. Въ тожъ днь. славѣ, їже въ стѣхъ ѡца
нашего їванна златоустаго, на ро^жство гѣ вѣ
и сїса нашего їс хѣ. „Нїк мого естества шкетшанїо
шеновлнїе приходнѣ, адамова злочравїа шзка исцѣлает сѣ“.

к. 191 об. м. т. въ кѣ. днь. славѣ на съборѣ
прѣстѣа влѣцы нашеа вѣы и прѣно дѣы мрїа.
изложено стѣхъ їванном златоусты^е. „Вѣсїа намѣ
праведное сѣнце, сый прежде въсходѣщаго естество^е прѣно-
совщнѣ“.

к. 194. м. т. въ кѣ. днь, мѣненїе стѣго первоמו-
ченика стефана, гїи вѣви прочести: „Памати хо-
таща добры възлюблннїи поновднѣсѣ написать пер'вомч-
ника стефана житїе и мѣненїе“. [Шор. Памятки III, 28—33 ст.].

к. 197 об. Пооученїе в неделю по ро^ждѣствѣ хѣѣ,
памат стѣхъ (чи не трѣох царѣв?).

к. 201 об. м. т. въ кѣ. днь. славѣ їванна зла-
тоустаго, патрїархи константина града о про-
дѣкн ш младенцѣ^е извѣенны^е хѣ ради дї. тысѣ.
„Хотѣ^е выхъ вынов дѣовнаа словеса повѣдати“.

к. 204 об. мѣа генварїа въ ѣ. днь. славѣ на шѣ-
рѣзанїе гѣ вѣа и сїса нашего їс хѣ. „Хотѣ прѣвѣгїи
вѣ^е гѣ нашѣ їс хѣ съвѣднѣ срѣца члѣкаа“.

вѣ тожъ дѣнь память іже въ стѣхъ ѿца нашего василіа великаго архіепа кесаріа кападокійскіа.

к. 206. въ т. д. чудо стго василіа ѡ прѣщенноѡ ѡтроцѣ.

к. 209. въ т. д. чудо ѿ стго василіа ѡ ѡсиѣкѣ врачн.

к. 211. въ т. д. чудо іе стго василіа ѡ женѣ процѣнѣй грѣховъ стѣхъ владіем.

к. 213. Поученіе в' неделю прѣзъ крещеніемъ гннм.

к. 216. м. т. въ ѿ. дѣнь славѡ і. в. с. ѡ. н. іѡанна златаустаго на стое бггшвленіе гдѣ вѣ и сїса нашего іс хѣ. „Днесъ сїсѣ мироу, днесъ вѣсклоненіе главѣ, и поновленіе нашему сїсенію“.

к. 219 об. (тогожъ) „Днесъ да ѡвръзѣсѣ всѣа оуста бггословію, да вѣспоетъ всѣа слово“.

к. 224 об. м. т. въ ѿ. дѣнь славѡ похвално на съборѣ стго славнаго пррѣка и прѣтча крѣла іѡанна сътворенно климентѡ епкпом: славѣ нн. „Источникъ егѣльскыѡ оученій“.

к. 227. поученіе в' неделю, по крѣщеніи гнн.

к. 232 об. м. т. въ еї. дѣнь житіе и жизнь пррѣнаго ѿца нашего іѡанна коушника. житіе добро, и израдно и бескверно, мѡуѣ праведна и съвършенна, хощѡу сказати вашему единѡоумію: Иже бысть влѣта наша пришедѣвъ во житійскіа вещи, сподобивѣ сѣ блгѣ нѣныхъ безмѣрнаго ради сего спсеніа, кѣроуа же въ хѣ. дѣло же имаѣ сицево сказати“.

к. 238 об. м. т. въ вѣ. дѣнь житіе и жизнь пррѣнаго ѿца нашего марка жившаго въ горѣ фѣрачѣстѣй соущѣ шѡнѣ поѣ ефѣшнѣа прѣмо шзыка хѣвейскаго.

к. 244. м. т. въ вѣ. дѣнь вѣзвращеніе мѡуѣ иже въ стѣхъ ѿца нашего іѡанна златаустаго патрїарха коѣстантина града. славѣ изгнаннн.

к. 245 об. м. т. въ вѣ. дѣнь житіе пррѣнаго ѿца нашего ефрема сиринна.

к. 249 об. м. т. вѣ ѿ. днь творимъ съборъ стѣхъ трехъ стѣхъ, василіа великаго, григоріа вѣслова іуанна златоустаго, сътворенно іуанноу епѣпомъ евраѣски.

к. 251 об. мѣа февраля вѣ ѿ. днь. слово стрѣтеніе гѣ ба и сѣса нашего іс хѣ: „Се вълюбленъ ныннѣ намъ почтеннаго влоччинѣ евраѣи види“.

к. 255. в. т. д. слово второе, на стрѣтеніе гѣ нашего іс хѣ, сложенно кѣрилоу архіепискѣ иерѣлимѣскимъ: „Радогиса зѣло дши сѣвна, проповѣдови дши иерѣлимова“.

к. 257 об. м. т. вѣ (к)г. днь. слово стѣго симеѣшна вѣопрѣемца іуаннѣ прѣрочици.

к. 259 об. м. т. вѣ ѿ. днь, мѣеніе стѣго мѣеника Ѳеѣдора стратилата.

к. 264 об. м. т. вѣ гѣ. днь, житіе и жизнь прѣобнаго Ѳца нашего мартиніана.

к. 275. м. т. вѣ зѣ. днь, мѣеніе стѣго великомѣника деѣдора тирона. еже чтеѣ сѣ всѣѣ ѿю поѣ.

к. 278. м. т. вѣ кѣ. днь. третее шѣрѣтеніе чѣтныа главы стѣго славнаго прѣрка и прѣтчи крѣтла іуаннѣ: ... тут розказано, як раба божа Хѣузая слуга Іродова потайки закопала голову св. Івана в елеонскѣм садѣ. Сей сад купив у Хѣзанѣ якиѣсь Інокентій „ѿ славныхъ ѿ полаты цѣа конѣстантина... и създа тоѣ монастырь, и копающе шѣрѣте тоѣ корчагѣ скоѣделанѣ в неже вѣ глава іуанна крѣтла съкровенна“. По якиѣсь часѣ св. Іван показав ся двѣм паломникам і велѣв їм „шѣдша кѣ иродовѣ селѣ и тоѣ главоѣ моѣ кѣзмѣте шѣгай, оѣ иннокентіа съкровенноѣ“ (279 об.). За сим велѣв св. Іван „керѣмедникѣ етерѣѣ“ із Сѣнаиди так же потайки взяти сю голову у паломникѣв і берегти ї. Обѣдѣвшій керѣмедник (цегляр) зробив так і назад розбогатѣв. Перед смертѣю передав він сю голову своѣй сестрѣ, від котроѣ вона перейшла в руки одного одновѣрца, а через него в монастырь. Монахи забули про голову — аж св. Іван Крт. привѣдѣв ся одному монахови на чѣлѣ великоѣ юрѣи людѣй, що йшли по рѣцѣ від востока до церкви, в котрѣй находилась забута голова. Коли монахи з епископом Германом зѣбрались перед прѣстолом, невѣрний монах Малх вложив руку в сосуд і з насмѣшкою

діткнув ся волося голови — рука йому зараз усохла. Підчас переноси голови в церков Апостолів св. Іван явив ся знов пострадавшому монахови і велів йому діткнутись сосуда з головою. Монах зробив так і відзискав руку.

к. 285 об. мѣа марѣта въ ѿ-й днь, моученіе и житіе стѣа прпѣбныхъ мѣеници евдокїи.

к. 295 об. м. т. въ ѡ. днь мѣеніе стѣхъ великомчѣникъ хѣыхъ м. иже в себастїи моученныхъ.

к. 298 об. м. т. въ зї. днь житіе стѣго алеѣеж чѣка ежїа. сло. оѡ.

к. 302 об. м. т. въ кѣ днь слѣво їшанна златоустаго, на блѣговѣщеніе прѣтѣа влѣчца нашеа бїи и прїодѣвы марїи: „Црѣскиѣ таниѣ праздниѣ празноуѣ“.

к. 306. в. т. д. слѣво їшанна дамаскина на стѣое блѣговѣщеніе прѣстѣа влѣчци нашеа бїи и прїодкы марїи: „Нїѣшнемуу чѣтномуу и црѣскомуу съкранїю свѣтломоу, и пречюѣномуу въспоминанїю“ — з діяломъ Богородицї з арханг. Гаврїилом, а потїмъ Іосїфомъ Обручнвомъ.

к. 314. м. т. въ кѣ. днь. їже въ стѣхъ ѿца нашего їшанна златоустаго, слѣво похвалѣно гѣпжи бїи и стѣмѣ арѣхаїггау гаврїилоу: „Паки радостно блѣговѣщенїе, паки свокоѣно воѣвѣщенїе, и паки возванїе“.

к. 316 об. мѣа апрїла въ ѿ. днь. Житїе и жизнь прпѣбныхъ мтрѣ нашеа, марїи егупѣскыа списано съфронїемъ патрїарѣхоу їерѣлискимъ.

к. 327. м. т. въ кѣ. днь мѣеніе стѣго славнаго великомчника хѣа гѣургїа.

к. 331 об. мѣа маа въ ѣ-й днь оуспенїе їже въ стѣхъ ѿца нашего аданасїа арѣїепѣкпа алеѣандрїйскаго.

Въ тоѣ днь слѣво о пренесенїи мощей стѣхъ стрѣтотрѣпецъ хѣыхъ бориса и глѣба, и ѿ памати ихъ: — і 4 чуда, що одвѣчае надрукованому у Срезневскаго (Сказ. о св. Бор. и Гл.) 75—80 стовп., а із 81-го 136 об. і сл. — 84, 140 об.

к. 335. м. т. въ ѡ. днь слѣво ѿ пренесенїи мощей їже въ стѣхъ ѿца нашего чюдотворца ни-

колы архієпископа мирликійска града... (обор.)
въ тысовиное оубо и во кѣ. лѣто ш въплоченіи... в рускы^х
нашихъ кнзѣи хрѣтолюбиваго всеволода в' кѣвѣ и блгород'наго
сїа его володимера вчер'ниговѣ — і 3 чуда.

к. 342 об. м. т. въ кѣ днѣ. слѣво ш блговѣрно^х црї
кон'стантинѣ и мѣри его елены.

к. 347. м. т. въ кѣ. днѣ третее шврѣтеніе
чѣсныа главы іѡанна прѣтчи крѣла гнѣ — скоро-
чевнѣ варіант к. 278.

к. 348. мѣа іюна въ вї. днѣ житіе и жизнь прпѣбнаго
ѡца нашего онофрїа повстын'ника списано стѣмы пафнотіе^х.

к. 352. м. т. въ кѣ. днѣ. слѣво наро^жство стѣго
славнаго прорка и прѣтчи крѣла іѡа^н. (Пересказ
евангельскаго чтенія).

к. 355 об. м. т. въ кѣ. днѣ слѣво похвалное стѣмъ вер'
ховнымъ апломѣ петровъ и павловъ.

к. 359. мѣа іюна въ ѣ. днѣ. съборъ стѣхъ^х всехва^жны^х
апостоля двоуднадесать.

к. 360. мѣа іюлы въ мѣ. днѣ. мѣніе стѣмъ моч'ниці
евфимїи.

к. 363. м. т. въ вї. днѣ, оуспеніе блжен'наго
владымера кнза крестившаго рускою зем'лю.
(Варіант оповїдава Нестора, з троцарем).

к. 365 об. м. т. въ сї. днѣ памѣтъ съвршлѣ^х стѣмъ и
бжѣственны^х ѡцемъ х̄. и ѣ. іже въ халкидонѣ митрополїи
финикїйска. Слѣво.

к. 366. в. т. д. стѣмъ ѡцѣ се^ми съборовѣ, памѣть іже
на пер'во^х съборѣ тиї. странна ѡческа естества глѣть, прїе^х
бы^х чудо бжѣственныа славы... (обор.) памѣт прпѣбныхъ и бгѣо-
ншсны^х ѡцѣ іже въ второ^х съборѣ, имѣа стѣаго дх̄а ба
ниглати въсезлѣ дх̄хъ македоневѣ рече... п. пр. ш іже въ
третемъ съборѣ мочжїи ино^х мншжайшаа тврдѣ. тогда же
и несторїа слово^х оусѣкоша... (к. 367) памѣть съвршаемѣ
бжѣственны^х ѡцемъ въчетвер'то^х съборѣ, вѣа слѣва въплоч-
ченїа неложно, вѣсть извѣстна евтїхїа изверже вонѣ... в. т.
д. п. с. стѣ. ѡмѣ іже въ пѣто^х съборѣ. слѣва вражїа шри-
сци¹⁾ глїи, іже разоршша поклонити сѣ... (обор.) стѣхъ^х и бгѣо-

¹⁾ Из текста слѣдує, що тут мова про Орігена.

нисныѣ ѿць іже въ зѣмь съворѣ. Чѣка проста а не бѣ, и чѣка Слова. И всѣа зламъ сканѣа ш хѣ раздрѣшиша слово... (368 в.) с. и в. ѿць иже въ зѣмь съворѣ събравшихъ са.

к. 368 об. м. т. въ зѣ. днь моченіе свѣтыа великомѣнни марины. слово чѣ.

к. 378 об. м. т. въ кѣ. днь житіе и жизнь стѣго славноа прѣрка наїи.

к. 381. въ тожь днь чудо стѣго прѣрка наїи, сътворено бысть на памѣт его, в' нижнемъ городѣ, вѣкто ꙗкоже въходѣиоу кровгоу сѣнчномоу и лоуномоу теченію ни дикта мѣа июла въ кѣ. днь. при бѣгочестивомъ и бѣговѣрномъ прославѣшемому великому кнѣзю василію димитріевичю, правѣци столѣпѣ митрополѣа киевскѣа и всѣа руси прѣвсѣенный митрополи... (Оповідане про чудо з нижегородскимъ мѣщаниномъ Григоріемъ синомъ Авксентіевимъ, що втонув у Волаї і по трехъ дняхъ вийшовъ живий).

к. 384. м. т. въ кѣ. сказаніе стрѣтей стѣыхъ мѣникѣ вѣрса и глѣва. гѣ бѣви прочести. (як у Срезневскаго — Сказанія 41—52 ст. 78 об., з незначними змінами, як: коверѣ 385 зам. коверѣ, на ш лтѣ 386 об. — Ср. на лтѣ 47, въ штропѣ 387 об. — Ср. въ оторопѣ 50).

к. 388 об. мѣа августа въ а. днь праздноуѣ всемилостивому спѣову и прѣтѣй его мѣри прѣнодѣѣ маріи... (як в Проловѣ СПтб. 1895 II к. 324, з тою рѣжницею, що в новімъ Проловѣ „ростовскій“ (кнѣзь) замѣнено на „русскій“, і додано кілька новихъ зворотівъ в молитвѣ).

к. 390. м. т. въ кѣ. днь слово ш пренесеніи мощей стѣго первомѣчника стефанѣа. сътворено іѣваномъ. Гѣ бѣви про: „Чювственное сѣнце на земли восіа“.

к. 392. м. т. въ зѣ. днь слово іѣванна златоуѣстаго на прѣвѣраженіе гѣа нашего іс хѣа. „Бѣгъ перваго чѣка сътвори и в рай всели его. Заповѣдавъ імоу да познаетъ вѣлкоу и съдѣтелѣа всѣческы“.

к. 396 об. в. т. д. слово стѣго климента на прѣвѣраженіе гѣа бѣа и сѣса нѣйго іс хѣа.

к. 397 об. м. т. въ еї. днь слово на оуспеніе прѣсвѣтыа вѣчци нашеа бѣцы и прѣнодѣвы маріа.

к. 403. м. т. и въ т. д. слово стѣго іѣванна архіепѣпа селѣнскаго на прѣставленіе прѣстыа вѣцы

ишеа вѣи и прѣодвы марѣи: Егда прѣйде время изыти ѿ тѣла прѣтѣи вѣи.

к. 410. м. т. въ зї. днѣ слово ѿ нероукотворенно^х шкразк гѣ вѣи и сїса нїшего їс хѣ. — Се перешеска Іеуса Христа з едеским царем Авгарем (пор. Порфирьевъ, Апокр. сказ. II ст. 239—244; Пам. II, ст. 206—209).

к. 412 об. м. т. въ иї. днѣ мѣненіе стѣх мѣникъ фрола и лавра.

к. 418. м. т. въ кѣ днѣ повѣ^о полезная ѿ древнаго писанїа изложена, шваляючи преславнаго бывша^{го} чюдесы о нконк прѣтѣи вѣиа їже нарицаетсѣ владимерскїа. како прѣйде въ блголюбимый градъ москвѣ избави насъ и градъ нашъ ѿ безбожнаго изловк^рнаго црѣа тумїръ аксака. Бѣи ѿче прочети. (пор. Пролог 1895 р. II 371 об. в скороченю — В нашѣм текетї кїлька неточностей: шамаскїа земан 418 об. — шамаланскїа, слацкиухъ татаръ 418 об. — замицкиухъ).

к. 423 об. м. т. въ кѣ. днѣ, слово на оусккновенїе честнаа главы стѣго славнаго прѣрока и прѣдѣчи крестителѣа ївана. — се слово Івана Златоуста: „Паки иродїа кѣксѣсѣ, паки смѣтѣсѣ, паки веселит сѣ, паки плашет. и паки въ оу їрода црѣа просит беззаконнаа главы ївана крѣла оусккноути“.

к. 426 об. в. т. д. слово о злыхъ женахъ. „Ничтоже е^{ст} подобно на земан злыа жены и изычны. Никїй же збо е^{ст} звѣркъ точе^н женк пронырливѣ^н (427 в.) и гордѣ^н и величавѣ^н. и что ала залѣ въ четвероногы^х. Чтоли змїа люткїиши вползочуцихъ. нѣсть ничтоже жены изычны. пооушествоуѣ^т ми премѣрый соломонъ глѣ. лучше жити съ лвом въ поустыни и съ змїем. нежели съ женою изычною и проковдливою. да не мни^т прѣрока безвѣрна. рѣша ѿ самкхъ вища^х навикни шпасно. данила прѣрока лвы первѣке оустыдишасѣ. а праведнаго наоудѣкѣа звѣзакел оуби. кит ївноу съхрани въчрѣкѣ. данїда же¹⁾ неасона²⁾ шстригши иноплемеником прѣдасть. змїи и аспиды и керасты їванна впоустыни боахочсѣ. иродїаже на шѣкѣкѣ їванна главоу оусккноути испроси. вранове кормѣхочу їлію вгорѣ, езавѣ^н того по блгѣти дождевнкїи на смрѣть готоваше и прѣдати. чтоко глѣши сими

1) читай далїла же. 2) читай самсона.

сѣтвориша бѣси сїи, да приложатъ ми оутро всїй часъ положи душѣ свою. яко единого ѿ оумръшнихъ. и божа наїа и бѣжа впоустыню. оу(ви) мнѣ прѣкъ оубожа жены. дождъ носѣ на языцѣ вселен'нїи. и шгнь съ ѿвси снесѣ мѣтвыѣ вѣставикъ. ѿ злое шстрое шрѣужїе дїаволѣ. и самаго златоустаго евдокїа сриновши, въ ар'мени заточи. жены ради адама израѣ изгна. жены ради дѣда кро҃каго прелсти. и оурїю үкити сѣтвори. женою премудраго соломона въпрестоупленїе повер'же. жена безстоуд'на никого нестыдитсѣ, ни свѣен'ника четѣтъ. ни стѣла срамлѣетсѣ. ни пр'орка вонтсѣ. ѿ всего оубо зла злѣе жена зла. аще оубога естѣ то всѣхъ шсѣждаѣтъ. аще ли же богата естѣ соугор⁶ таже(к) [обор.] живот живѣтъ. не оукротимый звѣрь. аз видѣхъ аспиды некротимыи оукротисѣ. и лвоѣ и медведи оукротисѣ. вси. а жена шзычна николи же оукротитсѣ. лоучше желѣзо варити ниже злоу женоу казнити. да вѣстѣ се. имѣай кто женоу злоу яко мздоу за грѣхы въспрїимѣт. жена зла николи же оукротитсѣ. хвалима вѣситсѣ, хвалима высит сѣ а невѣстѣ швычаѣ любви хранити. бѣгоу нїшѣму слава въ вѣкы аминь". (Порїв. Измарагд, № 1. в. 67: „слово ѿванна злат. ѿ злыхъ женахъ“).

скоропшею: — „Глава бѣгу давшемѣ по зачалѣ конецъ. конецъ житиѣ свѣтыхъ“.

Полууставом: — „Исписѣ сїа книга вѣратнѣ мноуго-грѣшнымъ и недостойнымъ дїакомъ семїиномъ дѣмковичомъ. рок: вж: лхнї: мїа фев. дї.“.

к. 428. Почивавтъ ся другїи рукопис поч. XVII. в.: „Глава ишѣана златустаго“. На початку заставка із плетенихъ лѣвій. „Начало стѣкїи четырьдѣсѣтници — Недѣла шмытарн и фарисей“... Прїйдѣте оубо днѣ братїе послѣшайте гласа гдѣна бодрѣйши боудѣм“.

к. 429. в. т. д. слово ѿ. з. ѿ страшнѣхъ и правѣднѣхъ соудѣк: „Оуже помыслитѣ братїе дондеже живы есмо“.

к. 430. в нелю ѿ. ѿ влѣдномъ сынѣ слшво... „Възлюбленнїи шпслѣшайте гласа моего“.

к. 431 об. в. т. пошченїе хртїано „Аще оубо любимици дрѣши и братїе“.

к. 432. в неꙗлю маѡсопжестнꙋю слово ꙗ. з. о вто-
роꙋ пришествїи г҃а в҃га и сїса їса х҃а. „Послоушайте
братїе в҃крныи х҃р҃тіане“.

к. 433 об. в. т. слово на поучеꙋ х҃р҃тіаншмь:
„Братїе великїи навель келегласно в҃пнїетъ г҃ла“.

к. 435. в неꙗлю сыропѡстнꙋю поѡченїе... о ст҃ом
пост҃кѣ „Братїе послоушайте оумныѡ двери ѡврѣзаше“.

к. 437 об. в неꙗлю ѡ-ю ст҃аго поста... „Видите в҃злю-
бленїи ѡ самыхъ вицей поѡтнѡю ползѡ“.

к. 439 об. вѣ ѡю. неꙗлю ст҃аго поста... „Прїйдѣте
дроузи и братїе в҃злюблено стадо х҃во“.

к. 441 об. вѣ неꙗлю г҃-ю... „Братїе препловїше нїк ст҃ыѡ
си д҃нї“.

к. 443. ...на поклоненїе чьстнѡмоу кр҃тѡ. „По-
неже бл҃г҃тїю бжїю дойдѡхомъ“.

к. 445 об. вѣ нѡлю д҃ю... ѡ альчевѣ и ѡ мѡнтвѣ
и ѡ мѡтнїи „Прїйдѣте нїк цр҃ковнѡѡ чада“.

к. 447. вѣ нѡлю їю... ѡ сїюу Зеведѡвѣ... „По-
неже оубо помалѣк пост҃ъ сїи скончатїсѡ хоуцет“.

к. 449. вѣ сжвѡтоу цвѣтнѡю. Слово ст҃го
клицмента и похвала ѡ лазори... „Х҃ва в҃скр҃нїа, се
прѣтече свѣктозарнѡе трѣжество“.

к. 451 об. в неѡлею цвѣтнꙋю слово ꙗ. з. ѡ вѣ-
ходѣ вѣ граѡ на страст волюоуж... Ѣ чюдѡсна чю-
дѡса г҃днѡ“.

к. 455. вѣ пнѡ стр҃тнѡй неѡлеи. на оутрѣни
слово ꙗ. з. „Икоже поучинѡ мшрѡ“.

к. 457. вѣ втѡк стр҃тнѡй неѡли... ѡ прїатїи
тѣла и крѣви г҃нѡ „Цр҃ъ который или кнїѡ“

к. 459 об. вѣ средѡ стр҃тнѡй неѡли. поученїе
пречистыхъ таниѡ. сирѣч о тѣлѣ и крѣвѣ х҃вѡ.
„Нїк хоуаще пристѡпнїти“.

к. 461. вѣ ст҃ый великый четвертокъ вечерѣ.
слово бл҃женнаго евсеѡа. оскшествїи їѡанна
прѣтчи вѣ адѣ. и ѡ преданїи г҃нї... оповїданѡ доведе-
не до моменту „прѣвый ѡвѣщавѣ великый дѡдѣ прѡркѣ“ (пор.
Порфирьевѣ, Апокр. II ст. 204—5). Сей текст декуди яснїй-
ший вїд надрукованѡго Порфирьевим, особливо в вопроѡї Івана

Предтечи, поставленім Ісусови через післанців: „ты ли еси грядый инаѣ чаемъ. рекше самъ ли идещи извѣсти(ти) оумръ-шамъ. или оукрѣпль аггала послещи“.

З огляду, що характерні язикові прикмети обох рукописів однакові, звернемо на них увагу разом. Рідші слова: да оуко дщєрновєтъ родитєлю празникъ 7, нивов цѣлизниновъ 7 об., (запущену), радочиса Ѡче безпорочнаго висєра скалко 8 об. (мушле), Ѡ языка оуан'дал'ска 79 об. (вандалська), видѣ лютаго змїа сходящаго съ єзера и срѣтє ю стѣый гевр-гїй рыкающов и свистающов... лютый змїю 139, на єго гахъ плюснакны 152 об., вєратє 363 об., многошюшюю женскою похотїю шмраченъ 425 об., (чи не шюм'ною?), кєрастїи змїєвє 425 об., їже ни языка и махуохъ оустрѣкша 426 об. Чужі слова: трюуналїи 81 об., по всєѣ македонїи и нефталїи 81 об. (м. б. Фесалїи); гоуиґа, фора 61 об. (Памятки Ш, ст. 91 гоуиґафора), моврсиннов' 62 (Памятки Ш, ст. 93, моврсиннов'), дадиню 168 об. Передано неправильно: глѣбокы чатки шчемъ 250 об. (чашкы), челюсти влощенѣ 251 (влощенѣ — Пролог, СПб. 1895, I. 349 об.), соуди 251 (соу-хѣ), влощенїє скрайнїи 251 (влощени скранїи — Прол. I, 349 об.). Місцеві особливості: години 1, 3, 6, 9, 10 об. (в винїшнїм значеню), два калача 10 об. (колача — Mikl.), нокты 13 об., ии стѣла мѣсть... за в'вєсь миръ 54, амкон' 54 об., и моцы нхъ (scil. тѣсности пекелнои) 56 об., выкѣль 56 об., на концы 57 об., в гостинницы 62, ознждницы 63 об., свєргоша єго долѣвь 78 об., црєв 114 об., вѣ портыца 265 об., ци 395, свободиты 461 об.

№ 89. Житя святых. Полууставный ркн. поч. XVIII в., польско-рускимъ языкомъ, на (13—265) в. F^o, розбитий і розшитий — без переплету; папір знаку 1697 р. (Лихачев-Атлас 683 н-р.).

Починають ся продовженєм житія св. Василія Великого: „мазалъ и самъ Ѡ собѣ мовитъ: тылкомъ правє мыслїю квѣт' чистости мои пошпетилъ. Я гды цнъ Іюліанъ Ѡлоу-

чень ст҃го Василіа на цесарство вст҃пикши, и хр҃та са за-
прѣвши, оучоные люде до себе в хитрости збиралъ: посла
тыж до ст. василіа, акы до него прикчалъ“.

Сї житія, очевидно, переклад вибраних житій святих
Скарги, про що свідчить уже й поверхове порівнянє текстів¹⁾.

к. 24 об. На днѣ трехъ кролекъ казаня корот-
кое. „Невычерпаное мѣрдїе свое шказѣючи намъ Гдѣ Бгѣ.
не тылко сїа своего дла насъ послалъ“.

[Na dzień trzech Krolow kazanie krotkie: „Niewyczerpane
miłosierdzie swoje okazując nam Pan Bog | nie tylko Syna
swego dla nas poslal“ 23 str.].

к. 42 об. О накерненю дивнымъ великаго апла
павла ст҃аго. „Шко тот ст҃ый апла над поршченым так
бг҃с оумилованого народа“.

[str. 74. O Nawroceniu dziwnym wielkiego Apostoła Pawła
S. kazanie krotkie. „Iako then święty Apostoł nad porzuceniem
Zydowskiego tak Bogu umiłowanego narodu“].

к. 62 об. На ст҃о столицѣ петра ст҃го. антїв-
хїйской и Римской. Рѣчѣ і исторїа коротка
зкнлко наск дх҃овныхъ. „Препомнѣтиса негодит, що
днѣ црков ст҃ахъ вспоминает, а зашо гдѣ бг҃с даждю, и оу-
рочнстѣю паматес вѣходит, в столици петра ст҃ого в ан-
тївхїи“.

[158 str. Na Święto stolice Piotra s. Antyocheńskiej y Rzym-
skiej | rzecz y historya krotka z kilka nauk duchownych. „Prze-
pomnieć sie nie godzi co dzis kościol ś. wspomina, a za co Panu
Bogu dziękuję y wroczystą pamiątkę obchodzi | ostolicy Piotra ś.
w Antyochiey“].

к. 113. Незрозуміле для перекладача „in cathalogo“ (Skarga
345 st.) так і перейшло в його переклад.

Ркп. без кінця, обривавсь „Животом' Іува ст҃ого...“

¹⁾ Користувюсь Żywotami świętych, Wilno 1579 г. F^o.

№ 34. **Сокорникъ**, ркп. полууставом кiev. XVI. в. на (г—цї) листах F°. Папір знаку „хрест в колї, з трилистником на кінцях рамен“ і топір з місяцем і хрестом (Лихач. № 524). — Правопись руско-болгарека з частою заміною и через і, попадаєсь місцями і заміна и—ы. Ркп. в новім текстуровім переплеті.

Сей збірник складаєть ся із двох частей: а) Торжественника і б) Тріодійних поученій (хкї — цї).

к. г. починаєть ся кінцем Слова индикту: дръзайте, їоудейскаа неистъвства непогръзять вас. дръзайте, еретичскыя во боурѣ не шбоурѣвають вас. азъ есмь безначалное слово шцоу, несъзданнаго начала вѣтъкъ, мирскаго грѣхѣ агнець, градскыя шбоурѣванїи крѣмчїи. православныя вѣры съкровище. мничскыя подвиж мѣздодагель. азъ есмь не вшїтес. идеже во вѣсть приходит, швѣгаєт вѣда. вѣдтїю и чѣколюбїемъ гѣ нашего іс хѣ. емоуже слава и дръжава събезначалнымъ шцемъ. и прѣстѣм и животворящим дхѣом. и нїкъ и прѣно и вѣ вѣкы вѣком, аминь:“

Мѣца септеврїа вѣ ѣ. днѣ. на памѣт стѣго семїшна столпника архимандрита. Страшна и дивна бысть. вѣдни наша изволиса мнѣ грѣшномуу. и оумиленомѣ антонїю. написати еже постигох...

Низом 9-в початкових карток читаєм скорописну вкладну: „Епископа же мѣ наказано ї сплатити сїю книгу а далем злоти (? знак з з трома перехрестями в низу). а тосїа дѣшалося року вожиа шшлѣ. взамку шутатиском чого свѣдокъ нехѣ будєт богу шкно ї пренаскяткѣ шдѣ дѣм вгородици ї стых ѣ. мучеников в постѣ неделѣ г. а кшїлаа ен бїла Марїа в шца козми а на тенѣ час скыщенствующого в мѣстѣ дѣнаїовѣ а дала заню золотихъ ѣ. а хтобы ен мал шцеркви вакѣховскоы ї храма воскресенїя іс хѣа швернѣти кром дѣтїи моїх але ишоуму авыса того не важна а хтоки малѣ шривати кода кшат проклат анадема и марафти.

к. г. м. т. вѣ ѣ. днѣ. слово ш оубиенїи стѣго прѣрка захарїи. (як у Памятках II, ст. 146 8).

к. вї. м. т. вѣ ѣ. днѣ, сказанїе чюдєси прїдєнаго архїпа. поустыннїка монастырѣ великаго

архааггѣла миѳанла и кыкшаго в'хон'кхъ. (Се „апокаліпса арх. Мвхаіла“; зэмѣтки про неї гл. у Памятках Ш, ст. 174. Для проби редакціи списека подаемо початок): „Начало ищ'кланій дарокав и блдѣти. данных нам бѣгом и бѣгодатію. и дрѣзновеніемъ миѳанла архааггѣла. испрѣва пропок'дано быст стѣмъ аплом филипом. іваном фелогомъ. и ѿгнавшоу іваноу фелогѣ нечистоую аріменію ѿ ефеса възыйде въ ераполыск стѣомѣ филипоу“...

к. иї. м. т. къ иї. днѣ. пов'кст іакова архіеніа іералимскаго, на рождество преславныа владцѣ нашѣ вѣс прѣно дѣмы мрїю. Къ пов'кстех дванадесатых племени інаек'кхъ пишет. вѣже іваким богат zelo... [Се первоевангеліа Якова, пор. Памятки II, ст. 36—46, сл.].

к. кѣ. н. в. с. ѿ н. Ѳеѡдора испок'дника новаго. Слово на преславное рѡжство престѣа владца нашѣа вѣа и прѣно дѣмы мрїа. Свѣтло трѣжестроует тварь днес. новое нѣо дѣоу прїемлюци. ѡтроковица на земли родис...

к. лѣ. об. м. т. къ д. днѣ. съборъ стѣх праведных. івакима и анны. Иидим къзлюблен'ніи, шко на стѣа своа оуѡдники прѣно попоуцають напастем прихѡдити. да праведници прѣно просвѣтатса трѣннїемъ...

[Извом 35 об. — 41 к. скорописна вкладна: „Сиа книга рекомаѣ соборникъ купила еи раба вжиѣ мариа юциха и° тѣрѣюва за своѣ ѡнуценіе грѣхѡв и чад своих и за славетного мѣжа своего и предала еи затѣки своему попови ѡцу константію на вѣчныи часи по смерт'к его ѡстатне жен'к его и чадом его и ѡн повинен за свою тѣшу за матку гѣ просити до смерти своен и дали заню к. золотых“].

к. лї. об. м. т. къ лї. днѣ. жїтїе и жизнь блженныа фѣѡдоры.

к. мѣ. об. м. т. къ дї. днѣ. на въздвиженїе чѣнаго крѣта и животворѣщаго.

к. нѣ. об. похвала чѣномѣ и животворѣщемоу крѣтоу гнїю.

к. нѣ. м. т. къ к. днѣ. житїе и мѣнїе стѣго евстафїа плакиды, и жены его фѣѡписти и чад их, аганїа и фѣѡписта.

к. ѡѡ. м. т. въ кѣ. днѣ. слово на зачатїе ст҃го прѣрка прѣдѣчи крѣла г҃на іѡанна. Слнцѣ сеѡу хотащюу видимомоу измѣти испредѣла земнаго. зарѣ прежваривша шклетъ. кто за нею идеть також и праведномоу слнцю хоу хотащѣ измѣти ѡ оутроку мтрѣна въплощса. варивъ добра зарѣ іѡаннѣ... [пор. у Памятках II, ст. 103—108).

к. оѡ. м. т. въ кѣ. днѣ. мчнїе ст҃ыа прѣвомчїца и равноапостолскыа феклы.

к. пѣ. об. м. т. въ кѣ. днѣ житїе и жизнь прѣдвныа евфросинїи.

к. пѣ. об. м. т. въ кѣ. днѣ преставленїе іѡанна бѣослова дѣственника и на прѣсехъ възлегше възлюбленномоу словоу. ѡческомѣ предсталъ еси къзлюбленномѣ. паче всѣхъ оучникѣ. възлюбленныи колшїи къ кѣ же прїиде громовъ снѣ. (пор. Памятки III, ст. 49—56).

к. чѣ. мѣа шктерїи къ ѡ. днѣ. слово на покровъ ст҃ыа вїца и прѣнодѣкы мрїа. Страшно и дивно есть кратїе виденїе ст҃го ѡца андрѣа вровси. чистооуродивым именованъ. оуродоваа бо хѡ ради...

к. рѡ. въ тѡж днѣ мчнїе ст҃го аїла ананїи. (Пор. Памятки III, ст. 215).

к. рѣ. м. т. въ ѣ. дѣланїе ст҃го аїла домы къ инден. како полатѣ създа црѣви. Въ то время внек вѣша аїлы къ іерлїмѣ... (пор. Памятки III, ст. 91—97).

к. рї. об. м. т. въ кѣ. днѣ мчнїе ст҃ыхъ ѣ. штрокъ ижъ въ ефесѣ. максимїана. амблїха. мартїна дишнисїа. іѡанекса. коустодїанъ. антонина.

к. рѣ. об. м. т. въ кѣ. днѣ мчнїе ст҃го великомчнїка хѣа димитрїа... к. ркѣ. чюдо ст҃го димитрїа еже видѣ слоуга его пришедша к нѣмоу аггѣла... к. ркї. чюдо ѣ. ст. димитрїа двою дѣцѣ. еюж принесе ѡ срацинъ на праздникъ...

к. ркѣ. м. т. въ кї. днѣ мчнїе ст҃ыа мѣченица парасковген.

к. рѡд. м. т. въ кѣ. днѣ ст҃ыа преподобныа анастасїи римлїанны.

к. рлї. мѣа ноемврїа въ ѿ. днѣ житїе и хожденїе ст҃ого безмездникоу козмы и дамьяна, иже в римѣ.

к. рл҃г. м. т. въ ѿ. днѣ похвала арханг҃лау миханау и гавриау. сътворенно климентом епїшмѣ словенѣскимъ. Наста празднующи пресвѣтлоє трѣжество бесплотныхъ... [Чтенїя о-ва ист. и дрѣв. 1895 I.].

к. рлї. об. м. т. въ вї. днѣ иже въ стѣхъ оца нашего їванна мѣстиваго житїе.

к. рл҃д. м. т. въ гї. днѣ. слово ш житїи їш скрѣкѣхъ. и. в. с. Ѡ. и. їванна злат. патр. конст. списанно епископомъ феодором трихынскимъ. Възлюбленїи не ложъ є въ прѣком гл҃а. многы скрѣки праведнымъ...

к. рл҃а. м. т. въ зї. днѣ. мѣнїе ст҃го аїла їєїлиста матѣа. (варїант у Памятках Ш, ст. 156—165).

к. рл҃з. об. м. т. въ кѣ. днѣ. въведенїе въ цѣквѣ прѣстїа вѣа гї. лѣт соуци — на підставі 7-ої і 8-ої гл. первоєвангелїа Якова; (у Памятках II, ст. 71—74, варїант народною мовою).

к. роа. об. в. т. д. слово и. в. с. Ѡ. и. германа патрїарха константина града. Слово на введенїе прѣтыа владца нашеа вѣа въ стѣа стѣхъ. Се пакы ино торжество свѣтло и празденство гїи мѣри...

к. рої. об. м. т. въ кд. днѣ. мѣнїе стѣхъ екатерины. и виргилїа и вѣтїа. — В сїй статї стрїчаємо в двох мїетцях згадку про сучасну хитрїсть книжву: к. рої. Катерина знала „вса книги. аскипїшвы. и галиновы. и арастелавы. и омировы. и платоновы. и филистимоновы. їексековы. и анїїны. ї амерїовы. [обор.] и дїонисовы. и сивовлы. мрѣтвухъ ликованїа. и елико виргилїа гл҃а. и шрїонѣ. испростарици всака повѣсть вѣтїиска и виргилїиска. и всако слово. ѿв. шзыка“. — к. рої. „вса книги извыкла. и виргилїйскыхъ и Ѡ вѣтїйскыхъ и прочїихъ книгъ. еже соут аскипїовы. и галиновы. и дїонисовы. аристотелавы. и хытрости шмировы. платоновы. и филистїона. анїїны. и амерїины. мрѣтвухъ влѣхвованїа. и сивиланны книги. и оученїа вѣтїйска. и вєсѣды ѿв. шзыка вѣдаю“. — Сї статї цїкаві нетїлько

славянскою передачею греко-римских імен, але й тим, що були одним з многочисленних жерел відрази грамотіїв і благовірного люду древної Русі і полудневої Славянщини до світської мудрости.

(царю рекла Єкатерина „крѣпкое слово. ефирмингиа'ское слово. реков ко тѣбѣ высокимъ словом... спирминьгилскы оустроенно“ (роѣ.)... (обор.) „декрота ко ѣмъ вѣше шко свѣтъ финигита камене“; ...„прійдиши на оун'шинов (рої. об.); каленсны кланяются (роѣ. об.); невыгласы (рї. об.); имѣла ѣсми (рпї. об.).

к. рпѣ. м. т. въ кѣ. днѣ. сказаніе ш чюдеси. стѣго и славнаго великомѣника геѡргїа. како избави дѣцю ѡ змїа въ градѣ именемѣ агавѣ.

к. рпѣ. об. м. т. въ кѣ. днѣ. мѣніе стѣго и многострадалнаго іакова прѣскаго.

к. рчї. м. т. въ ѣ. днѣ. стѣтъ и оуспеніе стѣго айла анрѣа прѣвозваннаго. (У Памятках Ш, ст. 142—144).

к. сѣ. мѣа дѣкемврїа въ ѣ. днѣ. мѣніе стѣма великомѣницѣ варвари.

к. сѣ. об. м. т. въ ѣ. днѣ. иже въ стѣмѣхъ оѣа нашего никола житїе. въкратцѣ списано. архїепископа мирликійскїа митрополїа. В чудї, докованїм на Русі в Кїевї находим слово — „ровсіаны. ровсіанкѣхъ“ (сдї.).

к. сѣ. м. т. въ ѣ. днѣ. слово на зачатїе стѣма анны. егда зачатѣ стѣвою вѣцов. Егда приелижса время пророческѣхъ проповѣданїй...

к. сдї. об. м. т. въ зї. днѣ. стѣмѣхъ трѣхъ отрѣк. ананїи шзарїи. и мисаила. и стѣго пророка данїла. — В низу допвсано скорописю: „по асирїйскѣ стѣмѣ ѡроком сим сѣт имена: сидрахѣ, мислахѣ и вденего.

к. скѣ. м. т. въ кѣ. днѣ. мѣніе стѣма мѣницѣ и многострадалнаго іоулїанїи.

к. слѣ. об. пооученїе вндѣлю пред рождеством хѣым стѣмѣхъ ѡцѣ.

к. слѣ. м. т. въ кѣ. днѣ. рождество гѣ вѣ и сїса нашего їс хѣ. Зложено із сказанїа Афродїтіана, первоewan-

гелія Якова і канонічних евангелій (пор. Памятки II, ст. 116—117 і 11—13).

к. см҃г. в тойже днь слово нже вь ст҃ыхъ ѿца нашего іwannа златоустаго архієпископа константинаграда на рождество г҃а в҃а и сїса нашего іс҃ х҃а. Нїк моего вѣтва шветшанїю шеновленїе приходитъ...

к. см҃д. об. м. т. вь к҃з. днь. слово на ськорь. пртыя владѣца нашея в҃ца. Вьсїа нам днь праведное с҃нце сый, преждевсходащаго вѣтвом приносощенъ...

к. см҃е. Пооученїе в нд҃лю по ржтвк х҃ѣк на мат ст҃ыхъ еван҃гїе ѿ матрдеа. Ѣшедшим вл҃хвомъ оубо, се аг҃лъ гн҃к шелаетса вь сїк іwсифов г҃ла...

к. см҃з. м. т. вь к҃з. днь. ст҃го и славнаго и всехвалнаго прѣкомчника архидїакона стефана. (Пор. Памятки III, ст. 28—33, 258 про Пилата).

к. с҃зд. м. т. вь кд. днь. слово іwannа златоустаго патрїарха константинаграда о іродѣк и шмладенцехъ избѣенныхъ х҃а ради дї. тысящи. Хотѣлъ быхъ вынов дх҃овнаа словеса повѣдати. послושаша павла г҃аща...

к. с҃зз. мѣа генваря вь а. днь шврѣзанїе г҃а в҃а и сїса нашего іс҃ х҃а... в тойже днь на мат ст҃го ѿца васїліа архієпископа кесарїйскаго... (к. с҃зї.) в. т. д. чюдо ст҃го васїліа ш прелщенномъ штроцк... (к. соѣ.) чюдо ст҃го васїліа ш женк грѣшней и прощенном бывшим грѣхом еа.

к. сод. об. (Пооученїе) в нд҃лю пред крещенїем гн҃имъ.

к. сої. м. т. вь з. днь. слово іwannа златоустаго на ст҃ое вѣошвленїе г҃а в҃а и сїса нашего іс҃ х҃а. Днѣ сїсѣ мироу, днѣ вьсклоненїе главк, и поклоненїе нашему сїнїю...

к. спѣ. об. н. в. с. ѿ н. іwannа злат. а-епїа кост. гр. слово на ст҃ое крѣшенїе г҃а в҃а и сїса нашего іс҃ х҃а. Днѣ да шверзоутса всака оуста вѣословїю, да вьспоет всако слово...

к. снї. об. м. т. вѣ з днѣ. вѣоутрїи вѣошвенїи.
Слово похвалное іѡанна крѣтла. сътворенїо кли-
ментомъ епископомъ. Прїиде іс ѿ галилеѡ на іердань къ
іѡану крѣтитисѡ ѿ него...

к. счѣ. пооученїе видлю по вѣошвенїи гѣ на-
шегъ іс хѣ. аще бо и праздникъ мимондетъ насъ, шкачеже
еже шнѣмъ глѣти николиже мимондетъ...

к. тѣ. м. т. вѣ и. днѣ. житїе и жизнь прпдв-
наго ѿца нашего іѡанна кѣщника.

к. тї. м. т. вѣ д. днѣ. житїе и жизнь прпдв-
наго ѿца нашего марка. жившаго вгорѣ фѣрачесткїи.
соушей шконь полъ ефїопїа прѡмо шзыка хетдей-
скаго.

к. тзї. об. м. т. вѣ кз. днѣ. вѣвращенїе мощемъ
и. в. с. ѿ. н. іѡанна злат. патр. конст. Слово ш
изгнанїи.

к. тдї. об. м. т. вѣ кї. днѣ. житїе прпдвобнаго
ѿца нашего ефрема сурїна.

к. ткд. об. м. т. вѣ л. днѣ творимъ съвор стѣхъ
трехъ стѣль. василїа великаго. григорїа вѣослова.
іѡанна златооустаго. сътворенно іѡанномъ еп-
комъ евхатскимъ.

к. ткз. мїѡа фѣврала вѣ в. днѣ. слово на стрѣ-
тенїе гѣ вѣ и сїса нашего іс хѣ. Ге вѣзлюбленїи нїѣ
намъ почтеннаго влоучинѣ вѣлїи видим...

к. тлѣ. в. т. д. слово кирила архїепїпа іерос-
лимскаго на оустрѣтенїе гїе. Радуйсѡ зѣло дїи
сїонѡ, проповѣдоуї дїи іерослїмова...

к. тлѣ. об. м. т. вѣ г. днѣ. стѣго тимодѣѡ ш стѣмъ
семїонѣ вѣопрїемци і ш аннѣ прѣрчици. Ге нїѣ
вѣзлюбленїи намъ почтеннаго влоуцѣ вѣлїа...

к. тлї. м. т. вѣ и. днѣ. мѣнїе стѣго мѣника фѣ-
шдора стратїалта.

к. тмѣ. м. т. вѣ гї. днѣ. житїе и жизнь прпдв-
наго ѿца нашего мартинїана.

к. тзѣ. м. т. вѣ зї. днѣ мѣнїе великаго мѣника
фѣшдора тирона. чететсѡ всоуботоу ѣ. поста.

к. тѣѣ. м. т. въ кд. днѣ. ш окрѣтенїи третем чѣнымъ главы стѣго и славнаго прѣрка и прдѣча крѣла гнѣ ѿшанна. Праведный аще постигнетъ скончатиса впокои боудетъ. и паки праведници въ вѣкы живутъ и ѿ гдѣ мзда ихъ...

к. тоа. в. т. д. повѣсть. како прѣвое шврѣтена бысть чѣнаѣ глава стѣго прѣрка и прдѣча крѣла гнѣ ѿшанна. Инока два ѿ вѣстока оустремившасѣ чѣнаго крѣла мѣстоу...

к. теѣ. об. повѣсть ш второмъ шврѣтенїи чѣныѣ главы стѣго прѣрка прдѣтеча крѣла гнѣ ѿшанна. Швисѣ прѣкогатыи и великїи аплѣ и прѣныи друугъ хѣѣ. въсредней неделѣ стѣхъ постѣ фебрала мѣа въ нї. влѣтоже трисотное и ѣз. индик 5... [повѣсть монаха Маркила].

к. той. мѣа марта въ а. днѣ мѣнїе и житїе стѣла прѣдвныѣ мѣница евдокїи.

к. тѣз. об. м. т. въ д. днѣ, мѣнїе стѣхъ великомѣнкѣ м. иже всевастїи мѣныхъ.

к. вд. м. т. въ зї. днѣ. житїе и жизнь стѣго алексеѣ чѣка вѣїа. [гл. Starine XXII ст. 211—219: „Житые человека божїѣ алексеїи“ і статью проф. Полївки ibid, 208—211 ст.].

к. вї. м. т. въ кѣ. днѣ. слово стѣго ѿшанна златоустаго на влѣговѣщенїе прѣстѣла влѣаца нашеѣ вѣа прѣно дѣѣ марїа. Царскыхъ таннѣ праздникѣ чѣно празновати днѣ братїе..

к. всї. и. в. с. ѿ. н. ѿшанна дамаскина. Слово на влѣговѣщенїе прѣтыѣ владычица нашеѣ вѣа прѣнодѣвы мрїа. Нїкшнемов чѣномов и црѣскомов събраїю скѣтломов и прѣчюдномов въспоминанїю... [пор. вше в Измарагдї ст. 19—20].

к. вкї. м. т. въ кѣ. днѣ. и. в. с. ѿ. н. ѿшанна златоустаго слово похвално гѣнїи вѣнїи. и арханѣлау гаврїїлау. Паки радости влѣговѣщенїе. и паки свободное възвѣщенїе...

к. влѣ. мѣа априла въ а. днѣ житїе и жизнь прѣдвныѣ марїи егїптяныни.

к. вмѣ. м. т. въ кѣ. днѣ. мѣнїе и стрѣть стѣго великомѣника и повѣдоносца хѣѣ гѣшрѣга.

к. vññ. мѣа маж въ ѿ. днѣ. оуспеніе иже въ стѣхъ ѿца нашего аданаста архіепіскопа александрійскаго.

к. vññ. об. в. т. д. слово ѿ памяти стѣою стрѣ-
тотрѣнцю хѣѣ кориса и глѣва. и ѿ пренесеніи мо-
щенихъ. Бысть яко минуоу по оумрѣтвѣи влжнлаго шрослава
владимира лѣт. ѿ. [пор. Чтенія о. ист. и древ. 1859, I. Матер.
слав. XXIV—XXVIII].

к. vññ. м. т. въ ѿ. днѣ. и. в. с. ѿ. и. ѿшанна залто-
оустаго патр. црѣграда. похвала стѣмоу ѿшанноу
вѣословоу възлюбленомоу хѣоу аѿла ѿ еѿлистоу.
Иже подкигомъ внѣшнем зрителье. игда нѣкогого доклевствен-
наго страдалца и вѣнечника ѿнѣковдоу пришедша оуѣк-
датъ...

к. vññ. об. м. т. въ ѿ. днѣ. перенесеніе мощей
стѣо ѿца нашего и чюдотворца архіепіпа николы.
ѿ мирскаго града вварѣ град.

к. vññ. м. т. въ кѣ. днѣ. слово ѿ влѣговѣрномъ
цари константиѣ и матери его еленѣ.

к. vññ. об. м. т. въ кѣ. днѣ. третее шкрѣтеніе
чѣтныа главы стѣо ѿшанна прѣтчи крѣла. Егда
бысть оуѣчнина чѣтнаа глава прѣтѣва ѿ везаконнаго ірода...

к. vññ. мѣа июна въ вѣ. днѣ. житіе и жизнь
прѣвнаго ѿца нашего ановѣрѣа поустыинника
списанно стѣым наѣноутіемъ.

к. vññ. об. м. т. въ кѣ. днѣ. слово на рождество
стѣо и славнаго прѣка и прѣтча крестителя гѣа
ѿшанна. Елицю семоу хотѣщю шкитиса видимомоу испре-
дѣла земнаго. зарѣ прѣдварѣши шклатъ... [пор. Памятки II,
ст. 103—108].

к. vññ. в. т. д. слово второе на рождество ѿш-
анна крѣла. Прѣно источникъ тѣкѣи вѣтѣа непрестанно
напола. прѣсохшѣю невкрѣтвѣемъ соухотоу днѣи нашихъ...

к. ѣѣ. м. т. въ кѣ. днѣ. стѣо апаа петра съпрѣ-
нѣе съ симоном влѣхвом. По клавден же царствова
сынъ его дѣ. лѣт. присѣм влѣхвѣ симонѣ прѣйде врим.
и мншга знаменіемъ и влѣхвованіемъ и призраки нѣкѣа.
и секе бѣ нарицаѣ. великомоу аѿлоу тогда вримъ пришедшѣ

и кельхугов. и шеркѣтє пса велика привазана оужем желѣзнымъ оувратъ... [пор. Памятки Ш, ст. 12—13, 18—19 невеликі відривки].

к. фѣ. и. в. с. Ѡ. и. їшанна златооустаго архієпїпа константина града. похвала стѣм апѣшм петрѣ и павлоу. Нѣоу и земли рєѣ виждю настоящего ради праздника впамѣт стѣою петра и павла...

к. фгї. об. м. т. вѣ ѿ. днѣ. памѣт стѣх крѣховныхъ великихъ хѣѣхъ апѣлѣ кї. стѣх. Что бѣо-видци кї.-те дрѣгы хѣѣ. сильна мѣужа и бѣи дрѣзю нарици. Дванадесѣте бѣвеныя подвиже тайники. — Блажнѣй дѣдѣ стѣм дѣом оучитѣ шено стѣою трѣцю вѣединоцртвоующє... (пор. Памятки Ш, ст. 279—286).

к. фкѣ. мѣа їюла вѣ ѣ. днѣ слово шкѣла мѣсто и время вины. вѣеже шкѣса стѣла риза вѣи. иже лежит в чѣтѣкмѣ ковчезѣ иж влахернѣ.

к. фкѣ. об. м. т. вѣ иї. днѣ. мѣнїе стѣою мѣученикоу кирика и оулиты.

к. флѣ об. в. т. д. житїе блажнѣаго княза владимира. крѣтившаго роускою землю. Сѣи бысть сынѣ свѣтославаѣ Ѡ племени варажска княз владимирѣ... — Имена богѣв в сїй повѣсти пїдпали деяким змѣнам: Даждѣбога = доваживога, Колеса = колеса... скотїа бога (к. флѣ. об.).

к. флаѣ. об. м. т. вѣ сї. днѣ. памѣт сѣврѣшлемѣ стѣм и вжѣвным Ѡцем хї ї ѿ. иж вѣ халкидонѣ митрополїи фїнїйскїа.

к. флаї. в. т. д. стѣх ѣ. соборѣ. памѣт стѣх бѣоносныхъ Ѡць тиї. иже вникєи. странна Ѡческа естєства глѣтѣ прїимѣ быст. чюдѣвжѣтєнныя славы... (к. флаї. об.).

в. т. д. памѣт прѣдкныхъ и бѣоносныхъ Ѡць иже вѣ второмѣ соборѣ имѣѣ вжѣтєннаго дѣа бѣ не глѣти. всезѣмї дѣхѣ македонїевѣ рече...

(к. флаѣ.) в. т. д. п. п. Ѡ. и. вѣ третємѣ соборѣ. мѣжи їнокѣ мнѣжайшаѣ тврѣдѣ тогда же и некторїа слокѣм оусѣкѣша...

(к. флѣ. об.). в. т. д. п. съвершаемъ стѣмъ вѣтвеннымъ ѿцемъ иже вчетвертомъ соборѣ. вѣ слова въ-
пощеніе не ложно вѣсть извѣстно. и вѣтихѣа
изкрѣже конь... (к. флѣ.) в. т. д. п. с. с. ѿ. и. вѣтомъ
соборѣ. словеса вражѣа шринсци глѣы. иуже разо-
риша поклонителѣе словеса... (к. флѣ.) в. т. д. п. с. и
вѣоносныхъ ѿ. и. вшестомъ соборѣ. чѣка проста
а не вѣ и чѣка слово. и вѣа злаа сѣаніа хѣа раз-
дрѣшшасловомъ... (к. флѣ.) в. т. д. п. с. с. вѣтвенныхъ
ѿць иже вѣседомъ соборѣ тѣѣ. пресвѣтлаа свѣ-
тила православныхъ правилъ повеленіа разориша
борющихъ ерѣ.

к. флѣ. об. м. т. вѣ зѣ. дѣнь. мѣніе стѣа ма-
рины.

к. флѣ. об. м. т. вѣ ѣ. дѣнь. житіе стѣго и слав-
наго прѣрка іаіи.

к. флѣ. чюдѣ стѣго прѣрка іаіи. сътворено быст
напамѣт егѣо внижномъ новѣгородѣ. вѣктъ сѣкѣ.
обходѣа кровѣ сѣкнечномѣу и лѣуномѣу тече-
нію. індикъ мѣ. мѣа іюла. напамѣт стѣго прѣрка
іаіи. вѣкто вѣговѣрнаго и вѣгочтиваго просѣ-
авшаго великаго князѣа василѣа димитрѣевича
правѣши столпѣ митрополѣа кѣекскѣа и вѣсѣа
ровси. прѣшѣенный митрополѣтъ фотій. Быстѣ
нѣкто мѣуж вѣговѣрнѣ іменемъ григорій. сынѣ мѣзентіевѣ...

к. флѣ. м. т. вѣ кѣ. дѣнь. сказаніе стѣртей стѣыхъ
великомѣнкѣ бориса и глѣва. Рѣдъ правыхъ вѣгнитѣа
прѣркѣ рече. и сѣма нѣхъ вѣ вѣвеніи вѣудѣтѣ... (пор. Чтенія
о. ист. и древ. 1870, I, Мат. слав.). к. флѣ. об. вѣтожъ дѣнь
начало оубѣеніа глѣва... Порівнуючи нашъ текстъ зъ на-
друкованими Бодяньскимъ, ми переконувомъ, що вінъ підходить
блище до тексту XIV. в. — Замічені нами рѣжниці від обохъ
текстѣв слѣдуючі: печнагомъ 564, вѣковѣрѣ шѣертѣ 564 об.,
кѣны 566, на лѣтѣ 566 об., ѿ прѣславы 570 об., скоропѣйци
571 (Бод. кровѣ-), вѣ лѣдѣю 571 (Бод. лѣдѣ-), вѣсѣхѣависѣа 574,
гонзніе 574; спѣльні зворотѣ: повѣгнѣте шѣ асѣ жиноутъ 574
(Бод. 12 ст.), чѣхи и лѣхи 574 (Бод. 12 ст.).

к. флѣ. мѣа августѣа вѣ ѣ. дѣнь празновѣмъ
вѣсемѣтѣвомѣу сѣсѣоу и прѣтѣѣ егѣо мѣри прѣно дѣѣ

і мрїи. Бѣдати намъ подобаетъ кратїе възлюбленнаѣ. ш сѣм пандократном дни... бѣговѣрномомъ царю манѣилѣ царѣ града. и хрѣтолюбивомѣ князю андрію ростовскомѣ оуста- виша сїи празникъ празновати... повеленїем лѣвки патрїарха цариграда и митрополита константина и всеѣ рѣси. и не- стера иїкна ростовскаг...

к. фѣй. об. м. т. въ ѣ. днѣ. слово іѡанна зла- тоустаго. на прѣшображенїе гѣ кѣ и сїса нашего іс хѣ. Бѣ прѣваго чѣка сътвори. въкраи въведе его...

к. фнѣ. м. т. въ й. днѣ. слово на оуспенїе прѣтѣмъ владѣца нашеѣ бѣа прнодѣкы мрїа. Стѣкїи и прѣслав- нїкїи бѣи и прнодѣк мрїи по швычаю на стѣмъ гѣ на- шнго кадит хѣдѣщи... (Пор. Порфирьевъ II, ст. 270—279 і бібліографію у Памятках II, ст. 390).

к. фчѣ. об. в. т. д. слово стѣго іѡанна селоуи- скаго архїенїкна ш прѣставленїи стѣмъ и прѣслав- ныѣ бѣа прнодѣкы мрїа. Стѣда прїиде времѣ изыити ш тѣла прѣтѣмъ владѣци нашн бѣи прно дѣк мрїи. прїиде кнѣи архїѣггѣ і рече ей мрїе прїймн сн вравїе еже ти дѣеть наса- дивнїи рай. и даждѣ апашм да его же дрѣжаще поют прѣд- тобою. по трѣх ко днѣх изыйдѣши ш тѣла. секо рече аггѣ все пошаю к тѣкѣ. тїи ко да погрѣбѣт тѣ и славоу оузрат ш тѣмъ... (Пор. Чтенїя о. ист. и древ. 1880, кн. 3. Библиограф. матер. А. Погова, ст. 46—65; Порфирьевъ II, ст. 281—295).

к. хѣ. об. м. т. ѣ. днѣ. слово на пренесенїе не- роукотвореннаго шбраза ікѣны гѣ кѣ и сїса на- шнго ісѣ хѣ ш едѣса въ царград. Подобаетъ ко ш томъ братїе покѣсѣдовати ш бѣгдти гѣ нашего іс хѣ многаѣ ко чюдѣса бѣолакннѣ сътвориша. нхже ни оум члѣчъ не может достигнѣти. и штолѣ слышѣв акгарѣ едѣскїи царѣ. что былѣ ш дѣволи проказы разслакѣнѣ. и томѣнѣ былѣ ш не- прїазни ѣ. лѣтѣ. и лежа разслакѣнѣ... (Пор. Порфирьевъ II, ст. 247—250; Памятки II, 364—6).

к. хѣ. об. м. т. въ кѣ. днѣ. Слово на оусѣкнѣ- венїе чѣтнѣмъ главы стѣго слакнаго прѣрка и прѣ- тѣчи и крѣтѣмъ гѣмъ іѡанна. Паки іродѣада вѣснтся, паки смѣтѣтся. паки вѣселнтся, паки пѣшет. и паки въ ірода царѣ проснѣт беззаконнаѣ главы іѡанна крѣтѣмъ оусѣкнѣти...

Зборник кінчить ся сим словом на 609-ій в. На 609 об. коротка латинська записка кан. А. С. Петрушевича 1885 р. о словах словенского епископа Климента і о житіях Бориса і Гліба.

в. хкї. Начало сѣѣй четырдешатници. нед. в мытари и фарисен. слово іѡанна златоустаго. Прїйдѣте оубо дне. братїе послушайте гласа г҃а бодрѣнни боудем...

в. хгї. в. т. днѣ слово іѡанна злат. в страшном соудѣ. Оуже помыслите братїе дондеже живы есмь...

в. хдї. об. недѣ- в владном сынов. слово іѡанна злат... поученїе. Вѣзлюбленнїи послушайте гласа моего х҃а в покаянїи г҃ща притчею...

в. хсї. в. т. д. поученїе іѡанна злат. хрїстіаншм. Ище оубо любимици дрочши и братїе...

в. хзї. в недѣлю масоновстную. иже въ ст. Ѡ. н. іѡанна злат. а. к. слово в котором пришествїи г҃а нашего іс҃ х҃а. Послушайте братїе вкрїи хртїане смысленно и разсмно...

в. хдї. в. т. д. слово поученїе хртїаншм. братїе великїи навелѣ велегласно вкїетъ г҃а. ноцѣ приспѣ а днѣ приближисѣ. рекомо безсознама лествѣ ѡстоупи, а хртолюбиваа вкра вкїавши проскѣтила...

в. хка. в недѣлю сыроповстную. н. в. с. Ѡ. н. іѡанна злат. поученїе хртїаном в стом постѣ (як в книзї „Студит“ к. 14).

в. хкд. в недѣлю а. поста поученїе н. в. с. Ѡ. н. іѡанна злат. (як ввще к. 33).

в. хкз. в недѣлю в. поста (того самого) поученїе хрїстіаншм в стѣом постѣ. (Студит к. 44).

в. хкд. недѣла г. поста (того самого) поученїе в стѣом постѣ. (Студит к. 60 об.).

в. хл. об. в. т. д. поученїе в вѣздрѣжанїи и в мѣтвѣ. Оци братїе многажды хвалю ваше житїе и не въ лжѣ творю. но въ истинноу любовїю мысла... (к. хл.) оуже бо на среди поутѣ стоим...

в. хлѣ̄. в неѣлю д̄. поста (того самого) повченіе
ш ачкѣ̄ и ш мѣтвѣ̄ хртїаншм. (Студит 75).

в. хлѣ̄. об. в. т. д. поовченіе ш сїнїи дш̄ев-
номъ. Бсѣкомов чѣков подовает братїе жившцемоу въ
кратцѣ̄кїи сїи жизни в темнѣ̄ помышлати ш своен ползѣ̄к
и ш сїнїи дш̄а своѣа...

в. хлѣ̄. об. в неѣлю ѣ̄. поста. поовченіе хрїстї-
аном. (Студит, в. 91).

в. хлѣ̄. в. т. д. слово їванна злат. ш невьста-
ющих на оутрѣ̄ню. Бже вѣ̄кности кто вжитїи сѣмь
прѣвывает то не спсѣтсѣа...

в. хлѣ̄. въ соуботоу ѣ̄. неѣли поста. слово
стѣ̄го климента похвала ш четверодневнем ла-
зарїи. Бѣ̄ предтечет свѣ̄ктозарное торжество хѣ̄а въскренїа
швраз показѣ̄. сѣ свѣ̄ктозарнаѣ̄ памат вѣ̄сїа хѣ̄а чюдеса
прѣвзвѣ̄цїаѣ̄... (пор. Студит, 102).

в. хлѣ̄. в неѣлю цвѣ̄тноую. вхожденїе въ їе-
росалим гѣ̄ нашего їс̄ хѣ̄. слово стѣ̄го їванна
златоустаго сказанїй їерусалиских. Бѣ̄ нї̄к гѣ̄скаго
празника прѣдсїает свѣ̄ктоость. сѣ нї̄к владчнѣ̄го трѣ̄жества
прѣдходит проповѣ̄данїе...

в. хлѣ̄. об. в. т. д. слово стѣ̄. Ѡ. н. аданасїа але-
ксандрїйскаго поовченїе. Възлюбленїи днѣс въ їе-
росалимѣ̄ вѣ̄ тайна. иво хвалити ми прѣ̄кы проповѣ̄данноую...
(Студит, 104).

в. хлѣ̄. н. в. с. Ѡ. н. їванна злат слово ш їв-
сїѣ̄кѣ̄ въ стѣ̄м̄ великїи пнед. Вѣ̄нацїеса корѣ̄кальници
впоучинѣ̄ морстїи велицїи. иже не вѣ̄дет зѣ̄мѣ̄ ни горѣ̄
ни хлѣ̄мь видѣ̄ти...

в. хлѣ̄. Въ стѣ̄м̄ и великїи второк стѣ̄тнѣ̄
неѣли. слово їванна златоустаго ш собранїи
собора. (Студит, 111 об.).

в. хлѣ̄. въ стѣ̄оую великоюу срѣ̄дѣ̄ стѣ̄тнѣ̄
нѣ̄дїи слово їванна златоустаго. ш зависти
иже въ їѣ̄лїи реченно. излѣ̄зше фарїсеи совѣ̄т
сѣ̄творїша на їс̄а да є̄го поговѣ̄ятъ. (Студит
114 об.).

к. хнѣ. об. въ стѣй великѣи четвѣрток стрѣт-
ныа недѣли. слово ш мѡуцѣ гнѣ. (Студит 116).

к. хндѣ. об. в. т. д. слово ш причастїи їванна
злат. Царѣ который или княз аще кѣкоемѣ градов поидет
и срѣтают его тамо соущїи. також и мы длѣжны есмы
тож творити. понеже снѣ бжїи единочадый съ нѣси исхо-
дит кѣ смиренным чѣком. ннѣк волю стрѣти градет прїати
спнїа нашего ради. мы длѣжны есмо съ чѣотою срѣсти. и
дхѣвно прїати стѣх его таин причащенїе. слышите ннѣк хо-
тащїи пристуупити кѣ стѣкїи страшнѣкїи тайнѣк... (дальше,
як в „Студитї“ к. 117).

к. хнѣ. об. въ стѣй великѣи пѣток слово ш
страсти гѣ нашего їс хѣ. стѣго евсека архїепис-
скопа александрїйскаго ѿ прѣшческыхъ сказанїи.
Бѣзлюбленїи добро е° рещи каковог естѣ бѣговѣщенїе прдѣ-
ча въ адѣ. и како просїаша соущїи въ адѣ... (пор. Порфвр.
II, ст. 204—213) до слів 3-ої стрїчки, „славаше изкавителѣ
гѣ нашего їс хѣ“) [к. хѣѣ об.] емоуже и мы грѣшныи кла-
наемса и глѣм. распншемомса наѣ ради. бѣдко бѣваю та
бѣ мѣютиса стѣй и припадаю ти... (славословна молитва).

к. хѣдѣ. въ стѣою великою соубѣтоу слово
стѣго григорїа. Что се безмолвїе много на земаи; что
молчанїе много яко црѣ спитѣ...

к. хѣѣ. Бѣ стѣою великою нѣлю пасхи н. в.
с. ѿ. н. їванна злат. слово на преславное и три-
дневное вѣстанїе гѣ бѣ и сїса нашего їс хѣ.
Бѣстакѣ третїи днѣ гѣ нашѣ їс хѣ жизнь мїрови дарова.

к. хоѣ. об. н. в. с. ѿ. н. а. к. г. Слово їванна
злат. Пооученїе хрїстїаншм на стѣою пасхѣ. (як
в „Студитї“, к. 139 об.).

к. хоѣ. в недѣлю ѣ. по пасцѣ н. в. с. ѿ. н. їванна
злат. слово на антипасхѣ. (як в „Студ.“, к. 141).

к. хоѣ. в. т. д. слово стѣго їванна злат. На по-
сложанїе людем ш житїи сего свѣкта. Помыслите
вратїе ш житїи сего свѣкта како мимондет, и слава его ни-
чтоже естѣ. ѿверзѣм вратїе ѿ себе злам дѣла. да поживет
въ бѣгыхъ дша наша. а не любите вѣрнїи хрїстїане нгор вѣ-
совскыхъ и пѣсанїи... дрѣжите любовь кѣ всекому чѣков

...нищамъ въведѣмъ въ домъ свой. накорми напои, мѣтню послѣ
своей дан. а сѣнника не всоуждай. зато вамъ шѣщае, хс
нѣное цртво. а въ цркви вжю съ страхомъ ходите. свѣща
и просфѣры и деміанъ несем. что оуготовалъ вѣ на службову
секк стовю. и ѿ своихъ трудовъ [об.] принесеніе нескте...

к. хой. в неделю г. по пасцк. и в. ст. ѿ. и. іу-
анна злат. а. к. г. Поученіе ѿ іуифкѣ іу миро-
носицахъ. (як в „Студиті“ к. 142 об.).

к. хой. об. в. т. д. слово оукратцкъ сказано се
ѿ богатыхъ¹⁾. ѿ богатыхъ рече гѣ глше ѿ мѣтвухъ. но перво
рековъ на богатыхъ. что сами въокрѣ живутъ а многими
наругаютъ. и сами въскуности пребываютъ. таковымъ естъ
на великій грѣхъ и напогубел. такъ бо пишетъ ѿ скуныхъ.
нѣтъ стража своему доброу скуный но избиратель. и
стражъ естъ дѣволъ. болитъ бо скуный. легкѣ емоу мѣс своихъ
оурѣзавъ подати нищему. нежели въ какти лежащаго бо-
гатства дати. правое богатство врозцк милоствягаго. и злое
собраніе внемъ же нѣтъ чти к боу. ѿ томъ реклъ прмдрый
соломон. яко бурѣ потопитъ корабль [к. хй] такъ многое
богатство дшю и тѣло погубит. скуность скорбь раждаетъ
праведнаго имкнѣа. и настрашномъ д'ни скуныи мовковъ вкч-
ною пріймуть. и такъ же и пѣаници інымъ сѣ оусмѣхаютъ
а сами яко свинѣа вкаловжи валяются. якоже пѣаници пѣютъ
а не боу работаютъ. также лихонимецъ естъ насытый емлетъ
неправдою имкнѣе собираютъ лихонимецъ етъ неправдк. а хмѣла
очи вслѣпи. а богатый ѿглохъ въскуности. неслышитъ про-
шеніа нищихъ. а сего пѣанаго глоуха дшѣа пѣанствомъ. неслышитъ
стѣхъ писаній почитаемыхъ. богатый а пѣаница оба работаютъ
дѣволоу а не боу. аплъ бо павелъ рече. пѣаница покается и
оулишится пѣанства. принесетъ свѣщѣ и деміанъ къ цркви.
заплакавъ съ слезами въздохнетъ ѿ всего срѣца съ чистою
вѣрою. и помилуетъ и ѿпуститъ вѣ съгрѣшеніа его. а ѿ
мздомцевъ пишетъ что ненаслѣдатъ цртва нѣнаго. аще оу кого
възметъ ѿ неправды. хотѣа принести приношеніе свое въ
цркви. то не прійметъ вѣ. а ѿ гравителехъ прркъ закхей
рекалъ. гравителъ и мздомецъ естъ горкѣ татѣ. татъ бо вно-

¹⁾ Задля языка і обличительного змісту приводимо ціле.

ци крадет. а сей въ днь гравит. да лѣчше бы братіе помиловати сироты и вдовица и нища. нежели посоулы брати [обор.] влихвоу. аще хоцши къ црѣтѣи нѣном быти. посоуловъ не бери. рѣзонмства сѧ нерадоуѣ. ты твориши събираѧ богатство. а наготовишъ себѣ настрашном соудѣ моукоу вѣчноую. сиротскими слезами кровавыми. протож вѣрнѣи хртїане вразѣм свой прїймаймо. сиротъ не швидимо. оубогаго шблицѣм. мѣтню нищемоу творим. аще ли не послушаем того. и так вѣгом шсѣждени боудем. коли тѣи станют на страшном сѣдѣ глѣше нанас гѣу бѣу о том ризонмствѣ. и какъ боудем швѣкшати за своѧ злам дѣлам. коли погнаны боудем вмоукоу вѣчноую. ш неѧ же избавит ны гѣ бѣ нашѣ.

в. хпї. об. в. т. д. по оученіе стѣго ішанна злат. како подовает нам родители свои любити и чтити их. Послушайте братіе вѣрнѣи хртїане заповѣди гдѣни...

в. хпї. об. в неделю д. по пасцѣ (того самого) слово ш разслабленном. (як в „Студитї“ к. 144).

в. хпї. в. т. д. (того самого) ш исповѣданїи грѣхов православленным хртїаном малым и великим. Оци и братіе. малїи и велици. исповѣдайте своѧ грѣхи шцем своимъ дѣховнымъ пастыремъ своимъ. и не жиекѣте яко скот. шкоже бо птица оубѣши оуслѣк трепещет... пишет бо нам стѣи ішаннѣ златооустѣ. что великою стѣртѣ творит грѣхъ тайный. ... и дѣволи оубождници прихѣдѧт и подтыкают нас чтобухмо горшїи чинили блѣд... [паралель мїж добримъ і злимъ духами — а днем і ночью, свѣтом і тьмою]. — (обор.) а лютый посел вст смрть. не шкоупитсѧ ни златом ни сребром. мзды не берет. послуха не хоцет. контсѧ заповѣди его. творит волю его. и парит яко птица лѣтает по воздухов. тако она по людем по богатым и по оубогым. а какъ бчела цвѣты собирает так шна того часѣ люди тыѧ... [Сатана пише грѣхи людскї „на свои книги“ і „свитки харатїйны и положит на страшном сѣдѣ прѣд бѣгом. да неслѣк боудет нам шпиратисѧ дѣла своихъ“].

в. хпї. в неделю е. по пасцѣ. (того самого) по оученіе ш самаряннѣк. (як в „Студитї“, к. 147).

к. хпѣ. об. в. т. д. слово. како подовает хртїаномъ въ цркви състрахомъ стоати. Братїе вкрїни хртїане прѣвое имѣймо страхъ вжїи къ срдци...

к. хпѣ. об. в. т. д. слово ш неомѣкующихъ креститисѧ. Мнѡзи естъ неразѡмїи члци махаютъ полицѧ своему и по лицима роукою своєю. и творятъ крѣщаеса а наиболше трѡждуютсѧ, и вѣси смѣютсѧ томоу и радуютсѧ...

к. хпѣ. об. в. недѣлю ѣ. по пасцѣ. и. в. с. ѿ н. їванна златоустаго, повченїе ш слѣпци. (пор. „Студит“ к. 148 об.).

к. хпѣ. в. т. д. слово. Поовченїе къ всѣмъ людемъ. ш слышащихъ поовченїа книжнаго съ оумиленїемъ. Слышите вкрїни хртїане еж рече намъ стїи їваннѣ златоустѣ. аще сѣдиши впочитанїи словесъ вжїихъ. и хоцїши слышати прилежно. то прежде помолисѧ бѡгу. штверитъ ти оумъ и шчи срдечныи. да разѡмѣти что чтоутъ въ стїихъ книгахъ. да не къ грѣхъ себѣ стїихъ чтенїи послушаемъ. а коли стѡе писанїе чтоутъ нискомъ не шпичите. толко словухайте ѿ всего срдца. и на разѡмъ свой верите... а коли кто самъ вѣдѣчи книжникъ а иметъ чести стѡе писанїе. то всѣмъ срдцемъ прилежно съ слезами чти. а листа не шбращай безаѣнѣ. и аще хоцїши разѡмѣти силовъ книжнѡю. то и двакрыты прочитай словеса. а коли шваѣнишсѧ [обор.] самъ чести. и ты послуханъ друга своего чтоуца. и ѿложи мысли порожиїа. и дрѣжи разѡмъ добрый... [молитва Іеусу Христу о просвѣченїю ума словами їстини і наставленїю на путь праведныхъ. Заохота до сповнєня дїлъ вїри; заповїди божїи; кары за грїхи].

к. хпѣ. об. и. в. с. ѿ н. їванна злат. слово на възнесенїе гѧ къ н. сїса нашего їсѣ хрїа. Свѣтло ми естъ црковное посмотренїе, не смѣхъ члкомъ оучиненѣ естъ. а великїи нашему непрїателю дїаволоу плачь ест...

к. хпѣ. в. недѣлю ѣ. по пасцѣ. слово ш спорѣ стїихъ ѿ цѣ тїи. иже кникенъ съшедшимсѧ на арїа еретика. (пор. „Студит.“ к. 151).

к. хпѣ. об. в. т. д. слово їванна злат. о дшїи члѣтїи праведной. Бѣдетели братїе какїи страхъ имаетъ

дїша вчас' исхода єа. коли исходит ѿ житїа сего советного... Дїяволи являють ся зі „скитками харатїйными“, де записані „мїци и дни и часы. нашихъ злыхъ съгрѣшенїй“, за котрі не дадутъ душі „до прѣваго мытарства дойти“. Душу добру заносять ангели передъ подножїе Господа, „и повелитъ гѣ архангѣлову хранителю єа. поведи дшѣ сїю оукажи єй мѣста добраа и злаа. то понеси ю вмѣсто покойно. гдѣ вси стїи почиваютъ“. Указавши на суету свїта сього, авторъ продовжавъ: „слышите что речетъ намъ ѿвѣдѣль златооустъ. нїкъ былъ славынь, а зѣвтра [хчз об.] безъ дшѣ въ гробѣкѣ лежитъ“... Треба пам'ятати о смертнїмъ часї, бо немилостивїи ангели пориваютъ душу, не зважаючи на її мольби „шславите ми... да сѣа покаю. и въсплачюсѣ слезы пролію. и матїню сътворю“... На се відвїчають ангели: „оуже во твоємоу житїю конецъ приходитъ. оуже ти сїце зашло и торгъ развидѣтъ нѣкогого ти купити. рекомо нѣколи покаятисѣ. коли пришли єсмо по тебе. оуже ти свѣт помрѣчесѣ... пойдѣи вмоуковъ вѣчноую“... [к. хчз.]. Образъ страшнаго суда... [обор.] Грїшникї підуть „въ ѿгнь невгасимый. еже зовѣтсѣа пекло... гѣвна“.

к. хчз. об. (Того самого) в нѣдѣлю ѿ. на сошествїе стїго дшѣа. слово. Дшѣовнїкїи вѣдѣти съ нѣси намъ днѣс просвѣтнѣшиисѣа. дшѣовно дшѣонымъ пѣкнїемъ въспоемъ стїго дшѣа вѣдѣдѣть...

к. цѣ. об. Григорїа вѣслова, в нѣдѣлю ѿ. на сошествїе стїго дшѣа. слово ш стѣомъ дѣѣкѣ. Рцѣкмъ оубо ш стѣѣмъ дѣѣѣ дышовцемъ, еже єсть третєє советство стѣымъ тройца: что є. дшѣъ и чего ради нарицаетсѣа дшѣъ; нгдѣ въ стѣыхъ писанїихъ нарицаетсѣа дшѣъ...

к. цѣ. Повченїе в нѣдѣлю всѣхъ стѣыхъ євѣаїє ѿ матѣрѣа. Рече гѣ всѣакъ нже испокѣѣ ма предъ чѣкы. исповѣкмъ и азъ ш немъ предъ ѿцемъ моимъ нѣнымъ. на мочненїе здѣкъ подвижатъ оуѣнкы своѣа хсѣ, и срдца ихъ оустраетъ. — [Се повченє такъ і зложено — з речень Ісуса Христа і відвїтного поясненя].

На к. хчї. об. і хчдѣ. Читавши слїдуючі чотвиростишїя, списанїи скорсписомъ XVIII. в. ввизу текету: „Євѣктѣаїє в ѿвѣкѣ полати и трапизи тамъ богати | Идѣкте вси праведнїи во тѣк полати тамо витати и близко вѣга сѣдати | Я грѣшници не тужите но скоро тамо идѣкте | ѿстави грѣси до

Стѣхн радости к миломѣ бгѣ любе велию стѣжите. — Бн-
сѣпъ богатъ веселїса Я богатїи насладиса | тош трапези
тако витати И близко бгѣ сѣдати | Поютъ мѣзници роз-
ними мѣзници пѣснь бгѣ синѣ през'зкло винѣ | во час весе-
лою година.

Деякі правописні особливости: гонїмоу 9, оурїала 9,
с нїма 9, диниковы 9 об., назарѣфъ 9 об., назаранїнь 9 об.,
испакнїса 9 об., галїланїнь 9 об., їваном фелогомъ 10, ера-
польсь 10, подайждъ 529, гѣшна 697 об.

VI. Книги аскетичні.

№ 56, 66.

№ 56. Отечник — Поученія о монашескім житю. Полууставный ркп. XVI. в. на (3—237) к. і XVII/XVIII в. (239—410) к. 8-кв. Папір білий гладкий, правопись руска. Прп. новий.

Початку нема; 3-я к. починаєть ся продовженем „слова ѿ. ѿ безмалъвїи“ — „и тогда оуже не сядѣ здѣ. слышав же то архієпкпъ и рече. аще прогнати его идѣ. оуже не идѣ къ стѣмѣ. Иногда иде ѿць арсеній въ мѣсто и въ тоу тростїе движас въ трѣмъ“...

Внутрі кілька прогалин в листах і в текстї: ѿ безмалъвїи, ѿ оумиленїи (4 об.), ѿ печали (7), ѿ смѣренїи (14), ѿ пощенїи яко не токмо ѿ брашна или ѿ вѣсѣды достоит прїимати его но и ѿ видѣнїа и в прочих дїевныхъ подвижанїи (28 об.), повѣсти различны къ ствержденїю востающимъ на ны бранем ѿ любадѣанїа (43), яко не подобаетъ снїсскати имѣнїа и ѿ лихонимѣнїа хранитиса (67), о сѣдѣнїи въ келїи и одѣлкѣ рѣчи. Повѣсти различны къ памати моужествѣ оучаши нас (74 об.), яко не подобаетъ дѣла сконхъ предъ чѣки творити (90), яко подобаетъ хранитиса ни единому гѣе вѣсѣдати (96), повѣсти различны стѣхъ ѿтець (100 об.), повѣсти старецъ и наказанїа стѣхъ ѿцъ напредспѣане конечное (117), дрѣгла старческаа провѣщанїа приносима пѣчинѣ ѿ ѿци аммонїе (133 об.), почто посагшимъ секо многъ спѣхъ даеть дѣвѣж непокажетъ ѿ трѣдовѣ (160), слово бїе, почто аще чѣтенъ бракъ

длѣщаѧ оучитъ павелъ съвокъспленіемъ оубѣгати (162), слово сї, въ немже глѣтъ еже не богатѣти лихо (163 об.), стѣго евсѣѣѧ слово зї. (165), їсани(о) иї, въсмотрѣнныи словъ дї. (165 об.), слово ѿ. яко подобаетъ бодрѣ быти въ всемъ (207 об.), яко подобаетъ странники прїимати. и милувати съ кротостїю кѣ. (227), въ блаженѣмъ послѣшанїи кѣ. (234), въ смѣреннѣмъ мѣдрости (244), о любви кѣ. (285 об.), о прозорливыхъ (294 об.), повѣстьъ зело полезна (316), въ творѣщихъ знаменїа (326 об.), провѣщанїа состарѣвшихъса поствѣникъ (405).

Звернемъ увагу тїлько на словарно-граматичный матерїалъ: шконь полъ прибоища (Ср.) 14, шждѣ отрѣвинѣ (хлѣбѣ — що впавъ въ порохъ) 15, съ болѣнїемъ многымъ 23 об.; единѣ бѣ братъ живыи въ кельахъ оудѣ лѣѣандрїа (сл. въсмѣрїи) 23 об.; и токмо фалинѣ пшеницѣ творѣхомъ емѣ ѿ года до года. и егда идахомъ къ немѣ ѿ того идахомъ (въ пощенїи) 29 об.; шерѣтежъ единѣ ѿ нихъ мала аракѣ иземна (пѣ) пѣти... ѿче велиши ли вѣзати его... ты лїе положи тѣ (въ пощ.) 30, взимахъ посмагъ и сънѣдахъ отанъ оца мовѣ 33, съ оумилнїемъ многымъ 36, прїиде къ дверемъ и вѣстрѣ оудѣ ставѣ 36, киндѣ вина 37, стѣла съшкантики [въще вѣстрѣчавѣ — синкли-] 38; сокачїйское въ художество чѣжтъ постомъ 38, вѣдша же единомѣ братѣ моуксарїа свѣхы и створи атирѣ и вложи ѧ низѣ. и принеѣ старцѣ... вѣсцити... и не хотѣ поне малы атири вѣсцити 42 об., лѣва гѣронїи 43 об., спѣдарѣ црѣвь стонтъ прѣдъ нимъ 47, соутѣво всемъ миру намахарїи прїемлюще раны многы 49, лѣвѣтонѣ 51 об., фалѣки 52, вѣгодѣ окѣда възрѣчашесѧ (наслувававъ ся?) 53, снїсъкати 67, изъ „ленка“ робилъ „лѣвѣтонѣ“ 69, лѣва иперхый 71 об., лѣва матей 77, снїйти 100 об., прѣдааше... рѣкна рѣшета его 103 об., мнлотарѣ (овчина-Mikl.) 104 об., къзъмничю (patronim.) 105, вѣнимактѣ ѣ бѣгѣ 107, (изъ желїза) брѣдѣи или нѣжъ 112, стѣкланнцѣ 126, вѣди яко вѣзѣмнѣ и пощина имѣ кротѣстъ къ всѣмъ члѣкомъ 133, козъмникѣ (Mikl.) 134 об., къзмикѣ 135 об., хѣзъ (Mikl.) 139, ни единою днѣю 143, скринѣа воеводы 157, скрынїа 157, злокозѣникъ 223 об.

№ 66. Книга „Студит“, полууставний рукопис 1577 р. руско-болгарским письмом, на товстим папері знаку кабан. 151 к. F°. Прп. — дошка в шкірі: — Вирізани: 1-а к. текста і низ 3-х первих карток з записом.

На (13 об. — 16 об.) скорописна вкладна: „Гл҃ѣт ѿ. ѿ начала миру. По вжїем нарож. л҃кт ѿфѿѿ. мїа мр. ї. на ст҃го мчнка кондрата и дружини ег. ѿци ч҃тїни в҃гдїе прош ваї ч҃т. ч҃тк҃те исправл҃те змїне гр҃кшнаг вл҃свк҃те а не кал҃нїте. аще гдє погр҃кшнїх. Написаны выш сїи двѣ книск҃ студит и ѷлатыра тл҃кованаа р҃укою гр҃кшнаг мншг҃ рака вжїа ермонах ішны. и приданы выш сїи двѣ книск҃ к҃у храму сепина пр҃тѣа в҃ца монастыра знава в҃чно и непор҃ушно к҃у ч҃тїи и хвал҃к вжїїи и аще к҃торк҃ї дїїета҃внии поп или дїакъ или прос чл҃к др҃внїа сїю книгу студит или ѷлатыр тл҃кована ѿдалити на ину страну или вѣ инь пред҃кль или сїи запис выр҃кзати или загладити на сче“ [дальші двї ек. вирванї].

к. 1. починаеть ся закінченем проповіди в недїлю о мытари: „еда кто ѿ князь в҃рова в҃нь или ѿ фарисей. не хотах҃ж бо вѣ шениж прїати кащїнх҃сѧ“ [12 стрїчок].

— вѣ тож дїнь пооученїе ѿ. ѿ фарїсеї и ѿ мытари. Послоушаймы братїе сѧ притчѧ ѿ мытари и ѿ фарисей. якоже оубо фарисей высокооумїем низпаде. и прѣжднѧ мл҃твѧ потр҃квї гр҃достнѧ...

к. 1 об. нед. ѿ. пооученїе о вл҃ждн҃кмѣ сїюу. Вѣзлюбленїи послоушанте самого х҃а. ѿ покаанїи гл҃аща притчѧ...

к. 3. пооученїе второе ѿ вл҃ждн҃кмѣ сїюу.

к. 4. Вѣ сж҃к. м҃аспоуст. пооученїе ст҃го сїмѣшна. мѣсопотамїйскаго, како подоваеть вѣ оум҃к им҃кти дїнь исходныи. Яще не в҃ксте братїе. какыи страх и вѣд҃ж имам пострадати вѣ ча° исхода нашего. егда бо дїа ѿ т҃кла разлоучаетсѧ...

к. 5 об. Пооученїе ѿ. деѿфїла архїеппа александр҃скаго ѿ исхожденїи дїши ѿ т҃кла: Нїѣ разоум҃кїте братїе каковъ страх и трепет имамы вид҃кти. егда дїа ѿ т҃кла разлоучаетсѧ...

к. 6 об. пооученїе вѣ нед҃ла м҃аспоустнѧ: Се привлїжисѧ братїе вр҃кма покаанїѧ...

к. 7 об. поученіе ѿ сѣго ефрема ш вждоу-
щемь сждѣ.

к. 9 об. въ срѣд сыропоусныхъ нед. поученіе
сѣго василіа ш сѣомь постѣ. Понеже оубо сѣи поѣ
градет. шкоже шснованіе нѣкое гѣ полагает...

к. 10. поученіе второе ш любви. Братѣ ничтоже
паче чѣтѣ прѣжде не прѣзримыхъ любви...

к. 11. въ пак сыропоусныхъ нед. сѣго шѣа на-
шего ефрема наказаніе ш сѣмь постѣ. Братѣ
внемли село. не погоуби праваго пѣти.

к. 12. поученіе ѿ. ш скоромноушци^и житіи.
и ш грѣдѣмь сждѣ. ішан златѣустаго. Дроуши и
брата, иже мыслите въ црствіе вѣіе. да не приаѣнитеса
сеи жизни заѣи. нѣ паче да проваждантеса на шноу
жизнь...

к. 13. въ сѣв сыропоусныхъ. слово ш сѣихъ
оѣихъ. и ш сѣлахъ, и ш черноризцихъ. и ш мѣчени-
цахъ. Се приспѣ братѣ прѣславнаѣ памѣт пріѣвныхъ и
вѣженыхъ шѣи нашихъ сѣихъ черноризецъ ..

к. 14. Поученіе въ недѣлѣ сыропоусныхъ. Бра-
тѣ, послушанте. оумныхъ двери шкрѣзше. и слоуха дшвнаѣ
шкрывше...

к. 15 об. поученіе ѿ. ш пощеніи и ш вестрѣтїи
дешдора нгоумена стоудійскаго. Братѣ и шѣи.
масопусное вѣрма въсемоу аѣтоу полезно ѣ...

к. 17. въ втоѣ. ѣ. нед. поѣ. (того же) — Братѣ и
шѣи, шко оубо мнишеское житіе тѣсно и прискрѣвно ѣ...

к. 18. поученіе ѿ. сѣго оѣа дешдота. ш сѣомь
постѣ. Въ законѣ повелѣ вѣ сшм іилѣшм. да кождо ш
себе боу десатноу длет...

к. 19 об. въ тож днѣ поученіе на часѣхъ. сѣго
дешдра нгоумена стоудійскаго. ш вѣгодѣти
вѣіи, ш възвышеніи вѣгодѣтнаго и краснаго
нашего житіа. Братѣ и шѣи, въсегда вѣгодареніа вѣіа
наслаждашесѣ. въсегда вѣгослов'ствити вго дѣжни есмы...
[всѣого 14 стрічок — далі бракув карток].

к. 20. въ тож днѣ поученіе ш сѣомь постѣ.
Братѣ, вѣженыи павель великогласно въпѣеть гѣа...

к. 22. въ тожъ день поученіе на часѣхъ. стго дѣшдора нгоумена стоудійскаго. о послушаніи иже съ вѣрою и чѣмъ сердцемъ въ всякомъ служеніи прѣкывати. Браїи и ѿци. трасеся осужденіа съкрышаго въ земли талантъ...

к. 23 об. въ чѣѣ ѿ. нед. поѣ. поученіе стго дѣшдора. нгоумена стоудійскаго. Брата и ѿци. въсакъ град. и въсакъ пѣтъ далечъ же и въ день. трудоу троужаетса...

к. 25 об. в. т. д. поученіе ш стомъ постѣ. Братіе, послушайте мыслѣно и разоумно. прѣка глаца ш семь прѣтѣмъ постѣ...

к. 27. в. т. д. поученіе стго дѣшдора нгоумена стѣдійскаго. Брата и ѿци, мноу повоукъ ш настолцихъ. иже възмѣтиса сердце мое...

к. 28. въ пѣтокъ ѿ. нед. поѣ. Поученіе стго дѣшдора нгоумена стоудійскаго. Понеже добродѣтели едино ѣ въздрѣжаніе. ш сем паче вѣдемъ, въздажѣмъ славу боу...

к. 29. поученіе ѣ ш стомъ постѣ. Братіе нѣкъ приспѣкъ вѣрма добраго испокданіа. и поспѣха и поспѣха иже къ боу... (хитро лѣшаиса 30; вынемъ ищпага мошницѣ малоу 30 (изчѣпага-з пазухв)).

к. 31 об. въ сѣбѣ ѿ. пшѣ. память творим чюдесе кышаго стго дѣшдора тирона. Оуліанову законопрѣстѣпникоу злочѣстивомѣ штававшемоу свѣт, и тѣмъ възлюбившемоу...

к. 33. поученіе въ прѣвѣжѣ недѣля поѣ. Видителн възлюбленіи ѿ самѣхъ вѣршіи поснѣжѣ пѣзвѣ...

к. 34 об. въ пѣд. ѿ. нед. поѣ. поученіе ш лѣстичницѣ. Чада моя, радуется сердце мое ш вас. шко еже аще сътворите въ мѣ дни. плодъ вашъ выветъ въсего лѣта...

к. 36. въ вѣтѣк. ѿ. нед. поѣ. поученіе ш стѣмъ постѣ. анастасіа синаискаго. Гоу глѣшоу. не възходѣца оусты осквернѣжт чѣка. да пошто ѿци оуставиша намъ мѣс не шти въ стѣмъ поѣ...

к. 37. въ срѣд. ѿ. нед. поста поученіе ш постѣ. стго оца дѣшдора нгоумена стѣдійскаго.

Браа ѿци. стго ѿца прѣкывающаго и оучителя. не длѣж-
ноуемъ. обличеніа...

к. 38. въ срѣд. ѿ. нед. поѣ. начаѣ. по оученіе
ш постѣ. шко не трѣбоуетъ гѣ поста ѿ болящихъ.
нж ѿ здравыхъ. Постъ чювественыи безъ дѣховнаго ни-
чтоже естъ. не бо въходяща ѿ сласти сквернат чѣкы. нж
исходяща ѿ него...

к. 39. въ чѣт. ѿ. нед. пос. по оученіе хотѣшим
жити съ похвалою трѣнѣти въскж напастъ.
Братіа и ѿци. хотѣхъ единого кождо васъ прѣд лицемъ
моимъ видѣти. и въсѣлаа противоу снаѣ мои изглати...

к. 39 об. в. т. д. на час. по оученіе григоріа вѣо-
слова. Прѣвѣа недѣла поста да оупразнатса. такожде
и въ великж недѣла въси ѿ слоужекъ...

к. 40 об. въ пак. ѿ. нед. поѣ. по оученіе ш пакъ
дѣевнѣи. стго оца дѣвѣра нгоумена стоудѣй-
скаго. Къ оутѣшителю ли пакы приѣгнемъ. и съвѣск-
доуимы къ оудом нашимъ, акы приснымъ...

к. 42. въ пак ѿ. нед. пос. іѡанна златѣстаго.
по оученіе начасѣхъ. о стѣкмъ постѣ. Можете аще
хощите. аще и ѿ многыхъ инѣхъ испытоужше. оувѣдите
израдн охытрѣца вѣ. и низреченижа прѣмждрость...

к. 42 об. въ сжв. ѿ. нед. пос. по оученіе шко по-
доклет съ говѣнїемъ и любовїж вжїеж прѣкы-
вати въ семь житїи. Братїе и ѿци. се приближисѣ намъ
днѣ недѣльныи...

к. 44. по оученіе въ недѣла ѿ. стго поста. При-
дѣте друзи и братїе. възлюбленое стадо хѣво...

к. 45 об. въ пнед. ѿ. нед. пос. іѡанн. златѣстаго
по оученіе ш томъ. еже имѣти въсегда на оумѣ
страшныи онъ часъ. Кждо възлюбленїи въндѣмъ въ
свож съвѣсть. и помыслим прѣгрѣшенїа.

к. 46 об. в. т. д. на часѣхъ. по оученіе ѿколика
образъ блжд и сонїа въ чѣцѣхъ бываѣт. Шкоже
ѿци глат. ѿ чѣтырѣствѣвнаго възиранїа възгараѣса. ѿ
многа иденїа. и многа питїа и спанїа...

к. 48. въ вток. ѿ. нед. пос. стго дѣвѣора нгоу-
мена стѣдѣйскаго слово оутѣшно братїи. Радуй-
тисѣ о гїи прїо възлюбленїи съврѣстници моего чюныльства...

в. 49 об. в. т. д. на часѣ. того же — шпалъзѣ дшѣвнѣи. Изъ грѣшныи и лѣнивыи. погрѣбеныи талантъ свои къ земли. не придрѣлавыи ничтоже...

в. 51. въ срѣдѣ. нед. поѣ. (того же) поученіе шпалъзѣ дшѣвнѣи. Тѣмъ оубо азъ нѣкъ дрѣзноу хъ си писати къ вам...

в. 52. в. т. д. на часѣхъ. стѣго дѣшдосіа слово о трѣпеніи и шлюбви. Что вънесемъ любимици мои къ миръ сѣ. ли что намъ изнѣсти... [Памятнѣи др.-руск. ц. уч. лѣт. I, ст. 33—5].

в. 53 об. въ чѣкѣ. нед. поѣ. (того же) слово ш трѣпеніи и шлюбви. Многѣжды друзѣи шгоними множискоушеніа ради. и не шстанѣтсѣ дондеже полоучат стѣи тои даръ... [ор. сит. 35—7].

в. 55. в. т. д. на часѣ. (того же) поученіе ш трѣпеніи и шмѣтѣи. Възлюблѣннѣи притчѣ прѣимѣтѣ. за оустраданіа трѣпеніа. прѣкы же глѣшѣ намъ именемъ гнѣимъ. нѣкъ во вѣжимъ трѣпѣшѣа... [ор. сит. 37 9 ст.].

в. 56 об. Въ пакѣ. нед. поѣ. (того же) поученіе ш трѣпеніи и шсмѣреніи. Подвизѣтсѣа троудници. да прѣимѣтѣ вънецъ трѣпеніа вашѣго... [ор. сит. 39—42].

в. 58 об. в. т. д. на часѣхъ. (того же) поученіе ш хожденіи къ цѣркѣи и ш молитѣкѣ. Слышимъ оубо гѣ прѣкомъ глашѣ къ нашѣмъ оуныльствѣ... [ор. сит. 42—3].

в. 59 об. въ сѣбѣ. нед. поѣ. поученіе ш жизни дѣховнѣкѣи. Ико се вѣгла сѣа жизни слышахомъ. нанѣже неразоумнѣи мѣздатсѣа...

в. 60 об. поученіе къ недѣлѣ. стѣго поста. Браѣ прѣполовѣшѣ нѣкъ стѣмъ сѣа днѣи чѣнаго поста. къздрѣдѣимсѣа дшѣжъ поклѣнѣжѣтсѣа чѣномуу крѣтѣж...

в. 62. въ ѡнедѣ. нед. поѣ. слов. антѣшѣа ш шдени. Шдени рѣчъ прѣточникѣ. аще сѣдени на трапѣзѣ силѣныхъ. разоумнѣ разоумѣваннѣи прѣдрѣполагаемаа ти...

в. 63. в. т. д. на часѣхъ. поученіе ш вѣчнѣкѣи жизни мира сѣго. Се оубо късе житіа сѣго поминашѣмъ. и что во и ише сѣще разоумѣхомъ...

в. 64 об. въ втокѣ. нед. поѣ. слово антѣшѣа ш въздрѣжаніи. Въздрѣжаніе въскѣмъ оубо потрѣкѣно еѣ. пачѣ же хотѣшимъ вѣоу оубодити...

к. 65 об. в. т. д. на часѣхъ. Пооученіе стѣго василіа. Сего ради оутврѣждамъ ны ѿванъ вѣща храни ти себе...

к. 67. въ срѣдѣ д. нед. пос. слово стѣго оца на шегъ ѿвана златѣстагъ. Блѣвнѣ въ давыи трѣудникомъ алканіе, и срѣдѣ трѣуда алчѣвы видѣти...

к. 68 об. въ чѣѣ д. нед. пос. слово антиоха въ постѣ. Черноризиць хотѣа чистомъ постомъ о вѣкѣ самъ при свѣнти...

к. 69 об. в. т. д. на часѣхъ. Стѣго василіа. По оученіе въ словесѣи. Да и намъ дастъса недоѣнымъ. въ добро вѣрѣма разоумоу сиѣхъ лѣтѣ прѣходныхъ...

к. 71. въ пакѣ д. нед. пос. слово антиоха въ срѣвсролюбѣи. Срѣвсролюбѣа недѣжъ зѣло люте и гоуби теленъ е...

к. 72. в. т. д. пооученіе стѣго василіа въ пока нѣи. Пеканса дѣше моѣ грѣшнаа. доколѣ скрѣвиши въ сѣми нечистотами вънѣтрѣными и внѣшними...

к. 74. въ сѣбѣ д. нед. пос. слово антиоха въ ли хоиманѣи. Речъ гѣ никтоже можетъ дѣѣма гѣома рабо тати...

к. 75. въ недѣ д. пос. поученіе въ алчѣкѣ и въ мѣтвѣкѣ. и въ матыни. Прѣйдѣте ныкъ цѣковнаа чѣда. да шѣвычное пооученіе сѣтвори въ алчѣкѣ и въ мѣтвѣкѣ...

к. 76. въ пнедѣ ѣ. нед. пос. слово антиоха. въ томъ еже не любѣти мира ни аже въ мѣрѣ. Мѣжи и кратѣа. иже хѣвы ради любѣе, шѣставише родитѣла...

к. 77 об. в. т. д. на часѣхъ. слово стѣго васи лѣа. о трѣоци молебное. О вѣсѣстрѣтнаа оунылаа дѣше сего житѣа вѣрѣминнаго. въса печали и скрѣви и грѣси въсаци сѣверѣтса...

к. 78 об. въ втоѣѣ ѣ. нед. пос. слово антиоха въ оклеветанѣи. Оклеветанѣе рѣпѣтанѣе. ближнѣи дроугѣ дроугоу е. шѣоже вѣтѣи безразоумѣа...

к. 80. в. т. д. слово стѣго василіа. въ трѣпенѣи. Ико въси чѣци стажими вѣдѣмъ вѣугѣльскаго послѣоушанѣа...

к. 81. въ срѣдѣ е. нед. пос. слово антиоха въ шѣптанѣи. и о клеветанѣи. Паки шѣпотникъ и клевет никъ. шѣпѣника вѣста срамѣтномоу но злодѣканѣю...

в. 82. в. т. д. на часѣх. поученіе ш сїснїи дїи. Вѣсѣкомоу чѣкоу пшдбаеть братїе. живѣщемъ въ кратѣцѣи сїи жизни и въ темнѣи...

в. 83 об. в. чек. ѣ. нед. пос. слово антїшха. ш лѣности и о злобѣ. Лѣность припражена ѣ. злобѣ рече во рлве злыи лѣнныи...

в. 85. в. т. д. на часѣх. слово ш лѣжи и ш клеветѣ. Коупно стоаще телесы, а оумы разио стоите...

в. 87. в. пак. ѣ. нед. пос. слово антїшха ш том еже не оукарати никогож. Не лѣпо ѣ оуничжати никогоже ни хоулити...

в. 89. в. пак. ѣ. нед. пос. на часѣх. слово антїшха. Видители братїе добрѣа любовь гѣ нашїго...

в. 91. Поученіе въ ѣ. недла стѣго поста. По неже оубо помалѣ по° сїи скончатица хоцит. и помалѣ дїи гїа стрѣти приходат. того ради шже ш стрѣтѣхъ чѣтѣса слово. даса кнїим приготовимъ...

в. 93. в. пнед. ѣ. нед. пос. слово антїшха ш послушанїи. шко вѣсѣакъ послушанїи сїсѣтѣса. Послушанїи при вѣсем вѣсѣкѣре. дѣховныхъ ѣцѣ своихъ. таже сѣт ш немъ боу порѣчат...

в. 94. в. т. д. на часѣх. слово ш кротости. Намъ оубо по естѣвоу дано самовлѣство. любо злымъ бывати любо добрымъ...

в. 95. в. вток. ѣ. нед. пос. слово антїшха ш трѣпенїи. Мало нѣшто ѣ покаанїа вамъ побесѣдовавїши. рѣцѣкмъ боу поспѣваѣщѣ ш трѣпенїи сїсѣжїи чѣкы...

в. 96. в. т. д. слвв. на часѣх. ш невѣрованїи вѣскрїнїю хѣвѣ. Сѣт мнѣши глаше. нѣк° быти скончанїю жизни сїи ни вѣскрїнїю...

в. 97. в. срѣд. ѣ. нед. пос. слов. ш ѣспенїи чѣтвороднекнагъ лазаря. Бѣк нѣкто болѣи лазарь. ѣ виданїа ѣ веси марїинны и сестры еѣ марды... (великымъ глашымъ 97).

в. 97 об. в. т. д. слвв. на арїшна, поученіе ш ѣврѣженїи мїра. Вѣси иже мїра сего ѣврѣгшесѣ. иже образъ иночѣскыи прїемше. иже крѣтъ хѣвѣ на ramo вѣземше...

в. 100 об. в. пак. ѣ. нед. пос. слвв. стѣго на арїшна ш чернорїзчѣскомъ житїи. Сѣже во видимъ въ

мирскихъ что дивно. то не поманем яко Ѡрчени есмы того въ постризанїи нашемъ всего мирнаго..

к. 102. Въ сѣв. 5. нед. слово похвално шъ воскршенїи шъ четвероднєвнѣмъ лазари. Се прѣдтечь свѣтозарное трѣжество хѣа въскрїна образъ повѣда..

к. 104. Въ нед. цвѣт. слѣв. стѣго Ѡца нашегъ адла насїа еїпа александрѣскаг. і шъ лазари. Страшна възлюбленїи тайна днесъ въ іерлїмѣ выѣ..

к. 105 об. в. т. д. пошченїе шъ постѣ и шъ четвероднєвнѣмъ лазари. Братїе, прѣклоушше шкоже и мшрскѣмъ поучнїемъ поное се теченїе. и желаемаго дозраще пристанища..

к. 107. въ стѣи и великыи нед. страстныи недла. шъ несохшенїи смоковници. и шъ притчи виноградѣ. Вчєра намъ вѣдѣка и гѣ. празникъ весель сѣтворивши. днѣ на стѣть подвижется..

к. 109 об. в. т. д. другое слово прилагам. шъ прѣкраснѣмъ ішсифѣ. емоужъ начало бѣ авраамовъ. бѣ исаковъ. бѣ іаковль. писано въ ефремѣ. здеже оуводѣ шѣрклїи есмо велии въкратцѣ. протожъ его ненаписахомъ: Въ стѣи великъ втѣ. стѣтныи нед. слѣв. ішанъ златѣстаг. шъ і. дѣв. Подвижжъ вы оубо братїе на пѣнїе чюдесь..

к. 111. Въ тожъ втѣ. великыи стѣтныи недла. на часѣхъ. слово ішанна златѣстаг. шъ събранїи сѣкора на гѣ. Се намъ еуѣлїстѣ ішаннѣ нїѣ бесѣдова. аще бо и оусты намъ не бесѣдѣють..

к. 113. Въ стѣжжъ великжжъ срѣд. стѣтныи нед. слово ішанна златѣстаг. шъ вѣднїци иже възлїа алабастрѣ мѣра на носѣ ісовѣ. Днесъ фарїсеи вѣдѣжъ на шѣдѣ възва. чѣтъ сѣ оукоромъ смѣснѣ..

к. 114 об. в. т. д. слѣв. ішана златѣстаг. шъ зависти еже речено въ еуѣлїи. излѣзше фарїсеи сѣвѣтъ сѣтвориша на іса да его погоубятъ. Пжждоуса повѣдати вамъ. что бѣосварнїи жидове на сїса моего раждизанїе..

к. 116. вчѣк. великыи недла. слово мѣцѣ гѣи. ексєвїа александрѣскаг. Вчєрашнжжъ рѣчь днѣ мышлѣ изрици. низдрѣшитсѣ дѣлгоу възлюбленїи.

к. 117. в. т. д. побченіе ш прѣтѣхъ тайнахъ. си-
рѣч ш тѣлѣ и ш крѣки хвѣ. Нѣк хотѣши пристѣ-
пити къ стѣки страшнѣи тайнѣ. разоумѣте братіе съмы-
слѣно. какои стѣкии хоцете причаститисѣ.. (на 118 об. кін-
чить ся 11-ою стрічкою; рѣшта 19 стрічок чистого мѣся).

к. 119. слово. ш мѣцѣ гѣ нашего іѵ хѣ и ш по-
гребеніи тѣлоу гѣю. и ш въскрѣніи стекарина и ле-
оугина. сѣокоу великаго сумѣшна. законника.
впаѣ. великыи. дѣланіе трѣца. сен всѣе вели-
коу ж. Въ нма стѣм трѣца. начнѣтсѣ дѣаніа сѣса нашего
іѵ хѣ. иже шврѣте црѣ великыи фѣвдсѣи въ римѣ. съвѣт-
ници же при понтіи пилатѣ. въ извѣстныхъ книгахъ сътворено
быѣ въ ді. лѣто. црѣю тиверіи. црѣю мирскоу. и иродоу. сѣс
црѣю галафійскоу въ ді. лѣто. вадѣствоуюшоу. въ 5. и 6
днѣ марта мѣся сѣхуаго... [к. 124 „цѣи сѣтъ понасѣ“]. На
129 об. в 10-ій стріцѣ з долу кінчатъ ся перша половина сего
апокрѣфа, званого Нѣкодимовим евангеліем; в 9-ій стр. почи-
наеть ся друга часть: къстарѣ іѵсифѣ и рѣч къ аннѣ и
каафѣ истинно и гораздо. что дивитсѣ и мже слышасте
и иже видѣнѣ е° іѣ мрѣтѣ и живѣ грады на іѵбо... (к. 130)
и сѣю клѣтѣоу слышати каринѣ и лѣвѣвинѣ лицем къстра-
состасѣ... дадита намѣ два оукрѣтка книжна. и пишѣвѣ иже
видѣхѣовѣ и слышѣхѣовѣ. и даша нма и та сѣдѣца разно
пислѣста...“ На 136 к. в 10-ій стріцѣ починаеть ся лист
Пилата цѣсарю Клавдію: „къ грады римскы къ клавдію
кѣсарю римскѣ. понтію пилатоу. цѣловано бы°. и то ти
искѣснѣхъ. жидове завистѣством ихъ. вѣциницоу великоу съ-
твориша...“ [пор. Памятки II, 252—273 сл., 293—304 сл.,
335—7]. — [великѣм гласѣм 125; вшед въ сонѣм 126].

к. 136 об. Въ стѣжѣ великѣжѣ сѣе. слово ш рас-
патіи и ш погребеніи, и ш въскрѣніи гѣ нашего іѵ
хѣ. Похвалимѣ великаго бѣи сѣса гѣ нашего іѵ хѣ. иже дастъ
сѣ за ны на сѣмрѣть. да ѿ тленіа на нетлѣніе въсего мира
приведѣтъ... [розвѣны (catenis) 138].

к. 139 об. Побоченіе на стѣжѣ пасѣхъ. Послоушанте
братіа да скажѣ вамѣ снаж и власть. и чѣтъ сего стѣго днѣ.
вѣнѣе гѣ вѣ нашѣ попра дѣавола...

к. 141. Пооученіе на антипасухъ. Гѣ бѣ и сїса нашего іѹ хѣ въскрѣсеніе славное радостно оуже празновахумъ братїе...

к. 142 об. нед. г. по пас. в іосифѣ и мурносицахъ. Възлюбленїи сѣнце по шелокомъ красуетса, любимо бывають видѣшимн... [въ вѣщахъ ризахъ 143 об.].

к. 144. нед. д. по па°. пооученіе в раславленкѣм. Чѣколюбїецъ бл҃гын гѣ нашъ іс хс. не токмо дшамъ нж и ткмѣмъ врачъ прїнде...

к. 145 об. Вѣ срѣд. д. нед. по па°. прѣполовленїе. ѿ. цж. василїа архїеїпа слово. в твари. и в вѣствѣк. Пактныма ко очима вѣ видѣти нк° мощно. беспактное ко под пактнѣи очи подходит не можетъ...

к. 147. нед. е. по пасцѣк. Пооученіе в самарѣкныни. Язь оубо в друзи и братїе. надѣхса на вѣскжъ недѣла боле съверати людїи въ црковъ. на послоушанїе вѣствныхъ словесъ...

к. 148 об. Нед. з. по пас. Пооученіе в слѣпци. егоже очи шерѣзе въ ерихонъ градыи. Мала нжжда е° изречи къ ваши любви братїе. имже не праздни вѣхумъ црковныхъ ради вѣщїи. дѣло се чтнѣи вѣсего е°, имже дша сїсти...

к. 150. Пооученіе на възнесенїе гїе. Се наста намъ братїе нїѣк праздникъ хѣ бѣ нашего. свѣтаѣи вѣскхъ праздникъ...

к. 151. Вѣ нед. з. по пас. слово в съвврѣ стѣхъ шцѣ. тїї. съшедшихса въ никен. на арїѣ еретика. Вѣ александрїи егупетстѣи. быс нѣкто прѣзвїтеръ велкыѣ цркве. именеѣ арїи. хытръ сынъ книгамъ. имѣѣ глаубнїѣ словесъ. въ нїхже и глабнїѣ обрѣте въ глабнїѣ злыхъ вѣпадеса...

к. 152 об. Вѣ нед. ѿ. цж. стго дѣа пришествїе. пооученіе на пантикостїе. Прно жадаѣ вѣ сїсенїа нашего. вѣсхотѣ своимъ мѣрдїемъ обновити вѣтво наше. грѣхми сжїе шветшано...

к. 154. недѣла д. слово в вѣскхъ стѣхъ. „Радуниса рлю и веселоуниса. неко нїѣк желеши своихъ прѣвхъ

житель“... [на 155-ій к. величанія руским святим]: „радѹита-
са стѣла мѣнка корисе и глѣке. къ новопросвѣщенной роуской
земли хѣи оугодивша. и ѿтого бѣгдѣ прїемша. различ-
ными недѣги шдрѣжимыѣ ицѣкакетѣ. съ нимже въси иже-
нитїи и неизменитїи. швенїи и нешвенїи стїи. фѣшдїи печер-
скыи игоумене. роускыѣ черноризецѣ старѣишино. нїѣ же
къ бѣѹ дрѣзновенїе ижещѣ. съ вѣѣж и съкрѣстѣлемъ за мирь
молитѣ. княземъ нашимъ, на поганыѣ покѣдѣ подажше.
и плѣкныѣ ѿ азѣ изкавалѣкетѣ. болащѣѣ здравы творитѣ.
швендимыѣ помогажше. скрѣващѣла оутѣшантѣ. съ плава-
жцими плавантѣ. съ пѣтьшествоущими шествоущтѣ. и въса
призыващѣла въ вѣроѣ сїсайтѣ. да на въсаком мѣстѣ
славитѣ прѣстѣе иже ѿца и сїа стѣго дѣа. нїѣ и прїо и въ
вѣкы вѣкшм. аминѣ“. [В низу з права помїта нового зшитка
єї., під сѣм дописано писарем: „8 зводѣ. тетрадї зї.“].

№ 92. Єїа настоящїа книга є прѣкѣднего
ѿца нашего Никона иже наречена въѣ тактишнѣ.
єже єсть чинокнаѣ. Єїе трѣдолюкїє сѣѣ книги
всѣдѣкїшествоюще іѣ8 и єѣ8 и сїѣ8 нашѣм8 іѣ хѣ8.
и єщеже и прѣчтѣи єго мѣри. споспешествѣющїи
створєно бысть кползѣ хотѣшим.

Ркп. дрібним полууставом, рускою правописю, мїєцями
єстрїчавм южноруськї — и зам. ѣ; ѣ зам. ї, и з задержанєм
-рѣ-, -лѣ-, ѣ/о, частою замїною є—ѣ, на 99+28 кк. F^o; папїр
знаку двуголовїи орєл під короною (Лихач. н-р 445).

к. 1. „Понєже ко ш прѣваршиѣ лѣтѣ. єжїтвенныѣ писанїи
гѣы. шки оѹко ѿ нѣкїиѣ инако сказани къша. швиже и ѿ
невиденїѣ не испытѣюще снѣѣ. истинїнаѣ сказанїѣ...“ — Сѣ
передмова дав оглѣд 7-и соборїв і исповїданѣ вїри.

к. 7. правитѣлникѣ съ єїѣом рекше типикѣ
сирѣч 8ставѣ избранѣ ѿ єжїтвенныхъ писанїи ш
оѹстроєнїи преданныхъ намъ шкраз ѿ стѣх ѿцѣ
въ сїнїє дѣам и писанїѣ вѣдалє иже поднами
єратїѣм ш єже съ всѣким тѣшанїєм хранити
и гѣменѣ не прѣзирати въ оѹставѣ положеннаѣ

всѣ и еже не прѣквати ему въне монастыря
кромѣ великѣи нужда и не нерадти емѣ ш предан-
ныхъ емѣ ш бѣ дшѣхъ. словъ ѿв. Подобаетъ оубо на-
стоящемѣ всѣко показати тѣшаніе.

к. кѣ. об. ѿ книгъ толкованіа заповѣдей г҃иихъ
ѿ 3. и третего слова законное правило во краѣцѣ
нѣкѣстна и тверда имѣа свѣдѣтельства. ѿ закон-
ныхъ божественныхъ писаній. И ежеже и ш каженико
раличіи и когда пріати сѣтъ въ рѣкоположеніе
и когда ни. пространнѣе же лежатъ аздѣ. и на пра-
вого же имѣтъ нѣкѣа свѣдѣтельства: Вѣдати подо-
баетъ. яко внигда не изверѣтенѣкъ быти ѿнюкъ книжкъ сей
восогрѣшініе запрѣщеніа же и раличіа но и сиѣ ползѣ ѿ
мала винѣ возеши во воспоминаніе и возысканіе шверѣтохо
и якоже все прѣизложено и вси плоды береѣ ѿ таковыѣ
оубо книѣ...

к. лѣ. ѿ скопцеѣ и когда пріати сѣтъ къ рѣ-
ковозложеніе. и когда ни и яко спѣша себе ѿлу-
ченіе прѣвѣлютъ: прѣрока исѣи словъ: Да не глѣтъ ка-
жениѣ ш а всмѣ древо сѣхо занеѣ тако глѣтъ гѣ каженни-
кови...

к. лѣ. об. прѣвнаго ѿца нашего никона посла-
ніе ко мнихѣ кирѣ лѣцѣкѣ ш вѣденіи празниѣ и влѣч-
ниѣ постѣ іинныхъ винаѣ нужныхъ ешеѣ и ш поѣтникоѣ
в глѣмѣкѣ номоконо: Дѣховный мой брате кѣрѣ лѣка. во-
спрѣахоѣ послаѣца токою послаѣныхъ и якоже писѣны вси
ш всѣкѣ вократѣцѣ прѣнаписахоѣ тоѣ виденіа занеже якоже
знаеши прѣнаа моа гоненіа...

к. 39. Слово 5-е безъ заголовка: „Дѣховный мой брате
кирѣ арсеніе просиѣ еси ѿ мене недостойнаго еже написати
теѣкѣ виденіе ко сїию дшѣи и наставленію яко да имаши се
во багвиніи и воспоминаніе истинное...“ (пор. Горекій-Нево-
струевъ, Описаніе II³ ст. 29).

к. мѣ. об. тогоде кѣ ѿца герасимѣ ш в закон-
ныхъ постѣкѣхъ иуже совѣрнаа цркви предаде пра-
вославныхъ хрѣтїаншъ. ежеже и ш типикоѣ мона-
стырей. іинныхъ винаѣ иужныхъ стѣмъ аплѣ правило
3. Ище который ипѣ. или прѣзвитерѣ. или дѣако. или

чтець или пѣвиць. въ сѣдѣю четверодесетницю не постигъ. или средѣ или патокъ да нѣвержетса...

к. мѣ. тогожде ко ѿцѣ козмѣ ш влачнѣхъ постѣхъ. и како и въ кое время тѣхъ достонтъ разрѣшати виню празникъ. и страннопрѣства. за неже ѿлѣченїа имѣтъ ѿ причащенїа къ простымъ людѣхъ. въ причетницѣхъ же изверженїа. во всѣхъ же пристѣпающѣхъ проканїи: Духовный нашъ брате елма якоже зри. яко виною празникъ. и страннопрѣства и иныхъ нѣкїихъ ради винъ влачнѣхъ постъ къ шещинѣ ради разрѣшаются...

к. нѣ. тогоже ко ѿцѣ ефремѣ ш различїи любве и ш иныхъ винахъ нужныхъ: Духовный мой ѿче послахоу тебѣ прѣкѣ въ кратцѣхъ тиранно мало посланїе. нѣкже пространнѣйше...

к. 56. тогожде ко геѡргїю игоуменѣ коуцѣскѣскомѣ яко послѣдоуща вѣтвенныхъ. и законныхъ писанїихъ недостонтъ испытати глѣющѣхъ или пишущихъ. якоже глѣетъ яко на моусеѡвѣ сѣдалищи сѣдоша книжници и фарисеи и прохъ: Духовный мой ѿче понскаѣ вси ѿ сѣщаго зде ѿца моего чнаго инока клима. испытанїе ш собранныхъ главизнахъ ѿ вѣннаго промысла во книжницахъ...

к. 57. тогожде ѿ вѣтвенныхъ писанїи яко чищенихъ нѣкже житїи разориса. и каждо шбаче яко и семѣ споспѣшествуетъ. сїтъ сїслашїю свою дшѣ. и яко на прѣславшихъ мѣстѣхъ достонтъ сматрѣтиса има имоущихъ. со мнозѣхъ смиренїемъ и якоже ѿ вѣвѣна писанїа предаема. недостонтъ прѣшвидѣти и прѣславшати. и не внимати шже ѿ члѣкъ глѣема ниже послѣшати. понеже вѣдѣхъ полежають и ш инѣхъ винахъ нѣжныхъ. ѿци и братїе. азъ шкандный и недостойный сматраю се да шце вѣтъ во шїа да составитса шентель и подвижѣтса собравшїиса тѣ и сѣдащїи...

к. 60. тогожде ко призвитероу сѣмѣ шентели чюдштворца симешна ш прѣненїи тожде шентели яко истинное и дѣланое покашнїе всѣ во исправ:

леніе приводит. „Духовный мой Ѡче, нарекова^хми еси съ Ѡцмъ козмою яко да напишоу ти чтолибо и пошлюти вѣднїе искоушнїа ра^х...“

к. 62 об. Того^х в странничествѣ. и како по-
довае^т комоу исправити. и яко шедръжаное
вѣпристрѣтїе и нестажанїе може^т съ бг^омъ изба-
вити^с Ѡ вѣсо^нскы^х коварствѣхъ и члѣческы^х и еще^х Ѡ
своего комо^хдо права бывающы^х прелестей и в
дровзѣй винѣхъ нов^хденѣй. Духовный нашъ братѣ, поне^х
восхотѣ^х еси по вѣ^хк стра^нничествовати, испроси^х еси Ѡ мо-
его недо^нства написано вѣднїе дати тебѣ...

к. 68 об. Того^х де ко мнихов мелетїю яко едїн
точїю, и^х по вѣ^хк ми^р гонїти е^с докро. а иже по
стрѣти мерѣ Ѡвѣгати потребно е^с. Духовный мой
чтн^ный Ѡче, яко^х многѣ^х соужи^х тов духовный бы^с Ѡцъ,
моли^х и^х по вѣ^хк любе^н твою...

к. 70. Того^х де къ игоуменоу стго іѡанна яко
вѣдо^нна е^с шро^с внасто^нщы^х. И пакы вѣдно е^с еже
прїимати же^нскыа исповѣди. И яко запрѣща-
ют^са моужѣтїи монастыре. Ени^хже жены вх^ода^т.
и же^нстїи пакы иде^х моужїе вх^ода^т. (Тїлько за-
головок).

к. 70. Слово дї. тогожъ ко мнихов кирь де-
дшсїю презвитероу. шглавленїе в р^аличнѣ напи-
санны^х, сты^х вл^чнѣ^х постѣ^х подобнѣ и прадни-
ко^х. яко нуажн^ы сѣше^н и па^х прѣшвидѣно^х. и яко
сїѣнници нерад^нше и неоучаща сжша по^ними
н^вѣр^нжени боуд^жт и яко съверъшенше недѣланїе
в ми^рски^х, сїѣнни^х ист^азовет^са. И яко не подобаетъ
просто ко исповѣдающы^са изрицатис^а прощенїа и яко
вѣдно е^с во вѣспрїемлющы^х исповѣди и потреба многы
духовныа силы, и яко ко сїѣннодѣйствоующы^х иер^нш^ы подо-
бае^т бывати исповѣде^н...

к. 85. Тогожѣ къ игоуменѣ стго іоанна. яко
вѣдовна е^с шро^с внасто^нщы^х. и пакы вѣдно
есть еже прїимати же^нскыа исповѣ^н. яко за-
прѣщаютъ моужѣтїи монастыре вны^хже жены вх^о-
да^т. и же^нстїи па^х иде^х моужее вох^ода^т. Чтн^ный

мой и дѣховный Ѡче. Ѡ года игоже вѣси яко вѣсѣдовахѡ^м
дровѣ^т дровѣ^т. ктомуу несовоковпихомса да^м до ннѣ^к...

к. 88 об. Тогожѣ ко Ѡцѣ петрѣ какѡ досто-
итъ быти иноковѣ. И каа дѣла дѣлаты тѣ^н лѣпо
ѣ. и яко запрещенїа неразришаются просто и не-
по^хбнѣ. и шрого несмысла^на и боуа. вѣтвенное
писанїе наричетъ. И каковѣ^н достонть быти. їже
о^читѣ^нство Ѡ вѣ вровченымъ и ш¹) инѣ^н кина^н
новѣдны^н и показанїе яко желанїе црѣтвѣетъ и
всѣ^н стрѣтми ш¹) владаетъ. Дѣховный мой брате куръ
петре. Сергїи старецъ. Ѡ стѣго иванна глѣмого коракѡва.
Прїиде сѣмо комнѣ и рѣ^ч ми кынѣ... [89 об. на полю вно-
варна дописка стовицемъ: „зри о^чителю прїлѣжнѡ“. к. 90.
такъ же: „смотри настоателю крѣпцѣ^н“].

к. 91 об. Тогожѣ ко Ѡцѣ герасимѣ, и како до-
стонть быти иноковъ. внѣ^нже аще сѣдитъ мѣстѣ^н,
и ш инѣкынхъ тайны^н и скровныхъ. Егда хоташе
стѣй Гумиѡ^н чю^хтворецъ навеликын стѣпъ возыйти. пре-
даде подовающе преданїе свои^н оучнико^н. не^рвѣке оубо запо-
вѣди гнѣ...

к. 94 об. Прѣ^хвнагѡ Ѡца нашегѡ никѡна къ
презвитерѣ лишдикыйскомѣ. яково достойно
изкрѣженїю согрѣшенїе вѣпа^н. Сѣщенны^н или инѣ
причетны^н. нектомоу покланїе^н причетъ вопрї-
имлѣ^н. покланїе ко грѣху очищаетъ, а не сѣщен-
ни^нство подаетъ. Слово кѣ. Послахо^м вократцѣ влѣкѡ
мой прежѣ спѣшно посланїе. ннѣ блѣгѣтїю хѣюю таковыа
ползы чѣтнѣишыи влѣко мой...

к. 99 об. Тогожѣ ктомѣ^н презвитерѣ ладо-
кыйскомоу. Яко доброе тѣ исповѣдовати^н члѣв-
ко^н и па^н правило прїемати Ѡ вѣтвенны^н писанїи.
И Ѡ ны^н заповѣ^н взыматы. таковы^н ко боатса
вѣсовѣ. А иже кромѣ вѣествен^нны^н писанїи оу-
правляющы^н. и заповѣ^н Ѡ себе даащы^н нещада^н
Ѡноу^н вѣсовѣ: Вѣспрїахъ влѣко мой и сїе возлюблен^ное

¹) В рукописи ся буква передана трикутником Δ з перечеркнутою по серединѣ | основою.

и чѣное твоє писаніе. Пріймѣшаа разлиѣна вопрошнїа ко мнѣ недостойномуу имѣшеж сице... (всього 8 рядків).

Из 28—29 слів заховались тільки 4 кк.

к. 104. . . мѣрїе б°. ивезнего стѣость неисправ-
ляетъ ни^к ина какоа люко докродѣтель. и шко-
же имать вѣтвенное висанїе. Позвлетъ не прича-
ющы^са исхѣдити и сїркве Ѡ оглашенны^х: славъ л̄.
Духовнїи нашъ брате воспрїаху^х любокное твоє посланїе. и
бл҃горазумїа и кѣры исполненное. ищѣще Ѡ мене недостой-
наго възысканїа и кѣлаа различны^х винъ...

к. 108. Тогоже ктѣмѣже мнѣхѣ. киръ василїю
шко добро єсть вѣдѣкѣ оучителство. И шко ко
каковѣ люко шко стрѣти шквернивсакто. ктѣмоу
несїенни^ствуетъ. И ш сирнѣи нели како оустав-
ленна бысть: И еще^к и ш престолѣ Патрїарха ан-
дїшхїйскагш. Славко л̄. Духовный мой брате куръ ва-
силїе, шко^к иже по вѣкѣ любокѣ твоѣ: проси и повелѣ ми
написати и послати текѣ и кѣкми^х главизнь видѣнїе. иже
и оусты рекаѣ ми єси...

к. 112. Тогоже ш иже Ѡ ерѣма прише^шоמוу.
и проси^шш изложити ємоу вѣдѣнїе Ѡ вѣтвенны^х
правилъ на ползѣ вѣкѣмъ. шключающе оузаконеное
же и неоузаконеное поставленїе. и шко иже Ѡ ма-
лы^х градо^в во великый преходяще і архїерее по
свои^х тѣ^х и страстны^х похотѣ^х. ни^к на смѣрты по-
велѣвають и^х причацати°. И ещеже и ш сїенни-
ко^х иже по ржкокозложени ино^ствѣющы^х. Славко
л̄. Духовный нашъ ш. шкоже молиаѣ ма єси ш сей винѣ
изложити текѣ шписанїемъ. Сице и друзни створиша ко
моемѣ недостойнѣствѣ. на время и время да^к и до нїѣ...
[На 113 к. на полю киноварна дописка „зри страшное ш е-
рѣш^х бываемш“].

к. 116. Тогоже ко иже во іерѣлимш затвор-
нїкѣ показанїе Ѡ вѣтвенны^х писанїй. ш коємжѣо
ключаемомъ дѣканїи: слово. л̄г: Духовный мой шче.
шкш^к и рече ми Духовный брат куръ козма оученикъ твой,
еже по силѣ моеи не швакни^са и вѣ ра^х стѣ^х мѣтѣ твои^х
и мѣтва^х вѣда поспѣши...

к. 119. Тогожѣ ко вопросишомѣ ш прѣкывани
миръскыѣ. и ѣко влїци не ежѣ по естествоѣ твора-
щѣй ко скоѣсковѣ оуврацаютсѣ. и ш разлїчнї тако-
выѣ стрѣтныѣ и безстрѣтныѣ. и ш иже ѿ влїда соѣтла-
вающиѣсѣ законѣномѣ бракау: слово лѣ. Дѣховнїѣ
нашѣ кратѣ, ежѣ ко мнѣ твоѣ вопрошенїе раѣи миръскыѣ еѣ и
(обор.) ко свциѣ ко мирък... [до слів] „вѣѣла съкорѣнаа цркви
воспрїятѣ испреленїе вѣкы. и всѣка ересь ѿстоупити и из-
бависѣ ѿ соблазнь вѣкѣ. тогѣла собѣрѣ соѣ высть соѣди-
ненїа“.

Із дальшїх слів осталоѣ тїлько 8 кк. уривкїв, частїю
збутвїлїх від вохкости.

Порївнанє сього списка з синодальним № 226 (пор. Гор-
скїй-Невоструевѣ, Описанїе II³, ст. 28—34) перекоує нас, що
наш екземпляр був значно скороченїй в складї слів. І так
у нас находять ся слова: 4 (34 об.), 5 (39 к., без заголовка),
6 (45 об.), 7 (48 к.), 8 (51 к.), 9 (56 к. „гѣвргїю нгоумѣнѣ
коуцѣвнїтскома“), 11 (57 к.), 12 (60), 15 (62 об.), 16 (68 об.),
14 (70 об.), 17 (85), 18 (88 об.), 19 (91 об.) і 27 (94 об.).

№ 119. Яквы Дородѣа Повченїа. Ркп. полууставом
кїн. XVI. в., рускою правописю на 217 к. 4-кн, густого паперу
знаку кабан. Текст з многими пропусками: без початковїх 15-и
слів і частї 19-го (к. 12); без кїнца 50-го, цїлого 51—57-го,
і значної частї 58-го слова (кк. 89—96); із 106 і 107-го слів
осталїсь тїлько обривки (кк. 215—17). Заголовки слів і івїці-
яли писанї кїноваром. Верхнї надписи чорнїлом. Без переплета;
папїр від вохкости зкрушїв.

к. 3. ш дрѣзости. зї. [Надпис над текетом — „ш дрѣ-
зости“].

к. 4 об. ежѣ хрлнитисѣ ѿ жинѣ. зї.

[Ввїзу 15-ої к. записѣ: Dorothei sermones ascetici. Exhortationes ad Monachos. Manuscriptum in Russia exaratum. Michael Pietruszewicz].

к. 8. ежѣ не примѣшатисѣ поюциѣ („жѣскаго рода“ —
скоропїсю XVI. в. на полю) нї.

к. 11. ѡ любодѣянїи. сло^н. ѡї. В сїм словї к. 12 майже вся зничена; текст 11 об. кінчить ся: „непрестанно ко чѣкъ бори^н доухомъ снмъ“. — текст 13 к. начинаеть ся: „и пакы. не срѣтѣ жины сннчавы. еда како вѣпадши вѣ сѣкти еѡ“.

к. 14. ѡ цѣломоудрїи к̄.

к. 17. ѡ дѣвствѣ. к̄а. [въздочны 20].

к. 21. ѡ оплазньствѣ. к̄в̄.

к. 23. ѡ гнѣвѣ. к̄г̄.

к. 25. ѡ шрости. к̄д̄.

к. 27. ѡ печали. к̄е̄.

к. 31. ѡ оунынїи. к̄з̄.

к. 34 об. ѡ нечлани. к̄з̄.

к. 40. ѡ роптанїи. рѣше ѡ погоуґнанїи. к̄ї̄.

к. 42 об. ѡ клеветанїи. к̄ѡ̄.

к. 45. ѡ шептанїи. л̄.

к. 47. ѡ томъ еже не зазирати. л̄а̄.

к. 49. ѡ прекословесїи. л̄в̄.

к. 50 об. ѡ празднословїи. л̄г̄.

к. 52. ѡ лиходѣанїи. рѣше ѡ опытанствѣ. л̄д̄.

к. 53 об. ѡ нерадѣнїи, сирѣчь о небреженїи. л̄е̄.

к. 55 об. ѡ лѣности. л̄з̄.

к. 58 об. ѡ еже не тишатисѧ съ сн^нны^н. л̄з̄.

к. 59 об. ѡ преслоушанїи. л̄ї̄.

к. 62 об. ѡ клеветанїи. л̄ѡ̄.

к. 64. ѡ татѣвѣ. л̄м̄.

к. 66 об. ѡ лжи. слово л̄м̄.

к. 69. ѡ тшеславїи. л̄м̄.

к. 72 об. ѡ презорствѣ. л̄н̄. [якоже горво^нци присѣдающе погибаютьъ 73].

к. 75 об. ѡ высокомоудрствѣ. л̄д̄.

к. 77 об. еже не велемоудровати о сѣвѣ. л̄е̄.

к. 80. еже неоукарати. л̄з̄.

к. 82. ѡ непосмѣанїи. сирѣчь ѡ непорѣганїи. л̄з̄.

к. 83 об. еже не шсоужати. л̄ї̄.

к. 85 об. еже не съблажнѣти. л̄ѡ̄.

к. 87 об. еже не хоулати. н̄. [кінчить ся на 88 об. „яко аще бы врагъ поносилъ ми претерпѣлъ оубогы^н. и аще бы“.

— На 97 к. продовжена нїї. слова починаеть ся: „жертвѣ и слоуѣ и вѣрѣ вашей радѣ есмь, и радуюся всѣмъ вамъ“].

к. 97 об. е не искоублати никогоже. нѣ.

к. 99 об. еже внимати себѣ. ѡ.

к. 102 об. ѡ бл҃госрѣчїи. ѡа.

к. 104. еже не клатиса. ѡв.

к. 106. еже хранити тайноу. ѡг.

к. 107. еже не оуповати безгоднѣ. ѡд.

к. 108 об. ѡ истинѣ слово. ѡе.

к. 111 об. еже обличати. ѡѕ.

к. 113. еже ѡбличаемоу бывати. ѡѣ.

к. 115. ѡ тоѣ еже стыдѣтиса. ѡи.

к. 117. ѡ смиреномоудрїи. ѡѡ.

к. 119 об. еже ѡдаати искрѣненоу. ѡ.

к. 121 об. еже мѣтвоу дѣлати ~~дрогъ~~ за дроуга и за враги. ѡа.

к. 124 об. еже не искати своихъ ѡв.

к. 126. еже не вѣсхотѣвати. ѡї.

к. 130. ѡ правосоудїи. ѡд.

к. 133. ѡ праведнѣмѣрїи. ѡе.

к. 134 об. ѡ покаянїи. слово ѡѕ.

к. 138 об. ѡ терпѣнїи. ѡѣ.

к. 141 об. ѡ подвизѣ. ѡи.

к. 145 об. ѡ послоушанїи. ѡѡ.

к. 147 об. ѡ сѣвѣкоупленїи. ѡ.

к. 150 об. ѡ мыслехъ. слово ѡа.

к. 154. ѡ казанїи. слово ѡв.

к. 157. ѡ сѣвѣтѣ. слово ѡг.

к. 159 об. ѡ сиѣхъ. слово ѡд.

к. 163. ѡ младшїи и дводшїи. ѡе.

к. 167. ѡ троудѣхъ. слово ѡѕ.

к. 170. ѡ тианїи. слово ѡѣ.

к. 173. ѡ слоуженїи. слово ѡи.

к. 174. ѡ нестѣжанїи. слово ѡд.

к. 176 об. ѡ плачи къ бг҃оу. слово ѡе.

к. 179. еже время вѣ всей вещи. ѡа.

к. 181. ѡ сѣстраданїи. слово ѡв.

к. 183. ѡ не на лицазрѣнїи, но помѣдѣ соудити. ѡг.

к. 185. еже жити сѣ(!) мало докрѣ. ѡд.

- к. 187 об. ѡ еже не смѣхитисѧ. чѣ.
к. 190 об. еже любити искренняго. чѣ.
к. 194. ѡ ницелюбїи. слово чї.
к. 196. ѡ посѣщенїи. слово чѣ.
к. 198 об. еже не надѣхитисѧ на чѣка. р̄.
к. 200. еже не надѣхитисѧ на свою крѣпость. р̄.
к. 202 об. еже ѡрицатисѧ безгодныѣ бесѣдѣ. р̄.
к. 206. ѡ безмолвїи слово. р̄.
к. 208. ѡ вѣдѣнїи слово. р̄.
к. 210 об. ѡ пѣнїи. слово. р̄.

На 215—217 кк. находимо обрвкен слова 106-го „ѡ мѣт-
вѣ“ і 107-го „ѡ оумиленїи“.

VII. Збірники різного змісту.

№ 193. Збірник. Ркп. полууставом кін. XVI. в. на 69 к. 16-ки по 22 рядки.

Починаєть ся продовженєм ісповіданя гріхів: „не вѣзлю-
внхъ яко самъ себѣ. плачюся того нѣк прѣд тобою гї мѣт-
внй“, за чим ідуть покайні роздумуваня (3-7).

к. 7. канонъ гѣу іѵ хѣу гла° ѿ. п°к°. ѿ. ірмѣ. Гра-
дѣте людие поимо пѣснь хѣ бѣу развѣдѣльшомоу (обор.)
морѣ... — кінчить ся на 8 об. „п°к° ѿ. ірм. Просвѣщеніе вѣ
т°мѣ лежащимъ сїсеніе неначлаемѣ хѣ сїсе мон“.

к. 9-ої нема.

к. 10. починаєть ся продовженєм статї про хрещене:
„сакыя ноужда и печали. Мнози бо невѣжи махлюще рж-
кою твораше крестатса. и вѣ соуе троужаетса. занеже не
исправляють крѣта на лиці своем. томоу бо маханію дѣ-
мони смѣютса...“

к. 10 об. слово ш латинѣ [на полї: зри ш пла-
тоѣ.] Сим бо бывшим ѿтоуда раздѣленна посрѣд вас
и нас быша кто перьвѣе таковое невѣрие вѣсѣа вѣ люди.
вѣ мирѣ многа бо соут зла творима вами. кромѣ вѣстви-
ныхъ стѣхъ законъ и правилъ престоуписте вѣрныхъ своихъ па-
пнж тако изгѣлавшнхъ исповѣдаемъ вѣ едино крещеніе есмы.
и вѣ вставленіе грѣхов. аще едино крещеніе е° и вы са
сѣблазносте. не крестистесѣ нашимъ крещеніемъ хошоу мо-
вити ш шпрѣси...шнхъ. еже ѿ многї ереси начало и корнї.
якоже ти покажоу... шпрѣснїцѣ жидом творят... (вѣ) спо-
минаніе ѿ египта вѣж(ан)їе...“

к. 11-ої нема.

к. 12. Продовженє обличенія „латинян“: „Щца и сїа и стїго дхѣ. дхѣ е° щца и сїа исходоуць. дивно ко паче рещи страшно. како дръзнове кѣроу превратити. яко ѿ конец до конец селеныа оу хрестияньскыхъ црквахъ съгла°но авно въспѣвають... [оборот.] ...Поне чадо влжне сїоу свѣтоу. понеже земля ладская оу тебе е° близь соущи. аже на ней слоужат шплатькы. а латиньское приаши оученїе. изьбѣжати которыа ради вины стѣа влжнѣ ради изькорныа цркви ѿстоупи изьначала прежде ветхыи рим... [история роздѣлу церквей]... (13 об.) имають проклятиє латина. якоже приложишася второе. шнже къ хлѣба мѣсто приносѣ шплатокъ. навъчиша° ѿ нѣмц. и молеать ко тии. яко недостонть инимъ языкомъ хвалити бѣ [твязична врьсѣ]... къси языци придоут и поклонатся прѣд тобою гї. [к. 14] латина хѣ исповѣдуют но заповиди его нетворат...

к. 14. Ѡ оплатьцѣхъ яко да боудѣ яко шплатци ветхыа жидовьскыа вѣкры жерьтвы соут... [15 об.] не смѣаше ничьто же преже празника творити шпрѣснокъ. дондеже въстроубать жерцѣ. гда же въстрѣ° [одноу картен не став].

к. 12—15. містять, здавь ся, в скороченю посланїя митрополита Никифора о Латинах до невідомого князя. (Маркїй, Ист. рус. церк. II ст. 352—3, 10-а строка: 354-середних 6 стрічок; 355 — 8-а стр. до 356 ст.).

к. 17. Шбаче се глѣтъ. да боудѣт слово ваше имѣа оумь а не безаѣпа. яко ш безаѣчнѣмь словѣ въздати ны. Егда аще не премѣнатся таковыи. съ аполинариемъ чтени боудоут. всегда и нїѣ. д. ш семозвори стѣхъ ѿць. [зри зворь — на марї.]. — Се статья із Коричої.

к. 18. Грамоти греческои початок творити паламид и мелескю ѿ. слоув ѣввгдѣ каѣми и мелеснї г. ж ѿ ѿ и тѣ дръжали ѡ слоув. И потом приложи [Си]мо° двѣ словѣ і и епихарни і слов к л м н о п р с т у събралосѣ к и ѣ слово. По мнозѣжѣ лѣтѣхъ давнїсїй [оборот.] грамотник ѿ. слоув ф х ѿ ц ч ш, а другоє потом ѣ. словъ щ, ѣ, ѡ, ѣ, ѣ, а иннымъ разом г. слова ю, ж, а тожь многы шдва съвѣкоупиша. потом же пакы послѣдѣк многымъ лѣтомъ минувшимъ влжнимъ дхѣомъ шбрѣтѣсѣ ѿ. моужни. иже

приложиша ѿ жидовскаго языка на греческыи языкъ¹⁾. ѿ
 зѣ. маго събора до приложенїа книгъ священыхъ на
 словенскыи языкъ кириломъ философомъ лѣтъ р̄. и к̄. и в̄,
 а ѿ приложенїа сїеныхъ книгъ до крещенїа роуского лѣтъ
 р̄. и к̄. и в̄. и всѣхъ лѣтъ ѿ адама до крещенїа ржскаго лѣтъ
 з̄с. и х̄. з̄. и д̄. аминь. — Не принимайте ѿ латини оу-
 ченїа иже оучение развращенно, снами въше въ цркви не
 кланяются иконамъ [к. 19] аїли стїи ѿци запритиша хре-
 стианомъ иконамъ покланятиса и крестъ цѣловати. иже
 римляне преже не творяху. но иное справляху. на изборихъ
 исходачиса въедино слово... [имена представителїв церквей
 на 7-и соборах].

к. 19 об. мѣтва ѿ вразѣхъ на всакъ днь. [Против
 сього заголовка на полї пізнїще дописано: „Независть къ
 домѣ на всакъ день“]. Се молитва за ворогїв „моѣ врагы
 свободу ѿ вѣсакоемъ вѣды. и съчтай ма. съ всѣми чѣки
 къ единому любовь...“

к. 20. мѣтва егда змиа оудеть. Оуже море шрет
 змиа погонит што сѣкѣ сѣють. [оборот.] попа сѣкѣ сѣють.
 [конець].

к. 20 об. мѣтва ѿ ставленїе прохода чѣкоу. Гї
 кѣ нашъ сѣдѣтелю вѣсакон твари. тоура и шина шрета
 пискъ по мороу. а пепель сѣта коли тои пепель изыидет.
 тогда крокъ потечеть равоу вѣию ѿ запора. агрипа агрипа.
 шво^нковъ. швоньполь и шрьдана. стоать г̄. аггли а̄. и вѣжетъ
 в̄. и раздрѣшаетъ г̄. кѣ мѣить с̄ с̄ с̄ вѣ вѣ вѣ г̄ г̄ г̄
 истоуетѣтеса проходы равоу вѣию їмрѣкь всегда и нїѣ
 и прно.

(г̄ скотѣ) мѣтва ѿ напасти. Идетъ стѣи петре
 павле. несоуть оу правой роуцѣ г̄. д̄. но^н въ лѣвон роуцѣ
 несетъ г̄. д̄. таны^н сѣли. стрѣте его самъ вѣ г̄ далеко идиш
 стѣи петре павле оу правой роуцѣ несешъ г̄. д̄. но^н а вѣвон
 роуцѣ несешъ сва идоу до рака вѣи їмрѣкь [к. 21] скота
 личити шковъ ли боудеть или черно. или вѣло ноготь сн-
 мат и сѣшерсти его. изъ очию его. искости его изъ зѣбовъ

¹⁾ Се дуже вільний пересказ статї чорноризця Храбра
 о пивьменах; пор. И. В. Ягичъ, Разсужденїя старинны о церк.-
 слав. языкѣ, 11 ст.

его нсь перьси его. изъ живота его. изъ голени его. изъ ратиць его. и токѣ ги славоу възьсклаем Ѡца и сѣа и стѣго дѣа и нѣѣ прѣно г^м.

к. 21. мѣтва Ѡ крове. Тоура и шена шраста въ мори. хотѣста писокъ сѣяти коли тотъ писокъ изыидеть. тогда кровь потечеть семоу равоу вѣю їмѣркъ. въ има Ѡца и сѣа и стѣго дѣа. егда кровь много течеть пиши на харатни и постави емоу сѣа слова п^т с^т и^т ѡ^т е^т пи^т з^т и^т д^т м^т л^т р^т е^т з^т и^т оу^т ш^т з^т ѡ^т т^т е^т ѡ^т. аще не вѣроуеши напиши сѣа словеса на ножъ и кровь не потече коли што заколешь. Оубинь кы^о Захарие между Ѡльтарем и кровь не потребитса. дондеже придет [обор.] местникъ его. въсегда и нѣѣ и прѣно.

к. 21 об. [Ѡ морѣ]. Мѣтва и Ѡ вѣщиць. Стѣи петръ павель. иже дръжита зѣ. нѣсь ключа завѣжѣте и шбоуздаите мору и вѣщицам и виламъ и оупиромъ. иже въ чѣчю главоу и атрокоу и животъ. и чѣчюж кровь пиють. стѣи петре и павле. завѣжѣте ихъ. Ѡ земля до нѣсь никтоже ихъ дондетъ рака вѣжа їмѣркъ но штыноутъ моур и вѣщица Ѡ рака вѣжа їмѣркъ въсегда и въ вѣкы ги іу хѣ бѣ нашъ помѣоуи на^о вѣроую къ единого ба. Ѡца и сѣа и стѣго дѣа амин. — Ги бѣ нашъ штавиньки и шбоуздавыи врагы своа. да имѣт что глати по законоу іс хѣ шдѣловает. да вѣсѣнет вѣ и разыноут(тоу)тса вси врази. и да вижат Ѡ лица его. въси ненавидѣци его. разыгонь боудеть дѣволь. силоу стѣа вѣа бѣ помогѣ нам въ вѣкы амин^а.

к. 22. мѣтва Ѡ вѣшена пса. или кѣлька нахне на чѣка напиши на просѣоурѣ прежѣ сѣнца в чѣ данисти свином теплым раска. врисѣ фиврка дивриса паратосни параточна финоврисѣ ги помози равоу твоѣмоу їмѣркъ въ има Ѡца и сѣа и стѣго дѣа. [пор. Варш. Унив. Изв. 1900, V. Кулаковскій — Отчетъ, ст. 7].

— мѣтва над оужасяющимса въ сѣѣ. Много-мѣтве премѣтве ги. безъскверне едине безъгрѣшнѣ...

к. 22 об. мѣтва иже бо^а не спитъ. Б. и. Ѡ. и сѣ. и сѣ. дѣ. бѣ авраамовь. Бѣ їсаков. Бѣ Іаковль. Мѣтвами стѣух аѣгль и архаѣгль иже дръжить сонъ...

к. 23. мѣтва Ѡ всакого недоуга чѣкомь стѣго Ѡца василія. Ты дше лоукавы, идеже еси въ оудѣ тѣла его рака бѣниа їмрк... [перечислене членів тіла].

к. 23 об. мѣтва Ѡ страха. Ё. и. Ѡ. и с̄. и с̄. д̄. крестиса въ гѣ бѣ иѣ хѣ. ино оубонса вижи диволе. и штынди страше. х̄с̄ изгонить тѣ имѣиа силоу съвыше. х̄с̄ погребень въ х̄с̄ въскрсе вижи диволе повѣжъень Ѡца и с̄иа и стѣго дѣа аминь с̄ в̄ ӣ с̄ в̄ а̄ ц̄ п̄ і̄ ж̄ г̄ Ѡ п̄ м̄ ѡ п̄ р̄ Ѡ црѣ слаавѣ.

к. 24. Ѡ страха грозьнаго. Ёгоже разоумѣють людие чтоут да не боудеть трасновеніе. вижи диволе Ѡ тых̄ словѣ. оу прѣпный самоизволенъ. честь Ѡ бѣ Ѡче избавленіе. оупованіе ми дѣх̄ стѣи. трѣго. Ѡченашъ. слава и нѣк. честнѣишоую.

к. 24. мѣтва Ѡ трасовиц. напиши по три оутриіи на г̄. части Ѡ лоуки тодеведете адиводтритоагма за мѣтвь стѣх̄ Ѡць наших̄ г̄и иѣ х̄с̄ с̄иѣ бѣни помлоуи на аминь. и ѡ ѡ гемацѣ х̄оу негѣтама.

— мѣтва с̄иѣ чти Ѡ трасовиц¹⁾. Иже въ д̄ ча^о дѣе на^о ради стрѣти приемь...

к. 24 об. мѣтва ѣ. заклинаеть тѣ х̄с̄ вѣ трасъвице...

— мѣтва г̄ томоуж. Ё. и. Ѡ. и с̄. и с̄. д̄. гѣ іса заклинаю тѣ трасавице мѣтвами стѣх̄ х̄ероувим...

к. 25. напиши на жблыци дай шести и^{х̄}. мѣтва. х̄с̄ распатьса и смрть оумртвиса и чѣкы шживе...

— с̄иѣ словеса пиши на харатни да носит их̄ за здравне архѣхитино^о харатино^о азъ и дяю емоу здравіе рабоу бѣію їмркъ и здрава сътворѣ да видѣ [обор.] да видать въ свѣт твои. свѣтъ истины. въ вѣкы аминь.

к. 25 об. мѣтва егда с̄р̄дце болит комоуж. Ё. и. Ѡ. и с̄. и с̄. д̄. Заклинаю тѣ вѣом живым дно черьна черьвлена власы и нокты. с̄взано ти Ѡ т̄. аггль...

— мѣтва Ѡ нежита чѣкоу — (пор. В. ун. Изв. 1900, V ст. 4, н-р 5).

к. 26. мѣтва ѣ. (ор. cit. н-р 7).

¹⁾ О трасавицах і заговорах від них див. Этнограф. Обзор. 1893, IV, статью Е. Ляцкого, ст. 121—136; там і бібліографія.

— мѣтва г̃. Ёгда идѣши нежите ѿ соухого моря. и стрѣте его іс... (ibid. н-р 1).

к. 26 об. мѣтва д̃. Ё. и. ѿ. і с̃. и с̃. д̃. адамы не по-
колѣ ѿ нежита ни главою ни шчима... [розширений варіант
мѣтвы ё. кінчить ся на 27 к. молитвою:] Гї іѵ х̃е б̃е нашъ
даже ми помощь. гї б̃е авраамовъ. исаковъ. ияковъ по-
можи ми. х̃с̃ проклинаеть тѣ нежите. и стѣла трѣца съ агглы
своими. в. и. ѿ. и с̃. и с̃. д̃. и нїк̃ и пр̃но.

к. 27. ідеже слово ѿ армянїхъ. Ёгда бы° з̃-и
съборъ не оуспѣли армене на соборъ. и рекли имъ хрестіане
оужесте ѿлоучени ѿ на°. шни же рекоша. мы поїдева до
халеппы. и просимъ собѣк̃ закона [обор.] и халепа имъ рече. при-
шли есте поклонитисѣ великому махметѣ велии добро е°.
дамы ва^м землю и воды на поживленїе... (халепа = халїф).

[к. 28.] а се соутъ дѣла халеппины къ шрманы^х
проклати шни бо изъ шрманы шрманы. стары та-
тары. съ хрестіаны хрестіане.

к. 28 об. а се арменская ересь и безоумие ихъ. не^лю
фарисеѣ и мытарѣ постатсѣ проклатому арициурѣцѣ.
арець внихъ оучитель. а оурець не° оученикъ...

к. 29. а се ё. а ересь арменьская. якоже слы-
шали есмо оу двѣа арменїна яко е° виноу и^х оучитель...

к. 30. и се внихъ причастие. дыбание к водѣ оу-
тамансѣ въскѣхъ людеи...

к. 31 об. Явгарь съ бѣомъ починаемъи¹⁾ Явгарь
црѣ намѣстныи князь иже въ градѣ наричаемомъ едесѣ.
посла ко гоу бѣоу и^в х̃ж. шнанию бозьхо^дца. блгожельно-
моуса въ иер^олими. ѿ немъже слышахъ радоватисѣ ѿ тѣбѣ
гї. и ѿ твоихъ цѣльбахъ. яко ты гї безъ зѣлин. и безъ коль-
шествованїѣ цѣльбы твориши хромыхъ ходити и слѣпымъ
видити, прокаженымъ шчищати. долгомоучимымъ исцѣля-
ши. мр̃твыи въскрешати. и то все слышахъ ѿ тѣбѣ гї.
и ѿ твоихъ цѣльбахъ бывающихъ тобожъ гї. и разоумѣхъ на

1) Поміщавмо сю переписку для того, що она ріжнить ся
як текстомъ і южнорускою правописю, так і формою самостій-
нихъ листів. Пор. Порфирьевъ II, ст. 239; Памятки II,
ст. 207.

своемъ срѣдци. яко ты единъ. Ѡ двою снѣ вѣжи. и теора
такова чюдеса. того ради мѣютсѣ гѣ. надѣюсѣ на твою
мѣть до мене прити. не штрицан:а [к. 32] колезни наши^х
ты ны исцѣли слыша^х оубо ш товѣ гѣ. яко житоре (!) ропшоу^х
на та. и хотѣ^х та оубити. е^о оу мене гра^х еде^о. шдолѣеть
вѣкма на ма исцѣлитсѣ внем^ь.

к. 32. ш писанїи гѣ нашего іс^х х^а. ко авьгар оу
црѣю возохо^оце^х ананием. вѣ гра^х едес^ь. Ѡ блаженъ
еси ты авьгароу црѣю. и гра^х твои едес. иже не видѣвъ вѣ ма
вѣрова. здрава та сътвориоу. занеже ми еси писа^х ксе^вк
прити. вѣдѣи боуди яко поуснь^ь ¹⁾ есмь исполнити вѣса
послании Ѡча. и по исполненни моемъ вѣзнестимсѣ. ко
поуславьшомоу ма Ѡцю. послѣти единаго Ѡ оученикъ мой^х.
имен^ь фдладеж. аїла левтска. дати недоугъ исцѣлеть. вѣ
вѣкы амин. [гл. Памятки II, ст. 208—9].

— зде чти еврѣе Ѡ іша^х. Вѣ начали вѣ слово.
вѣ къ боу.

к. 33. Чоуд о ш стѣом оуброу сѣк. Приемъ авьгаръ гѣе
писание. жидове же придоша погоубити іса. и посла авь-
гаръ црѣ лоукоу и скорописца горазда. заповидавъ ре^х емоу...
[гл. Памятки II, ст. 206—7; Порфирьевъ II, ст. 240—1]. [к. 35]
и дан емоу мѣтвоу и женѣ его и дѣтемъ его и оукрѣпивъ
ихъ сииде на землю нарицаемоу кесарню. и вѣроваша вѣ има
Ѡца и сѣа и стѣго [sic!] и нѣк и прѣно и вѣ вѣкы вѣкомъ.

к. 35. зде чти еврѣе Ѡ ма^х. Вѣ вѣкма шно призва
іс^х оученикы свои и дасть имъ власть на доу^хсѣк (!) нечисты^х...

к. 35 об. а се Ѡченашъ столькомъ.

к. 38. перенос^ь ²⁾ стѣлом. Иже хероувѣк^х штайнѣ ш-
бразоужще...

к. 39. слово стѣго ішанъ золотоуст. Икѣи ризы
мы^х и нѣдимѣи. избиваемы свѣктылы бывають тако правед-
ници. вѣдами и напастыми лютыми свѣктанъ жвѣтсѣ. и ра-
достни... [Все слово складавѣсь з подібнихъ порівнань і ви-
речень].

к. 41. Ѡ блговѣрномъ мужѣ лотѣ како искоу-
шень вѣ Ѡ сотоны. престоупль законъ. уп. како
е^о. Ѡ. чѣкъ вѣ нѣкто Ѡ колѣна соурова имѣа двѣ дщери

¹⁾ Читай „поус[ла]нь“. ²⁾ Великий обхід.

и женоу. пойдє ѿ домоу своего вѣ поустыню. и съ двѣма дщери. а жена погыбе ѿ ни^х. стрѣте его тоурь и рѣ^х сажѣта на рогы моа. азъ ва^о оупокою и пойдє сними вѣ поустыню непроходимоу. и заблоуди. нача плакатиса и рѣ^х вѣ себѣ камоса подегоу и пойдє по поустыни плакатиса горько. шкратиет скимника именем оустина. и паде прѣд нимъ и нача повѣдати вѣса по рѣдоу... [дальше оповѣданє, се варіант вѣдомых легенд (Памятки I, ст. 87, Порфирьевъ I, ст. 227): пустынный Юстин посилає Лота за „шгненьною рѣкою (принести) вѣсѣмртнаго шгна“; тур відраджує Лотови ходити даром, бо „лицє рѣкоюу прѣкоюудши но шгна не доудши“]. Лот прийшов над ріку, перейшов за божою помочію по двох деревах, що з обох берегів — на його молитви — нахились вершками до себе і найшов там людей „на вѣзѣсѣди столицѣ“ (к. 42), що вказали йому, як головні, помимо лютих звірів-сторожів, дістати. — На 43 об. в одвіті, зацо Лот так покутував, розказано про його грѣх з дочками через тура-сатану. Слѣдує поясненє вѣіх подобриць — алегорій сего оповѣданя в дуєі християньскої віри — догматикѣ і аскетикѣ].

к. 43. Того ради подобно е^о вѣдати како е^о хранити. „пне^х. егда минеть чѣкоу ѿ. лѣ^х вставитсѣ мѣса, а егда оукажет сѣ сидина вставитсѣ мѣла. гѣть ко егланє оуже ко сѣкѣра при корени дрѣва лежить. пакы гласить еу^ліє слышь да слышь. Шпро^о. чего ради третицю глашати. [обор.] ш^х. Того ради ш первой и ш послѣдней ереси...“ Слѣдуєть ряд вопросов-одвітів о ересях, маючих на цѣли пояснити значенє ересей; „латина“ виведена від назви дѣвчини, вѣддавшої ся за „латька“ (к. 44, гляди і 57). — Дальші вопро-содвіті відносять ся до первых людей.

к. 46. оупро^о кто вѣ ѿ. поп на земли петръ. а црѣквь кто сѣтвори соломонь. пакы сѣтвори словом... через діявола; оповѣданє, як цар Соломон дістав вѣіх чортів в желѣзну бочку і забивши її шунтом з „мѣр-твого дрѣва“, на котрѣм був пізніще Христос розпятій, кинув в озеро глубоке. (Пор. Памятки I, ст. 291). — Засим на 49 к. на „ш^хпро^о. Что вѣ кишт. вѣца. а стѣла стѣх вѣца“, слѣдуєть оповѣданє о тѣм, як цар Соломон, по приказу ангела старав ся найти для дѣвицѣ, котрій „приклижнло сѣ вѣрѣма е^а“, вожда-мужа; випущена ангелом голубка злетѣла „на

шсифа... брата Ѡцю ѣа. того ради не помысли никоторого зла на ню. тако сътвори. сконьчаль вѣсе писаніе". — В дальші вопросо-одвіти вийшло, між вишим і продовжене оповіданя о Іродї і діяволї, надруковане у Памятках I, ст. 292—3.

к. 55. Послоушай вѣк цїь констаньтинь црѣствоуѣщи вримн. имѣла прѣкрасноу ю дѣцю „Ѡ неаже родиса дѣца перькочадна. иже има мрїа“, що опять захотїла „латька“ (к. 57), но зблудила з псом і родила Петра гугнивого (ibid.). — Дальші вопросо-одвіти о латинах і вірменах, як їх діявол навчив через Петра гугнивого обрядам церковним і пекти оплатки... і „соуботоу мїтки дѣла твои заповѣжь (59 об.) поѣ клатвою. а напиши ми здровоу пань мрїи. а секе взоусомь а мєнь паномь когом. не тако марїинїча“... (к. 61. скорописю тоїж руки) того ради вуди вѣдомо вѣжамь и невѣжам что суть латина которым шьычаем Ѡ на сѣ Ѡдалнаа“.

к. 61. Сеже ш жидоу како соут жидове. „Рѣкоша жидове Ѡць нашъ на нѣскѣх живеть. рѣх имь ісѣ вѣкмь и не токмо іа нѣскѣх але и на земли и оу безднах...“ Розговор Христа з жидами і поясненє св. „пѣтерици“ — т. є. кто коли взивав „Ѡче нашъ“ (арх. Михаїл, жиди, Ієус Христос, Іван, Петро).

к. 62 об. Хронологія життя Ієуса Христа і Богородиці.

к. 63 об. Вѣк началѣ сотвори єѣ нѣо и зємлю. зємла же вѣк невидима ни оукрашеньна и тма вєрхуоу безднѣ. Упрос. кто є. старїй бѣ. высота и широта и глаубина. камен. Упрос. кто є камен... мїти вѣкм... егда не быѣ свѣт тма быѣ и быѣ каме" вєрхуоу бездны подпиратємъ дхѣомъ стѣмъ Ѡ него же прозаве вѣ... (к. 72). Я прѣтлѣ что єѣ. Ѡк. прѣтлѣ глава црѣквнаа сѣдалище црѣкви шпочиванїе. невидимаго Ѡца слово. а прочаа рая. егда єрїи литоргисаєт. тогда пристоупает [обор.] ко стѣмоу жрьтовникоу вѣзем стѣти хѣмь чѣныа дары и полагажт их шко на рамѣ, шко на главѣ, шко на испытанїи хѣдости. и Ѡходит лѣквими [дальше пізніще дописано] дѣрми иже сѣтѣ врата вєниамїнови и паки воходат вѣ рай...

Се, очевидно, перерїбка з якогось хронографа. — Замічені словарно-правописні особености: ѣ зам. і часто; оу зам. о:

невоульнаго 3 об., слоув 18, преульяти вода 30 об., не поуїдет 44, поусла попы ѿ рыма 19; цвѣньтара 50, цвѣньтара 53, скла 52 об.; александръкйскыи 12 об., антиуѡкискии 13, ероусалѣмьскыи 13; покорени быша (латина) ѿ аньдиль иже нарѣчютьса иѣлци 13 (вандалв), два ваги шлова 48 об., шпоуныт 48, шчнаа солома 46.

№ III. 3борник. Ркп. скорописю поч. XVIII. в., з характеристичным $m = m$ на 150 ст. 4-ки, при. папка в шкірі.

с. 1. Історіа ш премѣром' Голомонѣ І ш женѣ его: Билѣ црѣ соломонѣ, премѣрѣкйшій, І славній, наѣвѣ Црї Земнїе, в'которѣ премѣрости жадень црѣ, Янѣ тежѣ змежи мѣрѣкйшнѣхъ людѣ не могаѣ его премѣрости достигнути... (ст. 2). Лѣтше би било, гди вис'сія шженилѣ І свою женѣ мѣлѣ нѣжели в'таковїе роснѣсти оудаватиса. І црѣми колетити ведлѣтѣ Писма. Бракѣ честенѣ ложе... [дальше затрачено, ст. 3 почиваѣтъ ся продовженем оповїданя, як Соломонови увели жїнку] мѣста внемже црѣца Голомонова мшккала. Розвилѣ сѣвѣ намет і розвѣсилѣ оуѣск шати... — Ся „Історїа“ валежить до польскых переводїв.

с. 29. Мѣца маа днаа кѣ: слово сѣаго Яданасїа Бєлїкаго Ярхїепїпа Ялєѣандрїйскаго ш мелхиседецѣ. [полууставом]. Мелхилѣ црѣ шкоже рекохомѣ имѣан два сїа. єдинаго Мелхїла по своемѣ имене, а дрѣгаго мелхиседека... (ст. 30). Мелхиседекже рече к'немѣ прїди и жертвѣ юже хоцїши дати не дадимѣ ѣа; симѣ вѣгомѣ сын не видѣтиса бѣи; но паче дадимѣ жертвѣ иже почиваѣтъ вѣрѣхѣ нѣсѣ; тойво єстѣ вѣѣ вѣгомѣ [дальше затрачено, 31 ст.] шї, и рече авраамѣ, послама є^о господѣ изискатиса и бѣгословитиса ѿ тебе... [32 ст.] и изидѣ Мелхиседекѣ и видѣвѣ его Явраамѣ оубожаѣ, и рече ємѣ мелхиседекѣ не бѣсѣа но рци кто єси; и кого ицїши [дальше бракуѣ, — пор. Памятки I, ст. 94—6].

с. 33. мѣа марта во кѣ. дїѣ: Житїе прїѣвної дѣшдори, шже много вѣ днѣхъ своихъ послѣжи прїѣвномѣ василїю новомѣ. Блаженнаа Ошдора їночєскїй чинѣ на ся прїемѣши прѣстависа ко гдѣу, шже много во днѣхъ своихъ послѣжи прїѣвному василїю... Прїидѣ же

Григорію желаніє оувѣдати гдѣ шврѣтається по преставленіи двудора, которюю часть оулучила, в'деснихъ ли или в'шүихъ... (Надрукована з сього рукопису Памятки IV, ст. 178—195).

с. 76. Нарденіє мѣтїю вжїєю патрїархъ сѣаго вжїа града іерліма и всеа палестины: Змирніє наше ѿ вѣдати дара жеї власти всесѣаго и животворящюго дха... [с. 77] в'лкто ѿ созданїа мїра зснѣ: [по сих словах познать ся] —

с. 77. **Г** сѣомъ граду іерліму і ѿ сѣыхъ мѣсцахъ шврѣтъ его. Сказаніє достовѣрное ѿ чѣнаго іермонаха данїла тамо кившаго три лкта. І шже видѣ и написа. Іерлімъ градъ сѣи в'горахъ и в'дѣрехъ каменнихъ естѣ... [Есть то частина звісного „Житїа и хоженїа Данила рүсьскыа земли игүмена“, (Изд. правосл. Палест. О-ва 1885 р. ст. 14—139) в западнорускїй переробці з пропуском заголовків, указанем на „второе вѣговкшїе“ (134 ст.) і без поминанїя руских князїв. — На 154-ій ст. „Путь до іерліма ѿ рүскихъ стран“ — з Корсуна, на Камянець Под., Сочаву, Константинополь, і т. д. без віддалень. (пор. Ркп. Нар. Дому № 105. „Путныкъ“ гл. 1. — Изв. 2-го отд. Ак. Н. 1904, кн. III, наше описанє б-ки).

с. 149. **В**о има ѿца и сїа и сѣаго дха:
начинаю писати но дїа сүха:
паче земли безводнѣ тревѣет помощи:
ктѣвк хрѣте вжїе зове в'день и в'нощи:...

По 12-и стихах такого вступу, віршописець переходить до віршованя на тему евангельских блаженствъ: „Блаженство первое“ — Рече Гдѣ нашъ іс вѣжени ницїи: | дхомъ, временнаа вса презирающїи: | множає паче вдовол ма препиташи: | хлѣбом ма оудоволствѣи и пошан шдеждѣ: | на тебе єдинаго имѣю надеждѣ:... (19 стрічок). „Блаженство второе“ (150 ст.). — Бжїни плачѣщїи шко тїи оутѣшатся: | всамѣ вѣщи истажї себе все прилежно: | но именем ти токмо інокъ невздржно:... (8 стр.); із 3-ього блаженства остав ся тїлько заголовок, дальші вартки вирізани.

№ 148. Зборник поучительних слів і виписок із Палей на 132 ст. 16^о, гладкого пожовклого паперу по 18 строк на стор., недбалим полуустановом XVI. в. кількох почерків — грубого, середнього, дрібного — середноболгарського письма.

с. 1. [продовжене житія Амблїха:] етсѧ на лекациемъ писанїемъ на немъ. и печатїю прежде т̃. и ѓ. ѣ. л̃к̃т̃ в. придеши црїи. и нѣ^о точно нїкшнѧ коуплѧ дѣтсѧ егда ѿ малолетнихъ толкихъ л̃к̃т̃ родители твои сѧт яко ты юнъ еси.. (8 ст.) їс̃ х̃с̃ сн̃ь б̃а живаго да сохранитъ цр̃ство твоє. въ нѧ свое ѿ напасти. и ѿ сѣблазна непрїазнѧ.

с. 9. [продовжене якогось поученїя:] высокожмїа и непокоренїа. сребролюбїа и р̃к̃воємства. и л̃к̃ности. и досажденїа: и ненависти.. (с. 13.) да не постигнетъ на^о с̃мр̃тнаѧ секира. оуже бо при корени древа лежит. оуже бо постигаетъ на^о с̃мр̃тныи час.. (ст. 20.) егда прїидетъ кончина вѣка сего. послетъ ангелы свои и поставѧт.

с. 21. [закінчене инчого слова:] (тво)риши безъ престани волю бжїѧ: прїймѣтеж покон. и цр̃тво конемже въ вѣкы живи бждете. и николиже засмоутисте^о. ани оумрете. гр̃к̃шником же реч̃ праведныи с̃ждѧ х̃с̃. вы идѣте ѿ мене проклѧтїи.

с. 26. Слово избранно ѿ ст̃ыхъ писанїй ѿ гїи наказанїи. всакомоу хр̃тїанинѧ. Оуслышите люковнаѧ мои брата и сестры. прїидѣте и ѿверѣзѣмъ севѣк слоухы (с. 32) восакїи бо пїаница за искоуденїе оума погнѧетъ. комоу враскы и скр̃ьби. ци не пїаници. комоу нагоубы и нищета, ци не пїаници, комоу с̃кни шчи и болезни, ци не пїаници (с. 33.) комоу свары и швиды восѧ пїаницамъ и кощинником.. (с. 41.) мы бра̃а скоро шчжтїмсѧ покаанїемъ примемъ причастници бждемъ в̃к̃ныхъ бж̃твныхъ и животворящихъ тани х̃в̃ыхъ сн̃ове и наслѣдници нѣнаго цр̃твїа. бждетъ съ воск̃ми ст̃ыми. ѿ вѣка ем̃с̃ оугожьшїми. яко том̃с̃ подокаетъ всакаѧ слава ѿцю и сн̃с̃ стом̃с̃ дх̃ѧ.

с. 42. Слово ст̃ыхъ ап̃лъ и ст̃ыхъ шц̃ь и пр̃р̃к̃ь и прїдѣвныхъ и б̃гоносныхъ шц̃ь нашихъ мчїк̃ь и проповѣдникъ всѣхъ ст̃ыхъ. Ст̃ый и великїи г̃ь наш їс̃ х̃с̃. творецъ н̃боу и земли. иже изначала свѣта и мироу оумысли. и оустроив мдр̃остїю своєю. и повеленїемъ своимъ.. [с. 46.] потомъ по трїехъ л̃к̃т̃хъ кр̃щенїа ѿ беззаконныхъ жи-

довь. и зависть ковахоу най и распаша еѣ на крѣтк [дальше бракуе].

с. 47. [продовженє попереднього біблійного оповіданя] праведных ѿ грѣшникъ. и постават праведных ѿдєснѣю хѣ. на правои стронк(!). и просвѣтатса яко свѣт. и яко сѣнце. и яко искры ѿгнєныи. и яко цвѣт благооуханныи. и паче снѣга оубѣлѣатса. а грѣшници поставлєни вѣдѣть на лѣвон стронк хѣ. и черны вѣдѣт потємнєни лица их. яко волнаа. яко главнѣ пицныи... [с. 48.] житїє съ агглы. и съ востѣми стѣыми волцими сѣ гѣ. вы во сотво [дальше недостав].

с. 49. (скү)пство не смотрѣт. кто бы ви^а до^отоннѣ (?) але смотрѣт. гдѣ бы што взати наивєнцѣ. томоу ви скоупство дати. а так вєдлоуг папѣжева разьсоудкоу жадеи не может быти избєвлєнѣ. лєвѣмь ваш папѣжѣ не дасть дармо ѿпоустов. а не ѿпоуцаєть грѣховь без пѣназїи. и дла того мы его не послоушны. лни знати его хошем. дѣ. цю єсми повѣдѣль. ижѣ мы ѿ доухо (!) стѣмоу недєржимо. ижѣ бы ѿ ѿца исходит. а мы дрѣжимо. ижѣ ѿ оца исходит а на сѣк ѿпочиваеть... [50. ст.] просфоура — оплаток, [ст. 52.] женитька попов, [ст. 53.] ижѣ наши поповє слѣужат сконимь изыком слѣужбоу... [ст. 54.] и ещє то ми єсть дивно. панє грєчине был ємь раз оу ваше цркви. и разоумѣль ємь вшиткы рѣчи добрє. так читана ижѣ и спѣвана. єдно ємь того не разоумѣти немоглѣ бы коли кывлєть перєношеное тѣла вѣжїего. а людїє пали ницѣ. а ѿ столѣ. и дивилєсємь. что то ѿни чинѣть... [на спомвн Преображенїя, дѣвєь се — пояснєв грєчви].

с. 56. мѣѣ ѿктєврїа къ 5. днѣ стрѣт стѣго айла Фомы. Бм^о по вѣскрїнїи гѣ вѣ нашєг иѣ хѣ ѿ мрѣтвєх собра. вї. оучєнїка своа... (к. 64.) слышавжє словєса си коупец ѿ оустѣ домы. и вѣзрадова^о вєлми зєло. и гѣа є^н. (пор. Памятки III. ст. 101—3).

с. 65. уривов якогєь житїя: „дармо хлѣка не ѣсть нѣ трѣждаєтьса и къ стѣ(ы)а книги приничє.. (с. 66.) сїи вєлї є^о въ црствѣ нѣнѣмь. и ащє жє кто оучит. а са^на.

с. 67. (ѿпослѣд)номь дни и ѿ послѣднѣх лѣтѣх гї влѣви ѿ замѣтвы. вѣдомо боуди вѣсѣмь ижѣ же бм^о адамѣ и єва. ижє изгнан бм^о израа. и роди сна Каина.

и сестроу еѣ каламаноу. — [Се відривок із слова Мефодія Патарского — до слів (74 с.)] и аггль же прине(се) ємоу вице съ нѣсе, и рече ємоу вѣи оу вице. ста на противоу ковчага. шъ сѣтвори тако шкож повелѣ ємѣ аггль гнѣ. и сѣзва є. сот. иѣ. всѣ. (Надруковано Памятки IV, ст. 264—266).

с.¹⁾ 89. [Продовженє слова Мефодія Патарского] „по всєи землѣ роса. и бы^о тако и рече гедешъ. да како сѣкроушоу гнѣ инльтаны... и лежаста оу вежи два изманиловичк... на врѣнь дѣцк... и тыхъ загнаша въ поустиню ємьстрива. шкоудѣ прїидеша. и єще же нѣк тамо расплодишасѣ ихъ множество. (Памятки I, 268—9. Засим иде продовженє слова: **С**казанїє ш изманиланехъ. И вѣйти имъ єще єдиною на последнехъ летехъ ѣ. попленаѣт всѣ землю... (с. 88) иже заклоучены александромъ макидоньскимъ. иже филипъ кѣ шци єго. црѣ макидонъ — [Памятки I, ст. 266—270].

с. 97. [Починають ся продовженєм житїя Богородиці по первоевангелїю Якова, в кінцєм родословія Богородиці] галилею за шкима. брат исаѣова. и роди стѣю вѣю... іс хс и крѣтѣ іша. сестричича выти нарѣчєтасѣ. [пор. Памятки II, ст. 102—3] ш подокѣи шквара стѣ вѣа. стѣмъ же вѣа изоучисѣ грамоткѣ жидовской при шци єще єм. и выше кѣ велми хитра книгам... [ст. 108] снѣ своа коньста. и констатїа. сѣтвори вримкѣ кесаркѣ. адамантїа синовца.

с. 91. [конецъ „Путника“] ш гроба гнѣ. полтора сажна. и тоу знаменїє исходитъ. снѣсе мольнїа на гроб хѣ... [с. 95]

а на вѣрескѣ іордана каменъ гдѣ хс крѣтисѣ. стопы хѣи знати на камени тѣм и до сєгодне. а под стѣмъ каменемъ кости змїєви видѣти. что вѣюл роукописанїє. слѣ шци и снѣоу и стѣмоу дхс ами.

с. 96. мѣи шктябрь (!) рекомѣи листопадѣ. кѣ кѣ. днѣ. стѣхъ сѣмъ шрок иже кѣ єфескѣ. августѣ сѣє слово четєтсѣ. єгда вѣцрисѣ дѣкѣ црѣ и прїиде кѣ єфѣ...

с. 131. слово єже стѣи шци оустановиша. слави вѣїа шпадшїа. на вѣошвлєнїє. како врагъ погнєє самъ

¹⁾ Задержуємо пагінацію бібліотечну, хотя вона перепутана — по упорядкованю текста.

вѣзиска погнѣль сѣзданію бжїію. прадѣдоу нашему ада-
моу... [с. 132] шбоухавши же лѣстію вражїю. и да° еѡвѣк
испакни ю похоти. и рѣ^т.

с. 127—30. [Уривок якогось поученія о постах]: не тво-
рит. то такова оучитѣла люде не послоушлють...

Ст. 36—39. на верхнім полю скорошвена записка: „Пре-
стависа васили сїїнк братски мїѣ андрїа д. дни рокс *ахорѣ*“.
— На полю 39-ої ст. така ж записка: „Рѣс *ахорѣ* снѣгъ
упавъ на великдеп.“

№ 195. Александрія сербської редакції. Ркп. полу-
уставом двох почерків XVIII. в. на 33—409 ст. мал. 8-ки,
южноруського письма і мови. Початку нема, ркп. починаєть ся
моментом, як Александер вернуєсь на вітцївскій двір з Алем-
пїядєських островів і погодив свого вітця Филипа з матірю.

ст. 48. Повѣсть о црѣ дарїю перскомъ; ст. 62. Сказанїе
w црї селн'ском; 66. Ѡ градѣ Антїохїи; 82. Сказанїе w
градѣ Римѣ; 94. Сказанїе w полдєннихъ сторонахъ; и w
Римском' полю; 90. Сказ. w восточныхъ сторонахъ; 108. Сказ.
о црї Дарїа; 118. Сказанїе о градѣ Іерусалимѣ (пророк
Єремїа 125 і сл.); 133. Сказанїе w градѣ Єгїптѣ; 147. Сказ.
w црѣ Дарїи; 163. Ск. w градѣ Бавилонѣ великом; 169.
Сказ. w третїем' повїтїи Плєѣандровомъ (Дарїи, письмо
до индїйского царя Пора); 230. Сказ. w прокодах' црѣ Да-
рїа; 234. Сказ. w лндонском црѣ крисѣ; 235. w дивнихъ лю-
дєхъ; 236. w женахъ звѣрошєразныхъ; 237. w мѣравахъ; 238.
w єзерѣ; w макарїйскомъ шстровѣ („Ѡтол алєѣандєрѣ дои-
шол рѣкки акїана з' войскомъ своим и макарїйскїи шстров
видѣша ѡ. поприцѣ ѡ раж...“); 248. Ск. w земли кастѣ; 250.
Ск. w людєхъ дыкихъ; 251. Ск. w поли сонхоса црѣ;
260. ск. w царєтвѣ Ракаш црѣ; 262. ск. w людєхъ шєсторѣч-
ныхъ; 264. ск. w пєсыхъ головахъ и w ракахъ морєкы; 270.
ск. w чловецѣ великомъ; w женѣ великой; 273. w пѣщи;
274. w рикѣ; 277. w людєхъ дивныхъ; 279. Ѡ индиї великой
И w царѣ порѣ индїискомѣ; 316. w мастрїдонскихъ женахъ;
320. w Євєлїтїи црѣ Мерзєлѣскомъ; 321. Ск. w пєга^тскихъ
языкахъ; 324. ск. w дивнихъ людєхъ; 328. w кандїкїи

црци Мастритонской; 370. Єказаніє ш смерти великаго црѣ
Алѣксандра Македон'скаго.

Під послѣдною стрічкою 409 ст. написано: „1740 —
Аргула 1“.

Разом з „Александрією“ оправлені ще ось які статї тих
самих двох почерків, укр. мовою з польонізмами:

к. 1. Слово ш мѣдром младенцѣ... що „ѡца продал,
кона кѣпна, мѣкѣ продалъ, сѣкнѣ справила дорогіє“ (1 об.)...
і привбув перед замок царекви „а в'того црѣ єдна цорка...
семигадка... цю... скаждым ш наоукѣ гадаєт; и нѣхто їй не
може перегадати“ (4 к.). Ся царівна заявила: „хто хоцет
мене за женѣ совѣк оузати, то нехай ѡкажетъ мнѣ наѣкѣ,
чого ѣ его запитаю ѡ всѣхъ книг; а не ѡкажетъ тоєй наѣки,
то мѣ кажетъ головѣ ѡтати и на пал вѣйти под зам'комъ“
(4 об. — 5 к.)... загадки 7 об. і сл... „сатанѣ има вѣло хо-
рискъ в'той час як на нѣкѣ вѣл... в'некаѣ по жидов'скѣ, а рли
по грѣцѣ (геворат)... навтором пришествіи асирійским (10
об. — 11)... хто ѡца вмѣстѣ забѣл ма^х мовит: вѣдѣчи єд-
ного часѣ крол напѣжѣ в'косціолѣ забѣл 12 к... Молодець
вѣсьо таки „перѣдиспутоваал“ царівну і взяв її за жінку. (Пор.
Житѣ і Слово, т. II).

к. 18 об. Слово ш женѣ в'крнѣ се мѣжем не-
вѣрним — (ц. слав. текет).

к. 20 об. Єказаніє ш младенчествѣ Іс Хрѣтовѣ
— (пор. Памятєи II, ст. 159—163).

к. 33 об. Исторіѣ ш црн сѣкантианѣ и житіи
єго, со єлладієм затем єго, що жену і дѣтви „люци-
перѣ записал“.

к. 39 об. Чо^удо стѣго николаѣ шковрѣ стѣлю показасѣ.

к. 44 об. мѣца дѣкѣмврї: во: ѣ. житіє иже во стѣго оца
ныколаѣ архієпѣ мирлик:

к. 57 об. Слово ш постановленомъ во єпѣтво стѣла ѡца
Николаѣ.

к. 63 об. Єказаніє ш стѣлю хѣѣк ныколаѣ. како
темницѣ прѣжт и много зла прѣтерпѣ ѡ хрѣтоне-
навыстимъ мѣчителѣй:... уриваетъ ся на тѣм, як св. Ни-
колаѣ явив ся для замкнених в темници хрѣстіян „аки сѣнце

по темних шблацихъ, бл҃гочестїа восїа или нѣкїй тихїй хлад
по вѣри прїиде, чайколюбно ко х҃с҃у свое достоїанїе призрїе
потреби лстнїїа² власт и метнєвѣ ѿ цр҃ства дїшкїа³.

№ 198. Прежде Рождества х҃ѣа лѣтъ пѣтъ-
сотъ, ш великомъ царѣ Александрѣ мацедон-
скомъ: всего свѣта цр҃ѣа, почавши извостока и
до запада сѣвера и моря на полнощъ и по-
лудне под собою всю вселеннїю держащаго... бра-
тїе слѣхати велеоумна мѣжа мѣтїва и справед-
лива: александра великаго цр҃ѣа мацедонскаго,
шкѣ сѣа родилъ и гдѣ былъ и длачого всеи под-
солънечной царемсѣа назвал свѣтъ.

Ркп. недбалым полууставом, списанїй 1725 р. в Лїнцях.
(Лїнцях) на 158 к. мал. 8-ки. прп. — Се варїант „Алексан-
дрїй“ сербьскої редакції.

к. 27. повѣстѣа albo исторїя ш цр҃ѣа дарїю перскомъ;
к. 34 об.¹⁾ Сказанїе ш царствѣа селѣнскомъ; к. 36. сказ. ш
градѣа Янтїшхїн мѣстѣа; к. 43 об. ск. ш градѣа Рымѣа ве-
ликомъ; і т. д. як в № 195 кромї: к. 72 об. Сказанїе ш
первом повѣтїи Александровомъ (що отвѣчав № 195: ш цр҃ѣа
Дарїи) з надписю „сказ. ш царѣа — царї — Дарїю перскомъ“;
в статї „ш третьом повѣтїи“ к. 95. „Посланїе ѿ дарїа ко ца-
рю перѣа индїйскомѣа великомѣа“ становить окрему цїлїсть; за
сим слїдує „Сказанїе ш воєводахъ“ 103 к. (в н-рї 195: ш
проводахъ цр҃ѣа Дарїа); „Сказанїе ш людѣхъ птїцахъ“ 109 к.
отвѣчав „С. ш людѣхъ дыкнїхъ“ № 195 ст. 250); Ракаїа цр҃ѣа
протїв „Ракаїа цр҃ѣа“ 261 ст.; „Сказ. ш людѣа ш шесторѣчнїхъ
и ш шестїногахъ“ 113 об. — в н-рї 195 тїлько „шесторѣч-
нїхъ“ 262 ст.; о пєсїголовцях пропущено; „Сказ. ш шстрокѣа
на акїанском моры“ видїлено в видїльну статью по оповїданю
о раках; із „сказ. ш цр҃ѣа перѣа“ видїлено статї — „ш ѣ-мѣа
повѣтїи александра“ 122 об., ш фїлонѣа на помочѣа александра 123
об.; поганскїе шїкнѣа ѿ сѣверскїхъ сторонѣа 125 об., (Пору на
помїч), посланїе ѿ александра до пера цр҃ѣа 126 об., поклонїе
воєводѣа индїискїхъ александра 129 об.; сказ. ш євремїтрїи
цары мерседѣнскомѣа князи.

¹⁾ В рукописи велике С віддано Σ.

к. 157 об. в кінцевій заставці в 3-х рядках: „р̄—ѣ ѿ—ѡ
ѣ—ѣ.“, за сѣм запис: „Изволеніємъ ѡца и ст҃аго дх҃а спи-
сана сѣа книжка Алѣксандрін Кселаѣ Лѣнѣцехъ за короля Яв-
гста за пана благороднаго Стефана воєводи келскаго, за
панк державной тѣрколовои писалъ ей ракъ кожій Яндрей
Сѣнъ томиковъ вокс жожаго ѿ: ѡ: нкѣ. мѣсяца апрѣла
днѣ кѣ:“

к. 158. Сказаніе ѡ землѣ ст҃їхъ — початок ви-
писок із західноруського „Путника“: Почавши ѡ царѣгорода
до сѣкіза: ф. мѣлъ: ѡ сѣкіза до алѣксандрін ѿ. мѣлъ: черезъ
море тѣверѣадское ити: ѡ алѣксандрін до іерусалѣмъ: ѿ мѣлъ
ко іерусалѣмк по сродкѣ цр҃ковъ воскресіе х҃во втои цр҃кви:
гробъ вѣій на земли змармѣрѣ вѣ вѣтїи: плащеніцею баво-
лнаною прїкрїтїи тамже“.

Укажем ще на декотрі правописні особливости: і зам. ѡ,
ѡ зам. и часто; лѣхою 4, сѣлнѣмъ 4, нанавѣкѣ 15, ѡ езеры
105, тѣлко 114; к зам. о (ї) дуже часто — гл. 24 об., 36, 43,
54, 66 об., 102 об., 125 об., 131.

№ 165. Зборник. Ркп. скорописною поч. XVIII. в. южно-
руського письма, на 366 стор. 8-ки; із переплету лишвили ся
тѣлько тильна дошка.

к. 1. Зачинавть ся продовженем житїя Алексея, чоловіка
божого (17 мар.): имъ да иматъ вицшѣю мздѣ. Нѣкїи же
сородници и дрѣзи его ѡсѣждахѣ его многажды, ѡ вѣдѣнїа
своего глаголюще: яко не више лѣпо сажити оубогим си-
цевомѣ князю преславнѣшему, но да повелитъ раком творити
потребнаы...“ [пор. Starine, XXII].

с. 34. Слово ст҃аго Ге^{ма}діа: патриархи кон-
стантинопольскаго ѡ вѣрѣ: еже оубо правосла-
вною вѣрѣ имѣти. ѡснованїе добрихъ дѣлъ естъ.
тѣмже ѡ вѣрѣ починаетсѣ слово. ѿ. Нѣкрѣи во ѡца
и сѣа и ст҃го дх҃а, трѣцѣ нераздѣланѣ и несливанѣ. едино-
бж҃ествиннѣ ѡца же нерожденна. сѣа же рожденна а не со-
зданна. дх҃а ст҃го нерожденна. несозданна. но исходяща, три
во единѣ воли. и единѣ славы. единѣ чести. едино поклоненїе,
ѡ всѣа твари. ѡ аг҃лъ. и ѡ чл҃вкѣ приємлющѣ. прѣвѣчнѣ
и безконечнѣ прѣбывающѣю во вѣки...

с. 38. гл. кѣ. Контси оучиникъ оучителя жезла паче самаго оучителя. Такожде вои́ [с. 39] црѣ, бойси тон и вѣла, црѣ во естъ вѣи́ сѣдга чѣком, благимъ мѣтїю, а злии казнию. — [В иныхъ копіяхъ ея глава значить ея 58-ою; пор. Востоковъ, Описаніе ст. 233. Измарагдъ].

[с. 39.] кѣ. Посемже всякомѣ богатомѣ главѣ твою покланіа смиреніа ради древо бо много вѣтвенное подклоненіемъ подидеши и мимондеши.

кѣ. Приемлаи́ бо ѿ црѣ власть ѿ подрѣговъ своихъ слави трѣсетъ, а ѿ меньшихъ его покланеніа проситъ...

с. 50. гл. ждѣ. Ище имаши дерзновеніе ко црѣ и властелемъ, ко скорби ѿ обидѣмомъ ѿ сильнаго, и допота побори по сиротѣ да вмѣкнутъ гдѣ каплю пота твоего со кровію мѣническою. [В иныхъ копіяхъ ея глава значить ея 92-ою; пор. Востоковъ — 1. с.].

[Всѣхъ главъ 100. Естъ се „Стословецъ - Стоглавъ - Златоструїй“ патр. Генадія].

с. 61. Здѣ являемъ дѣлателано седмъ смертнѣи грѣхѣ, яко въвидѣ древес. вънихъ же коренѣхъ послѣдуютъ ни́и десѣтъ грѣховѣ, якоже видиши. и съвишише ѿ нихъ раждаются добродѣтели. якоже цвѣтъ рожи съвишише оубѣнчаемъ вѣнцемъ царскимъ, сирѣчь творѣи́ ѿнѣю добродѣтель, побѣждаетъ смертнѣи грѣхъ съ десѣтїю его ѿрасли якоже во указанїи.

с. 62.

Ликовѣ

Неблагодареніе	Коренъ ѿле оубѣства зависти, и послѣ зависти оубѣство	Подражаніе
Распрѣ		Радѣтословіе
Бражда		Независть
Ирость		Памѣтословіе
Навѣтъ		Оубѣство

Зависть

Skargi — Żywotów świętych Wil. 1579, ст. 200 з пропущенем проповідничого вступу, півтора стовпця: A gdy on niezbożny wyrok uczyniony był, aby żaden Chrystusa nie wyznawał].

с. 221 мѣа мая ѿ. мѣненіе стѣго іѡанна бѣсло-ва: которѣ мѣенѣ дишклитишном(?) цѣсарем римскимъ: За часѣ доментіана цѣсара римского. кгда христіан на смѣрть шѣканш, на першіе были іппи... [Skarga, ст. 388, стовпець 2-ий, 19-а стр.].

с. 225. мѣа ноєврїа во ѿ. живот імѣченіе стѣихъ безсребникѣ. и чудотворецъ козми и Даміана. писан Ядоном треверинским и григоріем тѣровскимъ. жили року сѣ. козма и дамиан Роженіе браты были изаравнѣк внаѣцѣк лѣкарскѣ цѣкчени... (Skarga, ст. 875).

с. 228. Ноєврїа ѿ. слово ш іѡаннѣк шгородницѣк: Шгородник іѡан так званѣ которѣкъ былъ вѣми милости на шбогин. и завше рокычи в шгородѣк всю працѣскую давал... (пор. А. И. Понамаревъ, Памятки II, ст. 140).

с. 230. мѣа марта ѿ.го о... аданасїа архіеїпа алеѣксандрискаг: ш образѣк гдѣним положено на ѣ. соборѣк во никен. Поднесѣте шчи на рѣчѣк новѣю: а смотрѣте. на великое чудо божїе. и дѣте хвалу...

с. 239. Житїе и мѣніе стѣого мѣника прокопїа, іюлиа ѿ: писан. семишном метафрастом жил рок сѣ: Стїи великомѣникѣ прокопї ш града кыѣ ієрлїма, шца мѣла христіанїна а мѣкѣс болвохвалацѣс... (пор. Skarga, ст. 600).

с. 255. мѣа шктоврїа кдѣ. житїе стѣого мѣника Яреди и же сним: жили школш рокѣ фкѣ. писан семишном метафрастом. За панованїа іѣстина цѣсара пятого рокѣ панства іѣго пановаѣ наѣ мѣрини Єлєзвацѣ¹⁾ чѣкѣкъ побожнї... (Skarga, 934).

с. 268. Слово к' женам да бѣд' молчаливы. Послашанте жени заповѣды бжѣа и побчайте сѣ молчаливи да спасете дшн вѣша... црковѣк повинѣтсѣ хртѣс, такожде и жени своим мѣжем. повинѣтсѣсѣ.

с. 269. Мѣніе стѣагш славнагш велико мѣника дѣшдора стратилата ново прѣведено ш грече-

¹⁾ в. б. Єлєзванѣк.

скаго азика во славенскій ѡзвѣ. Сѣи мѣни^к дѣшдор
вѣ ѿ еухан^т, еуханти же сѣт¹ мѣсто оу чермнаго моря...

с. 287. Житіе и страда^чествѡ сѣи велико-
мѣеници дѣи и премѣриши екатериши ново преве-
денѡ ѿ греческагѡ ѡзика во славенскии. Сѣи при-
нѡпамятнаѡ быше ѿ прехвалнаго града александри...

с. 327. Слово похвалное дающимъ мѣстиню.
Бонѣтинѡ братіе велик¹ ест¹ преѣ бѣом¹ мѡжъ мѣтвѣи. мѣти-
на же еѣ гда слюбовію виваетъ и здобрѣм изволеніем...

с. 328. Слово иванна златѡстаго ѡ смире-
нїи. Молю оубо ви чада гда ради смиренїе любѣте зане же
и сам¹... смиренсѡ гдѣ на^о ради...

с. 331. Повѣст препод: ѡца нашего Макаріѡ
великаго зело дшѣ полезна. Ходѡ иккогда преї ма-
карїи во пѣстини, послѣдоваше емѡ аггѣли гда емѡ: бла-
гослови ѡче... [Слїдує розговор препод. Макаріѡ з ангелом
про загробове житѣ, митаретва, вїчні муки]. (Пор. Памятви
IV, ст. 218—227).

с. 249. Мѣла ноєї: кѣ. житіе и мѣчение иже во
сѣихъ преподобнаго ѡца нашего климентїѡ папи
римскаго жил ѡколо року р. Иже во сѣихъ ѡцѣ нашѣ
климентї. Родом зримѡ. Родичѡв станѡ сенаторскаго сїѣ
фаустовѣ... (Ska rga, ст. 1035).

с. 257. септєв. ѡ. мѣенїе сѣого сїенно мѣниѣка
Григорїѡ великїѡ Арменїѡ которї жил Рокѡ счї:
писа^н семинѡм метафрастѣ: Бо днї Ардасира црїѡ
перскаго, которї з кролем Арменским кѣрсарем вѣнѡ вѣлѣ.
Направила на него то еѣ на кѣрсара икѣкаго Ана¹), кото-
рисѡ вигнанцѣм ѿ него счинивши, а в приазнь сѡ королевскѡю
скрадиши. кѣрсара кроля зрадливе замордовал... (Ska rga,
ст. 910).

с. 264. Мѣченїе кѣсимши панни со тридцатма
и шестма паннами. Дишкантиши цесар римски. Довѣ-
давши^о ѡ гднѣ паннѣ красоти великоѣ христїанцѣ которѡ
звано кѣсима...

с. 267—278 чветї.

¹) у Скарга — „Анака“.

с. 279. Починають ся Святці в формі молебнів. В 1-ім молебні перечислено прародичів і їх потомків, патріархів, Мойсея, Давида, царів, пророків, старозавітні жони до Сусанни. Для інформації подаєм статю 279-ої стор.:

Праведні Адаме Родоначалникъ со Божю помощницею своєю и со синомъ своимъ Авелемъ моли.

Праведні Сїде со синомъ своимъ Еносомъ моли.

Праведні Каїнане сїне Еносовъ со синомъ своимъ Мамеленомъ моли.

Праведні Іареде со синомъ своимъ Енохомъ моли.

Праведні Мадсалае со синомъ своимъ ламехомъ.

Праведні Ное сїне ламеховъ со синомъ своимъ семомъ и Іафетомъ моли б҃га ш миѣ грѣшномъ... (с. 281) Праведні Іакове Сїне Ісааковъ Патріархо Ажсъвице дѣвическая... Леву сїне Іаковъ хр҃тѣ великомъ бж҃ественнїи еси слава: что Леву вицши и сїа слави хоциши. (с. 283) Праведні фаресе Ізарь ш Тамарі Бадници. сїнове Іуди Патріархи... (с. 284). Памят соломона цара сїна давидова. Праведні Ровоаме сїне соломоновъ твоєго дѣда бити великаго глїю... (с. 287) Праведні Мелхисїдекъ имать ти писанїе кромѣ шца и матери... (с. 289) Правед Сенеде жено Іосїфа прекраснаго. Праведная Марїе сестро Моусива... (с. 290) Праведная Янно молитвою чадо родши самѣла великаго. Памят правед Есслани. Тѣхъ мѣтвами прѣтыхъ вѣце хр҃те бж҃е помниши.

с. 295. Мѣщя сентеврїи вѣ дѣ.

Стїи прроче Моусю бж҃овиче моли б҃га ш миѣ. Стїи прроче Захарїе мѣи... Стїи пррче и прѣтече кр҃тителю Гднь Іване м... (с. 296 ва полї: февбарїи). Стїи прроче Захарїе мѣи. Стїи сланїи пррче и прѣтече кр҃тителю гднь Іване ради перкаго: втораго. и третаго шкрѣтенїи чєстныи глави твоєи моли б҃га ш миѣ грѣш. (май) Стїи пррче Іаремѣ мѣи... (с. 297) Чєстїи и слави пррче и прѣтече кр҃тителю гднь Іване ради усѣкновенїем чєстныи глави твоєи моли б҃га ш миѣ грѣш.

За сим іде по місяцямъ такий же молебенъ апостоламъ; ученики апостольскїи названїи такожъ апостоламъ... (с. 299) Мѣщя Інсарїи(!). Стїи Сокоре стїи седмьдєсятъ апостоловъ вамъ жѣ имена стїи дордѣ списа: На 302-ій ст. в такий же помѣсячїи порядку аложенїи молебенъ мученикамъ... (309—310 ст.) „Інко

имѣше дерзновеніе ко хрѣсту бг҃с нашемъ мѣце всечестыни того прилежно молитѣ ѿ мнѣ грѣшномъ...

(с. 312). Мѣца мая. Стѣ Мѣники и князи Роскїстїе Борїсе и Гл҃ке Ради пренесенї стѣмъ моцїе ваш... (316 ст. липень). Стѣе страсотерпци князи Рускїе Романе и Давиде: моли бг҃а...

с. 318. Мѣца септєврїа свѣщенномѣченики списаннїе... (с. 322) мѣца Априла. Стѣ свѣщенно мѣе Антипо еїе Исскїскї бл҃гдѣтѣ ѿ бг҃а имаша цѣлѣнти збєвѣю колѣзнь... (с. 325). Всї стїи свѣщенномѣцї, епископи і архїепїи молитѣ бг҃а ѿ мнѣ грѣшномъ.

с. 326. Молебєн свѣтїтелямъ: — (с. 327 жовт.). Стѣтєлю ѿче наш Арсенїе Архїепїе Сербскї... (с. 328 груд.) Стѣтєлю ѿче наш Петре мїтроп кїев і всєа Росїи.. (с. 329 сїч.) Стѣтєлю ѿче наш Сако первї архїепїе і свѣтєлю сербскї... (с. 330 лют.) Стѣтєлю ѿче нашъ алеѣне Архїепїе кїев и всєа Росїи новї чѣдотворче... (с. 332 мар.) Стѣлю ѿче наш Івно мїтрополїте кїевскїи и всєа росїи мѣи... (с. 333 май) Стѣлю ѿче нїѣъ алеѣне мїтрополїте кїевскїи и всєа Росїи новї чѣдотвор. (с. 334) Пренесенїе чєстѣныхъ моцїе їже ко стїху ѿцѣ нашихъ прєсвѣщенїе мїтрополїти кїевїане фотїе и Івно кїевскїе и всєа Росїи чѣдотворци мѣнтє... (с. 335 черв.) Стѣлю ѿче бл҃говрнѣ княже Петре со фєвронїю мѣромекїе чѣдотворци... (с. 336 лип.) Стї велїки княже владимїре нарєченї востокъ крїстїи васїлїе иже посектїа єси стїмъ своємъ крїстїнїемъ всю зємлю Рускю и сокрѣшїа єси їдоли... (с. 337 серп.) Стѣлю ѿче нашъ васїлїе хрїста ради Юродивї чѣдотворѣ московскї мѣи... Стѣлю ѿче нашъ мїтрополїто кїевскї и всєа Росїи чѣдотворче (без імени).

с. 337. Почїнавь сѣ молебєн преподобнымъ по мѣсяцамъ. (с. 338 вер.) Прєп. ѿче нашъ Саватїе Головецкї чѣдотворче... (с. 345 сїч.) Прїдѣне ѿче наш лаврентїе змїстїра печерскаго затворникѣ мѣи... (лют.) Прїдѣне ѿче наш прохорє чернорїзче печѣрскї иже ѿ бнѣлыа глаголемаго локода хлѣкѣ творашє ѿ пепєла соль мѣи бг҃а ѿ мнѣ... (с. 346 лют.) Прїдѣне ѿче наш сїмѣѡнѣ сербскї, новї мироточцє... п. ѿ. н. кирїлє епїпє. катанскї фїлософє и оучїтєлю словѣномъ и колгаромъ. мѣи бг҃а... флѣкѣнє... (с. 347) п. ѿ. н. гразмє чернорїзче печерскї мѣи... касѣканє... (с. 348) исповѣднику... п. ѿ. н. євстратїє

печерскій млі... (с. 350 цвіт.) п. Ѡ. н. ниѡнѡте єпїпе новогородскій... (с. 352 май) п. Ѡ. н. дєѡдосїе печерскій первоначалниче шєщємѡ житїю вросї стєн зємли Ігсмене печер... (с. 353) п. Ѡ. н. Никитє затворнїкѡ печерскї... (с. 354) п. Ѡ. н. Никитє стол перєаславскї и чсдотворчє моли.. (с. 355 лп.) п. Ѡ. н. Антонїе печерскї їже во кїєвѣ билъ єси началнїк всѣмъ монахом... (с. 356) п. Ѡ. н. многотерпєливї Іѡанє затворникѡ печерскї млі б҃га... (с. 357 серп.) пр. Ѡ. н. антонїе з'рима приплившєго по водам во великї новгород. п. Ѡ. н. многотерпєливє пимїне Ѡ лавры печерскїа млі б҃а. прпдєни Ѡци нїїи дєѡдорє Басилїе печерскїе... п. Ѡ. н. антонїе печерскї... (с. 358) п. Ѡ. н. Аврамїе соловицкї чсдотворчє...

с. 358. Преподобномученикам — жовтня, сїчня, марця, цвітня — (сєдмъ дѣквцѣ 359), а з 360-ої ст. мученицям: (с. 364 лп.) С҃тає б҃лженнає княгинє ро҃скає єленє млі б҃га ѡ мнѣ грѣшном.

№ 187. Зборник. Ркп. стараним полууставом кін. XVII. або поч. XVIII. в. на паперї знаку — крест в щитї (як у Лихачєва, н-р 510) з короною, на 162 кв. 4-ки (пд. — снд. + 2 к.), без переплета, розбитий екземпляр; получєна од дяка із Ослав 1872 р. Се очевидно частъ бїльшого „Зборника“, із котрого перша частина з мїєцєсловом, пасхалїєю, ївдїктом, стовпами євангєльскими, сонєшним кругом і „лѣтєроєю“ пасхальною, „Словом дєшєполезным Ѡца памви“ і „Сказанїємъ с҃го Ієронїма ѡ Іудѣ скарїѡтскємъ“ затратила єя, про що свїдєчєть „Ѡглавлєнїє вєщїє їже шєрѣктаютьсє кѣ книзѣ сїє“ (снд. об. сл.). Із оглава недостав послїдня картка (статї смд. — снд. кк.).

в. пд. Ѡ тємници обхєждєнїа сїєсїтєлнаго днє истиннаго пасхи. Законоположенїє с҃тѣхъ аплѣ и преданїє Ѡ б҃гоносныхъ Ѡцѣ цр҃кви нє прємѣнно соклєдати. Избранное Ѡ слова великаго аданасїа, архїєєпа алєксандрїйскаго, иже испїса повелєнїєм перваго собора никєйскаго, вѣкрєзѣ пасхалїйнємъ, врємєа подобно ко стр҃ти хр҃їкї хранити: єже єсть днѣ таниа вєчєра гднѣ волнїа стр҃ти распѣтїа и погрєбєнїа єго

плотію: прѣскѣтлаго тридневнаго воскресїа, на нѣса со плотію вознесенїа, и сошествїа оутѣшителя дѣа. Ѡсихъ яко Ѡ главизнѣ и прочаа празднїки чиномъ своимъ послѣдуютъ. Тайнс црѣкѣю достойно и прѣдно естъ сокривати, дѣла же бжїа лѣпо повсюдѣ исповѣдати, ѡ непостижимомъ смотрѣнїи создателя вса Ѡ небитїа... [короткий шестодневецъ, значене вождога дня тижня для людий і віривх, поясненє знаків зодїяка, індикт, постанови о празнованю пасхв].

к. чѣ. об. Пристиженые до мѣсѣцослова. Первое междѣ линїю число днѣ мѣа значит... Во третой линїи личва крѣга лѣннаго и настата мѣа нѣснаго... (всѣго 6 стрїчок).

к. чѣ. Канонъ покаянный ко гдѣ ншѣмѣ іс хрѣтѣ. пѣваемыи повса дни. творенїе прѣднаго Ѡца крїала.

к. р. об. Исповѣданїе грѣховъ повседневно ко самому гдѣ бгѣ. люкомѣдрѣйшаго калїста ѡандѣшѣла, воистиннѣ дшѣполезно естъ члѣкѣ и спсїтелно. Воспоминаютъ бо са во семъ исповѣданїи чловецкїа вса стрѣти.

к. рѣ. об. Млѣтва по исповѣди ко прѣтѣй вѣородици. Ѡ пренепорочнаа гїже црїце...

к. рї. об. и. в. с. Ѡ. н. крїала, архїеїкона Ялѣѡандрїйскаго. Слово ѡ исходѣ дшїи Ѡ тѣла, и ѡ страшномъ второмъ пришествїи хрѣтовомъ. зѣло дшѣполезно ко оумиленїю и покаянїю приходящее: Преведеное Ѡ единѣска на словенѣскїй и пакї на прѣстѣйшїй шзыкѣ съ исправленїемъ. Боюса смерти, яко горкостью мнѣ естъ: боюса шгна пекелнаго, або вѣмъ безконечнѣ естъ оучастникомъ теплоты: боюса темнѣсти, не естъ бо вѣмъ оучастницею свѣта... (Гл. Памятки IV, 202—213).

к. ркѣ. Слово ѡ мелхиседецѣ: їже вѣстѣх Ѡца ншѣго Яданасїа патрїархи алѣѡандрїйскаго: Потрѣка Ѡтчизнѣ и родѣ блженнаго мелхиседека шповѣсти, поневажѣ називаетѣ безъ Ѡца и безъ мѣтере, и безъ родѣ. той мелхиседекъ былъ споколѣнаа хамова, которога оурѣдїалъ ноѣ. . (Есть се варїант слова, народною мовою, напечатаного Порфирьевимъ I, 131—5 ст. Пор. Памятки I, 92—101 ст.).

к. ркд. об. **Ѡ** лѣтѣхъ внихъ же кїевское книженїе и всея россїи само державствїе под татарскимъ превысть игомъ. **Ѡ** рокъ рож: хїа ласм. **Ѡ** нашествїа злочестиваго батїа в'россїйскю землю, и **Ѡ** разоренїа православнаго цр҃твеннаго града кїева, и вси кїзи россїйскїи под поганскїа власти игомъ чрезъ полтора ста лѣтъ превывахс... [Дословна виписка з друкованого Гізелевого „Синофїса“ 1680 р. В текетї подивуем хїба правописні зміни, та деякі перемїни в родї „православнаго“ замїсь „пр҃славнагѡ“. Печатаний текет (Ѡ. — р҃г. об.) поміщений тут на (ркд. об. — рмд.) кк.].

к. рмд. По статї „**Ѡ** погнели Мамлакою“ слїдують: **Ѡ** княженїи великаго кїза Владимїра в'кїевѣ, и всея Россїи, и **Ѡ** самодержавствїи его. до статї (р҃г. об.) **Ѡ** овлїанїи водою на великъ день“ — („Синофїсѣ“ к. 25 об. — 29).

к. р҃г. об. **Ѡ** княженїи мїхана всеволодовича в'кїевѣ, и **Ѡ** нашествїи злочестиваго батїа. — (к. р҃г.) **Ѡ** вл҃говкстѣ в' ст҃ой обители печерской ко цр҃ковномъ слаженїю **Ѡ**квдѣ шнѣ начасѣ. („Синофїсѣ“ 68-70 к.).

к. р҃г. об. **Ѡ** семъ когда в' цр҃твѣющемъ градѣ Москвѣ Патрїаршескїй прѡлѣ **Ѡ**строисѣ. Бжїимъ промышленїемъ вл҃гочестїю в' Великороссїйскомъ цр҃твїи яко сл҃нцѣ посредѣ кр҃ста нїнаго сїяющѣ при вл҃говкрномъ великомъ гд҃рѣ и цр҃к великомъ кїзѣ **Ѡ**вдорѣ **Ѡ**вановичи всея великїа Россїи самодержци... (прїбуте патрїарха Єремїї, основанє московского патрїаршества — зі силкою на „книгѣ правилъ печатнихъ на Москвѣ“ т. в. на Коричу 1646 р. На 154 об. находим двї короткі хронїкарскї виписки із Лїтописця по С҃р҃вїйковескому 1432 - 1455 р.

к. р҃г. Бг҃ородични и кр҃твобородични.

к. рд. Прикладъ о хитрости дїаволекой и якъ с҃ди бжїїе єсть скрѣтїе. Пстелникъ єдинъ былъ, котрїи вѣ єдної пѣци превывалъ вѣ дни и ноци гд҃с бг҃с слажилъ: а предъ шною пѣцию єдинъ пастиръ шци завше пасовалъ. И придало сѣ **Ѡ**дного часѣ, же шнїи пастиръ оуспалъ: а с҃ди спалъ прїшедъ злодѣй, и оукрадъ всѣ шцы... (Очевидно переклад з польського).

к. роѡ. об. мѣтва бабѣ. Гди ісе хрѣте бже нашъ, рожденъ прежде вѣкъ ѿ ѿца без мѣре: и во послѣднѣмъ лѣта посланъ бысть безъ ѿца родитисѣ на земли, и ѿ браконенскѣнѣмъ мѣре прошедъ... (прѣять) бакою пеленъ по-витіе и во ислахъ скотыныхъ положенъ. ты и насъ прише-ствыемъ твоимъ прѣди и шты рабѣ твою сію имѣрк: бабѣ, прѣмшю мѣнца (или мѣнциѣ) прости пришедшю къ стѣкѣ твоей цркви на шчищеніе дѣи и тѣла...

к. роѡ. об. Предословіе стѣго Івана злато-стаго: Блаженъ градъ ѿ блгочестивыхъ црѣй црѣтвемъ и монастырѣ ѿ воздержникъ и искѣсныхъ строишь: и корабель ѿ искѣсныхъ оуправляемъ...

к. роѡ. об. ѿ патерика нравосченіе. Глѣше иногда нѣкѣй ѿ старецъ лаури александрійскѣа братіамъ совопроша-ющимъ. Бгѣ (рече) силнѣйшій естъ всего...

к. роѡ. Іонъ (достойно и праведно) нареченъ бысть златоустый: чистоты ради златыхъ оученый...

к. роѡ. об. Мѣтва ко прѣѣи и живоначалнѣй тройцы... і 3 молитви до Богородиці.

к. роѡ. об. Животъ и мѣеніе Пфры вѣдныцѣк изъ иншюми. Skarga, 711 str.

к. рп. об. Мѣмъ маѣ въ ѡ. днѣ пренесенію чѣ-ныхъ мощей н. в. ст. ѿ. н. ніколаѣ — (служба).

к. рѣ. об. Сказаніе во кратцѣк ѿ чѣдесѣхъ н. в. ст. ѿ. н. ніколаѣ мурманскѣихъ чѣдотворца. Блгочестивому читателю предложенно. Бгѣ прославляемый въ совѣтѣк стѣхъ своихъ... (з виданя киев-ского 1680 р.).

к. рѣ. об. Мѣсаца декеврѣа во шестыи днѣ житіе ѿ части сказаніе ѿ чѣдесѣхъ н. в. с. ѿ. н. ніколаѣ архіеѣпа мурѣ ликѣйскихъ чѣдотворца. Чѣдотворца великаго, помощника скорого, и ходотѣа къ бгѣ израднѣа... [Все до кінца переписано з печатного ви-даня 1680 р.].

№ 99. Зборник зложеный з двохъ рукописѣв: полуустав-ныхъ уривкѣв Пролога XVI. в. з доповненями і польскѣими встав-

ками XVIII. в.¹⁾, доконаними, судячи по почерку заголовка і вставок, рукою лодинського священника Павла Свідзінського, намісника (декана) бірецького. — Правопись старого тексту звичайна руско-болгарська з неправильним ужиттям юсів; папір знаку „лілія“. — В ркп. 2+85 кк. F^o + 10 кк. печатних, в тектуровім переплеті; внутрішня сторона обложки заклеєна листами з рукописної тріоди цвітної (XVI. в.)

На 1-ій стороні початкової картки (+) скорописна запись-заголовок: „Сия книга естъ власная превелекѣного Щца Павла Бѣлѣвскаго, прѣзвитера Лодинскаго, намісника бѣлѣвскаго“.

На обороті: *Historia o Wigiliuszu Papiezu. Wigilius pierszy Papież, ten wstempiuszy na Stolice Piotra S. byl napomniony od Iustyniana cesarza y Theodozy Malżaki Iego...*

На 3-ій стор. *Historia o Iedney Białogłowie. Discipulus pisze o iedney białogłowie gniewliwej, która z mężem y z Sąsiady Swoimi nigdy się nie zgadzała, uczyniła się dewotką...*

На 4-ій стор. *Historia o Borromeuszu Świętym. Czasu iednego Borromeusz S. iachał przez Helwecyję y Stanol nanoc w gospodzie iedney... ale go ieszcze sam bronil, gdy go inna czeladz iego bic chcieli zato.*

к. а. (+) Жытїе и чюдеса стѣх чюдотворецѣ и безсребникѣ козми и дамиана, мѣа ноємерна дна а. Гдѣ нїмѣ іс хрѣс рождшсѣ и шкѣшсѣ на земли всѣка лѣстѣ разорысѣ...

к. б. (ше) стѣх козма в приатїи трѣх шецѣ. івзатїа дамианова. не мнѣй шѣ мзды ради приат, занѣ шлѣшанїе клѣтвы ради...

к. г. Бѣ тож днѣ слово ш чюдесех стѣх чюдотворецѣ козми и дамиана. Бѣ нѣкто на том мѣстѣ моуж именем малух...

к. д. (+) Докінчене чуда „в женѣ“.

На обороті наклеєна таблиця планетарних системів — Птолемея, Коперника і Тихона Браге і величини планет по Геллю, з німецькими замітками.

¹⁾ Віддільні картки свх вставок помітимо крестиком (+).

к. з̄. (+) Historia o Świętokupstwie. Za czasów Wiktora II, Papieża w Roku Pańskim 1055...

к. й. мѣла генвара ѿ. дна. слово стого великаго василѣа. їже ѿнамаъ чѣка ѿ дѣвола. Баше моуж въ кесарійсткѣй странѣ. има емоу сиклантан. имаше имѣнїа мног имѣже негѣ числа. села и люди и конїи множество, и оусего. имаше дщер единѣ, има ей карасїа. и обрек ю бѣс... (оповѣданє про Евладїя, пор. Житє і Слово т. I).

к. лї. (+) Закінченє, дописанє доповнячем — „(такожде) вратїа вѣрныи хрѣтианє паматайте велицїи и малыи... не шекщайтєса дїаволѣ... хотай велии гришен кто, не ѿстѣпай ѿ мѣтїваго бѣа, гдѣ бѣтъ мѣтївѣ ѿпѣститѣ чѣкѣ грихи, хто добрыи дѣла творытъ...“

— Historia o Anastazyuszu Cesarzu.

— Historia o Uwakaryku.

— Historia o Persach.

к. лї. об. Historia o krolu Burgundyiskim — закінчена на наклевім на давній текст 12-ої к. листку. За нею „Historia o Ferdynandzie Tyranie“.

к. вї. мѣла септєврїа въ з̄. днѣ. мѣнїє ст̄. мѣника созонта їже впронтѣ. Млѣнимїанж шкладающѣ килкїю. и градствѣюци гнѣснѣй вѣрѣ идолѣстєй...

к. йї. об. — під текстом доклевна: Historia o Xiążęciu Lotaryńskim.

к. сї. Мѣла тогож¹⁾ кѣ. вѣговѣщенїє пѣтыа владѣчица нашеа вѣла ї прѣно дѣвы мрїа. слов їже въ стѣх ѿца нашего ївана дамаскїна. Нїѣшнємоу чѣтномоу и црѣкомоу собранїю... (пор. вше — Измараѣд, стор. 19—20).

Мїж кѣ. і кѣ. картами вставленї 4 к. Q польскої проповідї на похоронї Xiądza Jana Czarniawskiego Plebana Rychwalskiego, Poddziekaniego Bieckiego. На оборотї 4-ої к. запис: „Ta xiąga iest własna Andrzeia Lewickiego Diaka wsi ulucza. kupiona u s. p. Anastazyi Swidzinskiej Popowicki Łodzinskiej za zllpoll 5. dnia 25-o 7-bra 1804 Roku.“

¹⁾ марта.

Memento homo! Pulves est et pulves reverteres... Requiem aeterno Domine.

в. кѣ. Слов' дїеполезно. Вѣ стѣый вел. четвертокъ стѣрныа нед. Днес братїе слышасте вѣ ег'лїи стѣрти хѣы чтѣще...

в. кѣ. Бтож чѣ^е страстныа нед слово ш мѣцѣ гїи евсеа вѣженнаго. Вчѣрашнюю рѣч' мыш'лю изречи днес и раздрѣшитиса длѣгоу возлюбелный...

в. кї. об. Вѣ стѣый вел пак стѣртныа нед. слов ш снѣтїи гїи сѣ крѣта і ш плачи стѣыа вѣа. Чждеса и с(л)ишы гїа, кто возлюбелныи изгѣтъ, или кто может извѣцати страсти его... (пор. Памяткв II, стор. 246—252 і 412—417).

в. лѣ. об. впаѣ вел на д-мѣ чл^о посланїе пилатова к тивирїю кесарїю. Пилатъ ж шко оуслыша и оувидѣ ш вѣскр^онїи і ш вознесенїи ісѣк' сѣкло оубоаса. и рѣ^е, аще оуслышана бѣдѣтъ словеса оу кесаря. сѣде и написа епистолю и посла^е кесарю врим'... (пор. Порфирьевъ II, ст. 191—7 і Памяткв II, ст. 353—356, гл. чї).

в. лѣ. Вѣ стѣый вел пак страстныа нед чюдо сѣтвор'шиса вѣ црїградѣ образа гїа иже вѣ на стѣкне моу'сей сѣтвори. Вѣ црѣтво оустына великаго сѣтвори^о чюдо прѣслав'но... [як на стелї у одного жидовина появив ся образ розпятого Христа „моуснею сѣтворенѣ“; жидївска рада обвинила за се свого спїввизнавця в вїдетупництвї; щоб доказати безпїдетавнїсть сього обвиненя, жидовин в прїсутности ради пробивав копїем бїк намальованого Христа — і з нього потекла кров і вода. Жидовин увїрив, рада розбїглась, цар з патрїархом зїбрали витїкшу кров і перенесли її разом з обравом у церков].

в. лѣ. об. (+) Hystoria o swiętym karpie Biskupie kretenskim.

— Historia o Metronie swiętym.

в. лѣ. (нижня половина). Мѣа маа вѣ вѣ. днѣ слово на пренесенїе моцїем стѣм м'ни^е бориса и глѣка — [се звичайне проложне чтенїе: „Блѣнкъ гѣ вѣ шцѣ гѣ нашего іс хѣ иж не дае нам погнѣнѣти вѣ прѣлѣстѣк идолѣстѣкї“]...

к. лй. об. **В**тож дѣнь пренесеніе мощей стѣх мѣник глаѣла и бориса — [вариант попереднього, на підставі широкого Сказанія].

к. лѣ. об. **Ч**юдеса стѣх мѣ бориса и глаѣла. о хро-мѣмъ, ш слѣпомъ, (к. м. об.) чждо їе їже в кїевѣ вы° — (з вязнями).

к. ма. об. **М**їа маа ѣ. пренесеніе мощем стѣго великого ѡца нашего чждотворца хѣла! николаы ѡ мираы во варѣ градѣ. Прѣно оубо братїе длѣжны їсмо божественнымъ празники въ чѣти дрѣлшій творити...

к. ма. мїа тогож слов' ш пренесенїи мощем стѣог вѣ° стѣла чждотворца николаы. ѡ мир въ варѣ град. Понѣж за оумноженїе грѣхов нашихъ понѣца-ющѣ бѣоу на хртїане зѣло и многїа казни... [Чуда св. Ни-колы] к. мѣ. о трехъ мѣжехъ вѣврѣженныхъ въ море, к. мѣ. ш оумрѣшемъ чѣци на пѣты.

к. мї. об. **Ч**юдеса и дѣланїа їже въ стѣх ѡца ншѣ° николаы. — о чѣцѣ елїферїи именемъ димитрїи, к. н. ш семишнѣ чѣцѣ вжїи, к. на. ш юноши именемъ николѣ к. нѣ. ш понѣ христофори. к. нѣ. о петрѣ чрѣнци.

к. нѣ. *Hystoria o Biskupie Panormitańskim.* З первїсного текету остав ся: „**М**їа їюла въ к. днь житїе и по-хвала прѣдвїного стѣго и славногю прѣрка илїи. Нїѣ свѣтозар'ное сѣнце нѣнаго вѣжга в'шествїи шгненныхъ кон. свѣтлостїю просвѣщаються пач...

к. нѣ. в. т. д. григорїа мнїха и презвитера игоумена швители пантократоршвы сло° похвал-ное стѣомоу прѣркѣ їлїи. Проршци оубо вси воплощенїе єдинороднаго посланы быша жїстекосрѣдому пропшѣ-дати їлїю... (Гр. Цамблака).

к. ѣѣ. об. (нвжїя полов.) *Hystoria o Iednym Człeku Heretyku. Pisze Thomas Valdensis także y Bredenbachius...*

к. ѣї. (верхня половина +) *Hystoria o Białogłowie Iedney. Ex Iacobo Vitriaco Ioannes Iunior in Scala Caeli pisze o iedney niewiescie...*

— (нвжїя половина). **С**лово на оусѣкновенїе чтны главы стѣго ї славногю прѣрка і прѣтчи крѣла гїа їшана. Родив'шсѣа їѣ хѣоу въ виѣлшмѣ їоудїстемъ възы-сканїа. сѣтвори їрод четвєровастникъ шко погоубити рожд'

шнєса штроча... [Втеча Елісавети, пробуванє в горі, погоня Іродових вояків, відлученє на 5-ім місяці, поворот на 13-ім міс., 27-літній Іван Креститель у Ірода, звісна історія з Іродіадою і похвала на смерть праведника. Іродіада же (к. оа.) „оускченна бы° водою помръзшию. и принесена бы° глава еѧ на лонѡ ѡца еѧ. самаж шта долѣк подледом оусккшим во вѣдѣ. (обор.) швогда ѡ стѡго іѡанна бл°веннаѧ. аки бритва изшцрєн'на желѣзнаѧ. не точію грѣхи шчищаючи, но и плємени иродовѡ на кровѣ неповин'ноу вѣстав'ши и скоро течєнїє свѣрѣши, оусккнѡ іѡана мечем. сиж водою помръзлою оускчена бысть. ш вода блѣвен'наѧ шцкщаючи грѣхи. ш вода шстрѣйши меча. ѡсккляючи главоу на шбличенїє свѣрѣны"°... Порівнанє судьби Івана Крт. і Іродіади по смерти. (пор. А. Vassiliev, Anecdota I, ст. 1—4; Памятки II).

к. оѡ. Слово стѡго ефрема і пррчтво ієсано сїа амосова. съ плачем и рыданїем ш послѣднєх лѣтєх хоташнєх быти. Тако глєт Гѣ нашѣ Іс хс к вам братїє, внемлѣте глѡ оуст монѡ. (пор. Памятки IV, стор. 252—257).

к. оа. об. слов стѡго григорїѧ вѣослова. ш вжєтвенѣй литоргїи. Се же бы° вѣ дни прѣкыѧ, стѡи ѡци свѣраша° (к. оѡ.) ко стѡмоу григорїю вѣословоу. и рекоша єму ш стѡ скажи нам ш тайнѣ стѣй и вжєвеннѣй литоргїи...

к. оѡ. об. Вѣпросиша стѡи ѡци григорїѧ вѣослова глѡюще. Что є° ѡче стѡй григорїє црѣковѣ вжїѧ и чєсо ради сѣздана бы°... [Одвїт на се питанє роз'яснєв сїмволїку частїи цєркви і її сосудїв].

к. оѡ. об. Словѡ і. в. с. ѡ. н. василїѧ ш вѣспоминанїи єтѡва члчл. Вєанка мѡдроѡ вжїѧ братїє житїє сєго прєкыванїѧ...

к. оѡ. Пооученїє ш мѡтежи житїѧ сєго і ш покажнїи всѣх члѣкѣ. Разсмѣкїте братїє свѣкта сєго мѡтеж и члѣкоє сѣтєство...

к. оѡ. Слово іѡанна златѡстаго ш покажнїи і ш ползѣ дїїєвнѣ. Дрѡзи и братїѧ. шко нмамы страх и трєпет...

к. 80. (+) Historia o Iednym Człowieku Pobożnym. Píše venerabilis Beda w Historiey Swoiey, iż Roku

Siedmsetnego Dwudziestego za iego czasu czlowiek Ieden, Żonaty w Brytaniey na imie Dzieltnus...

к. 81. (+) **Како клатвопрѣстѣнникъ не избеѣжа сѣда кѣїа.** — Оповідань про Готфина(!) сотника, що в Едесї взяв собі другу жінку Евфімію, дочку фундаторки церкви мучеників Гурія, Самона і Авіва (15. падол.) і, мимо присяги над гробницею мучеників — не вчинити Евфімії ніякого зла, змусив її відректи ся від нього, яко мужа, і стати невольницею першої жінки. Евфімія родить від сотника хлопця; панї троїть його. Евфімія замачує незначно кусок вовни в їдъ, пливучу з ует мерлої дитини і при добрій нагодї витискає її своїй панї в вино. Панї умирає. Рідні додумують ся до звязку смерти хлопця і панї і рішають Евфімію живцем поховати разом з розложившым ся трупом сотникової. Евфімія молить ся едеским мученикам о поміч — і вони переносять її непомітно від Готфів (Готів) в Едесу. Рано мати знаходить свою дочку у гробницї мучеників. По якімсь часї з'явив ся в Едесї сотник, що — не знаючи нічого про чудо з Евфімією — удав ся в дім тещи, де і „прїймъ казнь по дѣломъ своимъ“. — Се очевидно типічний середньовіковий роман з цікавою фабулою — двоженства і подвійного конфлікту (двоженство — зломанє присяги) з одної сторони, а неустанної помочи святих своїм почитателям, помимо їх тяжких провин (мести Евфімії своїй панї). Сотнику фабула каже повести „казнь по дѣломъ своимъ“ в домі тещи, хотя — здасть ся нам — прощєне було би тут більше на місці у молодой християнки, що любила колись Готфина. — Ся повість списана „**ѿ житїа стѣхъ. мѣца носемкрїа во єї. дѣнь. Anno Domini 1785 die 28. maji v. s. I. Lewicki**“.

к. 82 об. (+) **Глаго сїє пренодобнаго и кѣоноснаго ѿца ншїего памвы дшїеналезно. мѣца носемкрїа во єї. дѣнь.**

к. 83. Pytania y Odpowiedzi niektore bardzo ku wiedzaniu potrzebne. o Rożnych Rzeczach z Pisma S. Pytanie. który naupierwszy język na świecie. Odpowiedź na to: Od początku świata pierworodny, powszechny iest język Hebrayski... wszyscy iednostaynie trzymają, że Hebrayski, Grecki. Łaciński. Teutonski y Słowiański są główne ięzyki... (обор.) z Słowiańskiego (інше pochodzą) Polski. Węgierski, Czeski. Moskiew-

ski albo Ruski. Tatarski. Bułgarski. Turecki. pospolity etc. Powidaią, że iest na swiecie 70 ięzykow... (к. 84) niegodzi się ieść żydom... ptastwa wszelkiego na 4 nogach chodzącego. Do tego: myszy, krokodyla, lasicy, ieża slimaka, kreta etc. P. co znaczy едіѡнѣ. одр. Murzyn... [все рукою Левицкого].

к. 85 (+ почерк як в початкових наклейках) Historia o krolu Francuskim (Роберті милосерднім).

Titus Imperator od Rzymian swoich był nazwany Deliciae generis humani, iż wszystkich niedostatki sam opatrował..

— Historia o Tyberiuszu Cesarzu... На обороті сеї картки наклевна паперова печать з власноручним підписом Jan Kazimierz Krol.

По сїм вшиті ще 10 кк. (рѣз—рос); Подченіє на шлюбѣ в'нигда обрѣчається мужѣ къ женѣ и та къ немѣ, б'веніємѣ іерейскимѣ і „Подченіє на преставленіє в'крѣного ч'їка, над'гробнымѣ скла дшє полезнымѣ“. На 176 об. „М'тва то-гожде трѣдолкца о с'вершенію сѣа книги“.

№ 138. Зборник статей із Хронографа, Шестоднева, Фізіолога. Ркп. грубим старанним полуустановом, южноруско-болгарського письма, на грубим гладженім папері знаку кабан, а від 236-ої к. — шестиконечний хрест (Лихачев № 546 р. 1513), по 20 рядків на стороні; кк. ркѣ—ткѣ 4-ки, в новійшій текстуровій оправі.

к. ркѣ. (продовженє) ієри какоє либо. аще слоужит аг'рг'а а непричаститсѣ ст'їх таннѣ, шко недостоинѣ с'ї зазираа си ѿ своєа с'вѣ'сти..

— Слово ш с'твореніи н'їс и земли. Тоужде пов'дѣ мудр'и и несмысл'ни. начом земля стонть. ил н'їо чим зд'клано оу чем ли было зд'клати.. (ркѣ. об.) писаніє бо г'їеть е° коурѣ емоуж глава до н'їсе, а в'къ морн до кол'кнѣ емоуж има пинизь¹⁾ егдажє солнце шмыкается в'къ акыши²⁾ тогдаже акышанѣ оускол'кается. и к'рѣ шчютитсѣ и възгласит. тогда в'си к'рн оуспожт в'къ єдин ча°..

в. рлї. слово ш ст'їх дар'їх ц'рковныхъ с'сѣд'їх. Оупро° что е° іїпѣ. что е° попѣ что е° калѣгирѣ. что

¹⁾ т. в. фінїкс; ²⁾ вище — „акіанс“.

є° діаконъ з'киць на рам'к носѣ ѿ еп'па... [налон, кадилница (є°) салам'к и араматы, діакон є° конархал, комканіе, сингръ = гжва — 131 об., кр'кєсрѣу понди, кор'кєсрѣ, ѿ кр'кєсрѣ, кр'кєжрѣ — 132].

к. рлѣ. об. слово ѿ ст'кѣ лѣт'р'г'и ст'го аїла накла. Бѣ° ан'филог ѿ цр'каг рода. нев'кдаше закона, не-в'кроваше к' х'а іса. др'кжаше оута л'кта поганымъ сарацином. и понхавшж¹⁾ же ан'филогж к' кратс своему к' іер°-лим... (Пор. Памятки IV, ст. 92—102).

к. рлѣ. об. слово ѿ понд'г'и ст'мѣ в'ца пр'но-дѣцѣ. Єгда кѣ° оуспніе пр'тѣмѣ в'ца мр'а. аг'ли и ап'ли на шклат'к^ч изкиражсѣ. дома же нарицаемѣ оув'кр'каше л'г'. люд'и и не хотѣше ѿити дондеже оув'кр'ит к'с'к^х. и взят' его на шклат' ск'тѣль и принесе и ср'кте ст'жѣ в'цю на шклат'цѣхъ несимоу к' рани оув'одимоу... [Апостоли р'шили не принять Фому в' св'ій круг за його в'чне недов'рѣ. Фома помолив' ся до Богоматери дати йому який знак, щоби апостоли простили його. Богородица подала йому свою з'ишцю, що й введ'нало йому прощу у товариш'в-апостол'в. — В „Сборнику № 362“. Румянц. Музея, се слово сл'дує безпосередно за „жит'їемъ и д'к'н'їемъ ст'го аїла Фомы“; пор. Востоковъ, Опис. 520 ст.).

к. рлї. об. Слово ѿ сѣборн'ки цр'кви и о латин'к. и оплатц'к^х. к' кратц'к'хъ. Латина мовѣт влад'жши. рим ість сѣборна цр'ковъ. и оплатекъ наричют' т'к'ло х'во...

к. рлї. виденіе ст'го нифонта ѿ сѣмр'ти. Єгда д'ша разажчѣтсѣ ѿ т'кла и пр'їемлют' ѿ аг'ли, еже хранѣт' родъ хр'т'їаньскѣи и стоѣт' смотрѣчи что б'ждѣт' было подвигъ д'ши т'ои. сѣкиражт'жесѣ немл'тив'и к'с'и... (Пор. Памятки IV, 233—4).

ч. рлѣ. виденіе ст'го нифонта ѿ р'с'ал'їн^х. Вид'к' ст'ми нифонть ч'ка сѣ сон'кл'ми скачюца. идѣше сѣ нимъ множество народъ танць... [ср'к'єр'ницю к' ч'пагъ 146 об., ср'к'єро и м'кд' оп'т'иволѣ сѣк'ѣл'никѣ, чюк'стовнымъ очима 147а об.]. Пор. Востоковъ, Опис. 230 ст. — „Златоустъ № 182“ і ст. 234 — „Измарагдъ № 186“.

¹⁾ к. рлѣ. — похл.

к. рмд. Ярис... Македоніе... Несторіе... Діоскорк... Євти-
хїи єретници.

к. рмд. об. Єказаніе ш сѣдмѣхъ сѣборѣхъ.

к. рнѣ. об. покченіе стѣго климента на прѣ-
ображеніе гѣ вѣ и сїса нашего їу хѣ. Послушанте
братіе да скажж ка^х днѣ сего чѣк. каковаа конь швишасж...

к. рнд. об. слово ш сждѣхъ ѿ прощенїа алеѣ ан-
дра. Вѣ єдинь ѿ днїй чѣкь нѣкын вѣ рѣкж вѣпад и оу-
мрѣт. шїи оубо глѣахѣ по грѣхѣом своимь вѣспрїать, и нїи
же глѣть шко сѣмрть єго пришла... (Виклад Евсевїя).

к. рнѣ. Вѣпроси и ѿвѣкти євѣльскыхъ словє ш-
вѣ сказана василїемь. и фѣологом и григорїем.
Чѣкь єтер нсхождаашє ѿ їерлїма вѣ єрихон. и вѣ разко-
ники вѣпадє... (шор. Памятки IV, ст. 1—3).

к. рѣс. о том єже не проскѣмисати вѣ гора^х.
ни вѣ клѣтєхъ. Не лѣпо є^о проскѣмисати вѣ гора^х [обор.]
ни вѣ клѣтєхъ. стѣмъ тїинь гнѣ. но вѣ стѣки црѣкви тѣчїа...

к. рѣ. об. видєніе єже видѣ пррѣкь данилк. И сє
четыри вѣктри налїгоша на морє великое. и вѣзмжтївшєжє
морю. и сє нсхождахж изнє^ѣ д. свѣкрїє велицїи... (провидїв
Антихрїста).

к. роа. слово ш сивнлѣ црѣци. Дѣдѣ црѣ и пррѣкь
гнѣ имашє похєт вєлїа вѣ сѣвѣк... (гл. Памятки I, ст. 277—8.
Рїжниця мїж обома єтатами та, що наша значно ширша, як
в вїяєненїю Сївїлою 9-и сонць, так і в закінченїю. Для прї-
міру приведем слова Сївїли о першїм сонцю, 172 об.) д. ро^х
слокенє, рєк'ше вѣлгарє. добри, гостолюбиви и смиренн истинни
и безлобиви. любѣще чюждина и хрѣтїанство бѣу сѣвѣкрою
прєдадат... (Сей текст надрук. у Записках, т. 67. misc.).

к. роѣ. об. миханла архїєпїпа кѣстантина-
тра^х єлика латина чрѣ^о прѣкѣцрѣковноє творѣт
нх'же ради имамы непрїшѣщеннѣхъ латинь глѣть
хжанаа. Гла оубо дѣхъ стѣмн не ѿ ѣца нсходит єдиногѣ
(176) но ѿ сїа... [27 обвинительныхъ точекъ противъ латвіян:
св. дух, опрїєнов, причастїє черезъ поцїлованє, суботн, удав-
лєнїна, свинїна і мясо у монахїв, безбородї і безженнї євя-
щеннїки, перстєнь, война, двї сєстри, лїтургїя і в великїй пїєт,
авїлуя, не прїзнають трєхъ євятїтелѣв, крещєнє, моцї, Бого-
родїця-Марїя, хрєст, кїлька лїтургїї, олтар доступнїй вєїм,

відпущене гріхів через плюєне, пієт в господскі празники, руки умерців не складають на-хрест, запусти, риба в страстний тиждень].

к. рой. Єпифанія мниха и прѣзвитера ш знамени^х окрѣза же и вѣзраста прѣгыж влѣчца наша вѣла и прѣнодѣкы мрїа. Баше оубо ѿлоучин'но мѣсто вѣ храмни^к гїи, близь лѣкыа (об.) страны жрѣтовника... [Єсть то уривок із звѣстнаго сказанія о Богородиці — монаха Єпифанія. пор. Памятки II, ст. 372—3].

к. род. стѣго григорїа вѣслова прѣтлѣкованїе гїи вѣви. Вѣржю вѣдинаго вѣ. Различно вѣи не сжѣ инїи, но тѣкмо вѣка нашъ иѣ хѣ единь, вѣ негож мы вѣржюци. дѣмоньскыа богы [обор.] ико прѣсть попираемь. Оїа вѣседрѣжителѣ. [толк, і т. д.].

к. рпд. гѣ оучаше оучїкы своа. егда мѣнте^о немного гѣнте вѣ мѣтвѣ^х. но шкож іванъ наоучи оученикы своа гѣа мѣтвѣ. Очѣ нашъ иже єси на нѣсѣ^х. правое покажи житїе вѣ вѣрѣк чистѣ... — се „Отче нашъ“ з толком.

к. рпѣ. и се ви^хте ико сжѣт три црїи еже є^о стѣла трѣоца на нѣсѣхъ. мїїи вї. тѣ вї. ап^олѣ. Црїи вѣкнчан'ныхъ на прѣтлѣ^х црѣтвижю^т. Прѣвое црѣтво греческое. Дрѣгоє црѣтво вѣлгарьское. третїе црѣтво аламаньское. сѣ греческы^х [обор.] црѣтво^х ѿць. сѣ аламаньскы^х црѣтво^х сїи. и сѣ вѣлгарскы^х црѣтвом дѣхъ стѣи. Греци црѣтво вѣоу придадѣт. аламаньское црѣтво поперег вѣсѣа шзыкы и полѣвѣрци... [72 язикы; правовїрнї — вѣлгарѣ, греци, сирїанѣ, ивѣри, рж^о]. Оу ты^х трѣе книгы правѣкрны^х. греческыа. вѣлгарскыа. ивѣрскыа. и полоуѣкрны^х шзыкѣ вї. Пламене, фразн. оугре. єдинанѣ. іаковитѣ. арманѣ. саси. ласи. арканаси. харвати. хизи. иѣмци. [походжене тѣх язикѣв від синїв Ноя].

к. рпѣ. ш прѣстѣолѣ^х. прѣвѣи прѣтлѣ (обор.) стѣго ап^ола петра фразскыи. а стѣго андрѣа оугорскыи прѣтлѣ. а стѣго айла и вѣлиста лоуки армен'скыи прѣтлѣ. а стѣго домы ивѣр'скыи прѣтлѣ. а стѣго іванна срѣквин'скыи стѣоль. а стѣго матрѣа кыпрьскыи стѣоль. а стѣго мар'ка хиз'скыи стѣоль. а стѣго вардолѣмеа стѣоль иѣмецкыи. а стѣго филиппа трапезон'скыи стѣоль. а стѣго іакова стѣоль словен'скыи, иже поставиша црїи половина шзыка цигон'каго. вѣпро^о. како є^о ш-

зыком часть. и каковы е° которыи шкычаемъ. Шкѣтъ фразинь ко... ола^н пѣс... татаринь шгарь. кѣмани^н пар'дс°. блъгаринь кыкъ. срѣбинь влѣкъ. [к. рпій.] грекъ лисица. волошин^н котка... оугринь рыск. рѣсинь выдра. иѣмецъ серока. харватинь сова. литвинь тѣрь. цаконинь ежь... еврѣинь ѡвцець...

к. рпій. вѣ недлю сѣтвори вѣ нѣо и земла дѣи и ноцѣ и вѣселенѣю... По сѣм короткѣм обзорѣ днѣв творенія, слѣдуютъ вопросо-одвѣти, в родѣ — „Шкѣдс зачач° йлѣжа, злость, клеветѣ, хѣла, завн° и ненавн°. татка. и силованіе“... (188 об.).

к. рпій. слово иже вѣ стѣхъ Шца нашего їванна златустого. архіеппа константина гра^н. Ш книги бытіѣ вѣси и земли. Бѣ прѣж^{тѣ} вѣскхъ вѣкѣ, нѣ начала имѣти конца, яко бѣ силенъ сѣтвори агглы своѣ дѣхъ... [оборот.] ш агг'л'к^х... (к. рчѣ.) ш ввд'л'х... (к. рчѣ.) ш ткрѣди... (к. рчѣ. об.) ш сатан'к... (к. рчѣ.) ш чл'ц'к... (к. рчѣ.) ш водн'к^х родѣ... (к. рчѣ.) ш птица^х и ш риб'л'х... (к. рчѣ. об.). Есть оубо птица имене^х ал'коность, имѣет же гнѣздо на врес'к пѣска кѣскран мор'к. и тѣ износит ѡнца своѣ... (к. рчѣ. об.) Есть же оубо рыба юже кѣзываютъ многоножица... (к. ѣ.) ш сезовли... (в чужѣ гнѣзда яйця...) тои бо птици оуподобистеса^х вы шклян'нии жидове, прѣемши Ш роды стѣхъ книгъ оучинїѣ, и Шврѣгостѣ. и прѣдастѣ стѣла писанїѣ кѣ страны шзыком... [По сѣм слѣдує на 201 к. оповѣданє о тѣм, коли Адам пѣзнав Еву — по 30-и лѣтах, уже внѣ раю — їх дѣти; накликуванє апостолѣв не перелюбити]... стѣи же оубо ап'ли тѣ по патидесатны^х днѣхъ вѣскрѣсенїѣ, яко ѡнца вѣ гнѣзда слово сїсенное, кѣ иношзычники [к. сѣ.] вѣложиша. мѣж оубо не Ш своихъ Шць и прад'к^х слово сїсенное прѣахомъ, нѣ Ш стѣхъ лїлѣ и Ш вашихъ братїѣ. вѣчинь агг'л'скын зовѣще глѣмъ. стѣ. стѣ. стѣ. гѣ вѣ тр'ци неразлѣчно. ш мерел'к... (царувтѣ ся з змѣю) т'к^хже и нечисто е° вѣ чл'ц'к^х бесрѣме^нскын законъ. понеже ересїю кохъмита¹⁾ своего швати сѣще. оставл'кїют^х оубо подрѣжїѣ скол. и сами (оборот.) сѣ содомскы смѣшуют. тог'л'а ра^х частѣ^х Шходы своѣ па^х лица и срѣца. Сѣ^х же инѣ оубо рыкы нарицаемы фокы... егда чада (нѣхъ) чего пережастваста^х 2) то пакы вѣ мѣрню

1) Могамета. 2) налякають ся.

Атробѣ вѣмѣвнѣтсѣ. тацѣ оубо сѣт нравы злыѣ члѣкѣ...
Есть оубо птица вѣ велицѣи индѣки. нарицаемаѣ фини ѣкѣ...
[живить ся „араматом“ ливанских кедрѣв; на старієть при-
носивъ з неба вѣчного огню, запалиов ним свое гнѣздо і гнє
разом з ним, щоби опять з поцелу видновити ся. До неї по-
дѣбнѣ вѣрующѣ в бога; при чѣм говорить ся і о грѣшниках...
(к. сѣ.) в члѣцѣкѣ Семѣж оубо животоу.. (обор.) в дѣи...
(к. сѣ.) в члѣцѣкѣ. Създа вѣ члѣка те ничтож сѣтвори без-
лѣкноты... (подробна анатомія людєкого тѣла). (к. сѣ. об.) в
оумѣк — (з продовженєм фізіології чоловіка).

к. сѣ. Гѣа кнѣги вѣтѣа нѣси и земан. и всѣа кон-
твари, иже сѣтвори вѣ вѣсѣ дѣла испрѣкѣл.
Прѣжѣ всѣкѣ сыи и всѣкѣ в вѣкѣкѣ подобаетъ истинному члѣкѣ
вѣдати что есть вѣ. яко шѣкѣ шкѣкѣ вѣ о чѣкѣ нарече вѣ...

к. сѣ. об. в сѣфѣ. Роди же адам сѣа и нарече има-
ємоу сѣфѣ. тѣжѣ сѣи своѣ и дѣшера своѣ наоучи бѣгочтїю...
(к. сѣ. об.) в єносѣкѣ. Роѣжкѣнѣкѣ єноуѣкѣ вѣкѣкѣ бѣгѣкѣ и бѣго-
чтѣвѣкѣ... в нон. Исполном же вѣсѣкѣм сѣшним. и нехотѣшиѣ
прославити творца. роди же сѣа мѣжкѣ именѣкѣ нон. мѣжкѣ
бѣгочтѣвѣкѣ... (к. сѣ.) о потопѣкѣ... (обор.) в ковчезѣкѣ...

(к. сѣ. об.) о раздѣленїи шзыкѣкѣ...

(к. сѣ. об.) в авраамѣкѣ. Вѣ дѣи же шкѣкѣ родиѣ авраамѣ
и данѣкѣ вѣ отца своєго наѣчитисѣ звѣкѣзѣочетїю. и искаше
творца нѣж и земан. сѣнцю и лѣнѣкѣ и звѣкѣздам. и не вѣкѣ
ємоу шѣрѣкѣсти в сѣкѣкѣ разоуѣкѣ. Шѣкѣкѣ же єго вѣкѣкѣ идолотворецѣкѣ...
[пор. Памятки I, ст. 80—6.).

к. сѣ. об. Гѣ мелуѣсѣдѣцѣкѣ. Сѣкѣкѣ мелуѣсѣдѣкѣ нарѣ-
чѣкѣ сѣа безшѣченѣкѣ и безмѣрнѣкѣ... (пор. Памятки I, ст. 92—7.).

к. сѣ. об. в источницѣкѣ клѣтѣвѣннѣкѣмѣ. вѣзынде
авимелѣкѣ црѣкѣ рарѣкѣкѣкѣ испровѣрѣкѣгѣла иуѣкѣ и гонѣкѣ шѣтрокѣкѣ
авраамовѣкѣ...

к. сѣ. об. о шѣрѣкѣзанїи. Вѣкѣкѣ якож роди сѣманѣа и рече
ємоу гѣкѣ вѣкѣкѣ хощѣкѣ тѣа предѣкарити пачѣ всѣкѣкѣ шзыкѣкѣ...

к. сѣ. об. в сѣтѣкѣи трѣцѣи. Авраам же принѣкѣкѣ вѣсѣлѣисѣа
оу дѣкѣ авринѣсѣка идеже прѣкѣкѣкѣ имѣшиє бо страннолюбїє...
(к. сѣ.) в ѣвлѣнїи сѣтѣкѣи трѣцѣа (пор. Памятки I, ст.
86—90).

к. сѣ. об. о развращенїи содѣшмѣкѣ: Вѣкѣкѣ ставѣкѣ авраамѣ
погнавѣкѣ вѣсѣкѣдѣ иуѣкѣ...

к. см̄. об. ѡ ісаацѣ. Бѣ върѣма же ѡ^н, жена его сарра
роди мж^нскы поль...

к. см̄д. ѡ оумрътвѣи сарринѣ. Бы^о же по дѣхъ
оумръти хотѣщи сарра жена авраамова...

к. см̄й. ѡ моу^сси. Роди же сѧ моу^сси въ египтѣ,
и младоу емоу сжцѣ...

к. сн̄. ѡ кжпнѣ горы синанскыѧ. Бѣше^д моу^сси
на горѣ хоривскѣѧ, бѣше шѣца пасыи. и възрѣвъ видѣнїе
видѣ...

к. сн̄з. ѡ исхожденїи їлєвѣ. Въздвнгошѣ сѧ
сїоке їлєви. ѡ рамєси въ хорь.

— ѡ фараѡнє и о вое^х е^г. И взѧтъ фараѡнъ ѡржж-
ники своѧ. и всадники всѧ египт^скыѧ...

к. сн̄й. об. ѡ амалицѣ. Възѧша же сѧ сїоке їлєви
ѡ мора чрѣмнаго и идѡхѣ по пжстыни...

к. сѣд. об. ѡ законодавцѧ. Не прїимши сѧс^х лжѧ,
и не садєши сѣ неправедными...

к. сѣв. ѡ бжїи^х словєсѣхъ закона. Язѣ есмь г^д бжї
твоя. изведыи тѧ ѡ зємлѧ египт^скыѧ. и ѡ домоу раѡты...
[3 перші заповѣди — о почитаню бога; 4-а о дни суботнїм;
5-а о почитаню родчїв; 6-а о перелюбєствї на старїєть лїт;
7-а клеветѧ, вїдєсєна і до звїрат ближнього — очевидно рїч
їде о крадежи; 8-а клятвѧ; 9-а почєсть старшим вїком; 10-а
пєбѣтѣ родчїв].

к. сѣд. ѡ сквнїи како сѣтвори. Посѣм рєчє г^д къ
моу^ссєви. сѣтвори ми сквнїю...

к. сѣй. об. ѡ исхожденїи къ зємлѧю шєктован-
нѣѧ. Приближѡхѣ сѧ къ зємлѧ шєктованнѣи и до врѣха
горы. и не въсхотѣша вѣнїти въ нѣѧ...

к. соѣ. ѡ валаамѣ вѣхѣ. Слышавѣ же валаамъ
црѣ моавїтскыи и оубоже сѧ въстрєнєтѧ. испадє емоу срдцє.
и бѣше въ мнозѣ скрѣби ѡ сє^м. слышавѣ же моамъ ѡ языцѣ
їудїнстѣ^м, шкѡ бѧ велика нмоут... [гл. Порфирьєвѣ I, ст.
230—235; і у Памятках I, ст. 257—262]. (к. соѣ. об.) ѡ в-
лаамѣ вѣхѣ. Сєго ради мѧимьтєсѧ да прїше^х помо-
жшии на^м, да не како разорившїє погыкнєм... (Порфирьєвѣ I,
ст. 231 на долї).

к. соѣ. об. ѡ елфегорѣ. о сє^х во е^г иже глїю^т кннги
ѡломскыѧ ѡ сн^х...

начало державе. Въпроси пакы жидови^н напискы. почто (оборот.) нѣо завѣщав^шж не поклонѣх^о дрѣвѣж, или каменю. вы же сіа чѣще поклонѣта^о творѣще ѿ ни^х кр^отъ и иконы... [Див. Востоковъ, Опис. 308 ст., Кормча № 233, в. 364].

в. тгї. ѿ сждїахъ. Гдѣ сждїи ваши. гдѣ князи оскж-дѣша. гдѣ жрѣтвы ваша. гдѣ хра^н вашъ се лежи^т поустъ. словеса х^а нашего рекша^т, не прѣвѣде^т камень на камени...

в. тсї. об. ѿ антихрѣстѣ. И пакы хр^отіанинъ въпроси жидовина. рци намъ жидовинѣ. погибелна^т ожидаете. и что глѣте быти того, ноудѣинна бо ѿ іоуден. послѣдѣ-юща законѣ мѡуѣевѣ, или хр^отіанинъ прѣстѣпѣ^т законъ...

в. тдї. слово ѿ лицемѣрникъ чрѣноризци. Повѣдаше аданасїи прѣзвитеръ. повѣсть страшнѣ. яко ма-настырь е^о глѣмыи галаат...

в. тѣ. въпроси и ѿвѣкти како вѣсѣдокаша стїи ѿци. въпро^о. два мѣщѣ въ жрѣн^нва^х. еди^н остав-лѣ^тса а дрѣгыи поемлетса. ѿвѣ^т. жрѣнвы сж^т миръ. а мѣ-лющїа дїа и тѣло. дїа поемлетса. а тѣло штавалѣтса... [в. ткѣ. об.] въпро^о. за ко^око лѣ^т обновлѣтса крж^т нѣнѣ. ѿтвѣ^т за рѣ. а земныи за ї. а мор^скыи [за ѣ. лѣтѣ. — до-писано як вшеше].

№ 134. Зборник вопросов-одвѣтных статей догматично-морального змісту і таких же слів. Ркп. полууставом XVII в., руско-болгарского писма, на 123-х к. Q; папір знаку топір з орлом (Лихач. № 545 із 1646 р.). Початок і кінець недіста-ють, переплету нема, початкові зшитки розбиті.

в. 1. (продовжене) мѡа. ни иного ниче[со]же во мирѣ се^х врежѣ^т, нж выше мира сего чтетѣ. паче своѣа црѣкви пактныа. оуже видитѣ тр^оцѣ исплѣненїа. се и слыша тайнѣ юже далѣ всть х^с приходо^х своимъ. въпро^о. великое и косѣ^х искомоѣ рокъ ли хощемъ рци чѣче жити или ни...

[Під текетом продовжене скорописної записи „(рака) вжнїа Іерїа Григорѣа М^кковѣча (оборот.) прѣзвитера корисов^ского подписан^на (в. 12) вьст^т сином его сїенним іереемъ мѡа-иломъ прѣзвитеромъ корисовскимъ рокѣ вжнїа „лѣнѣ“].

Дальші питання доторкають ся (к. 2) — дітей, чому одні мруть, а другі — злі живуть; (3) недодержаних обітниць, гріху і покаяня; (4) сповіді; (5) о душах по смерті — видіне св. Антонія, раю; (6) толкованя евангельских чтеній і деяких біблійних місць.

к. 7 об. сло^о ѿ ма^а ст҃го еу^аліа [на полі — „ѿ по-пѣ^х д^рных не годнѣса прѣ^х ним исповѣдатиса]... (обор.) ѿ цр҃к^ѣ и пано^х и ѿ посполиты^х...

к. 10. Бѣпрошеніа и ѿвѣты еу^ал^ьски^х словѣ^с ѿвѣ^с сказанна василіе^м і дѣ^ло^кго^м григоріе^м. Чл҃къ етеръ сохощаши ѿ іер^ссаима во ерихонъ и во раз-бойники вопадѣ. Бѣпро^с что естъ іер^сли^м. что естъ іери-хонъ и кто сѣтъ разбойники. (Памятки IV, 1—3).

к. 12. Бѣпрошеніа антиѡха кнз^а и ѿвѣты вѣ^сженнаго аданасіа, епїа ѿ полѣ^ны^х. Бѣпро^с. ѿ сѣ-щества ли свѣ^та сего сотворены сѣтъ аг҃лы, или ѿ коєа^к вещи... [всього 6 вопросов-одвѣтѣв, що відповідають 5-ому, 7, 10, 11, 13 і 19-ому у Порфирьева II, ст. 331—5, друк. Памятки IV, ст. 414—146].

к. 13. вѣпро^с. при ко^м поа іисид мрїю не цр҃к^ве ст҃ла сѣты^х... и обрѣзаста ю вѣ^ссмый днѣ^к по ро^ждѣствѣ^к таж два ноурїа и захарїа... (обор.) вѣз^лившиа миро на гла^вс гнїю жена естъ симона прокаженнаго лазорєва ѿца... а се и мєна апосто^ло^м Петръ, павєлъ, ма^рдѣй да^лмїе ежїе. ма^рко вы-сокаа проповѣ^ст^ь, а^вка воскресшаа. ішанъ бѣгодать да^с. ан-дрїй силами ѿвѣ^сившаа. филипъ рѣчнаа сѣта. вардоломей снѣ^к повѣ^сивый воды. дома безначала близницѣ. всанна сїслаа вѣ^свшинухъ.

к. 13 об. Бѣпросы и ѿвѣты ѿ тлѣ^ккованїа па-лен. вѣпро^с. аще ѿ вѣ^снїа водѣ^новенїа естъ днїа, то оубо ѿ вѣ^снїа соущества естъ. (Надрук. Памятки IV, ст. 428—448).

к. 31 об. Я се ѿ книгъ пополїта вѣпросѣ. Трєе ми естъ немошно разбѣ^кти, а четверта^с не свѣ^де. слѣ^да шрѣ^с летящюу по воздѣ^хс. и пѣ^ти змиа ползающа по ка-мени. и стє^са кораваа плавѣ^сща по морѣ. и пѣ^ти мѣ^жа къ юности его. и тако жены любодѣ^кнїца. яко сѣдетъ измык-шиса, и ничтож дѣ^кетъ зде, сотвориши грѣ^шно и кѣ^зчинно. (Див. Памятки IV, ст. 416—418)

к. 32 об. слово стго іуанна златоустаго в а-
дамѣ. **Г**дѣиѣ земля сотвори бѣ (к. 33) а дама тѣмъ
вобразъ и ѿ дѣиѣ родисѣ хс. на поновленіе шветилвшему
члкъ. шже и ѿ а дама рѣро воземъ и сотвори женоу. и не
вхсди а дама. тако и дѣица моужа породи и нескани
дѣства шжеже а дамъ бѣ жены родисѣ, тако и дѣа безъ
мѣжа мѣжа породи.. (Друк. Памятви IV, ст. 418—419).

к. 35. Слово стго григоріа в прѣстѣпленіи
а дама, и в прѣлщеніи евки. Іже во рани дрѣвалъ.
про колико ви испадѣ испороды. **Н**с елмаже заки-
стїю дѣволю, и жены прѣлщеніемъ сѣ прїа: акы мѣна
шж привѣде акы послѣшавшїиш.. [між 36 а 37-ою кк. недо-
став одна картка].

к. 37. пѣчинавѣтъ ся продовженемъ видїня св. Макаріа: „во
египтѣ свирѣаникъ. в немже ѿкрѣсѣ во пѣстыни стомѣ
ѿцѣ макарію вѣтвенный гла° гла. шже не достиглѣ еси во
мѣрѣ филимона свѣрианика. вѣ в снѣ градѣ. шѣ оубо
стый старицѣ макаріе швѣрѣте и на нѣкоемъ мѣстѣ свѣрѣ-
юш(!) и плашѣца..

к. 41 об. Прѣподобнаго ѿца нашего дѣвдѣла
патрикиа и вѣ црѣтво великаго дѣвхосїа енарѣха
вѣ константинѣ градѣ вышавѣ. (к. 42) **С**е пакы
ѿвѣсти прѣславны извѣстити покѣшавѣтѣ. во лѣто маоу-
кирїа(!) црѣа выствѣ вѣ константинѣ градѣ чародѣа нѣ-
кто аска и хитрѣ глѣмый мѣситѣ. той прїаѣтъ нѣкого
ѿрока шже вѣ образѣ скоронисца..

к. 43 об. вѣпрошенїа стго григорїа и ѿвѣты
стго василїа. Григорїй рече, кажѣ два корѣта. Василїй
рече, животѣ и смѣрѣтъ. Григорїй рѣ, кажѣ два сѣпостата.
Вас. рѣ, днѣ и ноцѣ.. (Друк. Памятви IV, ст. 407—409).

к. 45 об. служѣа тѣлкованїа златоустаго тѣл-
кованїе иснхїево. (к. 46) Црѣкви ествѣ земное нѣбо и хра
вжїй. и невѣста хїа. кровїю его шкропленна. и водою крѣ-
нїа шчицаючи..

к. 48. в приносѣ вѣтхаго закона. Повѣлѣ оубо
бѣ жидо приносити агнѣ. или козѣ. или горлицѣ. или го-
лѣбѣ. или крѣпы пшеничны. со дрѣваннымъ масло..

к. 48 об. законныи швразѣ в хѣк сѣвершишавѣ.
Рече гѣ ко мойсею, заповѣжѣ сїо инѣво да поймоу швча
совѣршино, ни слѣпо, ни хромо, ни коне, ни сѣхо. тѣк..

к. 102. того^жде ѿ шестого слова в древ^к раз^жмны^х. Сице оубо древо шно, не естество имаше сомрт^ннаго творенїа д^кйствен^но, но ѿ прѣвы^шша^а адам^с зл^кы...

к. 102 об. н. в. с. ѿ. н. Ишанна зл^куста^г раз^жми пол^нїи д^шеполезнаго оученїа. Наоучи^са кого подобаетъ блажити, кого ли шка^нна и стр^нна мн^кти... (поучительні виреченя).

к. 108 об. гennaдїа патрїарха чесо ради поуст^и вѣ дневолаж(!) коротиса съ родом^х чл^ккы^х. Паки вѣоборци, чесо ради не потреби гѣ дїавола ѿ ме^жд^с сеа, н^с поуст^и ем^с братиса сонами...

к. 109 об. Ишанна зл^кустаго в испов^кданїи гр^кхо^с. Испов^кданїе^х во стр^нны д^шївныи исц^клаютъ...

к. 110. наказанїа попоки Ишан зл^кустаго. Паки тов^к г^лю в презвитире х^вы братїа прѣстателе страш^нїи траниз^к, и завса с^сцаа во град^к се^х, и совокс^лпленїи люковн^к возноса м^лтвы ко г^с. хранитиса ѿ питїа... [кротость, чистота рук, языка, милосердіе, вѣрность князям і боярам в молитвах, книжне почитане, послух старшинї, уміренность в їдї, прилчїе за столом, не упивати ся].

к. 111 об. н. в. с. ѿ. н. Ишана архїеїпа константина града зл^кустаго слово ег^а вн^к ц^рквы евр^ктеса еутропїи ѿвр^жженъ кы^о. Сладостинъ оубо цв^ктни^х и рли много^х сладостн^к кни^жное прочитанїе и раз^жмъ...

к. 123. (дописано другим почерком). Правила кирила митрополита р^скаго і со^шедши^са еїп^к. Поне^ж оув^кд^кхо^с в бж^твено^с кришинїи с^кл^дн^к і нераз^сн^к см^кш^лающе миро бж^твеное смасло^х и сице маж^ст поксем^с т^кл^с крец^лемаго еже всего за^ке е^с... [за сим о оглашенных].

№ 70. Слова Ефрема Сїрина. Ркп. полууставом XVI. в., середноболгарского писма рускої редакціи на IV (відривки) + 221 кк. F^o, без при., на гладженім грубїм паперї знаку кабан. Початкові карти (I—IV) являють ся відривками затрачених слів. Заголовки „наказанїй“ киноваром, початкові букви в орнаментї.

Зшитки з—кї. писані густим чорним чорниллом, а кг—кз. (кк. 120—159) блідим чорниллом, другим почерком, а навіть другою правописю; кк. 160 і сл. писані третім почерком.

к. 1. починаєть ся кінцем 28-го слова: „сѣ гни. и тѣ вждѣ на стѣна и покровѣ ѿ лица вражїа. яко пише, впакъчнѣа аггѣль гнѣ окръсть бождїи҃хса его. и избави и. томѣ сла вѣккы амїнь: — наказанїе ш тѣ еже имащомѣ даѣса. сло лѣ. Пише имащомѣ даѣса изытъчѣствѣѣ ѿ нимащїаагоже, и еже мнитса имѣти, възматса ѿ него...

к. 1 об. наказанїе о еже стоїи вѣ сѣборѣ или ходѣ шмраченїемъ своим падеѣ кънезлапж. сло лѣ. (Пар. Паренезїе к. 274, сл. лѣ.).

к. 4. наказанїе о смѣреномждрїи, сло лѣ. (Пар. лѣ.).

к. 5. наказанїе. яко поѣбаѣт хрѣтїанинѣ даъго-трѣпѣливѣ быти и незлобывѣ вѣсѣкомѣ. слов лѣ. (Пар. лѣ.).

к. 6 об. Наказанїе о стрѣстѣ вѣжднѣх. сло лѣ. (Паренезїе лѣ.).

к. 7 об. наказанїе како поѣбаѣт оутѣшати прѣкнемагащїе. сло лѣ (Пар. лѣ.).

к. 11 об. наказанїе яко поѣбаѣт чѣтащомѣ вѣ оушїю братѣ прилежно прочѣти. сло лѣ. (Пар. лѣ.).

к. 12. наказа сѣпротивно о двствѣ и о цѣломждрїи. сло лѣ. (Пар. лѣ.).

к. 14. наказанїе о чистотѣ. сло лѣ. (Пар. лѣ.).

к. 15 об. наказанїе еже не метати очима само и шнамо, нж долѣ имѣти очи. вѣпроѣ. чимъ оупражнѣетса крањ вѣжнѣаа. ѿ вѣздрѣжанїа ли крашѣннааго. или ни. ѿвѣт сло лѣ. (Пар. лѣ.).

к. 17 об. наказанїе о кроѣцѣки стрѣти. сло лѣ.

к. 19 об. наказанїе къ непокоривѣх. и о оустроїнїи. и о вѣжїи. и вѣжджїи҃мъ сѣдѣ. сло мѣ. (Пар. к. 285, сл. мѣ.).

к. 24 об. наказанїе. о вѣгоговѣкнїи слово мѣ. (Паренезїе к. 284, сл. мѣ.).

к. 27. — о ѿпадажїи҃х своѣж лѣкностїж. и нещѣжїи҃х вины о грѣсѣх слово мѣ. (Паренезїе к. 290 об. сл. мѣ.).

к. 31 об. наказніе на блаженныя слово мѣ. (Паренезіе к. 293 об. сл. мѣ.).

к. 36 об. о сждѣк и о милостинны. слово мѣ.

к. 43. о двѣствѣк. слово мѣ. (Пар. мѣ.).

к. 47. наказніе къ исправленію странножнѣщнѣ. и чѣсти сисановы ищѣщнѣ. слово мѣ. (Пар. мѣ.).

к. 54 об. о страсти спасѣвѣк. слово мѣ. (Пар. ѣ.).

к. 58 об. повѣсти блаженнаго ефрема. о стѣмѣ акрамѣн слово мѣ. блѣн шѣ: [між к. 61 і 62 встав двох карток. Сеї статї в Паренезіі нема].

к. 71. тогоже стѣго ефрема о покланіи. слово мѣ. Съшедыше гѣ ѿ нѣдрѣ ѿчнѣ и бывѣ намѣ пѣть спѣніа... [Парен. — нема].

к. 75 об. поученіе тогоже стѣго ефрема сирна. блѣн шѣ. ѣ. Болѣзнь нѣдит' ма изрѣци, и недоинство мое запрѣщает ми ма чати. болѣзны срѣца моего нѣдет ма вѣщати, грѣси же мои повелѣвають ми ма чати... (Парен. к. 315 сл. пѣ. — Се слово можна розділити на кілька слів о покаянію; що і находим в друкованім Ефремі, Моск. 1667 р. сл. ѣ.—нѣ.).

к. 102 об. тогоже стѣго ефрема сирна, похвалное общежнѣщнѣ братнѣ. слово нѣ. Ри испѣнь е° плода весела и различны цѣтѣвъ, и множество инокъ къ нѣ оукрашѣнь къ вѣнн любви... (Парен. нема).

к. 103. о житѣнскы нечлен(1) и вѣщнѣ. слово нѣ.

— о высокождрнн и о зависти. и о прѣхожденн ѿ мѣста на мѣсто. слово нѣ. блѣн шѣ.

к. 106 об. слово стѣго ефрема еже гѣа. егда прндоше къ немѣу братнѣ и вѣпросише его о дѣланнхѣ. имы главѣ. кѣ. слово нѣ. Оублажаж вашѣ жизнь ѿ хрѣтолюбци, яко блѣгодрѣзновенна е°. и пачеса моего жизни, яко непотрѣвна е°. оублажаж ва° ѿ дрѣзы, яко правнѣ и простнѣ житнѣмѣ...

к. 107 об. о страстѣ вѣнн слово нѣ.

к. 108. о вѣстрашнн слово нѣ.

к. 108 об. о любви слово нѣ.

к. 109. о немжннн любви. слово нѣ. блѣн шѣ.

к. 109 об. о длѣготрѣпннн слово нѣ.

к. 110. о немжнннн длѣготрѣпннн. слово нѣ.

к. 110 об. о трѣпкѣнѣи слово ѡѡ.

к. 111. о нимжѣнѣи^х длѣготрѣпкѣнѣа. слово ѡѢ.

— об. о безгнѣнѣи. еже не имѣти гнѣнѣнѣ. слово ѡѢ.

к. 112. о наглодоушѣи. сирѣчь о гнѣнѣнѣ. слово ѡѡ.

— об. о крѣости. сирѣчь ѡѢ.

к. 113. о лѣжкѣнѣи слово ѡѢ.

— об. о истинѣи слово ѡѢ.

к. 114. о лѣжкѣнѣи. сирѣчь ѡѢ.

— об. о послѣднѣи словѣ ѡѡ.

к. 115. о непокорствѣи и о рѣптани. слово ѡ. Проклетъ и шканинѣи нестежавнѣи послѣднѣи, нѣ рѣптаниѣи... (Парен. к. 306 об. сл. ѡѡ).

[Низом під текстом дуже неумілим полууставом записъ: „сиа книга брѣа михаїла прѣзѣвитера ракъванѣнѣнѣи о парѣнѣнѣи“].

к. 116. о лѣже нимѣти зависти и ревности слово ѡѡ. (Парен. ѡ).

— об. о зависти и ревности. слово ѡѢ. (Пар. ѡѡ).

к. 117 об. о еже не быти клеветникѣи. ѡѢ. (Пар. ѡѢ).

к. 118. о клеветѣи слово ѡѡ. (Пар. ѡѢ).

— о въздрѣжанѣи слово ѡѢ. (Пар. ѡѡ).

к. 119 об. о не въздрѣжанѣи слово. слово ѡѢ. (Пар. ѡѢ).

к. 121 об. тогожѣи стѣго еѢрема наказанѣи о покаянѣи дѣи. слово ѡѢ.

к. 127. тогожѣи стѣго еѢрема о покаянѣи слово ѡѢ. Оумилнѣа дѣи моа оумилнѣа о вѣсѣнѣи вагы^х нѣже прѣла еси ѡ ба и не сѣхранившѣи. покаянѣа о вѣсѣнѣи злыи^х жже сѣгрѣшила еси...

к. 132. тогожѣи прѣдвнѣаго еѢрема о сѣдѣи и о любви. и о покаянѣи слово. ѡѡ. Прѣидѣте братѣи моа. послѣднѣи вѣси сѣвѣта грѣшнѣаго и ненаказанѣаго еѢрема...

к. 140 об. тогожѣи шко нѣже въ новѣи къ вѣрѣи пришешиши аще не вѣнимають сѣвѣк оудобѣи пакы на лѣзычѣскаа възвратѣтѣсѣа дѣла. ѡѢ.

к. 145. слово блженнѣаго еѢрема. о приношнѣи. сирѣчь о прѣчистынѣи тлинѣи. ѡѢ.

[На 146 к. низу пізнѣишим полууставом дописано: „Блженнѣаго прѣбнѣаго еѢрема и штемѣи стѣю памѣт твою наставниче иноко“].

к. 142 об. наказаніє къ братоу ѿпадшѸ. и опока-
аніи. пѣ.

к. 155. наказаніє къ комоу речено бы^о оуне есть жени-
тисѧ и посагати, нежели раждизатисѧ. пѣ.

к. 157. наказаніє о любви. слово пѣ. Люкимиче.
аще сп^обншисѧ разоумоу и разсѣжденіѧ. или дарованіѧ
исцѣленіемъ. блюди да не како надѣкаксѧ дарованіѧ. без-
плода скончашисѧ...

к. 158 об. наказаніє о цѣломърїи и о покаяніи.
сло^о. пѣ.

к. 164 об. наказаніє ѡ зло^ѣ шкычнѣи мисли. словѡ
пѣ. (Парен. к. 310 об. сл. оѣ.).

к. 165 об. наказаніє ѡ по^аза^х иночьскаго житїа. сло^о
пѣ. (В друкованіи нема).

к. 167. наказаніє. яко не по^абае^т каети^о. слово пѣ. (Пар.
311 об. сл. ої.).

[На к. 168 об. запись: 1753 Misionca austa(!) d. 7. Syia
Gnyha(!) zwanaia Iefrem pozyczyłem U malarza Stryskieg — An-
toniego Do przytania(!) Imam odac zczas].

к. 169. по^оученіє къ еглогїѸ. сло^о. пѣ. На плоды
послоушанїа възыраѣ кратѣ, потѣша^{сѧ} писати текѣ ѡ нух-
же повелѣкъ еси...

к. 173. тогожѣ блженаго ефрема. слово ч¹):
Блжени възлюбаше бѣ, и нерадившии о вѣсѣхъ вещей зем-
ныхъ ради любви его. .

к. 174 об. тогожѣ прпѣнаго ефрема ѡ пока-
анїи. слово чѣ. Прїидѣте любимици. прїидѣте ѿци и
кратїа моа...

к. 185. тогожѣ блженаго ефрема ѡ покаяніи.
слово чѣ. Оувѣдимъ грѣшници мл^ордїе вѣїе каковъ вѣ
лхонмець...

к. 187. тогожѣ ефрема пѣ^о чинов'наа къ сѣгрѣшаѣ-
щїимъ и кажщїимсѧ: — слово чѣ.

к. 188 об. тогожѣ блженаго ефрема ѡ стѣтѣ^х сло^о чѣ.

к. 191 об. тогожѣ ѡ трѣпѣкни, и ѡ кв^нчинѣ, и ѡ тѣв-
рѣмъ(!) пришествїи хѣ^к, и ѡ по^оучени еж^отвны^х книгъ, и что

¹) Се чѣ выходитъ у писца якъ грецке σ зі знакомъ ти-
сячокъ.

е° безмалъвїю пш²са. сло°. чї. (В друкованім 1667 р. находим ряд слів чѣ—рї.).

к. 202. тогожде прѣподокнаго ефрема и прѣкраснѣмъ шсиѣк. слово благослови Ѡче. чѣ.

к. 219 об. прѣкнаго Ѡца нашего ефрема. в спѣни и в поклани сло°. чѣ. — без кінця; із к. 220-ої послїдній рядок, а із 221-ої 4 нижні рядки текста вирвані).

Палеографїчна сторона рукопису досить інтересна: ш, т, в верхнїх, р, з в нижнїх, с, л в крайнїх рядках визначають ся продовженими раменами з перечеркненнями; ѡ = оо; в о стрїчаєм часто двї точки („очи“); к в титлах передано +; тр в скороченю виходить як з; тв як ѣ; з відзначаєть ся характеристичним гачком в верхній шийці. — Правописъ перейшла, здаєть ся, через румунску редакцію, що замїнила л буквами ѣ, є, а и — ы (жизны, дрѣзосты I, грѣды и колѣзны I об., князы II об., III, вразы, назы III і др. примїри в текстах описаня).

Покащик.

Житя:

- Аввакума прор. 102.
Авксентія 76, йому канон 73.
Авраама, Ісаака, Іакова 119.
Агафії 83.
Акили і Пріскили 84
Акилони 88.
Алексія, чолов. бож. 110, 122,
137, 189.
Амблїха 183.
Ананії 115.
Ананії, Азарії і Місаїла 119,
134.
Ананії ап. 132.
Анастасії римл. 115, 132.
Андрея юрод. 51.
— крит. 91.
— перевозв. 117, 134.
Анни зачатїв 134.
Апостолів собор 106, 123.
Арделеона шпільмана-игреца 82.
Арефя і товаришів 194.
Арветовула ап. 80.
Артемія 99, 101.
Афанасія алекс. 86, 122, 138.
Афря блудницї 201.
Богородицї благовищенє 80.
Бориса і Глїба 82, 86, 92, 107,
122, 127, 138, 140, (їм величавія 162), князы Россї-
стї" 197, 204—5.
Borromeusza 202.
Варнави ап. 88, 89.
Варвари 99, 117, 134.
Варфоломея 89, 94.
Варяга муч. і сина Івана в Кїєві
84, 107.
Василїя вел. 120, 128, 135.
Вас. вел., Григ. богосл., Ів. зл.
121, 136.
Веронїки кровоточ. 84.
Vigiliusza пар. 202.
Володимира кн. 85, 90, 107,
123, 139.
Вячеслава 101.
Гавріїла арх. собор 81; о нїм
слово 91.
Георгія (Юрія) 85, 96, 102, 110,
111 (слово похвальне), 117,
122, 134, 137, 191, 193.
Германа патр. 79.
Глїба Волод-ча 100.
Голендухи 79.
Григорія акраг. 100.
Григорія арм. 195.
Данїїла прор., як розбив вав-
лонского бога 102.
Деміана печ. чорнориз. 79.
Дмитрія солун. 115, 132.
Евдокїї 122, 137.
Евпракїї 92.
Евстафія Плакиди 99, його жени
Феонїстїї і синїв Агапія і Фе-
онїста 113, 131.

- Евстратія, Авксентія, Евгенія,
Ореста, Мардарія 100.
Евфая, що хотів принести в
жертву дочку 80.
Евфимії 79.
Евфросинії 113, 132.
Екатерини 117, 195.
Екатерини і Віргілія вітії 133.
Елени цар. (похвала) 88.
Епіфанія кнпр. 79, 87.
Еразма муч. 78.
Ефеских муч.: Максима, Ліана,
„Інблїха“, Мартина, Діоні-
сія, Іоанасекса, Коустодїана,
Анѣтонина 115; Максимвлі-
ана, Амблїха.. Іоанекса..
132.
Ефеских 7 отроків 185.
Ефрема Свр. 120, 136.
(Замбрїя 76, 78).
Захарїї прор. 130.
Іакова ап. 85.
— перс. муч. 117, 134.
Івана богосл. 86, 94, 113, 132.
Івана Дамаскина 102.
Івана Злат. — (поставленє през-
витером 102); 116, перенес.
мощей 120, 136; (достойно
названий Златоустим 201).
Івана Колодяжника 82.
Івана Хрест. — обрїтенє глави
87, 96, усїкнов. глави 94,
205—6; 98, 106; рождество
123, 132.
Івана Кущника 99, 120, 136.
Івана Лїствичника 154.
Івана милост. 116, 133.
Івана огородника 194.
Іелесея 84, 89, 91.
Ілїї боговидцї похвала 97.
Ілїї прор. 124, 140, 205.
Іоакима і Анни 112.
Іоасафа царевича 102, 116.
Іова 82, 86, 129.
Іосифа еп. сол. 85.
Іосифа прекр. 159.
Ісаїї 83.
Кандея презв. 79.
Кагра bisk. kret. 204.
Кепсими панни 195.
Кирика і Улїти 90, 139.
Кирила патр. 88.
— филос. 76, 77, 108—9.
Климентя папи 102, 195.
Козми і Дамяна 115, 133, 194,
202.
Константина і Елени 87, 123,
138.
Ксенофонта і дітей його Івана
і Аркадія 100.
Лазаря успенїє 4-дневне 158,
159.
Лукїана і 2-х дітей 87.
Людмїли 101.
Майора муч. 77.
Макавеїв, їх матери Соломонїї,
учит. Елезара 2-х жен з
дїтьми 93.
Макавеїв братів 93.
Макрини сестри Вас. вел. 91.
Малахїї вигляд 104.
Марїї егип. 110, 122, 137.
Марїї Магдалини 92.
Марини 91, 124, 140.
Марка афин. 99.
— еванг. 82, 85.
— фряч. 120, 136.
Маркіана 79.
Мартина туров. мнїха 79.
— фряж. еп. 116.
Мартинїана 121, 136.
Матфея ап. 102, 133.
Мелхиседека 106.
Методїя морав. еп. 78, 105.
Metrona św. 204.
Михаїлу арх. і Гаврїїлу похва-
ла 116.
Михаїла арх. чуда 112, 131.
— 115.
— нов. 111.
Мойсея Мурїна 94.
Наассора і Сосипатра 82.
Нафанаїла уч. ап. 82.

- Нікейских 318 отців і інших
6-и соборів 139—140; отців
7-и соборів 123.
Никити халк. 87, 112.
Николая 95, 134, 201.
— перенес. мощей 86, 97, 111,
123, 138, (служба 201), 205.
— чуда 117, 118, 187.
Олвіана еп. 78.
Ольги княг. „плесковитины“
79, 106.
Онисима уч. ап. 77.
Онуфрія пуст. 88, 123, 138.
Павла ап. наверненє 129.
Памфила, Павла, Порфирія, Се-
леона, Оуалента, Оуліана,
Феодула 77.
Панкратія 90.
Пантелеймона 92.
Параскевії 115, Парасковген
132.
Патермутія, Кипрія і Алексан-
дра воїна 90.
Пахомія 86—7, 111.
Пелагії блудниці 78, 191.
— мучен. 86.
Перпетуї, і Потецфанны свести
Неронови 84.
Петра афон. 100.
— ап. 129.
Петра і Павла діянія 90.
— память 90.
— 123.
Петра ап. преніє со Симоном
волхвом 89, 138.
(Посвяченє храма в Києві 102).
Прокопія 90, 194.
Robert miłosierdny 208.
Сави 95.
Самсона презв. 79.
— страннопрієм. 89.
(Святих всіх память 153).
(Святих руских і славян. 197—
198).
3-х святителїв-королїв 129.
Севастійских 40 муч. 96, 110,
122, 137, (десять муч. 193).
Семіона ближика, еп. іер. 82.
— серб., дружини його Ана-
стасії і Авдѣлы презв., Пус-
фата, Еоасика 82.
Симеона ант. 111.
— богопр. і Авни прор. 121.
— едес. 91.
— столп. 99, 130.
— юрод. і Івана пуст. 92.
Силвана еп. кипр. і 40 муч. 78.
Созонта понт. 203.
Софонія вигляд 104.
Стефана діак. 119, 135.
— перенес. моц. 93, 124.
Тимофея ап. 88.
— і Маври 78.
Улїани 119.
Февронії дїви 89.
Фекли 113, 132.
Феодори алекс. 112, 131, 181.
Феодора едес. 84.
— страт. 109, 121, 136, 194.
— Тир. 136, 154.
— 108.
Феодосія игум. печ. 78.
Феодула патр. 218.
Филипа ап. 101.
Фоми діянія 132.
— ап. 184.
Флора і Лавра 94.
Фрола 125.
Халкидонских отців 123, 139.
Христини тир. 92.
Христофора 86.
Юліяна муч. 89.
Юлїянії 134.
Юствна фил. 88.
„Чистыя“ мучениці 84.
*Автори і виданя, згадані в
„Описі“:*
Абрагам В. проф. 53.
Анфологїон, Льв. 1643 р. 74.
Архангельский проф. 17, 18.
Бодянский 70, 79.
Брікнер А. проф. 51.
Васильев А. ак. 206.

- Востоков 20, 42, 44, 45, 47, 64, 88, 190, 209, 216, 219, 220.
„Гласник“ 49.
Горский-Невоструев 4, 10, 60, 62, 163, 168.
Григорович 74.
Добровский 76.
Житіє св. о. Николая, Київ 1680 р. 201.
Житє і Слово 187, 203.
Житѣя и хоженѣя Даниїла и-гум. 182.
Записки наук. Т-ва ім. Шевч. 210.
Извѣстія 2-го Отд. Ак. Н. 65.
Истрин В. проф. 18.
Іоана Злат. книга о свящ. 1614 р. 50, 53.
Калайдович 14.
Калужняцкій проф. 36, 44.
Сугіасис, шкільне дїйство 1595 р. 115.
Кирил Туровский 14.
Сомбеліс 14.
Коскен 5.
Костомаров 4, 5, 11, 14.
Лихачев 61, 63, 68, 70, 73, 100, 128, 162, 198, 208.
Макарій 173.
Migne, Patrol. gr. 9, 11, 15, 17, 20, 41, 65.
Міклошич 64, 154.
Минея ркп. XV. в. 73.
Міот на сзарownice 1614 р. 54.
Памятники др.-рус. учнт. писем. 156.
Петров Н. И. 20.
Петрушевич А. С. 76, 77, 79, 142.
— Мнх. 168.
Погодин М. П. 74.
Попов А. 141.
Порфирьев, Апокр. 98, 119, 125, 127, 147, 178, 179, 199, 214, 215, 217.
Православ. Собесѣдникъ 10, 12, 13, 16, 17.
Пролог, С-Птб. 1895 р. 77, 79, 81, 82, 84, 94, 103, 105, 124, 128.
Пѣтухов 10, 16.
Рукописи Б-ки Народ. Дома № 98 а: 64, 65.
Русскія достопамят. 44.
Свѣнцицкій, Опис. 182.
Сергій-Мѣсяцесл. 114.
Синодїсь 1680 р. 200.
Skarga, Żywoty świętych 1979 г. 85, 86, 87, 89, 92, 129, 193, 194, 195.
Срезневскій И. И. 16, 92, 114, 122, 124.
Сухомлинов 8, 12.
„Starine“ 137, 189.
„Студит“ книга 143—7.
Тихонравов 7, 12.
Требник Страт. 1606 р. 50, 56.
Устав москов. печати 50.
Франко І. д-р. (Памятки укр.-рус. мови: Апокр.; Варл. і Йоас.) 6, 12, 14, 17, 18, 60, 64, 77, 81—5, 98, 99, 101—3, 105—7, 112, 113, 115, 116, 119, 125, 128, 130—5, 138, 139, 141, 160, 178—182, 184, 185, 187, 192, 195, 199, 206, 209—11, 213—15, 217, 220.
„Чтенія“ 7, 133, 138, 140, 141.
Ягвчъ И. В. 174.
Яковлев, Измар. 2—18.
антимінса „написаніє“ 34.
Антихрист 210, 215, 216.
Апокрифично-легендарні статї, видїня, повїсти:
Авакума прор. 102.
Агафія видїне раю, чудо з шматком хлїба від пр. Ілії 83.
Адамова голова 193.
Адам і Ева 217—8.
Андрєя і Елїфанія видїне о Покрові 101, 113—4.

Андрея вид. о раю 101.
— о умершій богачі 101.
Анни зачатіє 118.
Богородиці рождество 112, 131.
— житє 185.
— возраст (Епіф. мн.) 211, 220.
— введенє в храм 102, 133.
— Успеніє 107, 141.
— риза 90, 97, 139.
Волхви 103.
Даніїла прор. видіня 18, 68, 210, 215.
Івана богосл. мощей чуда 105.
Ісаї Амосового пророцтво о послїдніх днях 17.
Ісуса Христа Рождество 134—5.
— подобіє і возраст 220.
— дїтство 187.
— мука і воскресеніє (Стекар і Леоугин) 160.
— нерукотвор. образ (убрус.) 141, 178.
— знайдений у Акилини (Григ. Ніс. 98, у жидовина в Царгороді 204.
— Переписка з Авгарем 125, 177—8.
— дерева хрестові 192.
— знятїє з креста 204.
о Лотї 178—9.
Луці ап. похвальне слово 115.
Макарія вел. слово 195, видїне 218.
Матфея ап. мучене 116.
Мелхиседек 106.
Мефодія патар. слово 185.
Михаїла арх. апокаліпсис 131.
Ніфонга видїне о смерті і русалїях 209.
Павла ап. видїне 12.
Пилата к Тиверію посланіє 204.
Прохора в Потребах повість 99.
Світа (неба і землі) сотворене 208, 212, 213, 220.
Соломія баба 103.

Фомы ап. дїянїя 115, (о понарії) 209.

Historye o Anastazyuszu ces. 203.
Biskupie panormitańskim 205.
Dzielnosci pobożnym 206—7.
Królu burgund. 203.
Księciu lotaryn. 203.
Persach 203.
Titusie rzym. 208.
Uwakaryku 203.
Ferdynandzie tyr. 203.
ікови 102.
гусар, як навчив ся малювати.
Евладїй 203.
Жена вірна з невірним мужем 187.
„Игуменъ нѣкинъ“ 17.
Кариак піп 114—5.
Клятвопреступник уник божого суда 207.
Купець богобоязний 17.
Месит чародїй 218.
Молодець мудрий 187.
О правді і неправді 14, 81.
розбійників 2-х зачатїє 192.
Свіла ц-ця 210.
Сиклітіан цар з зятем Евладїєм, що записав жену і дїтей Люциперу 187.
Сліпець тативий (злодїй) 15.
Соломон премудрий 181.
о Тязвотї слово 14.
Чорноризець лицемірний 216.
Чортівска хитрість і божа справедливість 200.
Чорти борють ся з мнїхами 79, хотять прельстити черця 17.
Чорт тягне молячого ся брата за полу 15.
Чуда: молитвою дощ з неба 11.
молитвою 13 зол. убогому 80.
Іван Милост. простив уже по своїй смерті грїшну жону 116.

з головою Івана Хрт. 110,
121—3, 137, 138.
св. Николи в Києві 118,
134.
кара пону і його попаді
за скотоложетво (роз-
шарпані птицями в цер-
кві) 57—8.
Павел ап. говорять в ухо
Івану Зл. 102.
ангели служать з попами
літургію 80.
св. Ілії в Новгороді на
Волзі 91, 124, 140.
о владимир. іконі Бого-
родиці 94, 125.
шевці 2 сусіди 14, 84.

*блаженства християнекі 182.
богачі:*

Притча от болгарских книг 4.
о богатім і Лазарі 7,
Ніфонта сл. о богатім і скупім
11.
о немилостивих богатих 11.
слово о богатих 145—6.
„еже не богатѣти лихо“ 151.
скупарі 184.
перед богатим бути смвренним
190.
пани і раби 56.
раби „да не окидат гїа ско-
го“ 83.

*Віруваня, народні звичай,
гріхи:*

св. отець „како хртїаномъ жи-
ти“ 12, 13.
обаванія-чари 32, 50, 51.
„варити пироги виною чисти
радн рождѣства прч. мрїи
дѣвки“ 37—8; гл. „сковродо-
пещи“ 42.
наузи і стріла громова 38.
хрест, що на землі або на небі
пвшуть 45.
віра в гади, звірів, злі і добрі

хвилі 48, 56.
чарівники 53—4.
„чары, челвы, коки, игры, дивы,
басни, шахматы встави, кон-
наго оуристанїа незри (сцїен-
ничє)“ 58—9.
гл. грн.

*Властителї, вкладники, писці
і читачі книг:*

Antoni malarz Stryiski (6 л.) 225.
Бєльовска вдова (вл.) 68, 70.
Бєлневичъ Іонъ(!) жудачевского
(!) пов. (вл.) 100.
Бучацкий Стефан (вл.) 111.
Демковичъ Семіон, стрятин. дяк
1618 р. (п.) 112, 126.
Досіфей митр. сочав. (вл.) 68.
„Игнат из жоню Юстина и съ
чадми Кирилом, Сафронію
и Іллєною“ (вл. 34.
Ф. Иволнъ Долгополъски (ч.)
33.
Іоанъ Кримка (вл.) 108.
Іона ієромон. унев. 1577 (п.)
152.
Козма свц. Дунаєва (вл.) 130.
Константин поп, зять Марїї з
Туряева (вл.) 131.
Lewicki Andrzej diak ulucki (вл.)
203.
Марія з Туряева (чи не Уня-
єва?) (вл.) 131.
Марія з Унева 1737 р. (вл.)
130.
Матфей Попович Зроубежевич
дяк в Хирові 1614 р. (п.) 59.
свц. Мѣсковъч Григорък з Бор-
шова 1755 р. (вл.) 216.
Мѣсковичъ Іоанъ, син (п.) 216.
Михаїл презв. рабъбанъскїї
(вл.) 224.
Петровскїї Конст. свц. мартин-
івскїї 1647 р. (вл.) 55.
Прокопїй свц. городовскїї (вл.)
59.

Свѣдѣн'ски Пав. презв. лодинь-
скій (вл. п.) 202.

Силоуан Клицварх (ч.) 35.

Stefanowski Zacharyasz, bakałarz
wyspiański 1744 р. (ч.) 106.

Татяна з доч. Федосею „дяку-
нихою Морозихою“ в Золочеві
(вл.) 81.

„Томяковъ Андрей въ селѣ
Лѣв'цехъ за панѣ Туркуло-
вон“ 1720 р. (п.) 189.

Шумлянскнн Евстафій (вл.) 21,
28.

Вопросо-одвѣти 179, 206, 210,
216; Pytania o różnych rze-
czach 207—8.

Грамоти грецкої початок 173—
174.

Гри, забави, спів, танці:

о „играхъ и в плагсаніи“ Ів. Зл. 3.

„в роусальахъ“ Ніфонта 4, 209;
о льсти мира сього 8.

ап. Павло против танців, гуслив,
сопілок, сатанинских пісень
і позорищ 14.

народні забави 51.

гріхів ісповіданє 172.

дѣти — родичі:

дѣти супроти родичів 6.

„како имѣти чадъ“ Ів. Зл. 6.
дѣтямъ чтити родичів 7, 68—9,
146.

„не излише по младенцѣхъ пла-
кати“ Ів. Зл. 8.

„в помѣтлжнихъ своа мла-
денца“ 33.

дѣти і родичі 56.

духовенство:

„яко не подобаетъ прѣстастн
счаци“ Ів. Зл. 5.

„како чтити прѣзвитеры“ Ів.
Зл. 7.

„како попомъ счити люди“ Ів.
Зл. 10.

приписи царя Устїяна з Корм-
чої 38—9, 52.

поученіє всякому попови Ів. Зл.
45, 221.

Причт церковний 47, 208.

о римскихъ попахъ 52.

о священстві кир Симеона 52—3.

„в іерихъ“ 57.

„в іерихъ не пекучихся люд-
ми“ Ів. Зл. 84.

о священникахъ, що не учать
людей, слово прор. Езекиї 106.

о świętokupstwie 203.

священникъ служить літургію,
а не причастить ся 208.

передъ „дѣрными попами“ не
сповідатись, ев. Матвія 217.

„что есть іерихъ“, Василя вел.
219.

духовний брат 49.

душа:

„в исходѣ души“ Ів. Мил. 31.
Феофіла алек. 82, 152; Ки-
рила ал. 192, 199.

„скотомъ кровъ его ест душа его“
57.

„како душа праведныхъ исходятъ
на нѣса и како грѣшныхъ о-
ставляема врагомъ“, видѣнє
Пахомія 83.

о душахъ, слова Андрея і Епі-
фанія 101, 106, 191.

о душі праведній, Ів. Зл. 146,
147—8.

о спасенію душі 158.

о „матѣжи житїа сего“ 206.

Бресї, полеміка з ними:

Павлікіяне 18.

Македоній 40.

— і др. 210.

Латвнъ, опріснок 34, 41, 172,
173, 209, 210.

Адріану папі епістолія 32, 40.

„о франзѣхъ и прочихъ латинахъ“
41.

папи Іфремура ісповіданє віри 35.

коявити і цвцарв 41.

„мислани-блєжнн когомолн“ 41. 42.

вресї, по Епифанію (славянщєне назв) 41—2.

Севира вресь, Ів. книжника Тривфєн 42.

аримейска 45.

о ходячих в церквн латинскї, жидівскї і іновірнї 102.

о скопцях 105.

„w аркманїхъ“ 177.

вопросо-одвїти 179, 180.

Thomas Valdensis 205.

стязанїє в Єрусалимі прв патр.

Софронію о христ. вірі 215.

(гл. нехристїяне).

Жєнитьба, перєлюбство:

св. отець слово 7.

— о соблазнї бїсовекїм 6.

Ів. Зл. к вдовцям і вдовам 9.

о „крѣвомѣси“ 33, 43, 56.

„wскѣнитисѧ жєны“ в недїлю і 40-ницю 34.

„повѣсти различнѧ кѣ ствѣрждєніѧ вѣстаюцимѧ на ны бранєм ѿ люкодѣанїѧ“ 150.

„сѣвокѣпанїї оукѣгати“ 151.

„мѣтѣню творашє а блѣуда не остасѧ“ 7.

карн за блуд 38.

мужоложство 48.

малакія 48, 51, 57.

о братї, побїдженїм од блуда (їз Патєрика) 219.

Жєни:

„какѣ блєстнє злѣх жєнѣ“ Ант. вел. 3.

о добрнх жєнах, Ів. Зл. 6.

о злнх і добрнх жєнах, Ів. Зл. 6.

о злнх жєнах, Ів. Зл. 6, 107, 125—6.

„о нѣжє кѣ нечнстѣтѣ жєнахъ“ 33.
жєна, котрої муж в чужу землю внїшов 34.

карн за спїльну купїль з мушнннми 37.

правнла о жєнах 51.

жєни „да вѣдѣт молчалнкѧ“ 194.

o iedney białogłowie gniewliwej 202.

Записи і приписки на полях:

27-8 (поговоркн, голод і саранча 1749, ряд історичннх осїб); 66—7 (поговоркн, піснї церковнї польскї і рускї); 103, 104, 105 (поговоркн, вїрша); 106 (піснѧ на Вознесєнїє); 110 (піснѧ о Адамї); 130—1 (вкладна — 20 зол. пол. за Соборннк); 148—9 (вїршї), 152; 186 (+ Васнлїя свц. братєкого 1679 і свїг на велїкдєнь 1665 р.); 189; 203 (проповїдь на похоронї х. Јапа Czarniawskiego plebana Rychwalskiego); 216, 225.

вїрат фізіологія 212—213.

кннги:

„какѣ не лїї чєстн“ Ів. Зл. 2.

„какѣ слѣшатн кннгѣ“ Ефр. 2.

„о чтѣннх многѣ кннгѣ“ Ген. патр. 18.

ложнї кннги 46; молнтва від ннх 61.

мнрскї псалмн 46.

пнєцѧ послѣсловїє 47.

правнла апостѣльскї о кннгах:

„нѣжє подобєть чєстн н вѣннматн; нѣжє не вѣннматн нн чєстн“ 59.

їндєкє ложннх кннг 60—1.

о кннжнїм ученю Ефр. 103—4.

хѣтрѣсть кннжна 133—4.

о слуханю і чтаню поучєнїї кннжннх 147.

„кї знє русскнє: рєстнслакѣ

моравскій, сѣполскъ тѣровскій и коцланъ княз панонскій" 74.
Всеволод кiev. і Володимир Всевол. черниг. 111.
Димитрію вел. кн. посланіє 46.
лїтургїї толкованє 39, 52, 59, 218—219.
„перїнос" з толком 178.
о тайнах 52, 58.
Григорія богосл. 206.
ап. Павла о лїтургїї 209.
лїченє недугів „волюханнемъ и назвы" 2.
(гл. Віруваня — чари).
мірила „сѣгска" 54.
місцевости:
монастир на Чорнім Дїлку 21.
— сваричівскій 1661 р. 28.
Золочів 1719 р. 84.
Сочава 68.
м-р в Драгомирні 108.
Путятинскій замок 130.
м-р в „Унакѣ" 1577 р. 152.
Молитви:
на охорону від ложних книг 61.
„о вразкѣх на всак дїк" 174.
„егда змиа оуасть" 174.
о „встаканїи прохода члѣкоу" 174.
„Ѡ напасти" 174.
„Ѡ крокѣ" 175.
„Ѡ морѣ и Ѡ вѣрницѣ" 175.
„Ѡ вѣшена пса или вѣлька" 175.
„над оужасяющимса вѣ снѣ" 175.
„иже ко" не спитъ" 175.
„Ѡ всакаго недоуга Ѡ. Насилїа" 176.
од страха 176.
„Ѡ трасавицѣ" 176.
„егда срдце болит" 176.
„Ѡ нежита" 176.
молитва бабі 201.
м-ви св. тройці і Богородиці 201.

м-ва о „сѣвершенїю сѣа книги" 208.
„Отче наш" з толком 178, 211.
Народи ріжні, їх походженє 207—8, 211—212.
Нехристїяне:
агаряне-ізмаїлтяне 42.
халепна-калїф 45.
„Халепины дѣла" 177.
Пости:
о великім і апостольских постах Ів. Зл. 13.
о великім, Флиповці і петрївці, св. отець і апостолів 13.
о Филиповці 16.
великі і малі пости 48, 52, 56.
поученїє о постах 186.
постні слова 204.
Право чортовске 53—4.
„Путника" одривки (віддаленя) 185, 189.
својки — славянскї назви 49.
свята:
Богоявленє, Благовїщенє 56.
1-го серпня празнуємо „милостивому Спасу и прч. Матїри" 93.
(гл. слова).
Середа, пятниця, недїля:
о середї і пятницї, Пахомїя 12.
о недїлі, Евсевїя 15.
— Якова брата Госп. 15.
о середї, пятницї 40-ці 52, 53.
Слова:
Рождеству 19, 95 (Ів. Зл., Вас. В.); 119, 135 (Ів. Зл.); Предпразднеству 119, 134.
Обрізаню 119, 135.
Стрїтеню 108, 121, 136.
Богоявленю 19, 96, 120.
Преображеню 93 (Ів. Зл., Ефр.); 97 (Анаст., Кир. ал.); 124 (Ів. Зл., Клим.); 141 (Ів. Зл.).
Воскресеню 81, 105, 144, 160;
о невірячих в Воскресенє 158.
Вознесеню 147.

Воздвиженю ч. хр. 112, 131.
Введеню в храм Бці 116, 117.
Благовіщеню 19—21, 96 (Ів. Зл.,
Гр. Ніс.); 110 Предиразд.
(Афан. В., Ів. Зл., Ів. Дам.);
122, 137, 203. (Ів. Зл., Ів.
Дам.); 135 (Ів. Зл.).
Воплоченю Ісуса 19, 101.
Успеню 94, 98 (Ів. Зл.); 98
(Клвм.); 124.
Собору Б-ці 119, 135.
Покрову 132.

Слова проложні:

„яко по смърти мѣтына коу
прѣтна“ 81.
„о многом иманїи“ св. Васи-
лія 84.
„о расмотренїи“ 84.
„о прозрѣливствѣ Даниїла“ 84.
о первих і послѣднїх мнѣхах 84.
похвала даючим милостиню 195.

Смерть:

„прѣкнїе петра черноризца преже
три дни смърти“ 83.
„о скончанїи житїа члвческаго“
Ів. Зл. 219.
о „исходѣ души и ѿ митар-
ствѣ“ Кирила Ал. 14.
(гл. Суд послѣднїй).

Собори церковні 210.

Старозавїтні подїї і особи
(по Палєї) 213—216.

Суд:

о судї і о правдї, з Мойсейо-
вого закона 39.

Сирахово слово на немилости-
вих князїв, що неправдою
судять 46.

о судїях „млющих мзда“ 46,
83.

Суд послѣднїй:

слово Ефрема 4, 153.

о казнях божих Ів. Зл. 10.

повїсть о будучім судї і о зем-
них муках 68.

о Тязютї-Таксіотї, митарства
14, 105.

добрі і злі учинки людей на
харатїях 146.

Мефодїя Патар. о послѣднїм днї
і послѣднїх лїтах 184—5.

Макарїя Вел. слово 195.

о „сждѣху ѿ процнїа александ-
дра“ 210.

Даниїла прор. видїня 215.

Твори святих Отцїв:

Алексея патр. „о брацѣх“ 43.

Амвросїя мед. похвала Еленї
цар. 88.

Анастасїя ігум. свн. — Слово 3,
вопрос 58, о 6-ім псалмї 99,
о постї 154.

Анастасїя патр. ісповїданє віри
69.

Андрея юрод. слово о Антихри-
стї 191.

Андрея крит. слово на Воздви-
женє 112.

Антїоха вопросы, одвїти Епі-
фанїя 9.

Антїоха Пандок 77.

— вел. Слова із Пандектїв: 3,
156 (заденїе вѣзрѣжанїе),
157 (пост, сребролюбїе, алчба,
не любити мира, клеветѣ,
шентанїе и клеветѣ), 158 (лѣ-
ность, злоба, не укарати, по-
слушанїе, трепенїе).

Афанасїя 5, 17; к Антїоху кн.
15, 69, 217; о св. дусї 35;
о пренїю Монданїста еретика
з христ. 35, к Аномїю 35,
о наузах і стрїлї гром. 38,
к Аммону мнѣху 40; о казнях
божих; о ратех і о градї 82;
о одверженю мира сего 85,
на Стрїтене 96, в нед. цвїт.
143, о Лазарї 159, о Мелхисе-
децї 181, 199; о образї Господнї
194; о таємницї обхожденїя
дне истинныя пасхи 198.

Варлаама пустин. о трьох дру-
гах 6.

Василія еп. Амас. посланіє 18.

Василія Вел. 4, 11, 16 19; Ан-
гелова повість 10, о іноках
і мирянах 18, епістоля 32,
посланіє к Амфілохію 38,
к Григорію богосл. 42, Поу-
ченіє мнихом 49, 58; од за-
віщаня 51; правила і впросо-
одвіти 59; похвала 40-а муч.
севаст. 110; о постї 153; по-
ученія 157 (о словесін, по-
каянню, тройці, терпінню; о
тварі і о божестві 161; о
„всакои докродѣтели“ 193,
о Евладію 203, о естві чоло-
віка 206; впросо-одвіти 217.

Генадія патр. 10, 17, 18; епі-
столя 32, 40; стословець
189—90; чому Бог позволив
бісу боротись з чоловіком
227.

Германа патр. ѿвѣщаніє папѣ
Френемуру 35, посланіє 45,
слово на Введенє 117, 133.

Григорія анос. правила 42.

— богосл. поученє в 2-у нед.
поста 155, о літургії 206,
толк „Вѣр҃ую“ 211, впросо-
одвіти 217.

— ігум. Похвала Георгію по-
бід. 111, Ілії 205.

— неокес. О нашествію вар-
варів 42.

— ніс. Мелетію надгробне сло-
во 108, Феодору тір. 109,
в вел. суб. 144, на Соме-
ствіє 148.

— папи 2, о Матронї 11.

— чудотв. 35.

„Діадохл“ ѿкровеніє 43.

Діонісія — Слово 9.

— аеп. правила 40, 58.

— ареопаг. о св. Дусї 35.

Доминика аеп. венет. писаніє
о опрісноцї 34.

Домитрія кизач. митр. о кон-
витах і цицарах 41.

Дорофея тир. реєстр 70-и уче-
нвкїв 83, 106.

Евсевія — Сл. 14.

— алекс. о муцї Господній
159, о судах посмертних 210.

Евфимія тѣрн. похвала Констан-
тину і Еленї 111.

Епіфанія кипр. Слова 19, о вре-
сях 41—2.

Ефрема Сир: о судї і покаянню
4, 68; о покаянню 9, мятже
житя 9; о 2-ім приходї Х-га,
о кончинї мира 15; о казнях
божих і о ратях 16; Паре-
незіс 21—7, Слова 54—5, 68;
о подвизі 82, о ерєях 83, о бу-
дучім судї, о постї 153, о по-
слїдніх літах 206.

Іакова черця посл. вел. кн.
Дмитрію 46.

Івана богосл. Ѡкровеніє 111.

— Дамаск. сл. на Благовіщ.
19—21, 203; од богословія
35; *περί αἰρέσεων* 41—2;
Варл. і Йоас. 69; о пра-
восл. вірі 219; літописець
Іс. Х-а 219.

— Злат. слова в Ізмарагдї
1—19; на посл. ап. Павла
54, о суетнім житю і о у-
мерших 68, не виходити із
ц-ви од літургії 82; як на-
лежить вчить, о навку
грїховнім 83; на рожд. Ів.
хрт. 89, 97; Преображ. 93,
124; Усїкнов. ч. гл. 94, 125,
141; Пет. і Пав. 97, 139;
Мелетію 108; Івану еванг.
111, 138; о 14 тис. убитих
дїтах 119, 135; слова тріо-
дївнї 126—8, 142—8; о жи-
тю і скорбах 133; Б-цї і
арх. Гавр. 137, о житю і
посл. судї 153; о постї, па-
мятати о страш. часї 155;

- поученє 157; о 10-и дївах, о соборі на Іс Х-а, о блудницї 159; поуч. 178, о смир. 195, предословіє 201, о покаянню і душевній пользі 206, од книги битія 212, о Адамі 217, літур. толк. 218, о скінч. житя люд. 219, душеполез. сл. ісповід. грїх., о Евтропію 221.
- китрош. к еписк. драч. Кавасилї 34.
 - милост. Слово 3.
 - митроп. евх. похвала 3-м святим 96.
 - виз. правила Івану чорнор. 44.
 - новгор. правила 45.
 - рус. о опрісноках 41.
 - твр. Ѡвѣщанїа 33.
 - Постн. Правила 33, 49.
- Іларіона — о одверженю мира 158, о монаш. житю 158.
- (І)ларіона при. о житю сїм 11, о одверж. мира 107, величанїє монаш. 107.
- Ісіхія презв. рус. Похв. Петру і Павлу 97.
- Іосифа слово о ц-вних жидів. чинах 106.
- Кирила алекс. Слово 7; посл. к Домну, Евлогію, Максиму і Генадію 40; Сл. о Ів. еванг. і Б-ці 111; на Стріт. 121, 136; о ісходї души 199.
- Ѡ. Кирила — Сл. о естраї бож. 12, о небес. силах 18, канон покаян. к І-су Х-ту 199.
- Кирила митр. рус. правила 44, 221.
- Климентя еп. Івану крт. 120, 136, арх. Мих. і Гавр. 133.
- Константина памф. вопрошанія 43.
- Максима митр. рус. о постї 46, — ісповід. образ церкві 45.
- Михайла патр. к антиох. патр. Петру 35.
- Сиггела рус. о правїй вірі 34.
- Нектарія патр. о Феод. тир. 109.
- Никити ірак. Одвіти 34.
- Никифора патр. Правила 33, 53.
- митр. (рус.) о опрісноках 173.
- Никона посланїє 53, Тактикон 61, на колиць цѣвѣ продаде Іуда Хр҃га 193.
- Нила чорнор. Посланїє Халкію 42.
- Нифонта — Слово о искушенію 4, о богачі і скупарі 11, о смерті 209.
- Памвы сл. душеполез. 207.
- Панкратія муч. Слово 10.
- Парфенія патр. посланїє 182.
- Петра і Павла заповіди о людских дїлах 56.
- Петра аеп. алек. посл. к бенетскому аепу о опрісноках 41.
- Петра аеп. антиох. посланїє к римскому аепу 41.
- Пополїта вопросы 217.
- Прокла конст. Похвала Ів. бог. 111.
- Сави Правило 58.
- Северіяна гевал. слово од шестоднева 220—1.
- Семіона еп. месоп. о смерті 10, яко в умі мати день ісходний 152.
- Сидора посланїє к Евсевию еп. 5.
- Сисинія патр. „о второбрачних“ 33.
- Сисоя о обїдах 84.
- Тарасія аеп. Епістолія 32, 40.
- Тимофея алекс. правила 40, о Сям. і Анні 136.
- Феодора ісповідн. Слово на рожд. Б-ці 131.
- Студ. о трудячих ся 81,

поуч. к братії 105; о постї і безстрашію, о благодати бож. 153; з вірою слухати бого-служенє і 4 виші слова 154; сл. утїшительне братії 155, о пользі душев. 156.

Феодорита о месал. ересї 42.

Феодосія Печ. поученія 105; о терпїню і любві, о терп. і милостивї, о терп. і смвр., о ходженю в ц-в і молитві 156.

Феодота о постї 153.

Феофіла алекс. правила 40, о ісходї душі 152.

Феофілакта болг. толкованє 68.

Церков:

ходить в ц-в 5.

о невестаючих на утрєню Ів. Зл. 8.

приходить з вірою Ів. Зл. 9, 10. в ц-ві погребати 10.

десятивни ц-внї 36, 46.

толк о апостольскїй ц-ві 39, 59.

ц-вна злука при Констант. і Романї 39.

Максима ісповїд. „чїн образ дръжитъ соборныѧ цѣвѧ“ 45.

не виходити в ц-ви од служби Ів. Зл. 82.

в ц-ві зо страхом стояти 147.

о неуміючих крестити ся 147.

о ц-ві і молитві 156.

символїка частей ц-ви Григ. богосл. 206.

Чини:

причащеня слабого, поновленя 50.

умершим память творити 57.

поставленю заклинателя 59.

— четця і півця, поддіякона і діякона, презвитера 59.

Чоловіка фізіологія:

кріпость і розум де живуть, Ів. Зл. 8.

о тварі божїй і кончнї Ів. Зл. 8.

о умираючих нагло 9.

о складї тіла люд. 10.

о житю людскім св. отець 11.

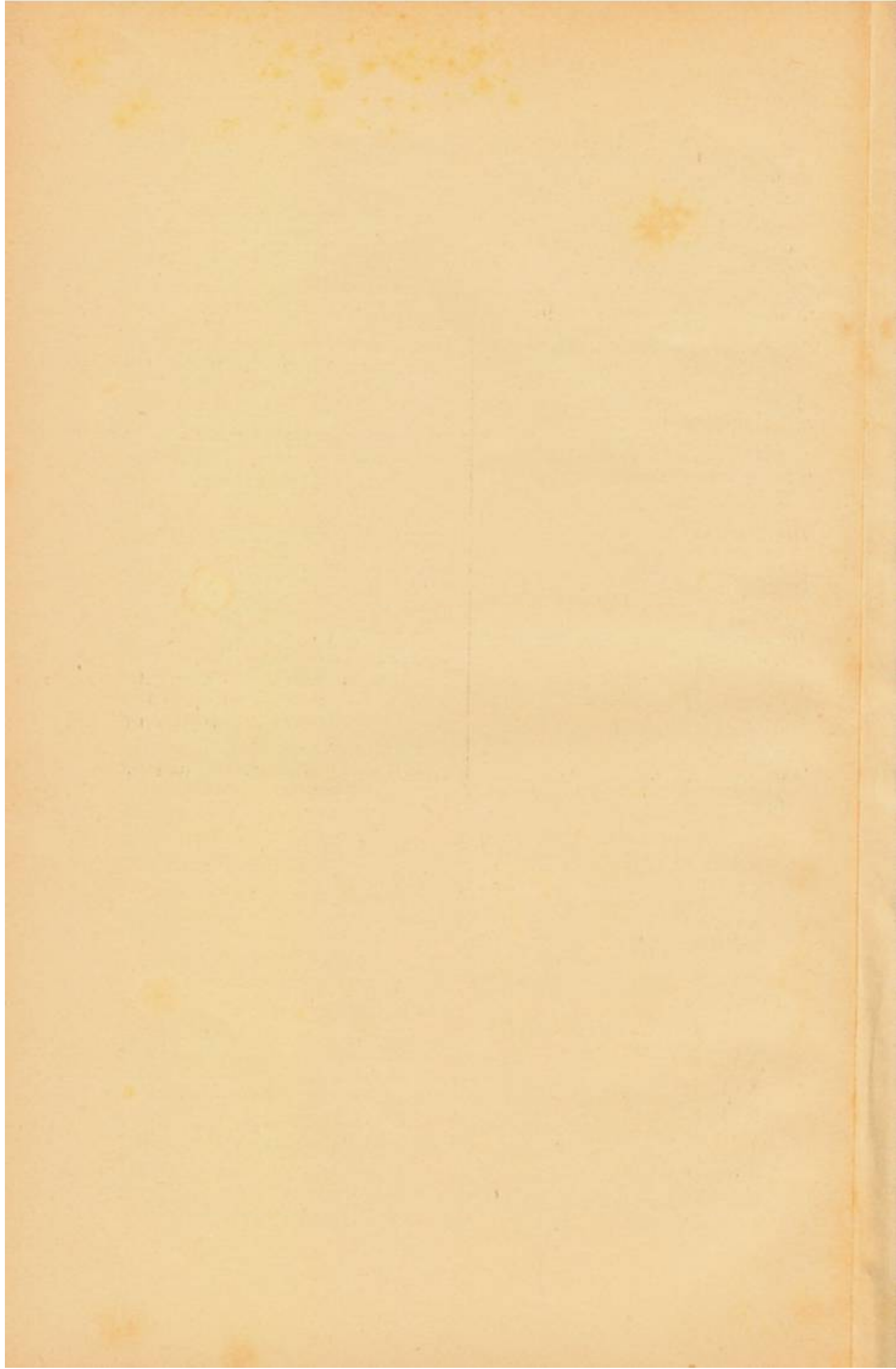
о „прѣвозданѣмъ“ Квр. 12.

зносини сушругів, ап. Павла 13.

о снах од Пандока 17.

„влад н сонїѧ ѿ колїка о-бразъ“ 155.

Зміст I частини.

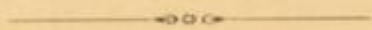
	стор.
Передне слово	V—VII
Передмова	VIII—XIV
I. Ізмарагд XVI. в.	1
II. Кормчі і Номоканони:	
Кормча XV. в.	31
" XVI. в.	35
Номоканон XVI. в.	48
" XVII в.	50
Правила апостолів і соборів 1614 р	56
III. Варлаам і Йоасаф, Кирил і Мефодій:	
Варлаам і Йоасаф XIV/XV. в.	63
" " XVI. в.	69
Кирил і Мефодій XVI. в.	69
" " XVII./XVIII. в.	70
Житє Кирила XVI. в.	75
IV. Прологи:	
XVII. в.	76
XVI. в.	77
XVI/XVII. в.	80
XVII. в.	85
XVI. в.	100
XVI. в.	104
V. Торжественники:	
XVI. в.	18—21
XVI. в.	95—100
XVI. в.	108
1618 р.	112
псч. XVIII. в.	128
кон. XVI. в.	130

VI. Книги аскетичні:

Феофілакта болгар. Толкованя на еванг. Матфея	
XV. в.	86
Ефрема Сир. Паренезіс XV. в.	21—27
" " " XVII. в.	54—55
" " — Слова XVI. в.	221—6
Слова на 40-ницю XVII. в.	126—8
" " " XVI. в.	142
Отечник. Поученя о монашескім житю XVI. в.	150
Студит 1577 р.	152
Тактикон Никона XVI. в.	61—2, 162—8
Авви Дорофея Поученя XVI. в.	168

VII. Зборники різного змісту:

Уривок „Пчолн“ XVII. в.	55—6
Зборник XVI. в.	172
" XVIII. в. (Путник)	181
" XVI. в.	183
Александрія XVIII. в.	186
" 1725 р.	188
Зборник XVIII. в.	189
Святці XVIII. в.	961
Зборник XVII. в.	198
" XVI. в.	201
" XVI. в.	208
Вопросо-одвіти XVII. в.	216—221
Показчик	227—239
Зміст	241—242

Publicationen

der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg

Czarneoki-Gasse 26.

Mittheilungen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften, redigiert von Prof. Michael Hruševskýj, bis jetzt erschienen Bde I—LXXIV (Geschichte, Archäologie, Ethnographie, Sprache und Litteraturgeschichte, besonders der Ukraine). Preis: Bde I—XX kosten 48 Kronen, jeder weitere Bd. (auch separat käuflich) 3 Kr., Bd. XXIII—XXIV (Doppelband) 5 Kr., Bd. XXXI—II u. XXXV—VI (Doppelbände) à 6 Kr.

Publicationen der Sectionen und Commissionen der Ševčenko-Gesellschaft:

A. Die historisch-philosophische Section publizierte bis jetzt:

1. Neue Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk istoryčno-filozofičnoj sekcyj) B. I—IV u. VI—IX enth. eine Geschichte der Ukraine von Prof. M. Hruševskýj (I. Theil bis Anfang des XI Jahrh., II — bis Mitte des XII Jahrh., III—IV bis zum J. 1340, VI—VII bis zum J. 1569), VIII—IX Verfassung und soziale Verhältnisse im XIV—XVII Jhrh. Preis I, II u. V B. à 4 Kr., III u. IV B. 5 Kr., VI u. VII B. 4·50, VIII u. IX B. 4·50. Bd. V. enthält Materialien zur Kulturgeschichte Galiziens im XVIII—XIX Jahrh. Preis 2 Kr.
2. Historische Bibliothek, bis jetzt erschienen B. I—XXIV.
3. Ukrainisch-ruthenisches Archiv I Band: Die Handschriften des Museums des Narodnyj Dom in Lemberg — 3 Kr. II Band: Materialien zur Geschichte des Bauerntums und der Oekonomie Galiziens im XVIII—XIX Jhd. — 4 Kr.
4. Juridische Zeitschrift, bis jetzt X Bde, à 2 Kr.
5. Juridische und ökonomische Zeitschrift, bis jetzt IX Bde à 3 Kr.
6. Juridische Bibliothek, bis jetzt III B. à 2 u. 3 Kr.

B. Die philologische Section publizierte bis jetzt 9 Bde ihrer Beiträge (Zbirnyk filologičnoj sekcyj), enthaltend: Bd. I. und IV. eine Biographie des ukrainischen Dichters Taras Ševčenko, von A. Koniskyj, Preis à 3 Kr. Bd. II. u. III. Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde und Literatur, von Michael Dragomanov (erster Theil). Preis à 4 Kr. Bd. V. Die Mundart der Lemken, von I. Verchratskýj, 6 Kr. B. VI. Abhandlungen aus dem Gebiete der ukrainischen Volkskunde von M. Dykariv. Preis 4 Kr. Bd. VII. Abhandlungen aus der ukrainischen Volkskunde und Literatur von Michael Dragomanov (Zweiter Theil). Preis 5 Kr. Bd. VIII—IX, Die Korrespondenz d. J. Holowacykyj, Preis 7 Kr.

Ukrainische Bibliothek, Bd. I—III. Sämmtliche Werke von J. v. Fed'kovyč, Bd. I. Gedichte, Preis 6 Kr., B. II. Erzählungen, Preis 4 Kr., Bd. III. Dramatische Werke 1A Theil, Preis 3 Kr., 2 Theil, Preis 3 Kr.

C. Die mathematisch-naturwissenschaftlich-medicinische Section publizierte bis jetzt 9 Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk). Die beiden ersten Bände kosten à 3 Kr., Bd. III—VIII erschienen jeder in zwei Abtheilungen, jede unter einer besonderen Redaction; die mathematisch-naturwissenschaftliche red. von Iv. Verchratskýj und Vlad. Levickyj, die medizinische red. von Dr. E. Ozarkeyvyč. Preis jeder Abtheilung 2 Kr.

D. Die Archaeographische Commission publizierte bis jetzt folgende Werke:

1. Quellen zur Geschichte der Ukraine, Bd. I (Lustrationen der königlichen Domänen in den Bezirken Halyč und Peremyšl vom J. 1565—66); Bd. II (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Peremyšl und Sanok im J. 1565); Bd. III (Lustrationen der königl. Domänen in den Bezirken von Cholm, Belz und Lemberg im J. 1564—5); Bd. IV u. V (Galizische Akten aus den J. 1648—1659). Bd. VII (Lustration vom J. 1570). Jeder Bd. kostet 4 Kronen, III Bd. 5 Kr.

2. Denkmäler der ukrainischen Sprache und Literatur. Bd. I. Alttestamentliche Apokryphen; Bd. II. Neutestamentliche Apokryphen A. Evan-

gelienkreis. Bd. III. B. Apokryphe Apostelgeschichten. Bd. IV, Eschatologische Apokryphen, IV. B. V, Denkmäler der religiösen Polemik aus dem XVI—XVII Jh. Bdtd. I u. V. Preis 4 Kr., Bd. II u. III à 5 Kronen.

3. Kotljarevskyj, Die travestierte Aeneis, Abdruck der ersten Ausgabe vom J. 1798, Preis 60 Heller.

E. Die Ethnographische Commission publiziert:

1. Das Ethnographische Sammelwerk (Etnografičnyj Zbirnyk); bis jetzt erschienen 17 Bände. Preis Bd. I—IV u. VII—X u. XII—XIII à 3 Kronen, Bd. V—VI u. XVII à 4 Kr. Bd. XI 6 Kr. Bd. XVI 6 Kr. Bd. XVII—XVIII à 3 Kr.
2. Materialien zur ukrainischen Ethnologie, Bd. I, Preis 8 Kr. (Enthält Abhandlungen über neueste archäologische Funde, über die Lebens- und Arbeitsweise der ukr. Fischer in der Dobrudža, der galizischen Kürschner usw., sowie auch eine Abhandlung über die farbigen Ostereier, ihre Herstellung und Ornamentik, mit 13 chromolithographischen Tafeln und zahlreichen Illustrationen im Text). Bd. II, 4 Kr. Die Huzulen, Land, Leute, Lebensweise, Industrie, Sitte und Brauch, religiöse Vorstellungen usw., mit über 300 Illustrationen, Bd. III, 4 Kr. (Neue archäologische Funde, Volkskalender, Aus der galiz. Volksindustrie, Hochzeitslieder und Gebräuche a. d. Gouv. Černyhiv, Die Corporationen der Dorfjugend in der Ukraine, Bd. IV, 4 Kr. Die Huzulen (zweiter Theil), Bd. V, 6 Kr. Die Huzulen (dritter Theil). Bd. VII. Die Huzulen (vierter Theil) 6 Kr. B. J. VIII. Das Kind in der ukr. Volkskunde, 4 Kr.

Chronik der Gesellschaft, enthält die Berichte über die Thätigkeit der Gesellschaft, Sectionen und Commissionen derselben, erscheint 4 Mal im Jahre. Bis jetzt erschienen N. 1—26 ukrainisch und deutsch.

Diese und andere Publikationen der Gesellschaft sind in der Buchhandlung der Ševčenko-Gesellschaft in Lemberg, Theaterstr. 1, vorrätig.